

Jan Bauwens

Over de
productie
van
frontsoldaten

Serskamp 2024

Over de productie van frontsoldaten

Artikels d.d. 24 maart 2023 t/m 1 februari 2024

Colofon

Titel: *Over de productie van frontsoldaten.*

Artikels d.d. 24 maart 2023 t/m 1 februari 2024

D/2024/Jan Bauwens, uitgever

Copyright: Jan Bauwens, Serskamp 2024

Auteur: Jan Bauwens

Druk 2024

Cover: Jan Bauwens

ISBN: 90-77532-

NUR: 730

Trefwoorden: filosofie

Inhoudsopgave

De Derde Wereldoorlog.....	13
1. Komt China in de Oekraïne vrede stichten?.....	13
2. Een gedateerde ideologie met hardnekkige aanhangers versus de ongelimiteerde, suïcidale vrijheid?.....	17
Signalen uit een verzwegen wereld. Het Mysterie en de ontstolen dimensie. Het wereldbeeld van de Vlaamse schrijver Ludo Noens.....	22
1. Inleiding.....	22
2. De 'wetenschappelijke' wereld en de wereld van de 'fantasie'	27
3. Pseudowetenschap als bevrijdende poëzie.....	32
4. De stof als creatie van de geest.....	35
5. De geest achter het brein.....	38
6. Omsk Van Togenbirger over kwanta.....	40
7. Het geloof dat bergen kan verzetten.....	45
Niet het complotdenken is het probleem maar de complotcultuur.....	51
Fascisme.....	56
Socialisme.....	59
De oven van Moloch.....	61
Over de duisternis van de Verlichting.....	63
Over het licht van de Verlichting.....	69
Het draaiboek van recessie, honger en oorlog.....	73
De productie van frontsoldaten.....	77
Flucht wird nur das Leben kosten!	81
Hysterie en 'immaterieel kwaad'.....	84
1. Irrationele machten.....	85
2. De heksen van Salem.....	88
3. Hysterie.....	92

De vernietiging van de massa.....	96
Over macht.....	100
1. Andermans hoofd.....	100
2. Gedrogeerde machineonderdelen.....	103
3. De aanstaande nieuwe wereldorde.....	107
Over de macht van vertrouwenspersonen.....	110
Wordt Spanje weer extreemrechts?.....	113
LGBTQIA+.....	114
1. Inleidend.....	114
2. L, G, B, T, Q, I, A, +: voorwendsels!.....	119
3: Blaise Pascal en markies de Sade.....	122
4: Een strijd om vrijheid.....	127
5: Koloniseren.....	130
Is de klimaatcrisis een hoax?.....	135
Islamocommunisme.....	138
1. De verrijzenis van Lumumba.....	138
2. Uitbuiting versus zuivering. Over de zakât.....	143
3. Opstand der kolonies, voorspeld door Lenin.....	147
4. Na de graanschuur, de grondstoffenschuur.....	149
5. Het einde van het westen?.....	153
Ouderenzorg.....	155
1. De rijkste en de armste Belgen, twee handen op één buik.....	155
2. Pretparken en gevangenissen, voor elk wat wils!	158
3. De oude dag en de zelfzorg.....	161
4. Het sprookje van de 'ouderdomsdementie'.....	164
De oude dag en de jeugd.....	167
Het christendom of de liefde tot een fictief persoon....	170
1. Inbeelding.....	170
2. Van fictie naar feit.....	173
Corrupte wetenschap.....	176

Neonazi's.....	179
Repressie.....	183
1. Repressie is van alle tijden.....	183
2. Overheersingsstrategieën.....	193
3. Repressie met geïnstitutionaliseerde leugens.....	197
4. De gedaanteverwisselingen van de repressie.....	200
5. “Moorden om te besparen!”.....	203
De staatsbon.....	206
Papaoutai.....	210
“Wij staan aan de kant van hem”.....	212
Aldus worden wij nu opgeruimd.....	215
Kuddegeest.....	220
Daarom zwijgen altijd alle slachtoffers.....	223
De waarheid en de eeuwige rust	225
Over seksuele opvoeding op school.....	232
Verkapte (massa)moord.....	238
De sacramenten en het einde der tijden.....	241
Twee maten en twee gewichten.....	243
Plato en de opstanding.....	244
De zege van Lucifer.....	266
A.I.....	269
Multidisciplinariteit.....	275
Wat met osteopathie?.....	278
Over het jodendom.....	295
1. Beknopte historiek.....	295
2. De atoombom, de nieuwe Ark des Verbonds.....	298
3. Op weg naar het 'beloofde' land: utopie en werkelijkheid.....	302
4. “Der Judenstaat” (1896) van Theodor Herzl	305
5. Theodor Herzls zionisme, het Russische antisemitisme en de geschiedenis van de “Protocollen van de wijzen van Sion”.....	308

6. Der Judenstaat.....	310
Zes bedenkingen bij de 'zaak' Conner Rousseau.....	312
1. Wie brandmerkt wie en waarom?	312
2. Grove nalatigheden vanwege de rechtsstaat	316
3. “Alles van waarde is weerloos”.....	319
4. “Non posse peccare”	321
5. De moordende eenzaamheid van de vogelvrij verklaarden.....	324
6. De sublieme chantage en de mythe van Sisyphus	330
De verdwaalde mens	335
Volksgezondheidszorg versus gezondheidszorg - een bedenking.....	337
Gevaren van extreemrechts	341
Daarom is de waarheid een zaak van leven of dood....	349
Eigen zak eerst: niets nieuws onder de zon!.....	355
Deshumanisatie: het nieuwste proces.....	357
Genocide in Gaza.....	384
Struisvogelpolitiek.....	388
Het perverse van aanzien.....	391
Voodoo.....	393
De toekomst wordt gewis nog zwarter.....	398
Vreselijk lot.....	400
Zo begint het.....	402
Over voorwendsels en motieven.....	405
De duistere kant van de democratie.....	411

De Derde Wereldoorlog

1. Komt China in de Oekraïne vrede stichten?

De Chinese politiek kwam hier enkele jaren geleden in het nieuws ter gelegenheid van de pandemie en zij werd in onze media voorgesteld als dictatoriaal, totalitair en leugenachtig. Meer bepaald werd op de laatste dag van het jaar 2019 door China medegedeeld aan de Wereldgezondheidsorganisatie dat een sinds jaren gevreesde zeer besmettelijke variant van het dodelijke SARS-virus was opgedoken in Wuhan, de stad die in 1927 onder Chiang K'ai-Sjek nog een korte tijd de Chinese hoofdstad was en waar nu de grote universiteiten van Centraal-China zijn gevestigd, met onder meer 400.000 deskundigen in 350 onderzoekscentra en 1470 hoogtechnologische bedrijven. Inderdaad duizelingwekkende cijfers maar met zijn bevolking van 1,4 miljard mensen is China dan ook 's werelds grootste land, al zal het eerlang wellicht worden ingehaald door India (met nu reeds 1,32 miljard mensen).

China mag dan al een van de koplopers zijn inzake hightech: bij de uitbraak van de pandemie kwam ook de keerzijde van de 'grote Chinese droom' welke door Xi Jinping gedeeld wordt, om de hoek kijken waar enkele artsen, onder wie de ontdekker van SARS-CoV-2, dr. Li Wenliang, werden opgepakt omdat zij zonder toelating van hun regering de wereld hadden gewaarschuwd voor het gevaar. Li Wenliang zou aan het virus

zijn bezweken maar de omstandigheden van zijn overlijden bleven duister.

Toch kreeg de Chinese aanpak van de pandemie wereldwijd navolging: de methodes van de lock-down, het zero-covid-beleid, de doorgedreven quarantaine-maatregelen alsook de strenge bestraffing van regel-overtreders gaven eensklaps de hele wereld het uitzicht van het totalitair systeem zoals dat in China dag in dag uit bestaat. En dat is zeker het geval sinds Xi Jinping daar in 2012 aan de macht kwam: hij zorgde voor een wet die hem toelaat levenslang te heersen en onder zijn heerschappij wordt China gezuiverd van Christenen en van Islamieten maar ook van Oeigoeren die in heropvoedingskampen terechtkomen en waarvan de vrouwen gedwongen worden gesteriliseerd. De Britse kolonie Hongkong werd reeds in 2019 bij China ingelijfd en Xi kijkt er naar uit om nu ook de 'afvallige provincie' Taiwan te annexeren. Wie vandaag de mond vol hebben over het *surveillance capitalism* van onder meer de Amerikaanse Shoshana Zuboff, moeten zich realiseren dat men hier voor burgertoezicht bij de communisten in de leer is gegaan en wie dat nog betwijfelen, moeten maar eens dringend Aleksandr Isajevitsj Solzjenitsyn gaan lezen.

Xi Jinping wil Mao Zedong evenaren die zijn grote marxistische voorbeeld is en het is in het licht van de uitbraak van W.O.III dan ook allerminst tijdverspilling om eens te kijken naar wat het zogenaamde Rode Boekje (een verzameling van citaten van Mao) over de oorlog te zeggen heeft.

Het zou wel eens waar kunnen zijn dat oorlog niet bestond totdat het privaatbezit zijn intrede deed en het ontstaan van de klassenmaatschappij (citaat 80) en oorlog wordt dan ook gedefinieerd als “*voortzetting van de politiek met andere middelen*”, waarmee politiek meteen gedefinieerd wordt als “*oorlog zonder bloedvergieten*”. (Citaat 81) “*Oorlog is de hoogste vorm van strijd*”, zo wordt eveneens in citaat 80 gezegd, “*voor de oplossing van de tegenstellingen tussen klassen, volken, landen of politieke groeperingen.*” Alle oorlogen die de vooruitgang op het oog hebben, zijn rechtvaardig en zij worden niet alleen goedgekeurd maar tevens meegestreden door de communisten. (Citaat 82) Oorlog is bovendien noodzakelijk omdat zonder oorlog geen verandering of vooruitgang mogelijk zijn. (Citaat 83) En met een oorlog ontdoet men zich niet alleen van de vijand maar ook van 'zijn eigen vuil'. (Citaat 84)

Het daarop volgende citaat stelt: “*Politieke macht komt voort uit de loop van een geweer*” en in citaat 87 waarschuwt Mao dat de gewapende strijd noodzakelijk is voor de huidige stand van de partij waarvoor, nooit te vergeten, met bloed werd betaald. Mao is ervan overtuigd dat oorlog gewapenderhand moet worden nagestreefd. (Citaten 89 en 90)

Ook het wereldcommunisme komt aan bod. Volgens Mao willen alleen de monopoliekapitalisten en de imperialisten oorlog omdat hun winsten afhankelijk zijn van agressie. (Citaat 91) “*Om een duurzame wereldvrede te bereiken*”, zo zegt hij, “*moeten we onze*

vriendschap en samenwerking met de broederlanden in het socialistische kamp verder ontwikkelen en onze solidariteit met alle vredelievende landen versterken. We moeten ernaar streven om normale diplomatieke betrekkingen aan te knopen met alle landen die bereid zijn in vrede met ons te leven, op basis van wederzijds respect voor onschendbaarheid en zelfstandigheid van elkaars grondgebied en van gelijkheid en wederzijds voordeel. We moeten actieve steun geven aan de nationale bevrijdings- en onafhankelijkheidsbewegingen in de landen van Azië, Afrika en Latijns-Amerika maar ook aan de vredesbeweging en aan de rechtvaardige strijd in alle landen van de wereld.” (Citaat 92)

Met de imperialistische landen mogen economische betrekkingen worden aangeknoopt “*maar we mogen onder geen enkele omstandigheid onrealistische opvattingen over hen hebben.*” (citaat 93)

In 1957 zegt Mao: “*Over de hele wereld discussiëren mensen nu over de vraag of er nu al dan niet een derde wereldoorlog zal uitbreken. (...) We zijn krachtig voor de vrede en tegen de oorlog. Maar als de imperialisten op het ontketenen van een nieuwe oorlog aandringen, dan moeten we daar niet bang voor zijn. (...) De Eerste Wereldoorlog werd gevolgd door de geboorte van de Sovjet-Unie met een bevolking van 200 miljoen. Na de Tweede Wereldoorlog verscheen het socialistische kamp met een bevolking van 900 miljoen. Als de imperialisten op het ontketenen van een Derde Wereldoorlog blijven aandringen, staat wel vast dat verscheidene honderden miljoenen meer zich tot het socialisme zul-*

len wenden, en dan zal er op aarde niet veel plaats meer voor de imperialisten overblijven: bovendien is het waarschijnlijk dat de hele structuur van het imperialisme dan volkomen ineen zal storten.” (Citaat 95).

“Vecht, faal, vecht opnieuw, faal weer, vecht nogmaals (...) tot aan de overwinning; dat is de logica van het volk, en ook dat zal nooit tegen deze logica ingaan. Dit is een andere marxistische wet. De revolutie van het Russische volk volgde deze wet, en de revolutie van het Chinese volk eveneens.” (Citaat 96) “De commandanten en soldaten van het gehele Chinese Volksbevrijdingsleger mogen beslist hun strijd lust niet in het minst laten verslappen; elke gedachtengang die de strijd lust vermindert en de vijand kleineert is fout.” (Citaat 100)

Wat mogen we derhalve verwachten van Xi Jinping en de Chinezen die zich nu als vreedstichters profileren? Als antwoord op die vraag volstaat het Mao's waarschuwing toe te passen op zijn eigen volk : “*We mogen onder geen enkele omstandigheid onrealistische opvattingen over hen hebben!*”¹

2. Een gedateerde ideologie met hardnekkige aanhangers versus de ongelimiteerde, suïcidale vrijheid?

Van het Rode Boekje werden ten tijde van Mao in meer dan honderd landen pakweg zes miljard exemplaren

¹ Tekst d.d. 24 maart 2023. Verwijzingen: [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](http://rood-boekje.pdf(marxists.org))

verspreid en het bevat dan ook de kern van het maoïsme waarmee deze dictator, tuk op zelfverheerlijking, in de voetsporen trad van de Chinese keizers die op gelijkaardige manieren hun wijsheden aan het volk opdrongen. Toen Mao 'in' was behoorden tot zijn fans de Franse filosoof Jean-Paul Sartre alsook onze 'rode koningin' Elisabeth (1876-1965) die echter vooral de bedoeling had om middels kunst en dialoog een vreedzame wereld te helpen stichten en zij werd hierin tegengewerkt door onder meer Paul-Henri Spaak die nota bene een van de organisatoren was van de moord op Lumumba, die in zijn strijd tegen het imperialisme van de westerse kolonisatoren gesteund werd door het Oostblok.

In het Rode Boekje staat (en de cijfers verwijzen naar de genummerde citaten) dat de communistische partij, steunend op de leer van Marx en Lenin², noodzakelijk is voor de vooruitgang³ die resulteert uit de onderlinge strijd tussen de klassen doorheen de geschiedenis.⁴ Wie tot een bepaalde klasse behoort, denkt ook zoals die klasse.⁵ De lagere klassen staan op tegen de hogere die hen onderdrukken en bijvoorbeeld in de VS wordt die klassenstrijd gevoerd tussen de zwarten en de blanke imperialisten. Deze laatsten zijn echter niet representatief voor het gros van de blanken.⁶ De imperialisten

2 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 1.

3 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 3.

4 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 14.

5 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 15.

6 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 18.

verdwijnen ook niet vanzelf, zij moeten bestreden worden⁷, met geweld, in een revolutie, waarbij de ene klasse de andere omver werpt.⁸

Even belangrijk is volgens Mao de ideologische strijd: *“Er zal een vrij lange tijd nodig zijn, voor in ons land in de ideologische strijd tussen socialisme en kapitalisme de beslissing valt. Dit komt doordat de invloed van de intellectuelen en de bourgeoisie, die afkomstig zijn uit de oude maatschappij in ons land nog lange tijd zal voortbestaan, en met hen de ideologie van hun klasse.”*⁹ Het feodalisme is achter de rug en in China (en in de toenmalige USSR) behoort ook reeds het kapitalisme tot de verleden tijd: het westen loopt hier dus achterop.¹⁰ *“Het socialistische systeem zal uiteindelijk de plaats innemen van het kapitalisme; dit is een objectieve wet, onafhankelijk van wat de mensen willen.”*¹¹

Hierbij moet opgemerkt worden dat deze stelregel regelrecht volgt uit de geschiedenisopvatting van de grote Duitse wijsgeer Hegel, die ten tijde van Karl Marx nog klakkeloos werd aanvaard. Maar Hegels omvattende systeem werd alras bespot en alleen de dialectische methode bleef overeind, al werd zij door Marx binnensbuiten gekeerd.¹²

7 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 19, 20.

8 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 21.

9 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 33.

10 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 36.

11 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 37.

12 Zie: Robert Heiss, *Hegel, Kierkegaard, Marx. De grote*

*“De naam van onze Partij en onze marxistische wereldbeschouwing wijzen allebei ondubbelzinnig naar dit hoogste ideaal voor de toekomst, een toekomst die onvergelijkbaar stralend en prachtig zal zijn.”*¹³ Over de vastberadenheid van de communisten bestaat geen twijfel: *“De democratische revolutie is de noodzakelijke voorbereiding tot de socialistische revolutie en de socialistische revolutie is het onvermijdelijke vervolg op de democratische revolutie. Het uiteindelijke doel waarnaar alle communisten streven, is het tot stand brengen van een socialistische en communistische maatschappij.”*¹⁴ Het gaat om *“de overgang van individueel (particulier) eigendom (...) naar socialistisch (gemeenschappelijk) eigendom.”*¹⁵

*“Het grote probleem is de opvoeding van de boeren. De boereneconomie is versplinterd en zoals we uit de ervaringen in de Sovjet-Unie kunnen leren, zal er een lange periode van nauwgezet werk nodig zijn voor de socialisering van de landbouw. Zonder socialisering van de landbouw kan er niet een volledig, stevig gevestigd socialisme zijn.”*¹⁶ Aldus Mao.

dialectische denkers van de negentiende eeuw. Uitgeverij Het Spektrum, Utrecht/Antwerpen 1976 (1969) in een vertaling van M. Kok. Oorspronkelijk: *Die grossen Dialektiker des 19. Jahrhunderts, Hegel, Kierkegaard, Marx,* Verlag Kiepenheuer&Witsch, Keulen/Berlijn 1966, pp. 178-179.

13 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 38.

14 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 39.

15 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 40.

16 [rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#), 45.

Hierbij dient opgemerkt te worden dat die door Mao voorgestelde collectivisering van de landbouw die bekend staat als de 'Grote Sprong Voorwaarts' slechts een ongeziene hongersnood met miljoenen doden tot resultaat had.

Het mag hier tevens worden vermeld dat ook de verregaande betutteling door een (bovendien apert corrupte) Europese regering voor ons een gelijkaardig scenario in het vooruitzicht stelt dat quasi onafwendbaar is omdat het alternatief van het nationalisme het continent zou verbrokkelen, wat zou resulteren in oorlogen van de Europese staten onderling met – wars van de leuze “*nooit meer oorlog*” – een terugkeer naar de jammerlijke toestanden uit de voorgaande eeuw.

Bovendien en andermaal: wars van het (partieel) achterhaald karakter van de betrokken ideologieën predikt de communistische ideologie nog steeds wat zij de 'rechtvaardige oorlog' noemt en zij bedoelt die strijd ook als een wereldwijde revolutie die niet mag ophouden totdat het doel bereikt is: het wereldcommunisme, de afschaffing van het privaatbezit die zij beschouwt als de eigenlijke oorzaak van oorlog.

We weten ondertussen wat grote denkers zoals Dostojevski hierover te zeggen hadden, die, onder meer in zijn *Demonen*, op het aldus gevreesde einde van de vrijheid en op de intrede van het 'kristallen paleis' anticipeerde. Tegelijk werd intussen overduidelijk dat de ongecontroleerde vrijheid welke zich vertaalt in het zogenaamde WTK-bestel of het conglomeraat van We-

tenschap, Techniek en Kapitalisme waarop Marcuse heeft gewezen, niets minder betekent dan de totale vernietiging van de aarde. Misschien wordt de totale ondergang van het milieu door de vernietigende kracht van de oorlog nog de loef afgestoken.¹⁷

*Signalen uit een verzwegen wereld. Het
Mysterie en de ontstolen dimensie.*¹⁸ *Het
wereldbeeld van de Vlaamse schrijver
Ludo Noens*

1. Inleiding

In zijn nieuwste boek koppelt Ludo Noens de filosofische vraag omtrent “*het wezen van de Realiteit*” aan de parapsychologie door het antwoord daarop te relateren aan de kwestie of men al dan niet een 'believer' is.

Dat criterium is gewaagd omdat 'believers' door de band door sceptici niet ernstig worden genomen terwijl het omgekeerde wel het geval is waar de besproken auteur het wereldbeeld van de rationalisten ontleedt en

¹⁷ Tekst d.d. 25 maart 2023. Verwijzingen:
[rood-boekje.pdf \(marxists.org\)](#)

¹⁸ Ludo Noens, *Signalen uit een verzwegen wereld. Het Mysterie en de ontstolen dimensie*, Aspekt, Soesterberg 2023.

Zie ook: <https://www.bloggen.be/ludonoens/archief.php?ID=3314277> ; [https://www.nl.fnac.be/a17914944/Ludo-](https://www.nl.fnac.be/a17914944/Ludo-Noens-Signalen-uit-een-verzwegen-wereld)

[Noens-Signalen-uit-een-verzwegen-wereld](#) ;

<https://www.standaardboekhandel.be/p/signalen-uit-een-verzwegen-wereld-9789464629453>

hen confronteert met vragen die zij zich krachtens hun eigen beginselen hadden moeten stellen doch die zij hebben ontweken - kennelijk teneinde te kunnen volharden in een principieel volkomen bevattelijke en derhalve beheersbare werkelijkheid.

De verdonkeremaande vragen betreffen die verschijnselen welke niet *mogen* plaatsvinden omdat zij het wereldbeeld van de rationalisten doen wankelen en zodoende de zelfgenoegzaamheid waarin de laatst genoemden baden, verstoren.

Aldus ziet het ernaar uit dat de 'non-believers' zich gedragen zoals totalitaristen: zij beoefenen immers de bijzondere sport welke erin bestaat alle feiten ondergeschikt te maken aan hun theorie. Feiten die niet passen in hun theorie dienen kordaat te worden genegeerd.

De napraters van Newton en Einstein maar ook de volgelingen van de Nazoreeër missen de authenticiteit van hun voorbeeld van zodra zij overgaan tot de vergoddelijking en de aanbidding ervan omdat het na-apen het nadenken uitsluit. Gezagsargumenten krijgen de voorrang op de redelijkheid waarop zij zich nochtans beroepen en veralgemeningen negeren uitzonderingstoestanden met hetzelfde gemak waarmee een meerderheid de minderheden aan de kant schuift. Dit terwijl wij, Spinoza indachtig, heel goed weten dat al het excellente even zeldzaam als moeilijk is.¹⁹

19 Tekst d.d. 31 maart 2023.

In het cursiefje, getiteld: *Pif-paf-poef in Amerika*²⁰ waarschuwt de Vlaamse auteur Kris Vansteenbrugge voor de misvatting als zouden massamoordenaars een bijzondere categorie van mensen vormen waarmee jan met de pet helemaal geen uitstaans heeft. Het gaat hem erom aan te tonen dat de gelegenheid de moordenaar scheidt (of onmogelijk maakt): in een internaat bereikt een gepeste puber zo'n niveau van frustratie dat hij een massamoord had kunnen begaan indien hij op het bewuste ogenblik maar had beschikt over een geladen geweer.

De nasmaak van de vertelling wordt wel bijzonder bitter waar men zich realiseert dat de massa helemaal geen scrupules blijkt te hebben als zij een onschuldige en weerloze enkeling straffeloos kan tergen, waarbij in de betekenis van het werkwoord 'tergen' vervat zit dat aan die misdaad bovendien plezier wordt beleefd. Het gaat er ons hier om te willen illustreren dat groepsaffiliatie niet in het minst wordt geremd door het moreel verwerpelijk karakter van de betrokken handelingen - een vaststelling die bij uitstek werd gedaan naar aanleiding van de door doordeweekse ambtenaren begane gruweldaden in de concentratiekampen van nazi-Duitsland en die in 1963 werd onderzocht door Stanley Milgram en bekendheid verwierf als het 'gehoorzaamheidsexperiment'. Men sluit zich aan bij de meerderheid, ook als die meerderheid leugenachtig, moorddadig of nog anderszins misdadig is en wel omdat alvast

20 Zie: <https://www.bloggen.be/pierpont/archief.php?ID=3314270>

voor meer dan de helft van ons geen straf erger blijkt dan sociale uitsluiting.

Het thema belangt ons hier in het bijzonder aan in het kader van een invraagstelling van de wetenschappelijke bedrijvigheid omdat wetenschap niet zozeer draait om het weten maar vooreerst om het *juiste* weten, het kennen van de *waarheid*. Wetenschapsbeoefening mag dan al hoge eisen stellen aan het zintuiglijk en intellectueel vermogen: die vereisten staan alsnog in de schaduw van de morele kwaliteit van de eerlijkheid zonder welke wetenschap alras onttaardt in charlatanerie. Dat kan gebeuren ingevolge de werkzaamheid van het WT-K-bestel (of de jammerlijke vermenging van Wetenschap en Techniek met de Kapitalistische economie) maar nog veel gevaarlijker is de vergiftigende invloed van de groepsgeest: het napsaten en na-apen blijkt zich evenmin te storen aan de waarheid als aan de morele standaarden welke in het hoger besproken verhaal aan de orde zijn. Overigens bijzonder verontrustend in dit verband is dan ook het toenemend belang dat in jongste tijd gehecht wordt aan de zogenaamde wetenschappelijke 'common sense' want alvast in het Engels verwijst 'gezond verstand' direct naar het oordeel van de meerderheid terwijl waarheid onafhankelijk hoort te zijn van wat de meerderheid denkt omdat die in de regel helemaal niet denkt.

Het gedogen van gezagsargumenten (of dus het *foute* redeneren) is een specifieke manifestatie van groepsgeest: de massa sluit zich aan bij dezelfde wetenschappelijke helden die zij negeerde, misprees of verbrandde

in de tijdspanne die aan hun erkenning voorafging. Voor wie beamen wat Giordano Bruno of Jezus van Nazareth beweren, is hier en nu de kans zeer klein dat zij de massa tegen zich in het harnas jagen maar toentertijd werd de Nazoreeër verraden en vervolgd tot de marteldood aan de schandpaal, belandde Giordano Bruno op de brandstapel en riskeerden hun volgelingen hetzelfde weinig benijdenswaardige lot. Om erbij te kunnen blijven horen, belijden massa's mensen de meest onzinnige sprookjesreligies en wellicht nog groter is vandaag het aantal van wie om exact dezelfde redenen duimen voor de wetenschap terwijl het blijvend in vraag stellen van altijd voorlopige stellingen een *conditio sine qua non* is voor vooruitgang en voor wetenschap als zodanig. Ooit was het vanzelfsprekend om aan te nemen dat de aarde plat is en niemand zou het in zijn hoofd hebben gehaald om te gaan beweren dat wij tegenvoeters hebben. De zon draaide rond de aarde, zij kwam op en zij ging onder, zoals iedereen heel duidelijk kon vaststellen, toch? Het blijkt bijzonder moeilijk om in twijfel te trekken wat door iedereen als vanzelfsprekend wordt bestempeld en de ervaring leert (en ook het wetenschappelijk experiment toont dit aan) dat mensen eerder zullen geneigd zijn om de eigen zintuiglijke waarnemingen te betwijfelen dan wat een als deskundig erkend gezag of een meerderheid van mensen voor waar houden. Het mag niet verbazen dat Marie Curie toentertijd deelnam aan scéances, in tegendeel: alleen wetenschappelijke geesten zoals deze eminente Nobelprijswinnares Natuurkunde (in 1911) laten anderen 'zekerheden' achter zich, nemen uitzonderingen

op de regel ernstig en onderzoeken de waarheid van getuigenissen vanuit het beginsel van de eerlijkheid - hier in de gedaante van de stelregel van het voordeel van de twijfel. Men dient immers voor ogen te houden dat het onderzoek naar de waarheid als grond van het proces van kennisverwerving sowieso altijd het karakter zal hebben van een rechtspraak: alle getuigen worden gehoord, geen mogelijkheid wordt uitgesloten en er worden geen beslissingen genomen of veroordelingen uitgesproken op twijfelachtige gronden omdat bestraffingen vaker een onomkeerbaar karakter hebben, waardoor de bestraffer zichzelf in die hoedanigheid zou vernietigen door zichzelf aldus op te zadelen met schuld.²¹

2. De 'wetenschappelijke' wereld en de wereld van de 'fantasie'

Materialisten beschouwen de wereld als een objectieve, van de geest onafhankelijke realiteit: alles is opgebouwd uit stof en het bewustzijn is een product van de hersenwerking. “*Voor de zogenaamde Skeptici leven de zogenaamde Gelovers grotendeels in een fantasiewereld*”, aldus de auteur: de natuur volgt wetten die met de rede te begrijpen zijn. Gelovers daarentegen willen helemaal geen logische verklaring maar zij zoeken een transcendente, levende realiteit *achter* de natuurverschijnselen waarbij zij ook de verbeelding en de intuïtie laten spreken die door materialisten compleet genegeerd worden. “*Veel gelovers volgen (...) het onto-*

21 Tekst d.d. 1 april 2023.

logisch idealisme: één allesomvattend onstoffelijk Primordiaal Ervarend Bewustzijn of Subject als onderlaag van de realiteit dat zich via het geïndividualiseerd 'stoffelijk' brein in een driedimensionaal kader openbaart als ontelbare bewuste menselijke/dierlijke subjecten."²² Het hemd (het bewustzijn) is nader dan de rok (wat in het bewustzijn verschijnt) en de fysicus en Nobelprijswinnaar Erwin Schrödinger verwijst hier naar de oude Veda's.²³

Bijzonder verhelderend klinkt de daaropvolgende zin: *"Het idee dat er buiten de logisch-mathematische beschrijving/interpretatie van het autonoom gedachte, zintuiglijk waarneembaar universum helemaal niets te vinden is, oogt dan op een paradoxaal lijkende manier oppervlakkig of zelfs dwaas."*²⁴ Tot groot ongenoegen van het sciëntisme beschouwt de (postmodernistische) sociologie van de Wetenschappelijke Kennis natuurwetenschappelijke feiten en de taal die ze beschrijft als louter sociale constructies of surrogaat-realiteiten berustend op cultureel/historisch gestuurde interpretaties. De pogingen om 'geloof' en rede te verzoenen worden door de sceptici niet ernstig genomen maar zij lijken niet te beseffen dat hun geëmotioneerde houding zelf irrationeel is. Het gaat hier in feite om *"een krampachtig bezweren van een irrationele angst"*²⁵: *"(de skepti-*

22 *O.c.*, p. 16.

23 *O.c.*, p. 26.

24 *O.c.*, p. 19.

25 *O.c.*, p. 18.

cus) kan er gewoonweg 'niet tegen'”²⁶ en hij heeft het inzake parapsychologie over “*pseudowetenschap en doorgedraaide romantiek die hand in hand gingen met fascisme en völkische nazi-ideologie.*”²⁷

Maar Noens merkt fijntjes op dat de scepticus zedig zwijgt over “*de lonende onderwerping van de Duitse academische gemeenschap van toen aan het misdadig regime (veel bijval van universiteiten)*”²⁸ Om het niet te hebben over de “*crimineel aangewende spitstechnologie*” en de “*wetenschappelijke experimenten (...) in de nazi-moordkampen*”²⁹

In weerwil van de vele skeptici hebben fysici zoals Gary Zukav en Fritjof Capra de kwantumtheorie in verband gebracht met mystiek en parapsychologie zoals ook de grondleggers van de kwantumtheorie (Max Planck e.a.) die vooreerst de beperkingen van het fysicistisch denken aan het licht brachten.³⁰

Noens zelf spreekt het niet op die manier uit maar als we alle stukjes naast elkaar leggen, dan blijken niet de 'believers' maar wel de sciëntisten in een fantasiewereld te leven en bovendien in een bijzonder gevaarlijke. Fysicus en astronoom Sir Arthur Eddington wordt hier geciteerd: “*Wij hebben geleerd dat de verkenning van de uiterlijke wereld met de natuurwetenschappelijke*

26 *O.c.*, p. 20.

27 *O.c.*, p. 20.

28 *O.c.*, p. 20.

29 *O.c.*, pp. 21-25.

30 *O.c.*, p. 26.

methodes niet naar een concrete realiteit leidt, maar naar een schaduwwereld van (mathematische) symbolen waar deze methodes niet kunnen doordringen. Voelende dat er hierachter méér moet zitten, keren wij terug naar ons punt van vertrek in het menselijk bewustzijn - het centrum dat revelaties zou kunnen bieden die niet geconditioneerd zijn door de wereld der symbolen."³¹ En verder: "(...) Kortom, wij horen niet thuis in de wereld die de wetenschap voor ons construeert. Wij staan er niet in; wij staan er buiten."³²

Waar vandaan dan het feit van de radicaal verschillende perspectieven, zo vraagt Noens zich vervolgens geheel onpartijdig af: "*Waarom manifesteren zich bovendien aan de ene groep verschijnselen die voor de andere onbestaand en onaanvaardbaar zijn?*"³³ Waar vandaan die *afkeer* van de ene groep voor de andere?

De spirituele band tussen mens en natuur werd verbroken sinds de Verlichting die het vakjesdenken promoot, het reductionisme, dat de organische eenheid uit het oog verliest en de *sense of wonder*.³⁴

Bij het doorsnijden van de twee hersenhelften (die met een dichte zenuwbundel verbonden waren) lijken twee individuen te ontstaan die echter onder zekere omstandigheden weer als één individu blijven handelen. Neurobioloog Roger Sperry: "*Op een bepaald punt begin-*

31 *O.c.*, p. 27.

32 *O.c.*, p. 27.

33 *O.c.*, p. 29.

34 *O.c.*, p. 31.

nen de hogere eigenschappen van het geheel (het bewustzijn) de leiding over te nemen en het lot van zijn samenstellende delen te beheersen."³⁵ De diversiteit van wereldbeelden wordt dan mogelijkwijze verklaard door neurologische reorganisatie ingevolge omgevingsfactoren (leren, ervaren of gewenning) overeenkomstig de cognitieve dissonantietheorie, wat zelfs bevestigd wordt door persoonlijke ervaringen van betrokken wetenschapslui (in casu de wis- en natuurkundige Bernard Carr).³⁶

Verder kunnen (volgens J.J. Oosten, verwijzend L. Wittgenstein) verschillende (subjectieve) taalspelen even verschillende wereldbeelden uitlokken. Noens: *"Het ligt voor de hand dat geen enkel taalspel op deze wijze effectief naar een corresponderende finale werkelijkheid wijst. De praktische waarde van ieder taalspel ligt in het feit dat het zin en orde in het leven van diens hanteerder geeft. Het hypostaseren en verabsoluteren van een taalspel geschiedt wanneer een groep HAAR taalspel claimt als direct samenvallend met de absolute realiteit, met uitsluiting van alle andere."*³⁷

Ook de wetenschappelijke regel van algemeengeldendheid ingevolge intersubjectiviteit behoort tot een taalspel dat niet alleenzalmakend kan zijn: volgens J.J. Oosten laten sciëntisten de wetenschappelijke methode

35 *O.c.*, pp. 31-32.

36 *O.c.*, pp. 32-33.

37 *O.c.*, p. 33.

op magische wijze samenvallen met de cognitief onbereikbare realiteit op zichzelf.³⁸

Uiteraard zijn er bedriegers die de spiritualiteit uitbaten maar ook exclusieve rationaliteit laat de mens op zijn honger zitten. Het stemt tot nadenken dat bij de eerste maanlanding op 20 juli 1969, de grootste techno-wenschappelijke onderneming uit de menselijke geschiedenis, piloot Edwin 'Buzz' Aldrin een zilveren kelk met wijn en brood uit zijn zak haalde om de H. Communie te vieren (maar dat werd buiten beeld gehouden). De man in kwestie was overigens tegelijk diepgelovig én vrijmetselaar.³⁹

3. Pseudowetenschap als bevrijdende poëzie

Is geloof in pseudowetenschap een gevolg van ervaringen uit de kindertijd? Noens verhaalt hoe hij als tiener in vervoering kwam door de boeken van de wiskundige en skepticus (!) Martin Gardner en Erich von Däniken (met hun stelling dat de menselijke beschaving een geschenk is van buitenaardse kosmonauten) en hoe hij die vervoering herkende in het numineuze (het *mysterium tremendum et fascinans*) zoals beschreven in *Het Heilige* van de godsdienstwetenschapper Rudolf Otto. Gelijkaardig is de uitwerking van het fantastisch realisme of het magisch realisme.

Maar terwijl pseudowetenschap verketterd wordt, wordt ook door geleerden geloof gehecht aan bijvoor-

38 *O.c.*, pp. 35-36.

39 Tekst d.d. 2 april 2023.

beeld de goddelijke schepping zoals verhaald in de Bijbel. Charlatans teren op de fundamentele eenzaamheid en het gevoel van zinloosheid van de mens in een gerationaliseerde wereld maar ook geleerden geraken vaker begeesterd door 'het mysterie'. Waar vandaan de blijvende opwinding, de 'irrationele ijver', de “*haast neurotische drang tot 'voortvertellen' (het Amerikaanse weekblad Time gaf de nieuwe hype toen de naam Dänikitis)?*”⁴⁰ als 'profeten' elkaar tegenspreken of als zij onmogelijke zaken vertellen? Noens: “*Het komt mij voor dat een groot deel van de bekoring van pseudo-wetenschappelijk leesvoer inderdaad ligt in zijn 'poëzie, in haar volledige en nu vergeten betekenis van het woord.'* Bij hiervoor ontvankelijke lieden maakt een dergelijke poëtisch/fantastische inkijk op de realiteit een onderhuids wéten wakker, los van opvoeding en geïnstitutionaliseerd onderwijs en over filosofische en methodologische analyses heen, dat alles niet zo exclusief hoeft te zijn zoals de consensus het van de daken roept. Dat de basiswerkelijkheid ook op een volledig andere of ruimere manier in elkaar kan zitten en ervaren/beoordeeld kan worden dan de uitsluitende rationele en logisch-mathematische unanimitet het vandaag ordonneert.”⁴¹

William James noemt het rationeel bewustzijn slechts één van de vele vormen van bewustzijn. Ook Noens gelooft dat principieel iedereen intuïtief intieme kennis kan krijgen over de plaats van de mens in deze wereld:

40 *O.c.*, p. 45.

41 *O.c.*, pp. 45-46.

het gaat om universele mystieke ervaringen zoals bijvoorbeeld neergeschreven in de Kaballa. Dat figuren zoals Daniel Dennett zelfs het bestaan van bewustzijn loochenen kan slechts resulteren uit *“elitaire bijziendheid als gevolg van psychosociale dwang, culturele fixaties of het negeren van 'ongepaste' informatie.”*⁴²

Onze maatschappelijke realiteit is het bezinksel van eeuwenlange evolutie met ideeën *“voortgesprongen uit het brein van een beperkt aantal individuen”*⁴³ en volgens de *psychohistorie* zou hun psychoanalyse kunnen verklaren waar hun revolutionaire ideeën dan vandaan komen - vaak bleken zij neurotici. Noens: *“Is het vergezocht een lijn te trekken van de neurotische Gelover die subliminaal aanvoelt dat niets zo 'vast' is als het lijkt, naar de neurotische historische vernieuwer die geniale intuïtieve (subliminale, transpersoonlijke?) wenken weldoordacht in de praktijk bracht?”*⁴⁴ Volgens Thomas Kuhn (*The Structure of Scientific Revolutions*, 1962) treedt een paradigmaverschuiving op *“onder dwang van het uiteindelijk niet meer 'werken', bij onvoorziene anomalieën, van de oude theorieën (...).”*⁴⁵ De pseudowetenschapper nu, die zich niet gebonden acht aan de wetenschappelijke methode, zou dan vlotter zijn creatief wereldbeeld vernieuwen naar

42 *O.c.*, p. 48.

43 *O.c.*, p. 48.

44 *O.c.*, p. 49.

45 *O.c.*, p. 50.

eigen inzichten en hij tracht zijn werkelijkheidsinterpretatie intersubjectief te maken.^{46 47}

4. De stof als creatie van de geest

Onze werkelijkheid heeft een (inter)subjectief karakter, de dingen op zich kennen wij niet (zegt Kant) maar *“met het uitsterven van alle levende wezens blijft er mogelijk een primaire substantie achter (...) een autonoom primair substraat (van de Britse empiristen) dat doet denken aan bepaalde occulte ideeën.”*⁴⁸ De realiteit (en ons lichaam) zijn samengesteld uit zeven *“alsmaar subtiele wordende niveaus”*⁴⁹ die tot elkaar niet kunnen doordringen - alleen 'helderzienden' kunnen buiten het zintuiglijke treden. E.W. Berridge: *“Als een mens iets verbeeldt, schept hij in feite een vorm op het astraal (...) vlak, (...) even werkelijk en objectief voor intelligente wezens op dat niveau (sic), als onze aardse omgeving voor ons is.”*⁵⁰ Dion Fortune alsook W. Tenhaeff beweren zelfs dat met een krachtige wil gedachten kunnen gematerialiseerd worden (bijvoorbeeld als poltergeist).

Kwantumdeeltjes bestaan niet op zichzelf, ze zijn er enkel in de mathematische taal, als een waarschijnlijkheid (vergelijk met het hindoeïstische begrip 'maya') en

46 *O.c.*, p. 51.

47 Tekst d.d. 3 april 2023.

48 *O.c.*, pp. 52-53.

49 *O.c.*, p. 53.

50 *O.c.*, p. 53.

Max Planck verklaarde dat materie een afgeleide is van bewustzijn. Mathematische vormen generen soms tegenstrijdigheden met een correlaat in de stoffelijke wereld en zo kan bijvoorbeeld licht geïnterpreteerd worden als deeltjes maar ook als golf want de waarnemer bepaalt mee wat hij ziet. Arthur Koestler omschreef deze 'vaagheid' in 1972: massa bleek equivalent met energiepakketten, bij Einstein worden massa, traagheid en zwaartekracht herleid tot “*spanningen, krommingen en kronkels in de lege, multidimensionale ruimte.*”⁵¹ De kwantumdeeltjes ('niet-dingen') zijn “*de culminatie van een ontwikkeling die tegen het eind van de vorige eeuw begonnen is*”⁵² Selffulfilling prophecy? De kwantumdeeltjes bestonden kennelijk niet voordat we ze observeerden. (Cf. het 'informatie-realisme' van Max Tegmark). De stoffelijke wereld bestaat niet los van onze geest. Wanneer paradigma's veranderen, aldus Kuhn, verandert de wereld zélf samen met hen.⁵³ Het plastische van de subatomaire dingen doet denken aan het plastische van de astrale wereld. Dion Fortune: “*Krachtige willen zijn in staat zelfstandige mentale vormen te scheppen, die zelfs een stoffelijke vorm kunnen aannemen.*”⁵⁴

Volgens de rationalist zijn de duivel en de natuurgeesten, elfen en kabouters van de middeleeuwen, projecties van bijgeloof maar hun bestaan wordt door sommi-

51 *O.c.*, pp. 55-56.

52 *O.c.*, p. 56.

53 *O.c.*, p. 57.

54 *O.c.*, p. 57.

gen nog steeds verdedigd: zij zouden levende wezens uit de astrale wereld zijn, wisselend van voorkomen: *“Hun astrale constitutie is zo ontvankelijk dat zij de gedachten/emoties van hun toevallige fysieke waarnemer weerkaatsen.”*⁵⁵ De vraag luidt dan of de elf een loutere creatie van de verbeelding is ofwel nog voor een stuk een zelfstandige maar door de verbeelding te kneden entiteit. Noens: *“Omdat bij dit alles de elementaire substantie op zichzelf van de Verlichtingsfilosofen zich hardnekkig blijft opdringen, ben ik geneigd deze buiten ons cognitief bereik vallende substantie te vereenzelvigen met de plastische, fijnstoffelijke astrale wereld van de occultisten.”*⁵⁶ Feiten en denkbeelden bevestigen elkaar wederzijds in theorie-geladen observaties (zoals inzake de Ark van Noach op de berg Ararat of de waarneming van UFO's) en magiërs kunnen de astrale lichamen manipuleren. Niels Bohr zei al: *“Het zijn dingen die niet passen in ons huidig realiteitsbeeld die ons (denken) in een nieuwe richting zullen dwingen (...)”*⁵⁷ Jules Vernes schreef: *“Al wat een mens zich in zijn verbeelding kan voorstellen, kunnen andere mensen tot werkelijkheid maken.”*⁵⁸ Pablo Picasso: *“Al wat een mens zich kan inbeelden, bestaat ook echt.”*⁵⁹ John Flanders (Jean Ray) geloofde *“dat de Oud-Griekse goden begonnen uit te sterven toen de*

55 *O.c.*, p. 58-59.

56 *O.c.*, p. 59.

57 *O.c.*, p. 63.

58 *O.c.*, p. 64.

59 *O.c.*, p. 64.

mensen aan hun bestaan gingen twijfelen."⁶⁰ En Sir James Barry (de auteur van Peter Pan): *"Every time a child says 'I don't believe in fairies', there is a little fairy somewhere that falls down, dead."*^{61 62}

5. De geest achter het brein

In zijn vierde hoofdstuk ontplooit Ludo Noens de thesis die suggereert dat het stoffelijke brein allerminst de geest voorbrengt maar dat het die daarentegen alleen maar kan remmen. *"Volgens (...) Frederic Myers (...) 'filtreren' de fysieke hersenen een bovenzinnelijk 'Subliminaal Zelf' tot een ingedamd menselijk zelfbewustzijn, (dat) zou overleven na de dood van het fysiek brein."*⁶³ Vergelijkbaar met *"het pre-existent 'transcendentiaal subject'"* van Carl Du Prel *"waarvan de wakende persoonlijkheid of zelfbewustzijn slechts een pragmatisch fenomenologisch deel is (dat) in de loop van de evolutie gradueel de sfeer van het empirisch zelf van de mens zal naar binnen treden."*⁶⁴ *"Het hiernaals is het hier en nu, slechts op een andere wijze ervaren."*⁶⁵ Pim Van Lommel: *"Hoe kan men zich helder bewust zijn van een buitenlichamelijke toestand, met een volledig platte EEG dat op een uitgeschakeld*

60 *O.c.*, p. 65.

61 *O.c.*, p. 65.

62 Tekst d.d. 4 april 2023.

63 *O.c.*, p. 69.

64 *O.c.*, p. 69.

65 *O.c.*, p. 70.

*brein wijst?*⁶⁶ Nog straffer dan de bijnadoodervaringen is de participatie aan doodsbedvisioenen door buitenstaanders. John Lorber (in het artikel: *Is Your Brain Really Necessary?*) beschrijft een patiënt die praktisch geen hersenen heeft maar wel een IQ van 126. Kort voor het sterven is er bij 5 à 10 pct. van de Alzheimerpatiënten maar ook bij mensen met andere vormen van dementie zgn. 'terminale luciditeit' (overigens reeds opgemerkt door Hippocrates, Plutarchus, Cicero en Galenus⁶⁷ als “een intacte ziel achter een stervend brein”⁶⁸). Sommigen zeggen de indruk te hebben “dat de geest ook achter het brein schuilt en erdoor wordt beperkt.”⁶⁹ Over een 26-jarige patiënte die op 1 maart 1922 in Schwalmstadt stierf, schreef haar verzorger, Friedrich Happich: “Käthe, die nooit een woord had gesproken en van geboorte af mentaal invalide was, zong doodliederen voor zichzelf. (...) Een half uur lang zong zij. Haar gezicht, tot dan toe dwaas, was getransfigureerd en gespiritualiseerd. Toen ging zij zachtjes heen.”⁷⁰ Gelijkaardig lijken de ogenblikkelijke genezingen in het Nieuwe Testament. Men denke ook aan de gevallen “waarbij een tengerere moeder (...) een personenwagen optilde die haar kind dreigde te verpletteren...”^{71 72}

66 *O.c.*, p. 71-72.

67 *O.c.*, p. 75.

68 *O.c.*, p. 76.

69 *O.c.*, p. 75.

70 *O.c.*, p. 76.

71 *O.c.*, p. 79.

72 Tekst d.d. 5 april 2023.

6. Omsk Van Togenbirger over kwanta

- *Omsk Van Togenbirger, wij zitten momenteel midden in een boek van Ludo Noens, een heel bijzonder boek, zo komt het ons voor, zoals er de jongste tijd wel meer geschreven worden maar nog anders. Het gaat over onverklaarbare fenomenen maar het gaat ook over filosofie en over ernstige levensvragen. Mogen wij u daar omtrent eens interpellieren? Hebt gij enkele minuten tijd voor ons?*

- Omsk Van Togenbirger (OVT): Wij lopen elkaar altijd op deze parking bij de supermarkt tegen het lijf... maar goed, waar komen mensen elkaar anders nog eens tegen: wij moeten alleen nog naar buiten om eten te halen, dat is vooralsnog niet digitaal beschikbaar, al de rest wel, zo lijkt het toch...

- *Wel, uiteraard staat ook het antwoord op onze prangende vragen niet online...*

OVT: Kennelijk niet. Maar wat precies wilt gij dan weten? Ik heb gehoord over het boek van Noens, een collega van mij breekt zich daar het hoofd over, zo heeft hij me verteld: het zou in de lijn liggen van... inderdaad een groot aantal werken die de zogenaamde kwantummechanica wel lijken te gebruiken om daarmee het bestaan van God te bewijzen of het leven na de dood, iets in die zin... Maar ik heb het niet gelezen... Ik veronderstel dat gij wilt weten of die link met de kwantumgeleerdheid van honderd jaar geleden terecht is, nietwaar? Die atoomgeleerden die daar beginnen te dichten en aan mystiek gaan doen, nietwaar? Ja, ik kan

nu niet direct op hun namen komen, de oude dag speelt ook mij parten, ziet ge, maar zij zouden beweren, als ik mij niet vergis, en met veel meer en ook met veel grotere woorden uiteraard, dat nu ook de natuurvorsers een godsbewijs gevonden hebben, is het dat waarover gij iets wilt vragen? Een wiskundig bewijs van het bestaan van god, als het ware? Zij zien, naar men althans toch zegt, dat hun ingewikkelde wiskundige formules in feite precies hetzelfde uitdrukken als datgene wat reeds duizenden jaren geleden werd gezegd, maar dan in wat andere bewoordingen, in oude religieuze geschriften bij uiteenlopende volkeren overal ter wereld, is het dat?

- *Dat is het ongeveer, ja.*

- OVT: Tja, het is allemaal niet te verwonderen natuurlijk, de mensen zijn de dystopie in het zog van dat wereldwijde bedrog rond corona een beetje beu, en ook het gezanik van statistici, politici en nog andere soorten van fabuleerders... als dat woord überhaupt bestaat... Neen, het is niet meer dan normaal dat men nu ineens terug wil grijpen naar het onwetenschappelijke en naar het mysterie, zoals men dat zegt en ge zult zien dat ook de religies daar alras garen gaan bij spinnen - een goede zaak is dat toch niet maar het is te verklaren, inderdaad...

- *Is het terecht wanneer gezegd wordt of geschreven dat de fysica van de kleinste deeltjes de waarheid van de oudste wijsheden bevestigt?*

- OVT: Wel, de geleerden over wie gij het hebt, zoeken naar de grond van de werkelijkheid, en zij zijn vaker gebeten door de microbe van het microreductionisme, zoals ge weet... zij beschouwen alle dingen als samengesteld uit eenvoudigeren dingen, en die uit nog eenvoudigeren dingen, en uiteindelijk zou men dan moeten belanden bij de meest simpele dingen... Vroeger spraken men over niet meer deelbare stukjes of atomen, maar die hebben ze al helemaal uit elkaar gehaald, zeggen ze, en nu hebben ze de mond vol over kwanta, kleine pakketjes, ik weet ook niet wat ze precies bedoelen en ik denk dat ze het zelf niet weten.

- *Weten ze het zelf niet?*

OVT: Wel, zoals Kant al zei: "*Das Ding an sich ist ein Unbekanntes.*" Wij weten dat wij in feite onwetend zijn omtrent bijvoorbeeld het atoom als zodanig. Het atoom kan men nooit zien. Aan de hand van de eigenschappen van de stof in kwestie, bijvoorbeeld ijzer, maken wij een hypothetische constructie van het atoom, bijvoorbeeld het ijzeratoom. Een model dat in staat is om de verschijnselen die we wél kunnen waarnemen, te verklaren, bijvoorbeeld de hardheid van ijzer. Maar duiken er nieuwe verschijnselen op, dan moet het model uiteraard aangepast worden. En een definitief model zal er nooit zijn, de aanpassingen zullen blijven duren en dat weten wij wel zeker, alleen al omdat zich onophoudelijk nieuwe verschijnselen voordoen, en dit alleen al door het voortschrijden van de tijd, begrijpt gij? En het gaat niet om details of om kleinigheden, zoals bij het aanscherpen van een of an-

der wereldrecord in de atletiek: de herzieningen kunnen bijzonder drastisch zijn.

- *Dat snap ik toch niet zo goed...*

OVT: Men kan het vergelijken met het beeld dat men zich vormt over iemand over wie men hoort praten zonder dat men de persoon in kwestie ooit ontmoet heeft. Er wordt gezegd dat het een vriendelijke verschijning is, tamelijk klein van gestalte, goed gekend in de buurt, zwartharig. Men vormt zich een beeld van een klein en nog jong persoon en men gelooft een relatief goed beeld te hebben van de man of vrouw in kwestie, totdat men bijvoorbeeld verneemt dat gaat om een kater of een hondje. Of een mythologische figuur, een personage uit een roman of iemand die opdook in een droom. En in dat geval is die figuur vanzelfsprekend niets anders dan haar beschrijving. Maar misschien is dat in alle gevallen wel zo.

- *Denkt gij dat echt?*

OVT: Wel, ook als men iemand in levenden lijve heeft ontmoet, zoals men dat zegt, moet men het doen met een verschijning en met dingen die al dan niet worden gezegd, gehoord, getoond, gezien... Ik kan zelfs niet zeggen dat ik mijn eigen vrouw ken, als ge begrijpt wat ik bedoel?

- *Inderdaad, ik begrijp het: tot de kern van de zaak kan men niet doordringen...*

- OVT: Misschien is er geen kern!

Tja...

- OVT: Ik ben geen atoomgeleerde, mijn beste, en bovendien heb ik uw boek van Ludo Noens nog niet gelezen, mijn ogen zijn overigens, driewerf helaas, veel te slecht geworden om nog lang te kunnen lezen. Maar het lijkt mij in elk geval toch zo te zijn dat men niet eeuwig kan doorgaan met het in steeds kleinere stukjes kappen van de dingen.

- *En waarom niet?*

- OVT: Behalve dan omdat op den duur onze ogen niet goed genoeg meer zien, heel eenvoudig omdat de werktuigen waarmee men kapt, eveneens van stof zijn, ziet u? Men kan er geen abstractie van maken! Wil men een stuk hout in stukken zagen, dan heeft men ijzer nodig, een ijzerzaag bedoel ik. Wil men ijzer doorzagen dan behoeft men een nog harder materiaal, zoals *high speed steel*. Wil men dat doorzagen dan heeft men weer een hardere materie nodig... Nu, ik ben geen werktuigbouwkundige maar misschien mag ik wel veronderstellen dat er aan die reeks al gauw een einde komt, met andere woorden: dat men alras arriveert op een punt waarop men het niet meer kleiner kan omdat de werktuigen om verder te gaan, ontbreken. Want ook het zaagje moet steeds kleiner worden, ziet u?

- *Nauwelijks...*

- OVT: Ik moet nu ervandoor, mijn beste. Ik zou zeggen: lees maar eerst dat boek helemaal uit, misschien zien we elkaar nog achteraf. Tot kijk!

- Tot kijk, Omsk Van Togenbirger...⁷³

7. Het geloof dat bergen kan verzetten

Terwijl de Heiland rondwaart in de hel om daar de ontelbare zielen die ongedoopt moesten blijven omdat zij leefden in het tijdperk voorafgaande aan het begin van onze jaartelling, uit het voorgeborchte te bevrijden, lezen wij het vijfde hoofdstuk uit het boek *Signalen uit een verzwegen wereld* □ *het Mysterie en de ontstolen dimensie* waarin Ludo Noens vertelt over het Bindelof-experiment met zwevende tafels en klopgeesten, gedachtenfotografie en het vastleggen op film van de opgeroepen geest van dokter Bindelof die dan de participanten aan de proef behandelde met heilzame massage. Sommigen schrijven de verschijnselen toe aan groepsprojectie, anderen blijven steevast geloven dat er meer aan de hand is. Ook het Philip-experiment komt ter sprake, het verhaal *The White People* van Arthur Machen, het geschrift *Qui Sait* van Guy de Maupassant en de magiër Aleister Crowley. In *The psychic Life of Jesus* bespreekt Maurice Elliot de mirakels uit het evangelie en hij merkt op dat het Griekse 'pistis' wijst op een actief geloof dat dwingt en dat, naar de woorden van de Heiland, bergen kan verzetten. Want telkenmale valt de nadruk op de eis van een gepaste ingesteldheid bij de deelnemers aan de scéances - met andere woorden: zonder geloof worden geen bergen verzet of blijven zij obstakels.

73 Tekst d.d. 6 april 2023.

En kijk nu wie van de nieuwe paragraaf handig gebruik maakt om zich tussen de regels van onze tekst te komen wringen: Omsk Van Togenbirger!

OVT: Zeg dat wel! En ik heb u een verrassing mee!

Een verrassing!?

OVT: Had gij mij niet de vraag gesteld hoe wij de zaken moeten zien welke besproken worden in het boek van Ludo Noens? Wel, ik heb de auteur zelf aangeschreven!

Fantastisch! En? Heb je ook antwoord gekregen?

OVT: Reken maar!

En?

OVT: Ging het niet over de essentie van de dingen, mijn beste?

Ja, dat was inderdaad ons probleem. En hoe moeten we dat nu zien?

OVT: Zoals te verwachten komt het antwoord van de auteur voor een groot stuk overeen met dat van Immanuel Kant uit Koningsbergen van wie wij volgend jaar de driehonderdste verjaardag vieren.

Ja?

OVT: Kant zegt dat wij het ding op zich niet kunnen kennen en ook Noens noemt het ding op zich een mysterie en hij voegt er aan toe dat hij daar ook vrede mee neemt.

Dan blijven we met een raadsel zitten?

OVT: Het is geen raadsel, mijn beste: een raadsel is oplosbaar en als het opgelost wordt, is het ook verdwenen. Maar dit is een mysterie. Een mysterie is niet oplosbaar, het blijft voor eeuwig een mysterie, het verdwijnt nooit. Men zou daarom zelfs kunnen zeggen dat een mysterie onsterfelijk is.

Maar...

OVT: Het ding op zich is een mysterie en een mysterie is onsterfelijk... derhalve is het ding op zich onsterfelijk!

Dat is wel heel kort door de bocht, zo lijkt het mij.

OVT: Dat denk je maar!

Hoezo!?

OVT: Neem nu het paasei, morgen vallen er paaseieren te rapen...

Ja?

OVT: In dit tijdperk van ongeloof en van misplaatst geloof in de macht van de wetenschap, zeg maar in de almacht van de mens, in de goddelijkheid van de mens, zijn de paaseieren van chocola.

En wat heeft dat met wetenschap te maken?

OVT: Ik viseer de wetenschap niet, mijn beste: ik heb wel vragen bij het geloof van sommigen in de almacht van de wetenschap.

Oké...

OVT: De eieren zijn van chocola, nietwaar? Ze worden als maakbaar beschouwd. De eieren, de levenskiemen, het geheim van het leven: het wordt gefabriceerd, mijn beste, en wel van chocola, van oppep-suiker, om de instemming van de snoepers te bekomen met de verborgen boodschap dat het leven maakbaar is, te ontleden in fragmenten en dan weer samen te stellen, beheersbaar, te overheersen door de mens, de nieuwe god, en door de goden te verslinden ook, zoals dat gebeurde in de mythen van de Oude Grieken.

Ik kan u niet goed volgen...

OVT: Paaseieren horen échte eieren te zijn, mijn beste, zij horen niet te worden opgegeten. Wij dienen het voorbeeld te volgen van de vogelen des hemels: leggen die eieren om die dan op te eten?

Wat bedoel je?

OVT: Wel, wat ik zeg! Alleen mensen eten hun eigen kinderen op. Wat zeg ik? Alleen mensen die zich goden wanen doen dat!

Ik begrijp er niets van.

OVT: De mens wordt geconsumeerd, zeker nu het hier weer oorlog wordt, de oorlog hongert naar kanonnenvoer. En de oorlog is het verlengstuk van de economie: in de economie worden de mensen geofferd aan de mammon, de mens staat in dienst van het geld in plaats van andersom. Alleen mensen die zich goden wanen

verslinden hun eigen nazaten en bezegelen aldus hun sterfelijkheid. Eieren symboliseren de onsterfelijkheid, zij horen daarom niet van chocola te zijn, wij moesten onze kinderen leren om échte eieren te verzamelen met Pasen, en die dan uit te laten broeden met veel zorg, zodat zij kunnen getuigen hoe uit het ei een vogel opstaat die ten hemel klimt en zingt: hij hoeft zelfs geen bergen te verzetten, hij vliegt er over heen! En op zijn beurt legt hij weer eieren, telkenjare opnieuw, in de lente, met Pasen.

Zolang de aarde niet verwoest werd...

OVT: Precies daarom.

Volkomen spoorloos is Van Togenbirger plots verdwenen. Hij is te rade gegaan bij de auteur van het besproken boek dat nu voor ons ligt en dat uitnodigt om in zijn sporen te gaan lopen. We staan in feite oog in oog met een hedendaagse Odysseus wiens mentale omzwerving van inmiddels zowat driekwart eeuw hem geen windeieren heeft gelegd omdat ook de verboden paden werden verkend welke naar de ontstolen dimensie leiden - een reis doorheen de wereld van de geest door een stoutmoedig vorser, heden uitgekristalliseerd als een geüpdate Ilias. In wat nog volgt, blijkt elke bladzij - een kleine driehonderd in totaal - een welhaast eigenzinnig paasei dat na bestudering zijn geheim prijsgeeft in de vorm van telkens weer een nieuwe mysterieuze vogelsoort. Het monster van Lochness, de Tibetanen, het heilige van Rudolf Otto, John Lennon, het mysterie van de tijd, het Nibelungenlied, de Heilige

Graal en nog tientallen andere verschijnselen die wij nooit zullen doorgronden, verklappen dat de wereld niet datgene is waarvoor wij hem houden, want wij denken alleen wat ons werd verteld en wat wij ons dan eigen maakten. Wij moeten dwars door de waas van de tijds- en cultuurgebonden verhalen heen waarin ons bestaan werd ingesponnen, naar de diepere lagen omdat de dingen aan de oppervlakte slechts symbolen zijn en dat zijn allerminst dingen op zichzelf, het zijn louter tekens en tekens zijn wegwijzers, zij wijzen weg van zichzelf naar elders, naar verder.

Het paasei dient heus niet te worden geconsumeerd, het consumentendom heeft ons alleen geleerd om te verslinden maar dat doen hier zelfs de dieren niet, die ons nu uitnodigen om hun voorbeeld te gaan volgen en met zorg aan het broeden te gaan en als de vogel uit het ei komt, moeten wij die voederen met al het verteerbare dat wij in de wereld kunnen vinden, totdat hij krachtig genoeg is om zijn vleugels uit te slaan en de obstakels van de hoogste bergen te verschalken middels de lichte vlucht in de lucht, die daarom sinds oudsher pneuma wordt genoemd, wat betekent: adem die het leven schenkt en tegelijk ook: woord, geest en ziel.

“Signalen uit een verzwegen wereld. Het Mysterie en de ontstolen dimensie” van Ludo Noens is een uitermate rijk gedocumenteerd werk met ruim twintig bladzijden aan verwijzingen met betrekking tot alle takken van de wetenschappen en de kunsten - met inbegrip van de verdonkeremaande, getaboeëerde en verboden feiten en geschriften die niet passen in het kader van

wat heden opgang maakt [ma]ar morgen alras is vergeten. Een werk om te lezen maar ook om te herlezen, om uit te diepen en verder te bespreken omdat de dimensie waarvan de auteur ons op het spoor brengt, niemand minder dan de godheid zelf bergt, terwijl in dit woeste tijdperk dat is uitgemond in wrede oorlogen, *“alleen een god ons nog kan redden.”*^{74 75}

Niet het complotdenken is het probleem maar de complotcultuur

Intussen enkele decennia geleden op een lerarenvergadering in een middelbare school. Bij de aanvang van de conferentie waarschuwt de voorzitter dat de vergadering geheim is: niets van wat daar besproken wordt, mag bekend worden aan de buitenwereld. *“Buis zeker niemand van de leerlingen”*, zo spoort hij het lerarenkorps aan, *“want de leerlingen kiezen sowieso de school waar zij met de minste moeite het getuigschrift halen.”* Voor de slechte verstaander voegt hij daar aan toe: *“Denk eraan: elke leerling is anderhalf lesuur waard.”* En de betekenis van dit gedoe is niet gering. Scholen dienen voortaan leerlingen te strikken met gemak als lokaas want zij blijken er niet langer te zijn omwille van de leerlingen maar omwille van een bemanning die zich van een inkomen wil verzekeren *ten koste* van de leerlingen en van het onderwijs als zodanig. Cliëntelisme en middel-doelomkering: het alge-

74 Dit is een uitspraak van Martin Heidegger in een interview met *Der Spiegel*.

75 Tekst d.d. Stille Zaterdag 2023.

meen goed - onderwijs - is nog slechts een *voorwend-
sel*; het eigenlijke doel is *particulier profijt ten koste
van* het onderwijs. Het algemeen belang wordt opgeof-
ferd aan het particulier profijt. Het welslagen van de
criminele middeldoelomkering wordt verzekerd door
een stok achter de deur die bestaat in het feitelijke ont-
slag van wie het wagen om de samenzwering aan het
licht te brengen. Die 'verraders' kunnen wegens de voor
insiders aperte omerta immers moeiteloos worden af-
geschilderd als nitwits die het bestaan van de zwaarte-
kracht ontkennen en die derhalve het onderwijs in dis-
krediet brengen. Machtsmisbruik in alle vormen is van
alle tijden. Ons kent ons, in het onderwijs, in de zie-
kenzorg, in de politiek en noem maar op.

Op 10 februari 1978 wordt in Wetteren ene zuster God-
frieda opgepakt: zij blijkt een twintigtal van haar be-
jaarde patiënten met insulinespuiten te hebben omge-
bracht. Op de daarop volgende OCMW-raad roept de
secretaris uit: "*Welk kieken heeft dat hier aan de grote
klok gehangen?*" Alleen met een inderhaast georgani-
seerde persconferentie kon het voor de bekendmaking
verantwoordelijke drietal zich ternauwernood nog red-
den van de beschuldiging complotdenkers te zijn of
van een lynchpartij - op drie man kwam het nu ook niet
meer aan. Zijn de complotdenkers het kwaad of is het
de complotcultuur? Als er geen complotdenkers waren,
dan hadden we ze moeten uitvinden, zo merkte iemand
op naar aanleiding van de samenzweringen rond corona.

Het gebruik van hormonen in de veevoeding is in België wettelijk verboden maar het is een door de magistrale omvang van de koeien in de wei publiek gemaakt geheim dat de hormonenhandel bloeit en dit dankzij een samenzwering onder handelaars. Op 20 februari 1995 wordt veeartskeurder Karel Van Noppen die gewetensvol zijn plicht vervult, in Wechelderzande doodgeschoten door de hormonenmaffia die rijkdommen vergaart ten koste van de volksgezondheid. De aanhoudende magistrale omvang van de koeien in de wei verraadt het ongestoorde voortbestaan van de betrokken complotten en boven de hoofden van alle veearts-keurders bengelt het zwaard van Damocles.

De racistische moord op Sanda Dia wordt afgedaan als een uit de hand gelopen studentengrap, de daders komen er van af met een blaam en als het toch tot een proces komt, krijgen zij maandenlang de tijd om alle sporen die konden wijzen op moord en op racisme uit te wissen. De elites van dit land, gewapend met de duurste advocaten, staan niet toe dat hun kroost gestraft wordt en justitie schikt zich braaf naar deze eis.

De leden van de federale maar ook die van de regionale regeringen hebben zichzelf voorzien van extra bonussen bovenop de riant pensioenen waarop zij zichzelf hebben bedacht, waarna zij zich van krommenaas gebaren en liegen tegen de sterren op. Bij de leden van het Europese parlement vindt men op de keukentafels pakken smeergeld van dezelfde Saoedi's die op 2 oktober 2018 hun journalist Jamal Khashoggi op de ambassade in Istanboel waar hij papieren haalde voor zijn hu-

welijk, prompt het eeuwige zwijgen oplegden. Het lijk, de enig resterende getuige, werd in stukjes gehakt en opgelost in een bijtend zuur, waarna de toenmalige Amerikaanse president Donald Trump alle mogelijke kritiek op de wrede moordpartij verbood om de handelsbetrekkingen met de rijke Arabieren niet in het gedrang te brengen. Zoals de Belgische regering met medewerking van de CIA drieënzestig jaar geleden ook Patrice Lumumba vermoordde om middels stroman en kleptomaan Mobutu en diens opvolgers met de westerse plunderingen van de Congo en het ganse Afrikaanse continent lustig door te kunnen gaan. “Handjes kappen, handjes kappen, de Congo is van ons”, zo zongen ook de moordenaars van Sanda Dia. *By the way*: ter gelegenheid van tweehonderd jaar België zal tegen 2030 het Jubelpark met zijn 'bogen van de afgehakte handen' die in 1930 als een triomf over de Congo werden opgericht, 'worden opgewaardeerd' wat dat ook moge betekenen, de tien miljoen Congolezen indachtig die het koloniaal verleden niet hebben overleefd.

De voorzitter van de vergadering van de Europese Unie wist prompt al haar sms-jes te wissen om de bewijzen ongedaan te maken van de afspraken die zij maakte met de CEO van farmareus Pfizer in verband met de levering van een paar miljard spuiten met 'vac-cins' tegen een als een pandemie voorgestelde griep die het bedrijf zegende met een verzekerde gigantische winst waaraan alle samenzweerdere deelhebben ten koste van de wereldgezondheid. Het is nog niet erg genoeg dat de lucratieve productie van vergiften allerhan-

de garandeert dat straks het leeuwendeel van onze kinderen zal verslonden worden door steeds wrede kankers.

Mensen met een hart voor medemensen wijzen op de aan de gang zijnde samenzwering maar worden uitgerekend door de propagandisten van de open debatcultuur met hun grote mond, de mond gesnoerd, beboet, elk forum ontzegd, uit hun ambt ontzet, hun werk ontnomen en hun boeken geboycot. Op het internet worden hun kritische geschriften door Microsoft itself, dat er overigens ook in de EU middels haar corrupte politici een wet van maakt, gelabeld als 'tijdelijk ontoegankelijk'. Op de libricide volgt de genocide, aldus de dichter Heinrich Heine exact tweehonderd jaar geleden. De baas van Microsoft is tevens de grote man van de 'vaccins' wereldwijd waarover kwatongen beweren dat zij moorden. Een besloten clubje hogepriesters van Mammon en Moloch heerst over de wereldeconomie, over ziekte en gezondheid, over leven en dood, over vrede en oorlog. Want zijn ziektes dan rendabel, de dood is dat nog meer, niets immers brengt zoveel op als wapenhandel en de massamoord beperkt zich niet langer tot foetussen, ouderlingen en invaliden nu de jeugd zelf, de toekomst van de mensheid, naar het front gelokt zal worden met de ongevraagde dagelijkse portie oorlogspropaganda op de iPhone. Met grof geld opgefokte en wegens aperte en door ons betaalde leugens onuitstaanbare praatbarakken blijken alle media te bezetten. De Britse vorst die het duivelse clubje voorziet en die onlangs nog een man in de gevangenis liet wer-

pen omdat die op straat uitschreeuwde dat Engeland zich vetmest met het bloed van slaven, kreeg godbetert afgelopen week nog uit de handen van een miljonair die paus is en die zichzelf genoemd heeft naar de arme heilige Franciscus, een relikwie cadeau afkomstig van de schandpaal waaraan de Redder van de mensheid werd genageld!

Uiteraard, niet het complotdenken is het probleem.⁷⁶

Fascisme

Wie op macht azen proberen de massa te verleiden door iedereen naar de mond te praten en geen weldenkend mens zal ontkennen dat dit ongetwijfeld het geval is in wat men een democratie noemt.

Eenmaal de stemmen van de meerderheid werden binnengerijfd, gaan wie in het zadel zitten van start met de tweede fase die erin bestaat de massa voor de bevrediging van allerlei behoeften van zich afhankelijk te maken.

Daartoe wordt vandaag nog meer dan ooit het gigantische instrument van de technologie aangewend. Iedereen rijdt auto en de auto schept meer afstanden dan hij kan overbruggen. Niemand kan nog zonder elektriciteit en de elektriciteit maakt zichzelf van langs om meer onmisbaar. De verwarming van onze huizen wordt afhankelijk van de gasdistributie en ook communiceren

⁷⁶ Tekst d.d. 24 april 2023.

kan men bijna enkel nog via de netwerken die door de machthebbers worden beheerd.

Opvoeding, ziekenzorg, verzekeringswezen, voedsel-distributie en ga zo maar door: het lijken best bijzonder efficiënte instrumenten die het leven van elkeen makkelijk en draaglijk maken en die de vooruitgang dienen.

Maar de 'eigenaars' van deze netwerken verbergen zich steeds vaker, worden steeds meer onbereikbaar en vormen ook een alsmaar beperkter clubje.

Verbijsterend genoeg ontplooit de methode van dat clubje zich voor ieders ogen geleidelijk maar onafwendbaar in de richting van *misbruik van vertrouwen*.

Immers, slapen wij op twee oren inzake de voorziening door al die netwerken in onze fundamentele en ook secundaire behoeften, dan blijkt dat geheel onterecht op het ogenblik dat wij ontdekken dat deze voorzieningen en netwerken niet onze eigen instrumenten zijn - dat lijkt alleen maar zo. In wezen zijn zij instrumenten in handen van een bende onbekenden die ze alras gaan gebruiken als middelen om de massa te chanteren, om uiteindelijk ook van de mensen een gewillig instrument te maken, een volstrekt onzelfstandig geworden en derhalve gehoorzaam leger dat streng bestraft zal worden als het niet blindelings de bevelen uitvoert van feitelijke bewindvoerders die deze massa nooit te zien krijgt.

De vervreemding is dan inderdaad totaal. De mens is weg. Er zijn alleen nog bange individuen die hun pro-

blemen enkel nog opgelost kunnen zien door exact uit te voeren wat hen wordt voorgezegd. Doen zij dat niet, dan volgen stokslagen onder een of andere vorm en dat is de betekenis van het Latijnse *fascēs*, waarvan de term fascisme werd afgeleid.

'Onvrede' is een veel te zachte term om uit te drukken wat die toestand van aliënatie uiteindelijk teweeg brengt. Het is een feit dat hieruit onvermijdelijk een soort van 'tegenmassa' gaat ontstaan: een massa die helemaal geen gehoorzaamheid meer biedt aan wet en aan gezag. Zij verzamelt, illegaal, provocatief (want op militair domein) en onstuitbaar want de handhavers van het gezag kunnen dan alleen nog verklaren dat zij 'beslist hebben' om het ding te laten uitdoven.

Ontbreken nog: een micro en een toespraak. En daar zijn ze dan, de volwassen kweekvijvers van extreem-rechts en de voedingsbodem van de nieuwe Hitlers. Op vele plekken zijn ze er al, het zijn ware vampieren, de begraafplaatsen van hun slachtoffers worden alsmaar uitgestrekter.

De 'tegenmassa' verschilt slechts hierin van de massa dat zij volstrekt ongehoorzaam is aan de oude leiders doch volstrekt gehoorzaam aan de nieuwe. En de nieuwe leiders verschillen slechts hierin van de huidige malfide potentaten dat zij niet langer een masker dragen.⁷⁷

77 Tekst d.d. 30 april 2023.

Socialisme

Dat komt ervan als men kinderen aan de macht brengt: zij trekken veel stemmen maar missen de ervaring broodnodig om voor alle mensen zorg te kunnen dragen: niet alleen voor hen die zelf wel hun plan kunnen trekken maar vooreerst voor wie uitgerangeerd worden omwille van gebrekkigheden die zij niet in de hand hebben. Connor Rousseau is (vooralsnog) jong, hij oogt fris, is fit, komt uit een stabiel midden van grootverdieners, kreeg een opleiding om u tegen te zeggen; hij is alles behalve behoeftig, eenzaam, tandeloos, verstoten, ondervoed, ziek, onverzorgd, schuldenaar, opgeslorpt door de zorg voor familieleden met terminale kankers, slachtoffer van een crimineel milieu, zwaarlijvig, genetisch benadeeld, bedreigd, onevenwichtig. En het is maar goed ook dat hij dat allemaal niet is want dat zou hem niet van pas komen in zijn toch maar veel-eisend en verantwoordelijk beroep. Maar wat hem ook van pas zou komen en wat hij kennelijk mist, is die ervaring die hem moet leren dat mensen meestal niet te kiezen hebben over hun lot: net zomin als hij prat kan gaan over het zijne, moet hij daarvoor dan ook niemand verantwoordelijk houden.

Andermaal, een politicus hoeft geen zorg te dragen voor wie dat wel voor zichzelf kunnen doen: een maatschappelijke orde ontstaan vanuit humaniteit dient weerwerk te bieden aan het recht van de sterkste, aan de wet van de jungle, aan de wetteloosheid en aan het brute geweld waarbij de zwakkeren het onderspit delven en uiteindelijk worden uitgeroeid. Een politicus is

er om de sterksten te verplichten om de zorg op zich te nemen voor de zwaksten waar zij dat niet uit eigen beweging doen. Zo niet gedraagt hij zich zoals die achterlijke moordenaar die Adolf Hitler heette en die geloofde dat hij de natuur een handje moest gaan helpen.

Werkvoorziening is een plicht van de *overheid* en in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens wordt niet gezegd dat elke mens de *plicht* heeft om te werken want werk is in de eerste plaats een *recht*. Indien het handvest de Universele Verklaring van de Plichten van de Mens zou heten, dan zou daarin gezegd worden dat elke mens de *plicht* heeft om ook anderen mee te laten werken, ook en vooral als hun natuurlijk lot hen in de steek liet.

Bovendien staat in de mensenrechtenverklaring dat elke mens het recht heeft op *passend* werk en dat wil zeggen dat men niet willekeurig iedereen tot om het even welke activiteit mag kunnen verplichten op straffe van verbanning uit de maatschappij. Uiteraard is de dreiging dat dit alsnog gebeurt, en dat dus bekwame mensen niet aan een job geraken, het broertje van een ander euvel, met name dit waarbij onbekwame lui door vriendjespolitiek belanden in posities die zij helemaal niet aankunnen.⁷⁸

78 Tekst d.d. 2 mei 2023.

De oven van Moloch

Opvoeding hoort in dienst te staan van de humaniora of de menswording en menswording betekent bevrijding van allerlei ketenen, zoals daar zijn: de stof en de traagheid, de dierlijkheid, de natuurlijke beperkingen maar eerst en vooral en zeker van tel in deze tijden van bedrog en illusie, is menswording vooral het zich losmaken van behoeften die vals zijn omdat ze ons werden aangepreacht door lui die via die weg beslag op ons leggen en ons van onszelf beroven.

Autonomie, zelfstandigheid of zelfbestuur wordt immers uitermate bemoeilijkt in een wereld waar concurrentie heerst met het oog op monopolievorming, wat wil zeggen: de uitschakeling van de tegenstanders die in het kapitalistische bestel alle mensen nillens willens voor elkaar geworden zijn.

De concurrentieslag wordt zoals elkeen dagelijks kan vaststellen vooral gevoerd middels allerlei listen waarbij de menselijke afhankelijkheid van totaal overbodige en bovendien rampzalige schijnhulpmiddelen de kroon spant. Een eerlijke analyse van kosten en baten brengt aan het licht dat de contraproductiviteit die sinds de Helleense Oudheid het Leitmotiv vormt in de tragedie-spelen en waarvan de nefaste impact op de moderne samenlevingen werd aangetoond en geïllustreerd door vooraanstaande maatschappijcritici zoals Herbert Marcuse, Ivan Illich en Daniel Boorstin, bijzonder groteske vormen is gaan aannemen sinds de opkomst van de

hightech met haar computers, smartphones, chips en nog veel andere dergelijke bazaar.

Zo bijvoorbeeld. Wanneer amper twee generaties geleden de school diende verwittigd te worden dat een kind ziek was en afwezig zou zijn, volstond het voor een ouder om dit mondeling mede te delen aan de directie. Echter, sinds de auto de afstand van thuis naar de school heeft veelevoudigd, moest er getelefoneerd worden en sinds de computer met zijn ontelbare apps de markt heeft veroverd tot groot jolijt van een handvol miljardairs, dient door de ouder een speciaal computerprogramma te worden aangeschaft, geïnstalleerd en in gestolen uurtjes ook nog eens ingestudeerd, teneinde de afwezigheid van het kind aan de schooldirectie te *kunnen* melden want dat handvol miljardairs heeft ervoor gezorgd dat alle communicatie verloopt via hun kaduke kanalen die alle menselijke omgang muilkorven of integraal verbannen.

Hiervoor zijn uiteraard nodig, naast de aanschaf van al die peperdure prutsen die om de haverklap gehackt worden of defect geraken: een aanzienlijke investering van tijd en energie die roofbouw plegen op de slaap, om maar te zwijgen over de resem aan problemen die opduiken in de marge van die totaal zinloze beslommelingen in het tijdperk van de haast met in zijn zog de navenante letale gezondheidsproblemen en de afschuwelijke kwalen die het zenuwstelsel ondermijnen, het geheugen, de mimiek, de fijne motoriek van de handbewegingen en de rest van het bewegingsapparaat als ook alle zintuigen, inherent aan de gedwongen onder-

werping aan pc, smartphone, batterijen, stralingen, kortom: de ganse lelijke en gevaarlijke infrastructuur welke het mensdom van de toekomst degradeert tot instrument van de giga-vampier die luistert naar de naam van Moloch.

Is het dan geen ten hemel schreiend onrecht wanneer 'opvoeders', 'leraren' of hoe zij zich ook noemen, de lui die door de staat worden betaald om kinderen groot te brengen, hen daarentegen dag na dag de leugen op de mouw trachten te spelden dat zij zich ondergeschikt horen te maken aan het 'kristallen paleis', zoals de ziener Fjodor Dostojevski ruim anderhalve eeuw geleden de dystopie genoemd heeft die nu opgang maakt, de wereld rond, ter ere van de mammon, en die uiteraard uitmondt in een gruwelijke oorlog welke wel eens de allerlaatste zou kunnen wezen?⁷⁹

Over de duisternis van de Verlichting

'Het geweten van Vlaanderen', zoals professor ethica Jaap Kruithof (1929-2009) ook wel genoemd werd omdat hij zich inzake rechtvaardigheidskwesities geen blad voor de mond nam, verklaarde toentertijd niet toe te willen treden tot de instelling van de loge omdat die de democratie zou ondermijnen: wanneer zich onder parlementairen logeleden bevinden van wie men kan verwachten dat die hun stemgedrag op voorhand onderling zullen afspreken, dan kan van democratische besluitvorming uiteraard geen sprake meer zijn. Boven-

⁷⁹ Tekst d.d. 25 mei 2023.

dien is het een publiek geheim dat logeleden elkaar de hand boven het hoofd houden omdat dit een van de belangrijkste regels is binnen hun groep. Of moet men het veeleer hebben over een 'bende'? De vraag is pertinent omdat de wet weliswaar de vrijheid van vereniging waarborgt maar zij verbiedt tevens bendevorming en terwijl verenigingen inzake hun organisatie transparant horen te zijn, zijn bendes dat per definitie allerminst: hun regels worden pas duidelijk voor buitenstaanders op het ogenblik dat zich executies voltrekken die immers vaak veel moeilijker in de doofpot passen dan het hele santenkraam van de geheimdoenerij waardoor zij zich (zoals de kerk destijds) omgeven met een zweem van dat soort van macht dat uit bangmakerij over minder mondige mensen wordt gepuurd. Op de koop toe is het bijna een natuurwet dat mensen gehoorzamen aan die regels waarvan de naleving verzekerd wordt door de meest strenge sancties, wat zoals algemeen bekend meebrengt dat maffiosi zo moeilijk te temmen zijn: wettelijke sancties kunnen niet tippen aan de meedogenloze liquidaties die in de eigen gelederen gangbaar zijn.

Van bendes kan weliswaar pas sprake zijn waar verenigingen het oogmerk hebben van het plegen van aanslagen op personen of op eigendommen maar zeer zeker kunnen democratische rechten als immateriële eigendommen worden beschouwd daar zij het fundament vormen van de materiële. In dat licht is het hoger genoemde principe van Kruithof niet alleen terecht maar hoort het ook te worden uitgebreid in functie van de

handhaving van de rechtsstaat. En dat daar in de jongste jaren het schoentje lijkt te wringen, is ook geen geheim: de openbare kwijtschelding van belastingfraude en de vrijkoping van straf door gangsters met het excuus dat de staat nu eenmaal in geldnood verkeert, verraden plat opportunisten en het zwichten voor chantage onder de verantwoordelijkheid van de 'rechtsstaat'. Wanneer de internationale pers steigert na het quasi vrijpleiten van de schuldigen aan een racistische moord hier te lande, hoort de vraag gesteld te worden naar de eventuele rol van verborgen machtsgroepen.

De kwestie legt overigens ook nog een andere hypocrisie bloot welke men dezer dagen tevens aantreft in de tactiek waarmee de massa warm gemaakt wordt voor andermaal een grote oorlog die in wezen luistert naar de titel van het beroemde kunstwerk van John Heartfield uit 1939: *“Krieg und Leichen - Die letzte Hoffnung der Reichen.”* In wezen immers is elke oorlog terug te voeren tot een klassenstrijd waarbij machthebbers samenzweren tegen hun slaven (en waar vandaan Marx' devies *“Arbeiders aller landen verenigt u!”*) terwijl die valselijk wordt voorgesteld als een strijd van landen onderling (die nota bene geen enkele gewone burger wenst). Met betrekking tot potentieel gevaarlijke geheime genootschappen geldt immers eveneens dat zij zich weliswaar profileren als filantropen of weldoeners die ijveren voor de humaniteit, terwijl hun op zijn minst paternalistische ingesteldheid wezenlijk de belangen dient van een elite die vegeteert op het zweet van de massa die zij paait met mooie woorden en be-

loftes welke evenmin in te lossen zijn als die van de kerk destijds.

En En dan is er nog de kwestie van de ledenwerving want, ofschoon de wet verbiedt dat burgers worden verboden of verplicht om tot verenigingen toe te treden, geldt hier opnieuw een quasi natuurwet dat het venijnige doopsel van de kerk in haar schaduw stelt. Weerstaan aan lui die aan ledenwerving doen, is vaak quasi onmogelijk.

Immers, mensen die geheel onopgemerkt blijven hebben een weinig benijdenswaardig lot maar vaak wekken zij alsnog de jaloezie van hun tegenpolen die in het licht van de schijnwerpers moeten lopen. Want het is een van de allergevaarlijkste beslissingen om avances af te wijzen terwijl wie te allen kante worden aangesproken vaak niet anders kunnen dan zich daaraan schuldig maken omdat zij nu eenmaal moeten kiezen. Het vergt een bijna bovenmenselijke behendigheid om zonder te kwetsen neen te zeggen tegen allerlei aanbiedingen en dat wordt een wel bijzonder gevaarlijk neen wanneer de aanbieders behoren tot iemands meerderen in de pikorde. Het verwerven van privilegies mag dan al geen sinecure wezen, het is boven elke twijfel verheven dat de afwijzing ervan verplicht tot een waar huzaarenstukje.

We weten dat avances van amoureuze aard niet zelden een dodelijke staart hebben zoals in het geval van de grote negentiende-eeuwse Russische componist Pjotr Iljitsj Tsjaikovski wiens geesteskinderen het licht za-

gen in het tijdperk van de hoogromantiek: waarschijnlijk stierf de musicus aan cholera maar andere speculaties met betrekking tot zijn vroege dood (hij werd drieënvijftig) zijn kleurrijker en volgens een ervan zou de beroemdheid zijn vergiftigd door zijn gefortuneerde aanbieder, gravin Nadezja Filaretovna von Meck met wie hij een innige briefwisseling had en die zijn artistieke werk steunde tot drie jaar voor zijn dood toen hij haar kennelijk moet hebben afgewezen - Tsjajkovski was homoseksueel.

De meeste avances zijn echter van niet amoureuze aard en die hebben te maken met een aanbod van privileges met betrekking tot het sociaal comfort, zoals jobs, relaties en private kennis welke het beklimmen van het gebinte van de sociëteit van het mensdom naar de top vergemakkelijken moeten maar die al te dikwijls uitmonden in het tegendeel en die daarom vaak met schroom moeten worden afgewezen, wat dan weer onvermijdelijk als bijzonder beledigend overkomt bij de presentatoren van de lekkernijen. Precies zoals in de geest van gravin von Meck transponeren zich dan de toonladders der bewondering die de avances voeden in staccato's van vaak blinde haat waarvan de uitwerking afstoting is, verbanning, karaktermoord en ook wel doodslag. Slechts weinigen verkiezen dat boven het in de doeken gedaan worden ofschoon een lot van verstikking onder de dekmantel van liefkozing ondraaglijker is dan het bruto geweld. Aan wie op privileges azen, vallen die bijna zeker nooit te beurt terwijl de aantrekkingskracht van wie ze afwijzen alleen maar

kan toenemen maar de aldus opgewekte erotische spanning heeft uiteraard haar grenzen en eenmaal die overschreden worden, manifesteert zich bij de beledigde prompt de genoemde verandering van de emotie van genegenheid naar die van haat. Niet zelden koelt de beledigde dan zijn haat met wraak zodat haat uiteraard kan aanzetten tot vluchten. De bij uitstek door Shakespeare uitmuntend beschreven intriges onder monarchen en hovelingen - mensen met macht - behandelen in wezen avances en privileges omdat macht erotiseert en de gevoelens uitvergroot tot somtijds bovenmenselijke proporties. Al bij al wordt het mensen in feite onmogelijk gemaakt om zekere bendes niet te gaan verwoegen zoals het ook onmogelijk is om niet naar het front te trekken als men daartoe wordt opgeroepen omdat het oorlog is. De logica van deze 'plichten' heerst over de massa omdat de massa wordt gedomineerd door een elitair gezelschap, wat betekent dat de ware strijd die aan de gang is het karakter heeft van een (weliswaar verkapte) klassenstrijd.

De zaak is dat het bestaan van bendes resulteert in een uitholling van de staat en van haar wetten met dezelfde kracht waarmee een ondermaats ingeperkte natuur de cultuur tot een laag vernis herleidt. Logebroederschap is een heel fraaie term die echter de veel minder fraaie dwang camoufleert onder welke de leden van een samenzwering gebukt gaan omdat zij hun alle vrijheid ontnemt en daarmee ook alle menselijkheid. In tal van samenzweringen wordt geijverd voor het goede doel en voor het welzijn van de mensheid maar het paternalis-

me in die gang van zaken verschilt niet wezenlijk van het autoritarisme en mondt ook dikwijls uit in puur fascisme waardoor niet langer sprake kan zijn van autonomie en vrijheid bij de burger, wat tenslotte maakt dat al dergelijke broederschappen onvermijdelijk gaan lijden aan fataal ondermijnende contraproductiviteit. De ironie van het lot wil dat uitgerekend de aanhangers van de Verlichting die de open debatcultuur propageert als fundament van elk wetenschappelijk discours, zich bezondigen aan het stichten van geheime genootschappen die wegens hun totaal gebrek aan transparantie haar eigen principes met de voeten treedt.⁸⁰

Over het licht van de Verlichting

De vorst van dit verschrikkelijke tijdperk is het onverstand - uitnemend geïllustreerd met een verhaal van Kris Vansteenbrugge, getiteld: “*LGBTQIA+*”.⁸¹ Het verhaal gaat over hedendaagse modieuze maar simplistische opvattingen die elke consistentie missen en zo zal verdraagzaamheid jegens alles en iedereen onmogelijkheid blijken van zodra men de proef op de som neemt en inziet dat bijvoorbeeld de verdraagzaamheid tegenover homo's, *onverdraagzaamheid* tegenover homohaters vereist. Men kan bezwaarlijk het racisme veroordelen en tegelijk tolerant zijn jegens racisten, moord verwerpen doch nalaten om moordenaars te straffen, mensen in een vak bekwamen maar geen inspanningen van hen eisen. Dergelijke opvattingen zijn

⁸⁰ Tekst d.d. 29 mei 2023.

⁸¹ <https://www.bloggen.be/pierpont/archief.php?ID=3317062>

oneigenlijk omdat zij het ware karakter van de werkelijkheid ontkennen en zij steunen derhalve op onwetendheid - een van de meest geduchte kwalen in een tijdperk dat zich alwetend waant. Wie vrienden heeft, heeft ook vijanden en deze waarheid onderstreept zichzelf in het onloochenbare gegeven dat geen band onder mensen zo sterk is als deze die gesmeed wordt door het hebben van gemeenschappelijke vijanden. Wie zekere waarden huldigen, zullen de tegengestelde waarden verwerpen: het ideaal van de openbaarheid vloekt met dat van de geheimhouding, de verheerlijking van de democratie impliceert de veroordeling van de dictatuur, de erkenning van het privaatbezit vloekt met de slogan dat alles van iedereen is en de inclusieve maatschappij verwerpt de fascistische met haar concentratiekampen, verbeteringsgestichten en goelags.

Ongetwijfeld ligt een welbepaalde vorm van hypocrisie mede aan de basis van de malaise. Wij gaan graag uit eten in chique restaurantjes maar het uitvoeren van de executie van de runderen, varkens, kippen en konijnen die wij aldaar verorberen, laten wij aan anderen over - aan slaven of aan automaten. De steelse blikken welke rondwaren over de met kaarslicht betoverde tafeltjes wensen te vergeten dat de schoonheid slechts zo dik is als een vel, een strenge omerta bewaakt het genot van de rijken, zij mogen er niet aan herinnerd worden dat onder de betoverende perfectie van de gestalten van feestende nimfen en saters een minder symmetrisch, grotesk organisch en onwelriekend spektakel aan de gang is dat bij de minste hapering de extatische mens

doet belanden op de spoed. Van de twee zijden van de medaille er slechts eentje willen zien, is een zelfbedrog dat nimmer nalaat wraak te nemen terwijl het vereist wordt om de waanzinnige illusie te kunnen handhaven dat men ongelijk is aan zichzelf: men wil meer zijn dan datgene wat men is: god in plaats van mens.

Er is iets in de werkelijkheid dat verhindert dat men ongestraft blijft waar men zekere wetten overtreedt en ook als Genesis ernaast zit met zijn bezwering dat wij pas in het zweet ons aanschijns ons brood zullen eten, blijft gelden dat overdaad schaadt alsook bewegingstekort omdat onze gezondheid nu eenmaal aan voorwaarden gebonden blijft: een tekort aan zuurstof maakt ziek en dat tekort doet zich voor bij lui die zich te buiten gaan aan spijs en drank en luiheid. “*Indien beweging een pil was, iedereen zou ze nemen*”, aldus verwoordde het onlangs nog een specialist ter zake.⁸² Het zijn wetten die misschien niet gelden in de dromen van heel wat mensen maar in de werkelijkheid waarvan zelfs de dromers deel uitmaken, oefent de aarde een aantrekkingskracht uit die verhindert dat wij kunnen vliegen als wij ons niet van vleugels voorzien zoals Daedalos en Ikaros en dan moeten we ook nog rekening houden met de wet dat de was waarmee de pluimen aan onze armen vastzitten, smelt onder de invloed van de hitte van de zon. Waar wij geen acht slaan op die wetten,

82 <https://www.hln.be/gezondheid/fietsende-tachtigers-hebben-immuunsysteem-van-twintiger-als-bewegen-een-pil-was-nam-iedereen-hem~a77793ee/>

maken de goden die deze wetten schiepen, dat wij naar beneden storten, recht in zee.

Het pacifisme is een mooie maar eerder nog een mooi klinkende ideologie en er valt wat te zeggen voor de stelling dat geweld moet worden gemeden omdat het slechts nog meer geweld uitlokt maar als wijzelf of onze geliefden fysiek worden bedreigd en aangevallen, hetzij door wilde dieren, hetzij door kannibalen, dan baat het niet om redevoeringen af te steken omdat wilde dieren noch kannibalen van woorden kunnen leven. De ironie van het lot wil dat de zelfverklaarde pacifist Albert Einstein de atoombom uitvond met de aanwending waarvan op 6 en 9 augustus 1945 in respectievelijk Hiroshima en Nagasaki een eind zou zijn gekomen aan de Tweede Wereldoorlog. Het geloof in de goede god maakt van de atheïsten kettters die met alle middelen moeten worden bestreden met navenante oorlogen en wie de praktijk van de oorlog verwerpen, spannen zich derhalve in om de godsdiensten uit de wereld te helpen - uiteraard middels de uiteraard gewelddadige vervolging der gelovigen. Het krijgen is een genot maar het bestaat slechts bij de gratie van het geven en het genot is pas een realiteit door het bestaan van leed waarvan het immers op de keper beschouwd de afwezigheid is.

Onwetendheid nu, is niet een gebrek aan wijsheid uit hermetische of heilige geschriften maar slaat op de onkunde inzake de onloochenbare wetten die de kosmos mogelijk maken en het leven waaraan ook wij participeren. Alleen het zich beijveren voor het achterhalen

en het zich eigen maken van die wetten die men dan als het ware moet aanbidden omdat zij nu eenmaal de waarheid zijn, kan ons behoeden voor het onverstand dat mensen alras doet afglijden naar simplistische ideologieën die ondoordacht zijn, daardoor inconsistent en dus onwerkbaar. Waar wij ijdele deviezen nahollen zoals dat van de 'verdraagzaamheid jegens alles en iedereen, inclusief de onverdraagzamen', spreken wij zaken uit die zelfs in dromen onmogelijk zijn, zoals reeds de grote Franse filosoof en wiskundige René Descartes wist. Wiskundige zekerheden of wetten, zo stelde hij, zijn even waar in de droom als in de werkelijkheid, ze maken dus geen onderscheid tussen werkelijkheid en droom en derhalve zijn zij nietszeggend. Voor de wetten die betrekking hebben op de wereld daarentegen geldt dit helemaal niet (zodat wij bijvoorbeeld kunnen dromen dat wij vliegen) en daarom ook zijn zij wel degelijk de dragers van een onloochenbare waarheid met betrekking tot de werkelijkheid. Waar wij eraan verzaaken om ons deze wetten ter harte te nemen, beladen wij ons met het gigantische onverstand dat, zoals zekere deviezen verraden, kennelijk geheel onbelemmerd heerst over het huidige tijdperk.⁸³

Het draaiboek van recessie, honger en oorlog

Dat de totale oorlog ondenkbaar geacht wordt, komt alleen hierdoor dat men zich geen rekenschap geeft van

83 Tekst d.d. 31 mei 2023.

enerzijds de geleidelijkheid waarmee zich de ene toestand transformeert in een andere die daaraan tegengesteld is en anderzijds gaat deze continuïteit tevens gepaard met een discontinuïteit eigen aan de meest fundamentele wetten van de natuur. Water warmt zeer geleidelijk op maar de overgang van water naar waterdamp op het vaste kookpunt voltrekt zich quasi onmiddellijk en hetzelfde gebeurt bij de geleidelijke afkoeling van water en de quasi directe overgang van het vloeibare water naar het vaste ijs. Op een gelijkaardige manier zal, zoals het ijzervijlsel dat zich koppig richt naar het noorden, de toestand van vrede via talloze gebeurtenissen, die zich als het ware allemaal oriënteren in één en dezelfde fatale richting, quasi onopgemerkt overgaan in een toestand van oorlog.

Bijna niemand kan zich in vredestijd inbeelden dat hij op een dag aan het front zal gaan vechten maar de transformaties welke plaatsvinden in de aanloop naar die rampzalige dag, zijn van die aard dat ze de omvorming van de vreedzame burger naar de frontsoldaat zich feilloos doen voltrekken. In de laatste fase van die overgang zijn het de honger en nog ander levensgevaar voor zichzelf en voor zijn onmiddellijke naasten welke het maken van een begin met de effectieve strijd onafwendbaar maken maar aan die fase gaan nog een aantal cruciale stadia vooraf welke hier worden opgesomd omdat het onloochenbare herkenningspunten zijn die zich voordoen telkenmale wanneer de tijd keert.

De fase waarin Europa momenteel beland is, is die van de recessie. Economen hebben voor leken onbegrijpe-

lijke definities en bepalingen van het fenomeen maar deze achteruitgang kan in eenvoudige bewoordingen beschreven en uitgelegd worden. Voorafgaand aan een recessie is de stijging van de levensduurte ingevolge de verborgen versassing van de staatskapitalen naar de middelen welke worden ingezet voor oorlogsdoeleinden. Iedereen ondervindt dan dat eerst luxeproducten en vervolgens ook levensnoodzakelijke middelen schaars en daarom ook duur worden: de burgers kunnen niet langer leven van hun vast inkomen, zij moeten aan hun spaarcenten gaan zitten en vervolgens worden zij verplicht om hun eventuele eigendommen te verkopen, meestal aan banken, welke groeperingen zijn van kapitaalkrachtige burgers, die van de gelegenheid gebruik maken om daar zeer goede zaken mee te doen omdat de nood aan financiële middelen eigenaars dwingt om bezittingen onder hun waarde af te staan aan hen die wél nog over kapitaal beschikken.

Het tekort aan geld bij de burgers zorgt ervoor dat minder voedsel en andere levensmiddelen worden verspild en als men weet dat ongeveer de helft van het voedsel wordt weggegooid, betekent dit alleen reeds een daling van de afzet met de helft.

Uiteraard moet de productie deze trend volgen en ofschoon in de beginfase nog gehoopt wordt dat het tij zal keren, zodat men op hetzelfde tempo als voorheen blijft produceren terwijl men de overschotten naar de voedselbedeling voor de armlastigen versast, zal na verloop van tijd, als de hoop op beterschap alsook de

reservekrachten het laten afweten, ook de productie worden beperkt.

Op dit punt gekomen start dan eigenlijk wat men 'recessie' noemt en dit proces kan makkelijk onomkeerbaar worden omdat het zoals elke vicieuze cirkel de eigen ondergang bewerkt: verminderde productie betekent minder producenten en dus minder werkenden, meer werklozen en hogere staatsuitgaven aan uitkeringen, wat dan weer de koopkracht flink doet dalen en opnieuw gevolgen heeft voor de productie.

Eenmaal de productie van heel wat middelen sputtert of zelfs stopt, zal die uiteraard nog bijzonder moeilijk weer op gang kunnen worden gebracht omdat ook de infrastructuur wegwijnt, een proces dat gelijkenis vertoont met de wet van de traagheid.

Maar gedurende al die tijd is er nog steeds geen sprake van dat burgers gaan vechten aan het front om de eenvoudige reden dat er nog geen honger is of ander levensgevaar. Want honger en sociale onvrede zijn tweelingbroers en het is van het grootste belang om in te zien dat in het westen de honger momenteel een grote onbekende is, wat hem des te gevaarlijker maakt: men spreekt wel over voedsel, over voedselproductie, over levensduurte en over dergelijke zaken meer en men spreekt zelfs over honger maar wat honger is, weet men hier in het westen op de keper beschouwd helemaal niet meer.

Honger is een fysieke toestand die wij niet kennen tot dat die zich voordoet en bijgevolg beseffen wij ook

niet goed welke de invloed is van deze toestand op onze psyche, op ons gemoed, op onze wil en op onze bereidheid om bijvoorbeeld te gaan vechten aan het front. Honger is een ingrijpende fysieke conditie die ons wezenlijk verandert en die ons willens nillens met de neus drukt op feiten die wij in andere tijden liever niet zien: dat wij moeten doden om in leven te kunnen blijven, dat wij zwak en bijzonder kwetsbaar zijn, dat ons bestaan zoals we het in vreedstijd kennen ons de luxe verschaft om als het ware in een droom te leven of eerder nog in de waan van een eeuwig paradijs.

Zolang er geen tekorten zijn, hoeft er niet gevochten te worden, kunnen er ook makkelijk compromissen gesloten worden met iedereen en is de dood veraf; doen zich tekorten voor en ervaren wij die aan de lijve in de gedaante van de honger (die ook nog eens vele gezichten heeft), dan keren de kaarten volledig en komen wij in een heel andere werkelijkheid terecht.

Terwijl wij nu niet begrijpen dat er ooit een dag komt dat wij naar het front ten strijde zullen trekken, zo ook zullen we op die dag niet begrijpen dat er een tijd geweest is dat wij dit geheel onmogelijk achtten.⁸⁴

De productie van frontsoldaten

Dictators en hun tradities, religies en ideologieën misbruiken het algemene onvermogen bij het volk tot het aanwenden van de redelijkheid en zij doen dat in func-

84 Tekst d.d. 11 juni 2023.

tie van de bestendinging van allerlei verdrukkingmechanismen en vrijheidsbeperkende maatregelen die de ontwikkeling van het persoonlijke vrije denken in de weg staan en derhalve het ontsnappen aan de uniformering van de mens en aan zijn ontmenselijking en dat is het geval inzake allerlei emancipatiebewegingen, inclusief die van de LGBT-gemeenschap.

Het algemene onvermogen tot redelijk denken uit zich in meningen welke zich hullen in een mist van angst vermengd met oneerlijkheid, zelfbedrog en onwetendheid en zo bijvoorbeeld gebruiken geïndoctrineerde burgers die geconfronteerd worden met homo-emancipatiebewegingen inzake homoseksualiteit omschrijven in de aard van: “het klopt niet” of “het is wansmakelijk”, “het is beschamend” waarbij het hen kennelijk ontgaat dat zij zodoende een referentiepunt hanteren dat niet het hunne is maar waarmee zij opgezadeld zitten in gevolge conditionering tijdens het opvoedingsproces.

In de 'overtuiging' dat het “niet klopt”, wordt immers, listig genoeg, abstractie gemaakt van het referentiepunt waarmee iets dient te kloppen, want de uitdrukking dat het “niet klopt” is het equivalent van de uitdrukking dat het “niet overeenstemt”, waarbij het object waarmee iets dient te concorderen wordt verdonkeremaand: de volledige of de correcte uitdrukking luidt: “het klopt niet *met*”, of: “het stemt niet overeen *met*”, waarbij datgene waarmee het niet overeenstemt, niets anders kan zijn dan de onbewuste overtuiging welke men de zijne acht maar die uiteindelijk een aangeleerde hou-

ding is die - overigens geheel onterecht - niet wordt in vraag gesteld.

Zo bijvoorbeeld stellen katholiek gevormden niet in vraag dat zij een religie belijden van een jaloerse Jahweh die kinderooffers eiste en wel in elke familie: met name de eerstgeborene (waarmee dan ook nog eens als vanzelfsprekend de oudste *zoon* werd bedoeld) diende door de vader te worden onthoofd en op een brandstapel tot as te worden herleid ter ere van God, die aldus van de mensen het bewijs wilde dat hun liefde voor Hem groter was dan die voor het eigen nageslacht. Een begrijpelijkerwijze zware opdracht welke men echter moest doorstaan als man zoals men ook een studentendoop moet doorstaan om “erbij te kunnen horen”.

Edoch, dit feitelijke machogedrag verkapt in wezen de (kleinzielige) angst om uit een groep verstoten te worden, de angst om genegeerd en uitgelachen te worden - wat bezwaarlijk als heldhaftig gedrag kan worden bestempeld. Die lafheid is het overigens die maakt dat men onschuldige en weerloze mensen koelbloedig afslacht terwijl zij die zich daartoe lenen, bovendien willen doorgaan voor helden die meedogenloos en hard zijn jegens zichzelf.

Verwijzen wij hier naar de gegevens welke een eeuw na datum aan het licht kwamen in verband met het gedrag van vooraanstaande heren ter gelegenheid van het zinken van de Titanic in 1912: de reddingsloepen telde quasi uitsluitend eerste klasse volwassen mannen; de vrouwen en kinderen over welke zogenaamde man-

nen altijd met een grote bek de bescherming opeisen, lieten zij prompt verdrinken, alsook de opvarenden van tweede en derde klasse, waarover zij in andere omstandigheden paternalistisch en schijnbaar grootmoedig de verantwoordelijkheid opeisen.

Mannen offeren hun kinderen aan hun goden om bij deze laatsten in het gevecht te komen - iets waartoe zelfs vrouwen niet in staat zijn over wie nochtans gezegd wordt dat zij, vermeend in tegenstelling tot mannen, gretig de kunst van de vleierij zouden beoefenen. Kinderoffers vormen overigens een algemeen kenmerk van religies die alleen al om die reden barbaars zijn en die slechts het recht van de sterkste dienen, wat gelijkstaat met de volstrekte wetteloosheid. Waar het Christendom met zijn zogenaamde 'Nieuwe Testament' zou breken met die oude tradities, blijft het echter kannibalistisch in de kern van zijn viering, met name de heilige mis met de nuttiging van het lichaam en het bloed van het lam Gods, de redder geofferd voor het heil van de mensheid. De clerus werd intussen vervangen door het medisch korps en de communie wordt nagebootst middels de gezond makende pil voorgeschreven door de medicijnman.

Wanneer derhalve mensen zeggen dat (om bij het voorbeeld te blijven) homoseksualiteit naar hun aanvoelen "niet klopt", dan beweren zij eigenlijk dat het niet overeenstemt *met* wat zij vanwege hun religie of ideologie dienen te geloven maar de gruwelijke inhoud van dat geloof stellen zij nimmer in vraag omdat zij niet in staat zijn om redelijk na te denken: zij laten zich leiden

door een duister aanvoelen waarvan zij de wrede oorsprong niet blijken te kennen en dat slechts te maken heeft met de neiging om meningen te laten concorderen met de reeds eigen gemaakte opinies opgedrongen door religies en ideologieën... welke instrumenten zijn van autoritaire regimes in functie van de onderwerping van de massa voor eigen doeleinden, met als rampzalige consequentie de ontmenselijking van de mens die dan herleid wordt tot de uniforme, gehoorzame robot of slaaf - in de praktijk: de gewillige frontsoldaat.⁸⁵

Flucht wird nur das Leben kosten!

“Federale ministers moeten kritiek voortaan inslikken volgens nieuwe deontologische code”,⁸⁶ zo kopte eergisteren de krant en derhalve is de dictatuur niet slechts een feit maar bovendien een werkelijkheid welke nu ook schaamteloos wordt afgekondigd van op de kansel. Na de georganiseerde grootverdienerij van het voltallige parlement werd een nieuwe ethische code aangekondigd en te verwachten was dat die paal en perk zou stellen aan de ongebreidelde zakkenvullerij van degenen die allerlei besparingen verzinnen voor de werkmans, de dopper, de zieke en de ouderling maar dat was warempel zonder de waard gerekend want in plaats van in te binden, kent de premier aan zichzelf voortaan de absolute macht toe: “(...) Er zijn twee mogelijkheden,

⁸⁵ Tekst d.d. 14 juni 2023.

⁸⁶ <https://www.demorgen.be/snelnieuws/federale-ministers-moeten-kritiek-voortaan-inslikken-volgens-nieuwe-deontologische-code~bfb3a829e/>

staat er in de code. Ofwel de lijn van de regering volgen en zich onthouden van kritiek op mogelijke beslissingen, ofwel ontslag aanbieden. Kritiek van eigen ministers op beslissingen van de federale regering wordt dus niet langer geduld.”, aldus *De Morgen* van 17 juni 2023. Tussen haakjes: de architect van de code, minister Verlinden, verdiende haar sporen met muilkorverij ten tijde van de pandemie, zoals men zich misschien herinnert. "Ge moet maar durven", zo klaagt mijn buurman over de VLD: "met amper acht percent van de stemmen in de peiling van de afgelopen week!" Maar de liberalen zijn hiermee niet aan hun proefstuk toe: in de jongste verkiezingen leverden zij met dezelfde losersscore de premier. Uiteraard na anderhalf jaar talmen voor de regeringsvorming maar dat is de geijkte methode voor dergelijk bedrog: in die tijdspanne zijn de kiezers de uitslag helemaal vergeten. In dit geval waren er kennelijk slechts enkele weken nodig om iedereen het gigantische misbruik van vertrouwen door het voltallige parlement te doen vergeten want het schandaal van de pensioenbonussen werd bedolven onder het proces over de moord op Sanda Dia, waar tussen haakjes ook al die methode van de lange baan werd toegepast: vijf jaar talmen heeft de feitelijke vrijspraak van de daders (die ruimschoots de tijd hadden om bijna alle sporen uit te wissen) opgeleverd, alsook de onmogelijkheid voor elk verder procederen wegens uitputting bij de slachtoffers.

Volgens hun eigen media wil de liberale premier de regeringsconsensus doen respecteren maar iedereen weet

intussen wat een regeringsconsensus is: afgezien van het feit dat de stemming de open debatcultuur ondermijnt omdat zij het kwalitatieve van de argumenten verstoep onder de blinde kwantiteit van een stom stemmenaantal, gaat het hier telkenmale om een opportunistisch handeltje van jewelste dat zelfs de rechtsstaat verkracht zoals blijkt uit de openlijke vrijkoperij van belastingfraudeurs tot ware gangsterbendes met bloed aan de handen. Waar verbod geldt op kritiek, is de ondergang een gegarandeerd feit. Men herinnere zich dat de meest prominente specialiste ter zake, Hannah Arendt, heeft aangetoond hoe de totalitaire terreur (massazuiveringen, deportatie, genocide) wordt ontketend “*op het moment dat elke georganiseerde oppositie uitgedoofd is en de totalitaire heerser weet dat hij niets meer te vrezen heeft.*”⁸⁷

Kamp Börgermoor was een van de vijftien concentratie-, straf- en krijgsgevangenenkampen in Emsland (Duitsland) nabij de Nederlandse grens waar nazitegenstanders, homo's en Jehova's getuigen met de spade in het veen (*das Moor*) kanalen moesten graven en daar ontstond in 1933 het Moorsoldatenlied, dat ook onmiddellijk verboden werd. Uit het vijfde couplet blijkt hoe uitzichtloos de kampgevangenschap was:

⁸⁷ Hannah Arendt, *Totalitarisme, Boom, Amsterdam, vijfde oplage* 2021 (eerste druk 2014), in het Nederlands vertaald door Remi Peeters en Dirk De Schutter. Oorspronkelijk: *Totalitarianism*, deel III, alsook (in een appendix) een gedeeltelijk samengevat negende hoofdstuk uit deel II, getiteld: *The Decline of the Nation-State and the End of the Rights of Man*, p. 52.

*Auf und nieder gehen die Posten.
Keiner, keiner kann hindurch.
Flucht wird nur das Leben kosten!
Vierfach ist umzäunt die Burg.*

In een dergelijke tang worden nu ook alle burgers gehouden en de nieuwe regels worden erdoor gejaagd tijdens een hittegolf en met de vakantie in het vooruitzicht, wanneer niemand nog zin heeft om zich druk te maken over reglementen allerhande, die het leven dat na de vakantie komt, zonder pardon zullen ketenen.⁸⁸

Hysterie en 'immaterieel kwaad'

Het materialisme heeft talloze rampzalige gevolgen en wellicht een van de ergste maar tegelijk meest miskende bestaat erin dat onder deze ideologie het immaterieel kwaad vrij spel krijgt.

In feite is kwaad altijd immaterieel en hier wordt dan ook het al dan niet materieel karakter van door het kwaad aangerichte schade bedoeld: diefstal is altijd diefstal van een zichtbaar of anderszins traceerbaar goed maar waar bijvoorbeeld de beschadiging van iemands naam aan de orde is, ofwel pestgedrag, bestaat een enorme wanverhouding tussen de omvang van de aangerichte schade en de zichtbaarheid (en derhalve ook de bewijsbaarheid) ervan. Ook is het in dat laatste geval vaak geen sinecure om het causale verband uit te tekenen tussen kwaad en schade of tussen enerzijds

⁸⁸ Tekst d.d. 19 juni 2023.

datgene wat een misdadiger aanricht en anderzijds datgene wat zijn slachtoffer te verduren krijgt.

1. Irrationele machten

Om te beginnen het volgende citaat uit een tekst d.d. Oktober 2019, getiteld: “*Over het misbruik van macht*”⁸⁹:

“Ook al wordt de waarheid door iedereen gekend, dan nog zijn er machten die er kunnen voor zorgen dat mensen oordelen en handelen tegen beter weten in. Maar wat meer is: het zich voordoen van die machten is helemaal niet uitzonderlijk, het is veeleer de regel. Op een archetypische manier heeft zich deze werkelijkheid voorgedaan bij de veroordeling van Jezus van Nazareth door het Joodse volk ten tijde van de Romeinse overheersing: Pontius Pilatus, de toenmalige prefect van Judea onder het gezag van de Romeinse keizer Tiberius, was bekend als een onbuigzame man⁹⁰ maar toch zwicht hij voor het volk dat zijn kruisiging eist en het verkiest om de moordenaar Barabbas vrij te laten. De beschrijving van de evangelist Lucas gaat als

89 [93208095549.pdf \(bloggen.be\)](https://www.bloggen.be/93208095549) Volgens de filosoof Philo Van Alexandrië alsook ook volgens de geschiedschrijver Flavius Josephus, zwichtte Pilatus niet en bij ongehoorzaamheid van het volk, aarzelde hij niet om een bloedbad aan te richten. Het was de hogepriester Kajafas die Pilatus adviseerde om Jezus te veroordelen omdat hij vreesde dat Jezus een politieke tegenstander van hem was en hij beschuldigde hem valselijk van godslastering. Pilatus stemde hiermee in om een gevreesde volksofstand te voorkomen. Pilatus zou later uit zijn ambt worden gezet wegens onterechte executies. 90 Lukas 23:13-25 (NBG 1951, Statenvertaling).

volgt: "En als Pilatus de overpriesters, en de oversten, en het volk bijeengeroepen had, zeide hij tot hen: Gij hebt dezen Mens tot mij gebracht, als een, die het volk afkerig maakt; en ziet, ik heb [Hem] in uw tegenwoordigheid ondervraagd, en heb in dezen Mens geen schuld gevonden, van hetgeen daar gij Hem mede beschuldigt; Ja, ook Herodes niet; want ik heb ulieden tot hem gezonden, en ziet, er is van Hem niets gedaan, dat des doods waardig is. Zo zal ik Hem dan kastijden en loslaten. En hij moest hun op het feest een loslaten. Doch al de menigte riep gelijkelijk, zeggende: Weg met Dezen, en laat ons Barabbas los. Dewelke was om zeker oproer, dat in de stad geschied was, en [om] een doodslag, in de gevangenis geworpen. Pilatus dan riep [hun] wederom toe, willende Jezus loslaten. Maar zij riepen daartegen, zeggende: Kruis [Hem], kruis Hem! En hij zeide ten derden male tot hen: Wat heeft Deze dan kwaads gedaan? Ik heb geen schuld des doods in Hem gevonden. Zo zal ik Hem dan kastijden en loslaten. Maar zij hielden aan met groot geroep, eisende, dat Hij zou gekruist worden; en hun en der overpriesteren geroep werd geweldiger. En Pilatus oordeelde, dat hun eis geschieden zou. En hij liet hun los degene, die om oproer en doodslag in de gevangenis geworpen was, welken zij geëist hadden; maar Jezus gaf hij over tot hun wil."⁹¹

De machten die maken dat mensen tegen beter weten in oordelen en handelen waarbij aldus de aperte waarheid volstrekt genegeerd wordt, zijn altijd al alom on-

91 Lukas 23:13-25 (NBG 1951, Statenvertaling).

afgebroken werkzaam geweest in de wereld en de veroordeling van Socrates (eveneens op valse beschuldigingen van onder meer godslastering) in 399 voor Christus is ons bekend uit de Apologie van Socrates zoals opgetekend door Plato in zijn Dialogen. Een ander historisch voorbeeld is de veroordeling van Giordano Bruno in Rome in het jaar 1600. Wie in het bezit zijn van de waarheid lopen gevaar wanneer duistere machten die niet de waarheid nastreven maar bijvoorbeeld wél het persoonlijk gewin, willen verhinderen dat de waarheid aan het licht komt. Over de moordende machten die de waarheid tegenwerken publiceerde de Roemeens-Amerikaanse filosoof Costica Bradatan onlangs het boek: "Dying for ideas: The dangerous lives of the philosophers"⁹² De lijst op Wikipedia van vermoorde journalisten - mensen die beroepshalve pogingen de waarheid te achterhalen om die openbaar te maken - telt vijftig bladzijden.⁹³ Alleen al in 2018 werden 84 journalisten vermoord⁹⁴ en de moord d.d. 2 oktober 2018 op de kritische journalist Jamal Khashoggi ligt nog vers in het geheugen.

Volgens het rapport van VN ging het daar om "een brutale moord met voorbedachten rade, gepland en uitgevoerd door overheidspersoneel van Saoedi-Ara-

92 Costica Bradatan, *"Dying for ideas: The dangerous lives of the philosophers"*, Bloomsbury Academic edition 2015. In het Nederlands verschenen bij Ten Have (2015) onder de titel: *Sterven voor een idee filosoferen met gevaar voor eigen leven*.

93 https://nl.wikipedia.org/wiki/Categorie:Vermoord_journalist

94 <https://www.demorgen.be/nieuws/84-journalisten-gedood-in-2018-meeste-slachtoffers-vielen-inafghanistan~be827fa9/>

bië".⁹⁵ Deze laffe en gruwelijke daad mag dan tot internationale verontwaardiging hebben geleid: president Trump blokkeerde de door het Huis Van Afgevaardigden voorgestelde sancties tegen Saoedi-Arabië omwille van economische belangen en vriendjespolitiek: Salman bezit een verdieping in de Trumptower en is close met Trumps schoonzoon Jared Kushner."

2. De heksen van Salem

In onze tekst van 28 januari l.l., getiteld: "De nieuwe Securitate - Aflevering 2: De heksenprocessen van Salem achterna" klinkt het als volgt (hierna een citaat):

"Informatie begint met waarneming en waarneming is selectief. Die selectiviteit staat in functie van het beoogde maar zij kan ook voor een stuk een gevolg zijn van conditionering, manipulatie of zinsbegoocheling, om maar iets te zeggen.

Vooreerst geldt de regel dat men vindt wat men zoekt of, correcter uitgedrukt, dat men niet vindt wat men niet zoekt: men moet met andere woorden oog hebben voor zekere dingen om ze te kunnen zien. De waarneming wordt bovendien niet alleen gekleurd door wat men weet: ook emoties spelen een rol en zo bijvoorbeeld zullen mensen met specifieke angsten ook zaken registreren die daarmee te maken hebben.

95 Zie: <https://www.bbc.com/news/world-middle-east-47161037> ; zie ook het rapport van de mensenrechtencommissie van de VN: <https://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/DisplayNews.aspx?NewsID=24143&LangID=E> .

Maar de waarneming wordt niet alleen geaccentueerd door wat we al in ons hebben en door wat we vrezen en wensen: zij wordt daardoor ook op het verkeerde been gezet en wel in die mate dat we niet alleen dingen die er zijn, helemaal niet zien omdat we er geen oog voor hebben maar ook dat we dingen gaan zien die er helemaal niet zijn.

En dan hebben we het nog niet gehad over de kloof tussen onze waarnemingen en het verslag dat wij daarover uitbrengen, niet alleen omdat het geven van een exacte beschrijving van het waargenomene op zich al uiterst moeilijk is, zoals bijvoorbeeld blijkt uit het problematisch karakter van diagnostisering, proces-verbaal of kennisextractie maar omdat bovendien de mogelijkheid van het al dan niet bewuste liegen om de hoek komt kijken, zoals bijvoorbeeld bij selffulfilling prophecy, bij het liegen om bestwil en bij het minimaliseren of het overdrijven van de 'feiten'. Want wat zijn tenslotte feiten?

“Het is een feit dat het negroïde ras minder intelligent is dan het blanke, zo beweerde men ooit vanuit de 'ras-senleer' die inmiddels allang naar de prullenmand werd verwezen omdat mensenrassen nu eenmaal helemaal niet bestaan. “Het is een feit dat mensen van adel edelmoediger zijn, zo werd het volk ooit voorgehouden door gezagsdragers, totdat aan het licht kwam dat het misschien wel eens net andersom kon zijn: toen de Titanic zonk, sloten de opvarenden van eerste klas de hekkens van de verdiepingen van de lagere klassen zodat die mensen verdronken en wat later kieperden de

mannen uit eerste klas ook hun vrouwen en kinderen uit de reddingssloepen overboord, zoals blijkt uit de cijfers welke pas werden vrijgegeven nadat alle 'daders' overleden waren: de sloepen bleken vrijwel uitsluitend bevolkt met volwassen mannen.

Met het feit van de onfeilbaarheid van de paus en de geloofspunten van de kerk wordt inmiddels zelfs de spot niet meer gedreven omdat de gevolgen van deze flagrante leugens al te veel slachtoffers hebben gemaakt en nog steeds maken en zo zou men de doop al lang een bij wet verboden praktijk moeten zijn omdat zij weerloze kinderen inlijft bij een sekte opgericht door zelfverklaarde heiligen en hoogwaardigheidsbekleders die de geest van een groot deel van de mensheid manipuleren en die via die weg ook heersen over de mensen hun wil, hun lichamen, hun daden en hun bezittingen welke zij zich ostentatief toe-eigenen om daarmee 's werelds meest exuberante luxehotel Vaticaan op te smukken terwijl zij tegelijk geheel schaamteloos bij het door hen beroofde volk de armoede propageren - nota bene praktijken die in geval van secularisering lustig worden verdergezet door politici.

De waarneming op zich is geen sinecure, zoals de biologie ons leert en daarna ook de psychologie, de sociologie en ga zo maar door. Zonder microscoop ziet men de microben niet die echter een letaal karakter kunnen hebben maar even dodelijk zijn de 'waarnemers' van wie door hen bestempeld worden als een bedreiging omdat zij een andere taal of huidskleur hebben of omdat zij een al te povere indruk maken en dat leert ons

de geschiedenis waarvoor de historie van de heksen van Salem exemplarisch is. Het gaat om heksenprocessen in het Amerikaanse Salem in 1692 en 1693 waarbij tenminste vierentwintig onschuldigen werden terechtgesteld - zij werden beschuldigd van hekserij.

Ingevolge wetteloosheid of het recht van de sterkste keert een meerderheid zich tegen een minderheid en omdat zij bij die minderheid geen kwaad kunnen vinden, nemen zij hun toevlucht tot valse beschuldigingen waaraan zij geloofwaardigheid trachten te doen toekennen middels het demoniseren van hun slachtoffers. De vreemde taal wordt 'gebrabbel' genoemd, wat de betekenis is van 'barbarij', waaruit dan alras wordt afgeleid dat het gaat om geestloze en derhalve onechte mensen. De zwarte huidskleur wordt uitgelegd als een teken van het ontbreken van de ziel en algauw neemt men aan dat het om dieren gaat die in bezit genomen kunnen worden en slavernij krijgt dan de vrije hand. Armoede lijkt zoals in het Bijbelse boek Job een goddelijke straf voor aangericht kwaad zodat armen rap doorgaan voor booswichten en hetzelfde lot delen 'lelijkaards', kreupelen, blinden en doofstommen alsook allen die kampen met rampspoed en die aldus twee keer onschuldig worden gestraft zonder hoop op ook maar enige vorm van zelfverdediging in een proces.

Het proces dient overigens voor een groot stuk om vast te leggen wat in feite werd waargenomen, wat de getuigen echt hebben gezien en gehoord, of de afgelegde verklaringen de analyse van de verzamelde alibi's kunnen doorstaan, of zij niet onderling tegenstrijdig zijn

of überhaupt mogelijk. Waar echter zoals in de buurt-informatienetwerken dat alles onder de mat dreigt te worden geveegd, lijkt iets gelijkaardigs aan de gang als in de politieke benoemingen waarbij immers diploma's en opleidingscertificaten het onderspit moeten delven voor de willekeur in het nepotisme van politici wiens onbekwaamheid pas aan het licht komt tijdens hun ambtstermijn en voor hun verkiezingssucces wordt geen enkele andere competentie vereist dan voor dat van een venter wiens welslagen, dat gelijkstaat aan financiële winst, louter afhangt van de mate waarin hij de kunst beheerst om met liegen en bedriegen spullen te slijten die hun geld niet waard zijn. Maar dit zijn nog lang niet de gevaarlijkste kapers op de kust."⁹⁶

3. Hysterie

In de middeleeuwen geloofde men dat hysterie een onrust was veroorzaakt door een in het lichaam van de vrouw rondolende baarmoeder op zoek naar een kind en in het zog van de neuroloog Jean-Martin Charcot (1825-1883) schreef Sigmund Freud (1856-1939) zekere lichamelijke ziekte-tekens toe aan psychische oorzaken maar het zal alvast een feit zijn dat aan de basis van bepaalde vormen van hysterie frustraties liggen met een sterk sociaal karakter en zo is ook massahysterie een feit of dus de (psychische) besmettelijkheid van een psychische aandoening, welke uiteraard te maken heeft met inbeelding zoals dat ook het geval is bij placebo-effecten en nog meer inzake bijgeloof, geloof, in-

⁹⁶ <http://blog.seniorennet.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2524829>

cluis geloof in de wetenschappen, waaronder in de eerste plaats de medische die om die reden naast een kunde ook getypeerd worden als een kunst.

In de huidige tijd van (uit het Victoriaanse tijdperk) terugkerende preutsheid welke volgt op een periode van bevrijding welke aanving met de *golden sixties*, blijken onoverwonnen frustraties met dubbele kracht terug te keren en krijgt de revanche tegen wie terecht zekere teugels (van onderdrukking, discriminatie en slavernij) van zich afgeworpen hebben een wel bijzonder giftig karakter zoals blijkt uit de opkomst van extreemrechts in zowel de politiek als de religie. Gevreesd wordt in de eerste plaats een door gewezen potentaten geïnstrumentaliseerde massa waarvan vooral de achterlijkheid wordt bespeeld in functie van hardnekkige pogingen tot het herstel van de getaande machten welke er voor ijveren om alsnog de repressie her in te voeren en de eigen verloren voorrechten te herstellen. Uiteraard zal de economie slinken waar burgers voortaan de perverse afzweren om nog langer zichzelf te herleiden tot een louter instrument daarvan en die 'achteruitgang' (die echter alleen maar slaat op die specifieke, namelijk kapitalistische economie) wordt uiteraard tenietgedaan door de gigantische winst op emancipatorisch of bevrijdend gebied en derhalve inzake de humaniteit. Wie echter garen spinnen bij de instandhouding van de slavernij proberen met alle middelen zodanig te focussen op een zogenaamd economisch debacle dat de humanitaire winst erdoor verdonkeremaand wordt samen met die ingeburgerde en allerminst onschadelijke mid-

deldoelomkering: het feit dat de economie een menselijk instrument is en in geen geval een doel.

Waar oude krokodillen van potentaten terrein herwinnen, doen zij dat met dank aan het onverstand dat zij dan ook met alle mogelijke en onmogelijke middelen proberen in stand te houden en te versterken en tot die middelen behoren in de eerste plaats allerlei vormen van waanzin zoals religie maar ook voorgewende wetenschappelijkheid, samen met de installatie van allerlei remsystemen op de verstandelijke ontwikkeling van het volk waarbij het schijnonderwijs (in de betekenis hieraan gegeven door de Braziliaanse cultuurfilosoof Paulo Freire met zijn *Pedagogiek van de onderdrukten* uit 1970) ongetwijfeld kan worden beschouwd als een van de meest effectieve. Het ware, het goede en het schone kunnen immers niet doeltreffender geliquideerd worden dan door hun schijnbeelden: het ware verdwijnt pas eerst waar zijn plaats wordt ingenomen door leugens, het goede waar het kwaad in de plaats treedt en het verdwijnen van de schone dingen gebeurt niet anders dan door hun plaats te laten innemen door kitsch. Een volk wordt op de meest effectieve wijze gefnuikt door het verlenen van macht aan onbenulligen, zijn cultuur wordt efficiënt kapotgemaakt door de huldiging van cultuurbarbaren, zijn vooruitgang wordt het snelst geremd door het faciliteren van autoritarisme en het onderdrukken van democratie en diversiteit.

Het is nu in het kader van deze vormen van regressie dat de preutsheid terug voet aan wal krijgt en preutsheid is 'gemaakte eerbaarheid', het is een valse schijn

zoals ook kitsch dat is: alles waarvan het uithangbord allerminst de lading dekt en derhalve vrijwel alle dingen eigen aan een wereld die gedijt op het bedrog. Waar het conflict tussen uithangbord en lading wordt verdonkeremaand, dreigen de voorwendsels die per definitie vals zijn, navolging te krijgen door een onna-denkende massa, wat uiteraard moet resulteren in een leger van gefrustreerde individuen die het eigen ongelijk pas (tijdelijk) weten te onderdrukken met het beproefde middel van het proselitisme of de bekeringsdrang waarvan men weet dat die in de eerste plaats dient om het *gevoel* van het eigen gelijk te versterken of dus om het besef van de eigen twijfel te verdoezelen. Vanzelfsprekend zwengelt de waanzin via deze weg zichzelf dan eindeloos aan, wat het vaak gigantische succes van de meest absurde ideologieën of geloofssystemen kan verklaren. De massa van de aldus gefrustreerden zijn hysterisch omdat zij nooit in staat zullen zijn om de twijfel voortspruitend uit de tegenstelling tussen enerzijds het voorgewende en anderzijds het ware te verzoenen, met massahysterie als resultaat. In het nazitijdperk veroorzaakte die malaise vernietigingskampen die het eigen gelijk moesten 'bewijzen' eenvoudigweg door allen die het anders zegden te liquideren. Deze blinde vernietigingsdrang welke zoals gezegd uit de genoemde massahysterie voortspruit, is het te vrezen wilde beest bij extreemrechts en in elke vorm van fanatisme.

In het woord 'fanatisme' zit het Latijnse 'fanum' dat 'heiligdom' betekent; de fanaticus beschermt zijn hei-

ligdom met alle middelen en is per definitie redeloos, hij is bezeten door aan hemzelf externe machten. In deze tijden van regressie en van pogingen tot herstel van de slavernij en van de waanzin zijn hysterie en massahysterie tekenen van bezetenheid: zij demoniseren bij voorkeur de voortrekkers van het ware, het goede en het schone en zijn daarom een reminiscentie aan de heksenprocessen van Salem en jammer genoeg ook aan de meest duistere perioden uit de geschiedenis van de mensheid.⁹⁷

De vernietiging van de massa

Atoombommen, microben en vergiften: ziedaar de drie horrores die overigens al werden uitgetest op grote schaal en dat waren onder meer de atoombommen op 6 en 9 augustus 1945 in respectievelijk Hiroshima en Nagasaki met meer dan 300.000 slachtoffers, het agens SARS-Co-2 dat sinds december 2019 wereldwijd een pandemie veroorzaakte met meer dan zes miljoen doden⁹⁸, mosterdgas of Yperiet dat in de Eerste Wereldoorlog werd ingezet (in Ieper) en in de Tweede Wereldoorlog maakte het door Bayer geproduceerde Zyklon B met blauwzuur (hetzelfde gif dat vrij kwam bij de giframp in Wetteren op 4 mei 2013) in de gaskamers van de nazi's miljoenen slachtoffers. Binnenkort is het dan de beurt aan het 'nieuwste vergif', het zenuwgif novitsjok waarover Sergei Skripal en zijn dochter Joelia alsook Alekseji Navalny kunnen meespreken: het

⁹⁷ Tekst d.d. 4 juli 2023.

⁹⁸ <https://www.coronaviruscovid19.be/coronavirus-cijfers>

werkt zoals de pesticiden, het verkrampst de spieren van zijn slachtoffers en één milligram, aangebracht op de huid, is al dodelijk; de Russen hadden in 1997 reeds 39.967 ton van het goede geproduceerd⁹⁹ (wat dus genoeg zou zijn om 40 miljard mensen of vijf keer de wereldbevolking om te brengen) en ze produceren het gif gewis niet alleen maar om er hun opslagplaatsen mee te vullen of om zich te oefenen, zoals ze ook bevoerden inzake de stationering van een troepenmacht van honderdduizend aan de grens met Oekraïne in maart 2021.

Massavernietiging is slechts in schijn een zaak die de verbeelding tart: we weten dat honingbijen relatief vrede-lievende insecten zijn maar nadert men de kasten op minder dan pakweg vier meter, dan gaan zij in de aanvalsmodus, zoals men de agressie noemt waarbij deze weldoeners hun belagers met hun gifangels steken ten koste van het eigen leven en die modus kan niet zomaar worden gestopt. De bevlieging van de 'grote kuis' is een vergelijkbare modus bij mensen die, eenmaal ingeschakeld, nog moeilijk te stoppen is; het verschijnsel is wellicht van alle tijden doch waanzin maakt dat deze agressie ook met betrekking tot de eigen soort wordt geduld en waar tevens hoogtechnologie van de partij is, hoeft men alleen nog te wachten op het uitbreken van een oorlog om getuige te kunnen zijn van een ware genocide. En tot die waanzin behoort niet in het minst

99

https://en.wikipedia.org/wiki/Russia_and_weapons_of_mass_destruction

de redenering dat er geen enkele reden is om het principe van de maximalisatie van de efficiëntie te veronachtzamen inzake de inzet van oorlogswapens. Eenmaal het hek van de dam, kan aldus in een bijzonder korte tijdspanne een gigantisch leed worden aangericht dat generaties lang aanhoudt - vraag het maar aan de slachtoffers gezegend met 'Little Boy' en 'Fat Man' of Agent Orange en napalm.

De massa is mensvijandig maar waar hij gevisieerd wordt, spint de mens daar uiteraard geen garen bij. In de oorlogslogica reduceert de aanvaller zijn vijand tot massa en massavernietiging wordt dan niets minder dan het gewenste resultaat. Om uiteindelijk tot dat resultaat te kunnen komen, moet de productie van massavernietigingswapens alsook alles wat te maken heeft met de aanwending ervan strikt geheim gehouden worden en dat is dan ook de reden voor het feit dat uitsluitend ingewijden beschikken over informatie met betrekking daartoe: leken (of dus alle gewone burgers) hebben er het raden naar welke massavernietigingswapens bestaan, waar ze gestockeerd worden, hoe ze uitgetest worden en wanneer en waar ze ingezet worden. Wij gingen niet na hoe het er in België aan toe gaat maar in Nederland bijvoorbeeld legt de Algemene Inlichtingen en Veiligheidsdienst van het Nederlandse Ministerie van Binnenlandse zaken en Koningsrijksrelaties aan de bedrijven regels op welke er moeten voor zorgen dat informatie desbetreffend ontoegankelijk blijft voor het publiek. Ik citeer uit een tekst op de betreffende webstek: *“Een werknemer mag alleen van*

vertrouwelijke informatie kennisnemen als dat nodig is om zijn werk te kunnen doen. Bovendien mag hij deze kennis niet met collega's delen voor wie deze kennis niet noodzakelijk is. Een werknemer heeft alleen fysieke toegang tot ruimtes waar vertrouwelijke informatie voorhanden is als dat nodig is om zijn werk te kunnen doen. Rapporteer incidenten en geef er opvolging aan. Houd toezicht en controle. Leg beveiligingsprocedures vast en zie toe op naleving ervan. Breng informatiestromen in kaart en beperk ze. Draag zorg voor een goed intern export-complianceprogramma dat deel uitmaakt van de bedrijfscultuur en dat een breed draagvlak heeft binnen de hele organisatie."¹⁰⁰

Nu zal men zeker onmiddellijk begrijpen dat de veiligheidsmaatregelen welke genomen worden in functie van het voorkomen van massavernietiging, een mes zijn dat aan twee kanten snijdt: enerzijds lijkt het wel logisch dat informatie daaromtrent ontoegankelijk gehouden wordt voor het publiek maar anderzijds fnuikt deze handelwijze de aanwending van het principe van de openbaarheid of de transparantie dat zijn bestaansrecht evenzeer baseert op het argument van algemeen welzijn, *in casu* het veiligheidsargument. Zo bijvoorbeeld moet in acht genomen worden dat wapens en derhalve ook massavernietigingswapens niet alleen door staten kunnen ingezet worden maar eveneens door particulieren, zoals terroristen of terroristische or-

100

<https://www.aivd.nl/onderwerpen/massavernietigingswapens/wat-ukunt-doen>

ganisaties en steeds vaker vallen de twee samen. Ook het feit dat stilzwijgend abstractie gemaakt wordt van de realiteit van een kapitalistische economie met het reële gevaar van belangenvermenging vormt een niet te onderschatten euvel omdat geheimhouding ook de controle verhindert op activiteiten van op winst beluste producenten van de gewenste maar tegelijk ook geduchte wapens. Het is bijvoorbeeld een publiek geheim dat Amerikaanse wapenproducenten verkiezingscampagnes financieren van kandidaten van wie zij garanties hebben dat die hun producten zullen aankopen en naar zij hopen ook zullen aanwenden in te voeren oorlogen teneinde de aankopen te kunnen laten voortduren. Het verhaal van een wereldvrede gebaseerd op afschrikking kan immers niemand meer bekoren in het licht van het onmiskenbare feit dat de leiding over de wereld en derhalve ook over het arsenaal aan vernietigingsmiddelen van alle leven in handen blijkt van regelrechte monsters.¹⁰¹

Over macht

1. Andermans hoofd

Aan de mensen wordt verteld dat zij hun verstand moeten ontwikkelen teneinde autonoom te kunnen denken maar wij weten intussen dat deze smoes een waarheid verbergt die heel anders klinkt. Ons hoofd, onze hersenen, zijn immers helemaal geen instrumenten in onze

101 Tekst d.d. 6 juli 2023.

eigen handen, het zijn daarentegen de teugels waarmee de maatschappelijk hoger geplaatsten ons sturen waarheen zij maar willen, zoals ook de ruiters met hun paarden doen. Geef mij een kind totdat het zes jaar oud is en doe er daarna mee wat ge wilt: waren het niet de Jezuiten die dat zegden? Wisten zij niet al dat het gansen leven van een mens bestuurd kan worden met een vorming in de zes eerste levensjaren? Want dan worden de teugels aan de mens bevestigd, dan leert hij 'tuk' van 'jurt' onderscheiden en 'ju' van 'hauw'. Dan leert hij te gehoorzamen aan wetten van welke bestaan hij zich niet eens bewust kan worden. Zoals het lichaam in alle autonomie en dus zonder dat wijzelf dat beseffen, leert om vetreserves op te slaan van zodra het wat honger te verduren krijgt, wat zich dan vertaalt in het onomkeerbare jojo-effect dat ervoor zorgt dat men dik zal worden eenmaal men na de vastentijd weer normaal begint te eten, zo ook leert ons hoofd te reageren op externe prikkels zonder dat wij ons daarvan bewust zijn. Zoals het lichaam, eenmaal oud geworden, zichzelf verdooft met vergeetachtigheid en met wat men nu ook 'dementie' noemt, teneinde te ontsnappen aan het wrede besef van het naderende levenseinde, zo spint ons zwaar be-teugeld hoofd voor ons de juiste dromen die er moeten voor zorgen dat wij gaan geloven in een onzin die ons warempel recht genoeg houdt om met werken door te kunnen gaan van zodra wij de school verlaten totdat wij mij pensioen moeten omdat wij dan door de band niet meer renderen kunnen. De dromen over een 'later' waarvan men ooit aan de weet komt dat het niet bestaat, om nog te zwijgen over de vertelsels van de he-

mel met zijn honderdvoudig loon voor hen aan wie het werd onthouden in dit tranendal zoals de zaligsprekingen het verhalen naar welke al de onvergolden mensen smachten omdat zij nu eenmaal geen opium betalen kunnen.

Maar intussen weten wij dus al dat dit zo gebeurt en het wordt ons ook niet langer verhinderd dit te weten omdat in deze tijd de dingen op hun einde lopen zodat die kennis in het hoofdje van Jan met de pet nu niet veel kwaad meer kan berokkenen aan zijn meerderen. Dat deze laatsten nu ook de teugels lijken los te laten, voorspelt zowaar niet veel goeds over wat er morgen in de wereld te gebeuren staat: viert maar feest, jij lieden, nu het nog even kan, zo leest men in de gedachteballonnetjes van hen die eens de autoriteiten waren, want morgen gaat gij richting slachtbank, een andere richting zal er voor u helaas niet meer zijn, getrouw het devies van John Heartfield: "*Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen.*" Het is een soort van galgenmaal dat zelfs aan moordenaars wordt gegund vanuit een mededogen dat zelfs de wilde dieren kennen, die immers hun prooi met gif verdoven alvorens ze die naar binnen werken, ze maken er een spel van dat zelfs iets erotisch heeft omdat Eros en Thanatos nu eenmaal een koppel vormen: de liefde en de dood. Over hen wordt altijd zo mooi gelogen dat de eerste de laatste overwint maar wij zullen alsnog tegen heug en meug moeten leren verteren dat de bemanning van de reddingssloepen van 'the Unsinkable' vrijwel uitsluitend bestond uit volwassenen van de mannelijke kunne. Het

recht van de sterkste of de wetteloosheid is een reus of een Titaan, Eros daarentegen is een kind dat speelt met vuur, wellicht met het gevaarlijkste vuur op aarde. Verstand verdwijnt spoorlags eenmaal het zo ver is, precies omdat de hersenen teugels zijn en teugelloosheid rest van zodra Eros doel treft. Aan de mensen wordt verteld en zij belijden het te geloven en dat volstaat ook voor de potentat die aldus zijn macht bevestigd ziet. Want macht is altijd macht over de waarheid, macht om de waarheid het zwijgen op te leggen. Vergankelijke macht maar alsnog macht.¹⁰²

2. Gedrogeerde machineonderdelen

Nu de spraaktechnologie van Lernaut en Hauspie door de Amerikanen in hun software werd gestopt, zullen ze zeldzaam zijn geworden maar de senioren onder ons zullen zich hen nog herinneren: de typistes van het ministerie die de ganse dag hun Erika lieten ratelen of hun Olivetti, waar blad na blad uit rolde dat het een plezier was om te zien. Zij deden dit, en nu komt het: zij deden dit terwijl zij onderling in gesprek waren over koetjes en kalfjes en aldus bewezen zij een realiteit die alle neurologen uitermate interesseerde: zij toonden aan, zonder het zelf te weten, dat bij het overtypen van tekst het hoofd volledig overbodig is; de informatiestroom geschiedt bij alle geoefende exemplaren van deze heel bijzondere ambtenaren van de oogzenuwen naar de zenuwen en spieren van de handen en de vingers en het hoofd komt daar omzeggens niet

102 Tekst d.d. 11 juli 2023.

meer aan te pas, dat kan zich voortaan lustig vermeien in gesprekken over het weer, over de collega's of over de Tv-soaps; de stroom van informatie hoeft het hoofd helemaal niet meer te passeren. En geoefende pianisten doen iets gelijkaardigs. Ja, het verstand van handenarbeiders situeert zich letterlijk in de handen.

Die werkelijkheid lijkt leuk, het gaat om verregaande automatisering van fysieke handelingen waarbij ook zintuigen betrokken zijn maar het dan toch opmerkelijke gebeuren heeft ook een wrede schaduwkant: het lichaam van steeds meer mensen wordt in een steeds uitgebreider deel van hun tijd in beslag genomen door processen die zich in feite helemaal buiten hen om afspelen en die ook niet langer door henzelf worden gestuurd maar door plichten opgelegd door derden die de arbeiders daarvoor verlonen. In werkelijkheid gaat het erom dat mensen op die wijze hun hele lijf verkopen aan voor hen onbekenden die hen op de keper beschouwd chanteren omdat zij werkweigeraars bestraffen met honger, dorst en kou of dus met de inbeslagname van hun leven. De benaming daarvoor is loonslavernij. Wat wel te verstaan *heel letterlijk* betekent dat het gros der mensen niet langer over het eigen lijf en leven meester is. Een ander heeft daarover het meesterschap verworven, iemand met meer macht en de uitoefening van die macht bestaat in het zich op de beschreven wijze toe-eigenen van de lichamen van anderen.

Het erge van de hele zaak is dat wij het kennelijk niet beseffen wat ze met ons doen, wij verkeren immers in de waan dat wij al werkende helemaal vrij zijn want

wij kunnen praten over het weer en over nog duizend andere dingen, onze gedachten zijn vrij: ja, “*die Gedanken sind frei*”, zo zongen in de strafkampen van nazi-Duitsland ook de joden maar uiteraard veeleer met zelfspot dan met zelfvoldoening want wat baten gedachten die zo vrij zijn dat zij zich de meest exquisite delicatessen kunnen dromen als de maag leeg blijft? Wij trappen aardig in de val als wij geloven in dat soort van vrijheid en de verleiding daartoe is vandaag groter dan ooit, in dit tijdperk van een gigantisch schijnbestaan dat geproduceerd wordt middels het internet en dat zich situeert op chips niet groter dan een vingernagel.

En zo belanden wij bij de macht van het sprookje dat ons meevoert naar Disneyworld, de Olympic Games of het Elisabeth Concours: wij verworden tot 'beste kijkers', 'luisteraars', 'liefhebbers' of andersoortige consumenten die met geld betalen om al onze aandacht te spenderen aan het santenkraam van vreemdelingen die ons pluimen door op meer dan één manier aan de haal te gaan met onze tijd en derhalve met ons leven. De geautomatiseerde constante verbinding tussen de ogen en de handen laat weliswaar het hoofd met rust maar vergeten wij dan vooral niet dat wij aldus in het echte leven alsnog geketend zitten aan een scherm en een klavier, een bureaustoel en een horloge, wat betekent dat wij (en dat zijn onze lichamen) herleid werden tot een aanhangsel van die machines gedurende (goed berekend) elk ogenblik van de ons door de natuur toegemeten actieve tijd. Gevangen zijn wij dan omdat ons naast

de werkplek geen ander oord meer wordt gegund, omdat onze beperkte levenstijd geheel opgaat in een stoel die eigenlijk een kerker is of een vergeetpunt. In het echte leven liggen onze lichamen vastgeketend opdat onze 'geest' zou kunnen dromen in het schijnbestaan van het internet. 'Geest'!? Ja, wij boeten dag na dag om te kunnen schitteren op *facebook* maar wat stelt een bestaan op *facebook* voor? Het is een plekje niet groter dan het puntje van een naald op een of andere chip in een vreemd land, een plekje nog vergankelijker dan een stofje in de wind. En uiteraard zijn het degenen die ons dit alles aandoen die dan binnenrijven wat zij aan ons ontnemen. Zoals ze trouwens doen met alle andere moderne toestellen en prutsen die ons worden aangesmeerd als waren zij hulpmiddelen die wij niet kunnen missen maar die geen ander resultaat opleveren dan dat zij levenstijd van burgers beneden in de maatschappelijke orde overhevelen naar burgers die wat hogerop gezetteld zijn. Die van helemaal boven komen uiteraard ook ooit aan hun einde maar dat staat de uitoefening van hun macht niet in de weg. Het lijkt er sterk op dat de zogenaamde geest een uitvinding is van overheersers waarmee zij hun slaven kortwieken, beteugelen en gevangen houden. Lichaam en materie zijn niet belangrijk, zo liegen zij hen voor: geef dat maar aan ons en kies zelf voor de onvergankelijke geest! Toentertijd waren de potentaten religieuze leiders, vandaag zijn zij de bazen van de nieuwe sprookjeswereld.¹⁰³

103 Tekst d.d. 13 juli 2023.

3. *De aanstaande nieuwe wereldorde*

Macht houdt maar zolang stand totdat de slaven ongehoorzaam worden en de derde en de vierde wereld hun plek opeisen onder de gewone burgers in de rechtsstaat. Edoch, de slavernij verdwijnt niet, zij verpakt zich onder andere opschriften en zij wordt loonslavernij; de kolonies worden 'ontwikkelingslanden' onder het 'protectoraat' van hun onverminderde uitbuiters want 'uitbuiting' heet voortaan 'bescherming' en die 'bescherming' slaat niet op de territoria die worden leeggeroofd maar op de rovers zelf, het gaat om de bescherming van voorrechten en om de continuering van het kolonialisme, het neokolonialisme.

Het rijke noorden en het arme zuiden: gedurende eeuwen heeft het westen het zuiden leeggeroofd en als slaaf gevangen gehouden en dit hoofdzakelijk dankzij enerzijds het buskruit of de gevreesde wapens en anderzijds de tovenarij of de religie die de mens gedefinieerd heeft als de hoeder van de schepping, zeg maar: de vertegenwoordiger van god op aarde, wat de paus ook zelf beweert te zijn. De papen zijn de bazen en wie het daarmee niet eens zijn, krijgen de kogel van de keizers (twee handen op één buik): het is gewoon een versie van de ordinaire bedreiging welke luidt tot in de cinema en de strips: “*Uw geld of uw leven!*”

Evenwel gaat het om een westerse *elite* want die houdt ook het 'eigen' volk onder de duim in haar fabrieken. Het eigen volk en dan het volk uit de kolonies, de miljoenen geïmporteerde slaven en tenslotte de zogenaam-

de illegalen welke door de landsgrenzen worden gefabriceerd. Die maken immers dat wie ze overschrijdt, in de volkomen slavernij belandt omdat hij arriveert op een plek waar hij tegelijk aanwezig *is* én niet aanwezig *mag* zijn, terwijl hij wel moet eten, zodat hij daarvoor moet werken zonder verder eisen te kunnen stellen omdat hij nu eenmaal illegaal is op die plek en zonder rechten: hij moet dan maar tevreden zijn met wat hij krijgt en dat is precies genoeg om aan de slag te kunnen blijven en altijd te weinig om terug te kunnen keren; hij zit zoals een vogel in een kooi gevangen en moet daar de tredmolen waarin hij loopt, draaiende houden tot hij erbij neervalt.

Maar alle dingen kennen een einde en dus ook deze dingen: het systeem wordt oud, de werklieden verenigen zich en staan op tegen hun patroons, de honger doet de armen stelen, de opstand holt het systeem uit, burgeroorlogen woeden, zij worden doodgezwegen maar kunnen niet langer neergeslagen worden, de verdovende middelen zelf brengen onrust teweeg, de weelde ziekte en krankzinnigheid. Uiteindelijk laat de elite de teugels los en zij kijkt uit naar nieuwe vormen van vermaak.

In het huidige wereldbestel lijken nog altijd twee systemen tegen elkaar op te boksen en dat zijn de zogenaamde vrije wereld (zoals die althans zichzelf benoemt) en de wereld van het communisme. In 2009 ziet BRIC het levenslicht, twee jaar later uitgegroeid tot BRICS (Brazilië, Rusland, India, China en Zuid-Afrika) en dat is een gloednieuwe unie van landen die

bijna de helft van de wereldbevolking uitmaken en het vierde deel van het landoppervlak bestrijken, het zijn omzeggens de verdrukte gebieden uit de voorbije eeuwen die zich verenigen, 'waarschijnlijk' onder de vlag van het wereldcommunisme dat immers luistert naar het devies van Karl Marx: “*Arbeiders aller landen, verenigt u!*”

Zij die denken dat Marx nu oude koek is, vergissen zich wel schromelijk: de aloude leveranciers van grondstoffen en spijzen welke maken dat de levensstandaard van elke westerling te danken is aan veertig slaven uit de derde wereld lijken in staking te zijn gegaan en zij plannen het over een heel andere boeg te gaan gooien. Het meer ontwikkelde deel van de westerlingen is hierin wel mee maar vormt vooralsnog een minderheid omdat de informatie over deze evolutie achter wordt gehouden ofwel wordt vervalst door potentaten die blijven weigeren om hun macht uit handen te geven en die de wereld liever zien vergaan door milieuschade zoals vergif, opwarming en nucleaire wapens dan een brijzel van hun macht prijs te geven. Edoch, zij zullen *alle* macht verliezen, het tij is al gekeerd, de beweging is ingezet en wast, het is alleen nog maar een kwestie van tijd. En men moet zich niet vergissen: nu gaat alles ook veel sneller dan pakweg een halve eeuw geleden.¹⁰⁴

104 Tekst d.d. 13 juli 2023.

Over de macht van vertrouwenspersonen

Misbruik van vertrouwen ligt vaker aan de grondslag van wantoestanden die hun gelijke niet kennen omdat vertrouwenszaken te maken hebben met macht over jezelf die je aan een ander geeft en waarmee die ander dingen kan doen waar je baat bij hebt maar evengoed dingen die je naar de verdommenis kunnen helpen.

Wie hulp zoeken dienen vooral deze twee zaken voor ogen te houden met betrekking tot degene bij wie ze gaan aankloppen: in de eerste plaats moet die persoon kennis van zaken hebben maar het tweede punt is even belangrijk en luidt dat de helpende het ook goed moet menen met de hulpzoekende. De kennis slaat op de *mogelijkheid* om te helpen en de goede bedoelingen slaan op de *wil* om dat ook te doen en geen van beide mag ontbreken: een priester kan het goed bedoelen maar gebedstherapie zal weinig baat brengen voor een zieke die om raad komt en ook een arts die misbruik maakt van de klacht van zijn patiënt om deze aan het lijntje te houden, heb je beter niet.

De twee misbruikers bestaan en met een combinatie van de twee is men uiteraard nog slechter af. Bovendien zijn die misbruiken niet zeldzaam en in bepaalde gevallen zou men zelfs gaan geloven dat ze veeleer de regel vormen dan de uitzondering. In de reclamewereld is dat pertinent het geval en dit bedrog wordt door de staat gedoogd, al bestaan er nu ook wetten die de reclame voor bijvoorbeeld tabak verbieden.

Maar niet alleen in de wereld van de reclame wordt men misleid, ook religies en ideologieën blijken kampioen in de aanbiedingen van schijnbare hulp die alleen maar lokaas is om (vooral kwetsbare) mensen mee aan zich te binden en hen dan leeg te zuigen. Malafide figuren of organisaties beschouwen elke mens die zij winnen als een goudmijn en dat het slachtoffer daaraan uiteindelijk ten onder gaat, zal hen worst wezen omdat immorele organisaties en individuen nu eenmaal geen geweten hebben als er ook geen wetten bestaan die hen hun misleidende praktijken verbieden.

Het zou een vuistregel moeten zijn dat men op zijn hoede hoort te zijn jegens organisaties of figuren die er warmpjes inzitten omdat macht en rijkdom altijd wel ergens te maken hebben met het bestelen van anderen, zo niet met een onrechtvaardige verdeling van de taart die de rijkdom is: rijkdom is altijd beperkt en wat de een teveel heeft, komt daarom ook de ander tekort.

Geheel onterecht ontsnappen gevestigde instituten omwille van hun faam gemakkelijk aan verdenking en waakzaamheid is daarom allerminst overbodig. De wreedaardige conversietherapie die opnieuw de krankkoppen haalt, laat zien hoe psychiaters die dan toch wetenschappers zijn, zich in zekere gevallen door priesters de les laten spellen en hun patiënten laten terechtkomen in de klauwen van, jawel, exorcisten. Het gaat niet om pseudopsychologen of om sekten maar om vooraanstaande burgers met een opleiding in de geneeskunde en om katholieke priesters. Zo bijvoorbeeld kopt op 7 mei 2019 Het Laatste Nieuws: “*Exorcisten*

*verzamelen deze week in Vaticaan “om krachten te bundelen in strijd tegen duivel” en men leest warempel: “De meeting vindt plaats in het Ateneo Pontificio Regina Apostolorum in Rome - een universiteit die gelinkt is aan het Vaticaan - en er zijn geestelijken aanwezig van de katholieke, anglicaanse, lutheraanse, Grieks-Orthodoxe en pinksterkerken.”*¹⁰⁵ En de clerici leggen uit: *“We kunnen dan in overleg met dokters, psychologen en psychiaters pastorale zorg bieden”*.¹⁰⁶ Wat, gruwelijk genoeg, betekent dat wetenschappelijk gevormde mensen, artsen, specialisten, hieraan meewerken.

Misbruik van vertrouwen: religie, extreemrechts maar vooral ook kapitaal is hier van de partij en minder mondige mensen krijgen het te verduren. Zoals ook daar waar de fortuinen op het spel staan van de neoliberalen die omwille van de centen het milieu willen blijven om zeep kunnen helpen en er godbetert ook nog in slagen om aan een massa van vooral ongeschoolde en makkelijk te misleiden mensen wijs te maken dat de klimaatwetten er komen om hen in de tang te houden.¹⁰⁷

105 <https://www.hln.be/buitenland/exorcisten-verzamelen-deze-week-in-vaticaan-om-krachten-te-bundelen-in-strijd-tegen-duivel~a4c750d7/>

106 Ib.

107 Tekst d.d. 20 juli 2023.

Wordt Spanje weer extreemrechts?

Morgen, 23 juli 2023, worden in Spanje vervroegde verkiezingen gehouden en wordt aldaar de dreiging van extreemrechts groter met de opkomst van de neoliberale partij Vox onder de leiding van de Bask Santiago Abascal Conde, getogen in de Partido Popular waarin Vox haar wortels had maar waartegen ze zich alras heeft afgezet om nu een populistische, anti-Europese koers te varen met op het partijprogramma: de teruggave van alle macht aan Madrid en het verbod op afscheidsbewegingen (à la Carlos Piedmont met zijn Catalanisten), het verbod op abortus, euthanasie en de genderbeweging, de uitwijzing van moslims en ook nog de bescherming van het recht op het houden van stierengevechten die weer 'cultureel erfgoed' moeten worden genoemd en die dan ook subsidies verdienen.

De ideologische basis van Vox is het regime van Francisco Franco, de Spaanse dictator vanaf de vooravond van W.O.II tot aan zijn dood in 1975: hij werd in 1936 'generalissimo' en liet zich in 1953 (naar aanleiding van een afspraak met het Vaticaan over gedeelde belangen waarbij het nationaalkatholicisme de staatsgodsdienst van Spanje werd en het burgerlijk huwelijk alsook de echtscheiding werden afgeschaft) "*Spaanse leider bij de gratie Gods*" noemen, executeerde in de Spaanse burgeroorlog naar schatting tussen de 15.000 en 270.000 tegenstanders (Spanjaarden), voerde het Spaanse vreemdelingenlegioen aan en liet zich steunen door Mussolini en door Hitler maar bleef neutraal (afzijdig) in de strijd en Spanje werd pas in 1955 tot de

VN toegelaten. Ofschoon na Franco's dood in Spanje socialisten aan de macht kwamen, straatnamen werden gewijzigd en standbeelden opgeruimd, volgde er geen rehabilitatie van slachtoffers van de dictatuur en bleef er een 'Nationale Francisco Franco Stichting' bestaan om zijn naam in ere te houden. Tussen haakjes bleven toentertijd de (eveneens ultra-katholieke) Belgische vorst en vorstin Boudewijn en Fabiola Franco zeer genegen.

De zwaai naar extreemrechts in Spanje heeft dezelfde kenmerken als het populisme elders in Europa dat vooral teert op een onwetendheid gevoed door vergetelheid ingevolge het wegebben van de verleden gruwels uit het geheugen van het volk. Menig getuige heeft tot voor kort voor het gevaar van die vergetelheid gewaarschuwd maar nu niemand van hen nog in leven is, ooit de duivel zich weer ongestoord in het ornaat van de stralende engel die hij eenmaal was.¹⁰⁸

LGBTQIA+

1. Inleidend

Levende wezens reageren op prikkels uit hun omgeving (waartoe ook het eigen lichaam behoort) en zij doen dat enerzijds grotendeels onbewust, spontaan, reflexmatig of onpersoonlijk en anderzijds alsnog met 'bedoelingen' maar dan wel bedoelingen waarvan zij zich eveneens vaak niet bewust zijn - bedoelingen die

108 Tekst d.d. 22 juli 2023.

behoren tot het domein van een autonoom werkzame natuur waarover wijzelf nauwelijks of helemaal geen zeggenschap hebben. Onze maag verteert voedsel en doet dat zonder de tussenkomst van onze vrije wil; onze ogen volgen spontaan bewegende voorwerpen omdat bewegingen de aanwezigheid doen vermoeden van vreemde entiteiten die bedreigend kunnen zijn; onze gedachten worden deels door indrukken vanuit onze omgeving bepaald, hetzij zintuiglijke prikkels, hetzij media welke gedachten of gevoelens dragen; onze (al dan niet vermeende) wil wordt mede gestuurd door reclameboodschappen, allang 'vergeten' of verdrongen ervaringen of diep gewortelde overtuigingen welke vaak een autonoom leven zijn gaan leiden en op die manier worden wij onwillekeurig, onvermijdelijk of noodzakelijkerwijze voor een stuk geleefd of bepaald door externe zaken omdat het interne met het externe in verband staat of er evenmin van los te denken is als een vis van het water. Onze natuur maakt dat wij reageren op dingen met geen ander doel dan zelfbehoud en soortbehoud en als men deze zaken concreet en in detail probeert te analyseren, komt men alras tot een caleidoscoop van factoren die met elkaar verwikkeld zijn in een spel dat wetenschapslui die zich bijvoorbeeld bezig houden met de problematiek van de kennisextractie voor nog onopgeloste raadsels blijft stellen: wij lijken te 'weten' wat wij doen want op de een of andere manier werpt ons gerichte handelen vruchten af maar tegelijk blijken wij niet te weten hoe en waarom we het zo doen zoals wij het doen - een situatie die een beetje doet denken aan de vaardigheid

van het autorijden van een chauffeur die helemaal niet weet wat zich afspeelt onder de motorkap van de wagen die hij bestuurt.

Maar het niet of niet ten volle begrijpen van wat men doet, kan maar zelden een reden zijn om het voortaan te laten: ons onbegrip mag de effectiviteit en de efficiëntie van ons bovendien grotendeels geautomatiseerde handelen niet in de weg staan. Controlefreaks kunnen het daar wel eens moeilijk mee hebben omdat zij geneigd zijn om alles wat zij niet kunnen controleren en dus ook alles wat zij voor zichzelf niet kunnen verklaren, te barricaderen, de pas af te snijden of te verbieden - bij anderen maar ook bij zichzelf. Het voortbestaan van handelwijzen die onbegrepen bleven maar die tegelijk noodzakelijk gebleken zijn, wordt beschermd door tradities die hun kracht halen uit enerzijds de lange tijdsduur van hun voortbestaan en anderzijds het feit dat zij onderhouden worden door heel veel mensen - door een gans volk. Dikwijls weet een volk niet meer waarom het zekere tradities eert en nog veel vaker zijn tradities niet langer effectief, bijvoorbeeld omdat zij hun bestaansredenen ontlenen aan toestanden welke intussen niet meer bestaan, wat deze betrokken gebruiken overbodig maakt of zelfs contraproductief.

De grijze zone van handelwijzen die niet, niet langer of vooralsnog niet door kennis worden gedragen maakt zekere handelwijzen fragiel en vatbaar voor kritiek terwijl zij van levensbelang kunnen zijn en in dit verband moeten controlefreaks maar ook alles wat daarmee te maken heeft, zoals overdreven rationalisering, worden

geducht. Controle hangt samen met begrip en met rationaliteit omdat redelijkheid met argumenteren heeft te maken en ook met reglementeren: argumenten zijn verbale strijdmiddelen en reglementen hebben behalve met woorden ook met daden te maken omdat zij hun kracht halen uit mogelijke bestraffingen die uiteindelijk fysiek van aard zijn - zij hebben te maken met macht. Waar de macht van het vermeende verstand zich opdringt om de 'macht' van de natuur stokken in de wielen te steken, dreigt het sinds oudsher gevreesde gevaar van de hybris of de overmoed welke destijds Icarus deed neerstorten in de zee.

De LGBTQIA+-gemeenschap is een categorie van mensen die zich willen bevrijden van het keurslijf waarmee zij verstikt geworden zijn in tijdperken getekend door machtswellust, kolonialisme (inclus de kolonisering van het eigen volk) (waarbij kolonisering nota bene betekent: het tot kolonie of tot massa reduceren, het 'gelijkschakelen' en derhalve het ontmenselijken van 'unieke mensen' (een tautologie)), tijdperken getekend door dictators, representanten van (al dan niet vermeende) goden en alles wat daarmee samenhangt: controlerende regimes, naar paranoia ruikende ideologieën, door machthebbers opgelegde, stringente morele regels waarbij een eerloze Victoriaanse 'cultuur' van preutsheid, schaamte en schande prevaleert op die van schuld en geweten, alsook navenante wetgevingen en moraliserende, paternalistische, betuttelende verhalen over goed en kwaad.

Waarmee meteen gezegd is dat de emancipatie van de LGBTQIA+-gemeenschap niet wezenlijk verschilt van elke andere authentieke emancipatiebeweging: emancipatie is bevrijding, men bevrijdt zichzelf van een juk opgelegd door potentaten die de kunst blijken te verstaan om onder allerlei voorwendsels beslag te leggen op andermans bestaan. Zo bijvoorbeeld kennen we de emancipatie van vrouwen, zwarten, slaven, arbeiders of loonslaven en religieuze of etnische gemeenschappen: eens werden al dergelijke categorieën van mensen achtergesteld zodat zij door een bevoorrechte categorie (van een zekere meerderheid ofwel van een hogere of beter bewapende klasse of kaste) naar willekeur konden worden uitgebuit. Emancipatie is het stellen van paal en perk aan het recht van de sterkste dat, pervers genoeg, de wetteloosheid wenst te wettigen. Vanuit de wetenschap dat de mens een wolf is voor zijn medemens, is emancipatie een poging van onderdrukten om zich te bevrijden van de wet van de jungle of van een dierlijkheid die door hun onderdrukkers wordt in stand gehouden. Waar regimes opduiken die deze wetteloosheid pogen te wettigen, zoals het nazi-regime in het Duitsland van voor en tijdens de Tweede Wereldoorlog, draait de 'cultuur' uit op pure barbarij van het moorden om te moorden, zoals 232 jaar geleden te boek gesteld door marquis de Sade en zoals dat ook nu in de nieuwe Europese oorlog weer het geval is met de nationalistische regimes aan de beide kanten van de frontlijn die, gesteund door hun eigen bisschoppen en papen, het onwetende volk van de beide kanten tegen elkaar trachten op te zetten of, concreter gesteld: zij

willen dat het volk zich verdeelt opdat het vervolgens zichzelf zou decimeren, zodat zij dan, zoals zij dat in de ganse loop van de geschiedenis deden, met de buit aan de haal kunnen gaan: *“Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen.”*¹⁰⁹

2. L, G, B, T, Q, I, A, +: voorwendsels!

De in de bedoelde categorie van mensen (het gaat immers veeleer om een categorie dan om een gemeenschap) opgesomde initialen staan voor allerlei parafiliën of atypische erotische voorkeuren *die op zich helemaal niets te maken hebben met het eigenlijke probleem dat een probleem is van achterstelling en uitbuiting of beroving* dat zich bedient van de meest uiteenlopende eigenschappen van mensen om tot hun demonisering en culpabilisering te kunnen overgaan om vervolgens van hen een zogenaamde schadeloosstelling te kunnen eisen, hetgeen neerkomt op pure uitbuiting.

Toen de tijd der kolonies achter de rug was, begon het neokolonialisme en met de afschaffing van de slavernij werd de loonslavernij ingevoerd en zo bijvoorbeeld in de Verenigde Staten werden massaal Chinezen geïmporteerd (van welke import Chinatown een restant is) of naar dat land gelokt met loze beloftes over rijkdom die niet werden ingelost: de betrokken buitenlanders waren er wel aan gehouden om hun heenreis af te betalen, iets waarin vrijwel niemand slaagde omdat die schadeloosstelling jegens hun 'werkgevers' door de

109 Tekst d.d. 25 juli 2023.

lage verloningen van hun slavenwerk meer tijd vergde dan er in een mensenleven voorradig is. Demonisering en culpabilisering om vervolgens schadeloosstelling te kunnen eisen en tot brute uitbuiting te kunnen overgaan vormen de drie etappen in deze specifieke misdaad die mensen jegens hun soortgenoten begaan.

Het jammere is nu wel dat uitbuiters er kennelijk in slagen om te gaan spelen met de aandacht van het publiek door die aandacht af te leiden van het eigenlijke item van de uitbuiting naar het voorwendsel zelf dat listig wordt voorgesteld als een probleem waarvan de ganse maatschappij nadelen zou ondervinden en deze aanvalstactiek heeft tot effect dat het publiek partijdig wordt en zich vijandig opstelt tegenover groepen van mensen die hen op de keper beschouwd helemaal geen kwaad doen maar waarbij het publiek zichzelf maar al te graag verblindt met de door de uitbuiters aangereikte voorwendsels waarmee het ook zijn voordeel doet. Zo werden de joden in de jaren dertig van de voorbije eeuw voor de ogen van alle Duitsers opgepakt en weggebracht naar concentratiekampen waar ze slavenwerk verrichtten en waar ze uiteindelijk werden vergast terwijl de Duitsers zwegen omdat zij konden meegenieten van het feit dat de bezittingen der joden voor een habbekrats werden verpatst: hun woningen werden door de Duitsers (die immers 'Lebensraum' nodig hadden, zoals Hitler het stelde) voor geen geld gekocht en het goud dat na de genocide achterbleef belandde bij Zwitserse bankiers die van plan waren om het nooit terug te geven.

Atypische eigenschappen met betrekking tot de erotiek maar ook met betrekking tot heel andere zaken: zwaarlijvigheid en magerzucht, schoonheid, allerlei handicaps, genialiteit, huidskleur, afkomst enzovoort. Zij vormen de voorwendsels om tot discriminatie en tot uitbuiting te kunnen overgaan en waar die alsnog ontbreken, veinst men de aanwezigheid van atypische kenmerken om tot achterstelling te kunnen overgaan en om de eis tot schadeloosstelling hard te kunnen maken. Ja, waar alle opgesomde kenmerken ontbreken, *verzint men prompt kenmerken die voor het blote oog onzichtbaar zijn*: men zegt dat de betrokkenen die men wil doden om hun bezittingen te kunnen inpalmen, behekt zijn, zoals in de welbekende historie van de heksen van Salem. De hedendaagse versie hiervan is de demonisering van bijvoorbeeld de categorie van de bejaarden die weliswaar niet langer met de term 'behekt' worden gebrandmerkt maar met de term 'dement', wat op hetzelfde neerkomt: zij leven nog maar zij zijn dement en in feite zijn zij dus al dood, zo wordt het aan de man gebracht. Hoofdverantwoordelijken in de sector van de zorgverlening voor bejaarden spreken zich nu op televisie al openlijk uit over wat zij de noodzaak noemen van een debat over de vraag of het niet de plicht is van de maatschappij om demente bejaarden uit hun lijden te verlossen, uiteraard middels euthanasie, wat wil zeggen: de goede dood of de dood vrij van leed. Ten tijde van de dictatuur onder Hitler werden verschillende categorieën van mensen uitgedacht en van hen werden ook namenlijsten opgemaakt welke dienden afgevinkt te worden na hun 'overlijden', zo'n zes miljoen in totaal

en indien het regime de oorlog had overleefd zou dat nog een veelvoud van dat aantal geworden zijn. Onder hen dus ook mensen die omgebracht werden onder het voorwendsel dat zij behoorden tot de categorieën L, G, B, T, Q, I, A, +...¹¹⁰

3: Blaise Pascal en markies de Sade

Onder het voorwendsel dat men voor voedsel moet zorgen, wordt groen licht gegeven voor de jacht maar in feite is het de jagers helemaal niet te doen om dat voedsel maar om het jagen zelf, dat hun jachtinstinct en hun moordlust moet bevredigen. Het opgegeven doel waarmee jagers hun activiteit legitimeren is in wezen een voorwendsel of dus een middel om te kunnen jagen en de jacht zelf is niet het middel maar is het ultieme doel.

Het gaat hier om een middel-doelomkering die ook aanwezig is inzake de discriminatie (en derhalve de achterstelling en de uitbuiting) van LGBTQIA+-personen wier maatschappelijke uitsluiting (al dan niet in de openbaarheid) wordt voorgesteld als een middel met de bedoeling om de maatschappij gezonder te maken ("de rotte appels uit de mand verwijderen"), terwijl dat doel enkel een voorwendsel is om op mensen te kunnen jagen (zoals vandaag Ramzan Kadyrov in Tsjetsjenië doet¹¹¹) en dus om aan de moordlust van bepaalde lui

110 Tekst d.d. 25 juli 2023.

111

https://nl.wikipedia.org/wiki/Ramzan_Kadyrov#Beschuldigingen_van_mensenrechtenschendingen

tegemoet te komen. Die moordlust zit ook verscholen in het paternalisme, in het kolonialisme en in zekere vormen van pedagogie, onder meer deze die Paulo Freire's in zijn *Pedagogy of the oppressed* aan kritiek onderwerpt en op de keper beschouwd draagt onze ganse cultuur daar de sporen van, wat de tegendoelmatigheid van ons handelen in de hand werkt. Wat betreft de argumenten om op mensen jacht te kunnen maken, doet de inhoud er in wezen helemaal niet toe (zoals dat ook het geval is met geloofsbelijdenissen), wat hier wil zeggen dat er altijd wel een reden zal gevonden worden en valt er vooralsnog geen enkele reden te bekenen, dan neemt men alras zijn toevlucht tot de inbeelding welke voor de gelegenheid met het grootste gemak voor waar wordt aan de man gebracht.

Dat men op mensen jacht wil kunnen maken kan vreemd klinken in de oren van wie niet vertrouwd zijn met zekere takken van de psychologie maar het is helaas een realiteit dat een aantal mensen lust ervaren wanneer zij aan anderen schade kunnen toebrengen. In de sport bestaat er zoiets als gezonde rivaliteit, het is een soort van onderlinge strijd of een concurrentie welke in het spel geoorloofd is en daar situeert zich de betekenis van de eumoreel geladen term 'sportiviteit'. De concurrentie in de wereld van de economie is minder 'sportief' omdat aldaar naast de eerlijke prestaties (of producten) ook reclame toegelaten is waarmee klanten bedrogen kunnen worden. Maar dat is nog steeds geen misdaad zoals dat wel het geval is waar met opzet aan medemensen kwaad berokkend wordt zonder dat zij

daarvoor op de een of andere manier vergoed worden maar ook zonder dat de dader daarvan ook maar enig ander voordeel heeft dan de voldoening die hij kennelijk ervaart wanneer zich zijn macht over zijn slachtoffer manifesteert in de vorm van de schade die hij het toebrengt. In dat geval dient het kwaad geen ander doel dan de lust die het opwekt bij de dader. En om die werkelijkheid enigszins te kunnen vatten, kan men te rade gaan bij enkele wijsgeren en literatoren die het mechanisme van dit misdadige genot beschrijven.

Zo gaat de Duits-Vlaamse filosoof Rudolf Boehm op zoek naar de essentie van de middeldoelomkering en de eerste auteur die hij analyseert als ontmaskeraar van de middeldoelomkering is Blaise Pascal (1623-1662) in zijn *Pensées*. Het is de hoogmoed, het streven naar goddelijkheid, wat de mens doet vallen, zegt Pascal: de goddelijkheid van de ellendige mens bestaat alleen in zijn fantasie, in zijn gedachten. Tegen de ellende en de dood valt niets anders te bedenken dan er niet aan te denken. Vandaar zoeken mensen afleiding (Pascal gebruikt de term 'divertissement') om hun dodelijke levensende niet te moeten zien: in de filosofie, in de oorlog, in het spel, in de wetenschappelijke arbeid. Daarbij is nu de middeldoelomkering bij uitstek zichtbaar in het spel: we nemen aan dat de gokker speelt (middel) voor geldwinst (doel) maar in feite is het omgekeerde waar: de geldwinst is slechts een voorwendsel (dus geen doel doch een middel) om te kunnen spelen, zodat het spel zelf het doel is. Het voorwendsel is onontbeerlijk maar het doel is het spel, het 'divertisse-

ment', de afleiding die ons ons trieste lot moet doen vergeten. Rudolf Boehm verwoordt de essentie van de middeldoelomkering bij Pascal als volgt: *“De haas die men achterna rent - men zou hem niet moeten hebben, indien hij zo werd aangeboden ... Deze haas zou ons niet beschermen tegen de aanblik van de dood en van de ellende die er ons nog van afhouden, maar de jacht beschermt er ons tegen.(...) De jacht schijnt een middel tot het doel: de haas neerschieten. De haas blijkt een voorwendsel te zijn, hoewel een onontbeerlijk voorwendsel. De jacht is geen louter middel; in de jacht zelf ligt de belangstelling. Hij leidt af.”*¹¹²

Een goede eeuw na Pascal behandelde marquis de Sade (1740-1814) een gelijkaardig fenomeen in zijn literaire oeuvre en meer bepaald in de pornografische roman *Les 120 Journées de Sodome ou l'école du libertinage* uit 1785, waarin vier rijke libertijnen gedurende vier maanden in een kasteel in het Zwarte Woud orgieën houden waarbij zij geïnspireerd door de verhalen van vier prostituées zesendertig tieners seksueel misbruiken en folteren, hetgeen eindigt in een erbarmelijke

112 Boehm, Rudolf. *Kritiek der grondslagen van onze tijd*, Het Wereldvenster, Baarn. (Oorspronkelijk: *Kritik der Grundlagen des Zeitalters* (1973)). Nederlandse vertaling door Willy Coolsaet met een taalkundige revisie d.d. 2011 van Guy Quintelier. (1977), par. 18, eerste deel. Boehm, Rudolf. (1977). (NB: de integrale tekst van het werk is beschikbaar op het internet op het volgende adres: <https://www.marxists.org/nederlands/boehm/1977/kritiek/index.htm>) Zie ook: Jan Bauwens, *Panopticum Corona*, *Panopticum Corona. Artikels Pasen 2018 Pasen 2021*, Jan Bauwens, uitgever, Serskamp 2021, (ISBN: 978-90-775-3200-3), p. 961.

toestand. Later werd het beleven van lust in het pijnigen van anderen, naar de Sade, sadisme genoemd.

In feite hoeft het onderhavige verschijnsel ons helemaal niet te verwonderen want ofschoon het geheel immaterieel lijkt, ligt het aan de grondslag van menige activiteit waaraan heel wat materiële middelen opgeofferd worden. Wij weten dat een groot deel van de menselijke maatschappelijke inspanningen draaien om het verwerven van een positie in de zogenaamde pikorde, wat concreet betekent dat mensen zich dag in dag uit uitsloven voor het verwerven van een plaats in de sociale rangorde waarin zij het zo comfortabel mogelijk hebben, wat betekent dat zij zo weinig mogelijk meerderen en zo veel mogelijk ondergeschikten overhouden en dit met het uiteindelijke streefdoel om zoveel mogelijk pikken aan anderen te kunnen uitdelen en er zo weinig mogelijk te moeten ontvangen. In de activiteit van dit pikken en gepikt worden manifesteert zich in feite een fascisme dat uiteindelijk berust op de moordlust welke ook de basis uitmaakt van het jachtinstinct. Die handelwijze zou nog kunnen gelegitimeerd worden waar prestaties die elkeen ten goede komen aan de basis liggen van de maatschappelijke status maar waar atypische eigenschappen van derden aan de orde zijn, kan slechts sprake zijn van discriminatie van minderheden of dus van het recht van de sterkste.¹¹³

113 Tekst d.d. 27 juli 2023.

4: Een strijd om vrijheid

Zoals hoger al aangestipt is het kennelijk zo dat uitbuiters er in slagen om te gaan spelen met de aandacht van het publiek door die aandacht af te leiden van het eigenlijke item van de uitbuiting naar het voorwendsel zelf. In dit geval wordt de homoseksualiteit of ongeacht welke andere atypische (erotische) voorkeur (of eigenschap) van een persoon betrokken op de maatschappelijke moraal terwijl die daar in feite helemaal niet van toepassing is. Een verondersteld probleem wordt uitgevonden of aangedikt teneinde aldus de aandacht af te leiden van de misdaad welke erin bestaat om onder het voorwendsel van dat 'probleem' maatregelen te treffen die in wezen niets anders zijn dan het zich manifesteren van een fascisme, het uitdelen van klappen aan (veronderstelde) ondergeschikten, het zich in vol ornaat tooien van de pikorde.

Actuele voorbeelden hiervan op andere terreinen zijn legio en vindt men nu in het gigantische bedrog rond de corona-epidemie en de klimaatcrisis: daarin worden middels gesofisticeerde listigheden waarheden vermengd met leugens op zo'n manier dat het voor leken vrijwel onmogelijk wordt om daar nog klaar in te zien, zodat potentaten ongehinderd hun slag kunnen slaan, wat concreet betekent dat (vaak ten koste van mensenlevens) megafortuinen gemaakt worden door de plundering van gewone mensen door topfiguren en organisaties met ronkende namen die hun helemaal boven het hoofd gegroeid zijn en waarop zij alleen maar kritiek kunnen leveren ten koste van uiteindelijk het eigen le-

ven. De WereldGezondheidsOrganisatie, de Klimaat-top, het WereldEconomischForum, de Kerk, de Wetenschap, de Politiek, de Hoge Raad van dit of dat.

Verzet is niet alleen moeilijk: verzetshelden worden nu geheel onmogelijk omdat alle goede wil en opofferingsgezindheid ten spijt, de middelen waarover mensen van nature beschikken om zich te verzetten tegen externe bedreigingen in regimes die naar het totalitarisme neigen, prompt van hen worden afgepakt. Het woord als ultieme verweermiddel dat aanspraak maakt op het aan het licht kunnen brengen van de waarheid wordt onmogelijk gemaakt door (jawel!) het onhoorbaar maken van geluid en het onleesbaar maken van tekst. Waar alsnog zinnen, zinsfragmenten of woorden aan de dans ontsnappen, worden de sprekers ervan zelf beboet met gigantische straffen, gevangen genomen, monddood gemaakt, vergiftigd of vermoord, aan stukken gereten en opgelost in zwavelzuur, waarna over deze misdaad zelf een spreekverbod van kracht wordt, wat inhoudt dat wie het wagen dit verbod alsnog te overtreden, op hun beurt kunnen worden vervolgd en vermoord. Waarna, opnieuw, ook over die misdaad een spreekverbod van kracht wordt. En op die manier haast zich de leugen om de waarheid in te halen.

Atypische voorkeuren kunnen met moraal niets te maken hebben omdat zij niets te maken hebben met de vrije wil en derhalve helemaal niet gestuurd kunnen worden. Mensen die manken, doen helemaal niets dat moreel verwerpelijk zou kunnen zijn omdat uiteindelijk niemand zelf te beslissen heeft over de manier

waarop hij zich het beste voortbeweegt en dat geldt ook voor mensen die veel sneller kunnen lopen dan alle anderen of voor mensen die zich op atypische manieren verplaatsen. Voortbewegen, spreken, denken, muziek maken, vrijen en ga zo maar door. Zolang het gaat om handelingen gesteld binnen de perken van de wet, kan er geen probleem zijn, het probleem situeert zich vaak pas daar waar de wet zelf haar boekje te buiten gaat door zich te gaan bemoeien met het privéleven van volwassen burgers.

Vele eeuwen lang heeft de staat zich middels de medewerking van de kerk of van nog andere instituten ingelaten met private aangelegenheden van burgers om aldus haar macht over haar onderdanen te kunnen bestendigen of te kunnen vergroten en op de halve wereldbol is dat nog altijd het geval. Emancipatie vormt het enig mogelijke antwoord op die mistoestanden omdat niemand het recht heeft om over andermans leven beslissingen te nemen, om andermans wil aan de eigen wil te onderwerpen, om andermans leven te beëindigen of ook maar te beknotten. Weliswaar, er wordt geschermd met goden en met nog andere hogere machten die in wezen producten zijn van de fantasie van criminelen en dat alleen al is een reden om godsdiensten te verbieden of tenminste om hun macht over het volk in te perken.

Edoch, om vrijheid dient te worden gestreden en zelfs om het behoud ervan en dat dit laatste waar is, betekent tevens dat vrijheid nooit een voorgoed verworven recht is en dat wij alert dienen te zijn voor de bedreigingen

ervan die, als de aandacht verslapt, in geen tijd het spook van de slavernij terug kunnen brengen.¹¹⁴

5: Koloniseren

In het Westen wordt of werd gewerkt - dat wordt althans algemeen aangenomen: in de middeleeuwen waren er naast de landbouwers ook nog de ambachten en de handelaars en sinds de Industriële Revolutie kwam daar de kaste van de loonarbeiders bij die gerekruteerd werden onder de vaklui van voorheen die immers de boeken moesten dicht doen. Immers, de aanwending van de stoommachine maakte massaproductie mogelijk voor wie de beschikking had over grote sommen geld en dat waren stedelingen met een (meestal protestantse) christelijke achtergrond die vanwege enerzijds hun arbeidsplicht en anderzijds hun lustangst, (beide vanuit het zondebesef) veel geld verdienden doch het niet verkwisten: zij stelden de gewezen ambachtslui te werk in hun fabrieken of dus hun overdekte werkplaatsen met dure machines die alleen nog bediend moesten worden, zodat de vaklui van voorheen herleid werden tot niets meer dan goedkope en vervangbare aanhangsels van die machines. Vervangbare aanhangsels (die daarom niets meer in de pap te brokken hadden) wiens vakkennis totaal overbodig was geworden daar de bediening van machines weinig meer inhoudt dan routinewerk.

114 Tekst d.d. 27 juli 2023.

De 'wilden' daarentegen werken niet, zij dienen derhalve beschaafd te worden, eerst bekeerd en dan 'beletterd', zodat zij de bevelen van hun oversten in de taal van die oversten ook kunnen verstaan en geen uitvlucht meer hebben om ze niet te moeten uitvoeren (en hier verdient Paulo Freire's "*Pedagogie van de verdrukten*" alle aandacht maar dit zou ons nu te ver brengen). Lezende en sprekende in de taal van hun oversten, vergeten de mensen hun eigen taal en aard, verliezen ze in feite zichzelf en worden zij tentakels van de machinerie van de potentaten. (Denk bijvoorbeeld aan het obligate ABN of AN alhier op school te leren, onder Napoleon het Frans te leren op de kostschool en vandaag het Engels of beter: het Amerikaans zonder hetwelke men geen toestel meer bedienen kan... maar morgen, onthoud dit goed: het Chinees!)

Concreet gebeurt het 'beschavingswerk' door in de eerste plaats de zogenaamde 'christianisering' welke in werkelijkheid met het christendom helemaal niets meer te maken heeft en er zelfs het tegendeel van is: de Nazoreeër was een opstandeling tegen de (toentertijd Romeinse) bezetter van het jodenland, terwijl aan hen die worden gekerstend wordt geleerd om het gezag te respecteren: de koning krijgt zijn macht van god, zo leren zij gewis aan alle kinderen in de katholieke schooltjes die in de brousse als paddenstoelen uit de grond schieten en in het spoor daarvan volgen de soldaten. Toentertijd, middels Stanley en een groot aantal militairen van de moordzuchtige 'Force Publique' (in alle opzichten te vergelijken met de huidige Russische Wagner-

groep), vestigde Leopold II zijn macht in de Congo door het decimeren van eerst de olifanten (om hun ivoor) en vervolgens de zwarten (massamoord als drukkingsmiddel voor de rubberslavernij), wiens aantal in luttele jaren gehalveerd werd. Het dodental liep op tot het dubbele aantal van de in Hitlers kampen omgebrachte joden. Met de aldus vergaarde rijkdom schonk de megalomane vorst cadeautjes aan zijn buitenechtelijke vrouw en startte hij enorme bouwprojecten zoals het casino kursaal van Oostende en het jubelpark. Dat laatste, gebouwd met het bloed van twaalf miljoen negers, zal tegen 2030 worden opgekalefaterd om daar twee eeuwen België te kunnen vieren voor het domste publiek op aarde. (Het werd gebouwd om tegen 1930 het eeuwfeest van ons land in de bloemetjes te zetten). Naast het grote museum voor oorlogswapens bevindt zich in dat park een tweede museum, genaamd 'auto-world', dus met fierheid verwijzend naar het rubber-schandaal. Toen in 1960 in de Belgische kolonie de opstand uitbrak, leek het einde van de uitbuiting in zicht. Gedurende één kortstondig ogenblik, want de vrijheidsstrijder, de democratisch verkozen Patrice Lumumba werd prompt vermoord door figuren die het achteraf samen met hun nazaten dan ook heel ver hebben geschopt in België en in de USA. Daarop hesen zij in de plaats van Lumumba de kleptomaan Mobutu in het zadel die het tijdperk van het neokolonialisme inluidde, zoals twee eeuwen voordien, na het beëindigen van de slavernij, de Industriële Revolutie het tijdperk van de loonslaven had ingeluid. De voortzetting van de koloniale uitbuiting werd sindsdien verzekerd met de

aanstelling en de bescherming van dergelijke stromanen zoals de voortzetting van de slavernij verzekerd werd middels het in voege treden van de loonslavernij.

Afrika werd gekoloniseerd en die kolonisatie werd bestendig met het neokolonialisme onder de bedrieglijke vlag van de onafhankelijkheid zoals de loonslavernij de slavernij voortzet onder de bedrieglijke vlag der vrijheid. Edoch, gisteren vond in het Russische Sint-Petersburg een top plaats met de leiders van 46 Afrikaanse landen welke allemaal zullen toetreden tot de BRICS, en vandaag is de staatsgreep van de antikolonialisten in Niger al een feit, zij wordt overigens gesteund door de Wagnergroep én door de Jihadisten. Poetin heeft intussen zijn belofte waar gemaakt dat hij de Europese middenstand zou uitroeien, nu volgt de honger na het inpikken van de graanschuur van Europa en als de Saoedi's toetreden tot de genoemde nieuwe unie, vallen wij binnen de kortste keren zonder olie. Driewerf helaas zullen elektrische auto's geen soelaas brengen omdat de batterijen grondstoffen behoeven zoals Lithium welke tot op heden gestolen werden op het Afrikaanse continent - een zaak waaraan wellicht zeer spoedig een einde komt of die in het andere geval wel zeer bemoeilijkt zal worden. Men herinnere zich tevens dat de oude Kabila een communistische strijder was aan de zijde van Che die vermoord werd vooraleer hij Afrika tot het wereldcommunisme kon bekeren.

Dit alles tussen haakjes om maar te zeggen hoe het ene kwaad onder de mom van een oplossing in een ander, zo mogelijk nog erger kwaad overgaat. En niet anders

gaat het eraan toe inzake de zaak van LGBTQIA+-gemeenschap: een groep van mensen wordt geliquideerd middels... kolonisering.

Bijzonder misleidend is die allernieuwste indoctrinatietactiek die er zoals gezegd in bestaat de aloude ketenen in een kersvers kleedje aan de man te brengen: de slachtoffers denken dat zij gepamperd worden maar als zij zien wat er met hen gebeurd is, is het al te laat en hangen zij vast. Kolonisering is ook hier de passende term.

Zo worden sinds oudsher homo's gemarginaliseerd maar anderzijds ook heimelijk benijd omdat zij ontsnappen aan de sleur van een gezinsleven met kinderen, lees: mondjes om te voeden. Het woord 'mama' verwijst naar de borsten die melk geven of dus voedsel van het eigen lijf maar de vader is de 'voeder' en hij dient het voedsel in feite te gaan vangen in de wildernis; hij is verantwoordelijk voor zijn kroost, moet jagen, aan landbouw doen, handel drijven, stelen of wat dan ook om etenswaar voor vrouw en kind te kunnen bemachtigen. Homo's ontsnappen hier grotendeels aan en worden daarom ook vaak beneden. Wie dacht dat het homohuwelijk bedoeld was als een tegemoetkoming van de maatschappij aan de verzuchtingen van homo's, heeft de realiteit van de genoemde nijld over het hoofd gezien. Vandaag heeft men in het westen homo's zo ver gebracht dat ze zelf zijn gaan vragen om te mogen trouwen en om kinderen te mogen krijgen, terwijl hen dat werd aangepraat door lui die het niet hebben kunnen dat ongehuwden aan de sleur van het gezin

ontsnappen en genieten van een vrijheid waarop 'normale' mensen moeten wachten tot zij met pensioen zijn, wat wil zeggen: tot nooit, want het pensioen wordt helaas vergezeld van de oude dag die enkel nog het vooruitzicht op het levenseinde te bieden heeft.¹¹⁵

Is de klimaatcrisis een hoax?

Er zijn mensen die beweren dat onderzoekers die besluiten dat er een klimaatcrisis is, hun resultaten hebben vervalst omdat ze denken dat alarmerende wetenschappelijke bevindingen zullen zorgen voor meer subsidies voor hun wetenschappelijk onderzoek. Onder hen de Australische professor Clive Hamilton die ook lid is van de raad van bestuur van een klimaatcommissie van de Australische regering alsook de Amerikaanse televisieweerman John Coleman. Die zogenaamde complottheorie is overigens nog vrij aannemelijk als men weet dat het een trend is aan universiteiten om hun onderzoek te laten financieren door de industrie.

In 2006 beweerde professor William M. Gray dat met een valse klimaattheorie werd gepoogd om een wereldregering te vormen en de Engelsman Martin Durkin maakte in 2007 de documentaire *The Great Global Warming Swindle* waarin hij beweert dat de opwarmingstheorie het werk is van milieuactivisten die de industrie willen lam leggen. In de film zou hij voorspeld hebben dat vijf jaar later het broeikaseffect zou aangegeven worden als de grote boosdoener. Edoch, reeds in

115 Tekst d.d. 29 juli 2023.

1995 en dus twaalf jaar eerder schreef een hoogleraar aan de toenmalige Rijksuniversiteit Gent de opwarming aan het broeikaseffect toe.

Gesteund door Al Gore beschuldigde Trump China ervan achter de complottheorie te zitten met de bedoeling stokken te steken in de industriële vooruitgang van het westen en een inhaalbeweging te kunnen maken. Nog anderen beschuldigen de investeerders in kernenergie.

Er valt beslist wat te zeggen voor de kritiek op de opwarmingstheorie maar die is ook van toepassing op andere zogenaamd wetenschappelijke theorieën en heel vaak betreft de kritiek de trend dat wetenschappelijke instellingen zich laten financieren door de politiek en door de industrie, wat de betrouwbaarheid van hun onderzoeksresultaten inderdaad bezwaarlijk ten goede kan komen. En daarvoor heeft ruim een halve eeuw geleden Herbert Marcuse al gewaarschuwd en hij was lang niet de eerste want hoe oud is niet het spreekwoord dat zegt: "Wiens brood men eet, diens woord men spreekt" Het is een feit gebleken: het kapitalisme corrumpeert wetenschap en technologie.

Maar anderzijds pleit datzelfde argument ook tegen de complotdenkers omdat rechtse (neo)liberalen en grootverdieners die verblind worden door geld zich de kaas niet van het brood willen laten nemen door de milieu-activisten, 'de groenen', die zij ervan beschuldigen dat zij met hun kritiek op de industrie het communisme in de hand willen werken. Hoe dan ook is het een feit dat zij die rijk worden ten koste van milieu en volksge-

zondheid er alles aan doen om de milieukritiek de kop in te drukken door die voor te stellen als overdreven of als onterecht.

Denk maar aan de PFAS-affaire of aan het goedpraten van het gebruik van chemisch gift zoals insecticiden (zenuwgif) of onkruidverdelgers (carcinogenen). Wat deze extreemrechts georiënteerde lui vrijheid en vooruitgang noemen, is niets anders dan willekeur en weteloosheid in functie van zelfverrijking ten koste van de vooruitgang en van het algemeen welzijn. Ongeremde concurrentie betekent immers allerminst vooruitgang omdat bedrog het meest efficiënte middel blijkt voor het vergaren van fortuinen, wat inhoudt dat in die context de producten zullen inboeten aan kwaliteit ten bate van de winst. Maar geld is een fictieve waar, alleen functioneel als dwangmiddel dat noodlijdenden behoeft en ze daarom ook creëert.

Dat er niets mis is met het klimaat is een wetenschappelijk standpunt dat inderdaad door maar weinig wetenschappers wordt gedeeld maar anderzijds is het ook zo dat slechts weinig onderzoekscentra onafhankelijk van geldschietters kunnen bestaan. De vraag luidt dan of wetenschap nog wetenschap kan zijn, wel te verstaan in een landschap waarin de geldgod heerst die derhalve zal bepalen hoe de waarheid klinkt.

Zo vertelde ons heel onlangs nog de heer Van Togenbirger hoe hij in een plaatselijk ziekenhuis getuige was van een wat bevreemdende en luidruchtige ruzie tussen een hoofdverpleegster en een cardiologe op de afdeling

van de spoed: de arts-specialist in kwestie had toelating gegeven aan een hartpatiënt om in het ziekenhuisrestaurant het middagmaal te gaan gebruiken samen met de heer Van Togenbirger die de man in kwestie naar de spoed had begeleid maar toen die aanstalten maakte om zijn bed te verlaten kwam de hoofdverpleegster tussenbeide: zij verbood de patiënt om zich te verplaatsen en vergastte de cardiologe op een uitbrander vanjewelste.¹¹⁶

Islamocommunisme

1. De verrijzenis van Lumumba

*Niemand kan de waarheid bezitten;
van de waarheid kan men alleen maar bezeten zijn.*

God die - in de wereld - bestaat bij de gratie van de duivel: dat is het belaagde christendom alsnog gespaard door de politiek - van aanvankelijk het Romeinse Rijk - in ruil voor de knieval - welke Christus zelf op de berg Tabor weigerde te doen. Het christendom bestaat nog 'ergens' maar niet in de wereld voor zover die beheersbaar is omdat de wereld - sinds de zondeval en dus door toedoen van de mens - aan de duivel toebehoort - Christus verzette zich niet toen de duivel het wereldse rijk impliciet het zijne noemde op het ogenblik dat hij Hem dat in ruil voor een knieval heeft aangeboden.

116 Tekst d.d. 31 juli 2023.

Wat wél in de wereld bestaat, is de (Rooms-katholieke, Anglikaanse, Byzantijnse) kerk waarvan de geschiedenis ons welbekend is: zij heeft gediend voor de onderwerping van eerst de eigen volkeren en vervolgens de volkeren van de vreemde continenten, te beginnen bij de slavenhandel sinds Columbus, de kolonisering van de grote wereldcontinenten en vervolgens de voortzetting van die ontmenselijking in het bedrieglijke systeem van het neokolonialisme dat in de vierde wereld - de regio van oorsprong - bestaat als de loonslavernij ter verkapting van de slavernij.

Maar terwijl het katholicisme de religie is van de veroveraars of de rijken, profileert zich de islam of althans een zekere strekking daarvan als de godsdienst van de achtergestelden. En in tegenstelling tot het christendom blijkt de islam - of alvast zekere takken daarvan - in het nastreven van haar idealen het geweld niet te schuwen. Is het neerhalen van de Twin Towers niet het werk van de islam dan kadert het alvast als een symbolische actie in het plan om recht te doen geschieden: de torens van het WTC (of dus het World Trade Center, het Wereld Handels Centrum) symboliseren immers het onrecht van de neokolonialistische wereldhandel en de aanslag daarop vormt aldus een aanklacht daartegen.

Evenmin als de islam schuwt het marxistisch communisme het geweld en evenals de islamieten engageren de marxisten zich voor de achtergestelden volgens het bekende maar even gevreesde devies: "*Arbeiders aller landen, verenigt u!*"

Nu werden onlangs vier leden van de Europese commissie gearresteerd voor corruptie: in ruil voor grote sommen geld afkomstig van de Arabieren zouden zij zich hebben laten beïnvloeden om de Europese politiek door hun omkopers te laten beïnvloeden. Maar de vraag of dan alleen Europese politici gevoelig zijn voor omkoping kan slechts als retorisch worden verstaan: in de figuur van Trump bleken de Amerikanen zich al te hebben laten bewerken door zowel de Islamieten (de Arabieren) als de communisten (zekere Russen alsook de Chinezen) en wel in die mate dat de Amerikaanse president samen met de Saoedi in hun thuisland de zwaarddans is gaan dansen en dat hij de communisten lof heeft toegezwaaid inclusief met betrekking tot hun dictatoriaal systeem; de Amerikaans-Chinese vriendschap bereikte een climax toen ook de gezinnen van de respectievelijke leiders van de VS en van China elkaar ontmoetten.

De islam koopt politici om in Europa, in Amerika en nu ook in Afrika en vooral in het laatst genoemde continent blijkt zij dat te doen in samenwerking met de communisten, aldus vermoedelijk in een poging om alvast één facet van hun beider ideaal te verwezenlijken: de uitbuiting van de achtergestelde wereld te lijf gaan door het neokolonialisme een halt toe te roepen en de kolonialen er te gaan verjagen. De recente top in Sint-Petersburg laat niets aan de verbeelding over en in het spoor van Patrice Lumumba - toentertijd communistisch gesteund - is Niger nu het eerste Afrikaanse land

waar men zich met een staatsgreep van de buitenlandse inmenging probeert te bevrijden.

Als het katholicisme vooralsnog de grootste religie is, komt dat in de eerste plaats doordat men katholiek wordt buiten zijn eigen wil: men wordt reeds kort na de geboorte gedoopt door de wens van een katholieke peter en die wens wordt gevormd onder druk van een vloek omdat volgens de katholieke leer elke mens geboren wordt als kind van de duivel en derhalve ter helle is bestemd tenzij de duivel middels het doopsel uit het kind geëxorciseerd wordt. Ten tweede rekent het katholicisme voor zijn voortzetting uiteraard ook op de macht van de traditie welke ervoor zorgt dat ook de nazaten van katholieken gedoopt zullen worden, terwijl het er ook alles aan doet om dat nakomelingschap zo hoog mogelijk te houden middels de lepe truc van het verbod op anticonceptie. Tot voor kort gold eveneens het recht van de man op de beschikking van het lichaam van zijn echtgenote - wat sinds kort echter als verkrachting kan gelden - alsook het verbod op homo-seksualiteit en polygamie (bijvoorbeeld gangbaar ten tijde van de aartsvader Abraham).

De 2,4 miljard christenen waarvan de helft katholieken, een derde protestanten en anglicanen, een achtste oosters-orthodoxen en de rest Jehova's getuigen, mormonen en nog enkele andere sekten, zijn in feite meestal geen mensen die bewust gekozen hebben voor het christendom, terwijl bijvoorbeeld de Afrikanen die zich vandaag tot de islam bekeren, dat dikwijls doen omdat zij geloven dat deze religie hen toekomstperspectieven

biedt, welteverstaan vooreerst op materieel vlak. Volledigheidshalve te vermelden is dat de derde godsdienst van het boek, het jodendom, het christendom niet aanvaardt; het jodendom wordt vrijwel louter traditioneel doorgegeven en kent geen proselitisme omdat het joodse volk zich door Jahweh uitverkoren acht.

De aanslagen op de Twin Towers die een symbolische verwerping zijn van het structurele onrecht van de huidige wereldhandel werden onmiddellijk (reeds na een week) gevolgd door aanslagen in het kader van de jihad of de islamitische oorlogsvoering, eerst als antraxaanslagen, later als bomaanslagen. Toen de WTC torens tegen de vlakke gingen, werden alle vliegtuigen in de VS aan de grond gehouden op uitzondering van dat van de achteraf door de VS aangewezen dader Bin Laden die rustig terug kon keren naar zijn thuisland en die later zagezegd werd uitgeschakeld - volgens de autoriteiten kreeg hij een zeemansgraf. Toen alom ter wereld de door Islamitische Staat opgeëiste aanslagen hun tol begonnen te eisen, kon hieraan op geen andere manier een einde worden gesteld dan door andermaal het vliegverkeer te verbieden en bovendien het verkeer onder alle mensen, in de vorm van het wereldwijde huisarrest, 'lockdown' genoemd, dat de ganse wereld overspande en waarvoor de uitleg werd verzonnen dat dit werd opgelegd ten behoeve van de volksgezondheid. Zoals iedereen weet, zouden die maatregelen noodzakelijk geweest zijn om vele mensenlevens te redden die bedreigd werden door een pandemie. Stoute tongen beweren dat die pandemie de jihad is. Er bestaat, zo zegt

men, een geheime samenzwering tussen radicale communisten en even radicale islamieten die luistert naar de naam Islamocommunisme en zij steekt de kop weer op nu de westerse mogendheden erin geslaagd lijken om de voortzetting van de plundering van de oud-kolonies weg te zetten als 'ontwikkelingswerk', nu ook ons land voorbereidingen treft om met het oog op de viering van twee eeuwen België tegen 2030 het jubelpark wat op te fleuren, dat immers gebouwd werd met dank aan de miljoenen 'gesneuvelde' Congolezen waaraan Patrice Lumumba in een welbekende toespraak tot Boudewijn van België eer bracht ten koste van zijn eigen leven.¹¹⁷

2. Uitbuiting versus zuivering. Over de zakât.

“De zakât zuivert het vermogen zoals het gebed de geest zuivert en het vasten het lichaam.”

Afrika, het rijkste continent op aarde, het continent ook waar de mens ontstond, werd tot drie keer toe bijzonder grondig uitgebuit. Een eerste keer werd vanaf Columbus in 1492 zijn jonge mannelijke bevolking gedurende eeuwen 'buit gemaakt', gevangen genomen en met grote zeilschepen verscheept naar Noord-Amerika om daar als slaven op de thee-, koffie- en katoenplantages te gaan werken; vrouwen en kinderen werden prompt aan hun lot overgelaten, die geschiedenis verdween in de vergetelheid, op één getuigenis na, één van de vele miljoenen zwarten, Oluale Kossola, vertel-

117 Tekst d.d. 4 augustus 2023.

de in 1927 zijn verhaal aan de schrijfster Zora Neale Hurston en deze interviews verschenen in 2018 in boekvorm getiteld: *Barracoon: The Story of the Last "Black Cargo"*, een van de meest aangrijpende verhalen ooit.

Een tweede golf van uitbuiting was de kolonisering van Afrika, waarin het België van Leopold II het voortouw nam: onder de dekmantel van ontwikkelingswerk, maakte de megalomane vorst fortuin, eerst met ivoorhandel en vervolgens middels het rubberschandaal dat aan een tiental miljoen Congolezen het leven kostte.

Een derde golf van uitbuiting volgde na de zogenaamde dekolonisering: wat betreft België werd in 1961 de tot premier verkozen onafhankelijkheidsstrijder Patrice Lumumba vermoord en een stroman van het westen, de kleptomane Mobutu, zette de uitbuitingspolitiek, nu vooral gericht op de bodemschatten, verder tot 1997. Vrijwel alle westerse mogendheden voerden een gelijkwaardige koloniale en neokoloniale politiek in heel Afrika en in nog andere continenten tot vandaag de dag.

Maar de Afrikanen werden niet alleen uitgebuit door de superverspillers, ze werden bovendien met hun schuld beladen: terwijl overbevolking betekent dat het bevolkingsaantal de draagkracht van de aarde te boven gaat, wat wordt uitgedrukt in de ecologische voetafdruk die resulteert uit verbruik en afvalproductie, zodat tienduizend verspillers een zwaardere belasting kunnen vormen dan dertig miljard armen, zijn het alsnog de armen

die geculpabiliseerd worden omwille van hun kroost die bovendien onmisbaar is voor hen aan wie sociale rechten worden onthouden.

Diametraal tegenover de uitbuiting van een volk staat de tegemoetkoming aan zijn noden. Een dam tegen de uitbuiting werd opgeworpen door de marxisten en zij hebben met de islamieten in hun programma de eis van sociale rechtvaardigheid gemeen, een maatschappelijk verhaal waarmee mensen zich distantiëren van de wet van de jungle of van het recht van de sterkste dat botgevierd wordt in het neoliberalisme waarin het kapitalisme uitmondt.

De breuk met de kapitalistische, concurrentiële economie is dan vrijwel totaal: inzake sociale rechten spreekt de islam zelfs niet over hulp waarvoor dankbaarheid verschuldigd is maar over plichten inherent aan het mens-zijn. Waar het socialisme het heeft over solidariteit, dat in wezen een uitbreiding is van het egoïsme omdat de wij-zucht die in de plaats komt van de ik-zucht, een vorm van zelf-zucht blijft, vormt het een van de vijf pijlers van de islam dat welstellenden hulp verschuldigd zijn aan behoeftigen, wat zakât heet.

De Vlaamse historicus Herman de Ley schrijft dat het gaat om 2,5 tot 10 pct. van de jaarwinst, “*ten behoeve van de armen en behoeftigen [zij hoeven niet per se moslim te zijn], voor hen die ermee belast zijn [d.w.z. met het inzamelen en uitdelen ervan] en voor hen wier harten tot elkaar gebracht zijn [de nieuw-bekeerden], voor de vrijkoop van slaven en schuldenaren, om in te*

zetten op Gods weg [de mujâhidûn] en voor hem die onderweg is [de reiziger].” De Ley verduidelijkt de betekenis van de zakât: “(...) de meest adequate vertaling ervan zou de formule zijn: “maatschappelijke belasting (of takse) die zuivert.” (...) “het gaat om een plicht tegenover God en tegenover de mensen (...) De zakât zuivert het vermogen zoals het gebed de geest zuivert en het vasten het lichaam. (...) De rijke is er, voor God en de samenleving, metterdaad toe gehouden zich van deze belasting te kwijten; de arme, anderzijds, is behalve aan God aan niemand dankbaarheid verschuldigd: hij krijgt slechts datgene waarop hij recht heeft.¹¹⁸

De huidige Europese oorlog krijgt nu met zijn uitbreiding naar Afrika gestaag de allures van een wereldoorlog en dat ook werkelijk sprake zou zijn van een geheim pact van marxisten met jihadisten kan gezien de geschiedenis zeker geen vergezocht complotdenken worden genoemd. Wij zullen alvast dringend moeten wennen aan de gedachte dat rijkdom zonder schuld een onmogelijkheid is, dat schulden ingelost dienen te worden en dat het ogenblik waarop dit recht geschieden zal, niet blijvend op de lange baan kan geschoven worden. Wij zullen moeten wennen aan de gedachte dat de wereldorde die tot nog toe de voorrechten van het westen kon garanderen, haar beste tijd gehad heeft. Wij zullen moeten wennen aan de idee van een onontkoombare keuze tussen enerzijds de oorlog en de dood en

118 Herman de Ley, <https://vdocuments.mx/wortels-van-de-islam-herman-de-ley.html?page=130> .

anderzijds een regeling die voor ons heel anders zal uitpakken dan wij dat wensen.¹¹⁹

3. Opstand der kolonies, voorspeld door Lenin

Oorlogen worden niet gemotiveerd door vaderlandsliefde maar door geldzucht (volgens Lenin)

De zaak van de sociale rechtvaardigheid wordt gedeeld door zowel de islamieten als de marxisten en heeft geleid tot de huidige opstand in Centraal Afrika, om te beginnen in het destijds door Frankrijk gekoloniseerde Niger waar de uitbuiting gecontinueerd wordt onder de dekmantel van ontwikkelingssamenwerking zoals dat ook in de andere gewezen kolonies van de westerse imperia het geval is. Het is te verwachten dat de staatsgreep in Niger in gans Afrika (en wellicht ook in de Aziatische gewezen westerse kolonies) navolging zal krijgen, in acht genomen de jongste conferentie in Sint-Petersburg van enkele weken geleden.

Een opmerkelijk feit hierbij dat verklarend kan zijn voor de oorlogspolitiek van Rusland en China wiens beider ontstaan en groei beïnvloed zijn door Marx en Lenin, is de voorspelling door Lenin van de huidige ontwikkelingen in Centraal Afrika en meer bepaald de opstand van de oud-kolonies tegen hun kolonisatoren in deze tijd van het bedrieglijke neokolonialisme. Het betreft meer bepaald het essay van Vladimir Lenin uit 1917 dat de titel draagt: Империализм как высшая

119 Tekst d.d. 5 augustus 2023.

стадия капитализма, of: Imperialisme, de hoogste trap van het kapitalisme.¹²⁰

In dit werk dat geïnspireerd is op de theorieën van de Engelse econoom en socioloog John A. Hobson (handelend over het welbekende probleem van de overproductie, ontstaan uit het ongeremd karakter van de hebzucht die geen rekening houdt met de eindigheid) en de Oostenrijkse socioloog en grondlegger van de Duitse SPD, Rudolf Hilferding (in: *Das Finanzkapital*, handelend over het georganiseerde kapitalisme) wordt betoogd dat de motivatie voor het voeren van de Eerste Wereldoorlog niet nationalisme was maar wel economische alleenheerschappij, dus geen vaderlandsliefde doch geld.

Lenin legt uit hoe de vrije markt leidt tot monopolievorming zodat slechts enkele oligarchen de markt gaan beheersen (en men moet hier misschien niet zozeer denken aan de Russische oligarchen maar veeleer aan figuren zoals Bill Gates en Elon Musk). Met als enig doel de winstmaximalisatie wordt de consument bedreven middels prijsafspraken, in het westen worden arbeiders zoet gehouden door de angst voor werkloosheid, er ontstaat tevens een parasitisme (rijkelui gaan op hun lauweren rusten) en het kapitalisme dreigt te stagneren. De banken en de industrie dicteren de politiek en dit imperialisme gaat het kapitaal investeren in onderontwikkelde streken met het oog op uitbuiting: het uitbuitingskolonialisme. Deze financiële oligarchie

120 Zie: <https://www.marxists.org/archive/lenin/works/1916/imp-hsc/>

betekent heel concreet dat de banken de leiders omkopen teneinde die uitbuiting te kunnen voortzetten. Zoals dat in de periode 1876 tot 1900 het geval was, verdelen de imperialistische machten de wereld onder elkaar.

In het voorwoord van de Franse en Duitse uitgave schrijft Lenin dat de opstand tegen het kapitalistische wereldimperialisme zich niet zal voltrekken middels de westerse arbeiders maar wel door toedoen van het miljard mensen van de kolonies en semi-kolonies. Lenin voorspelde dus dat de revolutie zal in gang gezet worden door de onderdrukten in de westerse kolonies en pas daarna zal ze overwaaien naar het westen en gevolgd worden door opstanden bij de onderdrukten in de geïndustrialiseerde landen zelf, zoals dat overigens ook gebeurde in het Rusland onder de Tsaren.¹²¹

4. Na de graanschuur, de grondstoffenschuur

Het Stockholmsyndroom waarbij gijzelaars uit angst voor hun leven (ogenschijnlijk) gaan sympathiseren met hun gijzelnemers is ook van de partij inzake de partijdigheid ten tijde van oorlogsvoering. Met betrekking tot de aan de gang zijnde Europese oorlog in Oekraïne (maar sinds kort ook dreigend op het Afrikaanse continent) houdt dit syndroom in dat Europeanen het door de band niet aandurven om kritiek te leveren op de gang van zaken binnen het NAVO-bondgenootschap waarin het de facto de VS zijn die de lakens uitdelen in

121 Tekst d.d. 7 augustus 2023.

een goede verstandhouding met de Britten. Uiteraard hebben zij zich in de verleden conflicten altijd heel veilig gevoeld met dank aan hun geografische posities maar sinds de opkomst van de atoomraketten, de vermoedelijke onbetrouwbaarheid van een raketterschild en de aanwezigheid van atoomwapens in derdewereldlanden die zich nu lijken te zullen keren tegen hun vroegere kolonisatoren, is hieraan wellicht een einde gekomen. Europa grenst aan Rusland en in de jongste decennia hebben een aantal communistische staten zich van Rusland losgemaakt en zijn zij onze naaste burenen geworden terwijl de Russische invloed zich opnieuw laat gelden. Het is moeilijk voor Europeanen maar nog veel moeilijker voor Noord-Amerikanen om zich in te leven in de ideologieën van de Russen en de Chinezen om het gebeurlijke gelijk van bepaalde door hen verdedigde stellingen te erkennen. Europeanen gaan er prat op de democratie hoog in het vaandel te voeren en een dam op te werpen tegen het recht van de sterkste door ook op te komen voor minderheidsgroepen maar als zij geconfronteerd worden met de wandaden van het neoliberalisme en met de uitwassen van het kapitalisme en het imperialisme, lijken zij blind voor de alternatieven van revolutionairen of geloven zij klakkeloos in de leugenachtige kritieken van de aanhangers van het rechts liberalisme en heeft het er alle schijn van dat dit te maken heeft met het hoger genoemde Stockholmsyndroom: wiens brood men eet, diens woord men spreekt, maar nog meer geldt dat men helemaal geen kritiek durft te uiten op degenen door wie men met de dood wordt bedreigd. Niemand minder dan Noam Chomsky

heeft ter gelegenheid van de oorlog in Oekraïne in een videoboodschap nog eens klaar en duidelijk gesteld dat de VS een atoombom geworpen hebben op Hiroshima (op 6 augustus laatst leden exact 78 jaar geleden) en dan ook (morgen 9 augustus exact 78 jaar geleden) op Nagasaki met één enkele bedoeling, namelijk aan de wereld te tonen dat wie het met hen niet eens zijn, niet alleen als vijanden zullen beschouwd worden maar meteen ook vernietigd zullen worden. De wereld moet weten dat wij onze vijanden effectief kunnen vernietigen en dat niemand ons ervan kan en zal weerhouden om dat ook te doen: dat is, in weerwil van de propagandafilms die de zaken helemaal verdraaien en ze zelfs durven voor te stellen als een stap naar wereldvrede, de ultieme boodschap van die beestachtige daad.

Nikolaj Lenin (in feite de schuilnaam van Vladimir Iljitsj Oeljanov en vandaar ook de revolutionaire schuilnaam Vladimir Iljitsj Lenin) schreef het eerder aangekaart essay, getiteld: *Imperialism, the Highest Stage of Capitalism. A Popular Outline*¹²², middenin de Eerste Wereldoorlog, ten tijde van de Russische Revolutie van 1917. Zoals eerder gezegd waarschuwt hij in het voorwoord tot de Franse en de Engelse uitgave dat de revo-

122 Vladimir Ilyich Lenin, *Imperialism, the Highest Stage of Capitalism. A Popular Outline*, geschreven in januari-juni 1916, aanvankelijk gepubliceerd in midden 1917 als pamflet in Sint-Petersburg, overeenkomstig het handschrift en de tekst van het pamflet. Bron: Lenin's Selected Works, Progress Publishers, 1963, Moscow, Volume 1, pp. 667-766. TranscriptieMarkup: Tim Delaney & Kevin Goins (2008); Public Domain: Lenin Internet Archive 2005. Bron: "Marxists Internet Archive".

lutie zich eerst zal voltrekken in de kolonies en pas daarna bij de achtergestelde arbeiders in de geïndustrialiseerde landen.

De Eerste Wereldoorlog werd gevoerd met imperialistische motieven, zo schrijft Lenin, en niet vanuit nationalisme: het was de strijders van beide zijden te doen om de verdeling van de kolonies en om de invloedssferen van het financieel kapitaal. Dergelijke oorlogen zijn onvermijdelijk zolang er privaatbezit bestaat en de miljoenen slachtoffers ervan hebben slechts de belangen van de bourgeoisie gediend.

Het marxisme is in een crisis terechtgekomen en de Sovjet-Unie viel uiteen maar deze denkstroming bleef inspireren en zo ontstond onder meer bij de Amerikaanse socioloog en andersglobalist Immanuel Wallerstein sinds 1974 de zogenaamde wereld-systeemtheorie, hier vermeldenswaardig omdat ze aandacht besteedt aan de betekenis van het Afrikaanse continent en aan de uitbuiting van de derde wereld.

Volgens Wallerstein ontwikkelt de economie van kolonisering over imperialisme naar globalisering en dat laatste gaat over de wereldmarkt met arbeidsdeling onder de verschillende landen: volgens de zogenaamde dependencia-theorie (de Spaanse benaming wijst erop dat de theorie werd uitgewerkt m.b.t. Latijns-Amerika) ruilt het kapitaalkrachtige westen hoogwaardige technologische producten voor goedkope grondstoffen en voedsel met derdewereldlanden, wat echter neerkomt

op uitbuiting en wat tot resultaat heeft dat de ontwikkelingslanden stagneren in plaats van te ontwikkelen.

Het systeem is in beweging aangezien vroegere ontwikkelingslanden zoals China economische grootmachten werden terwijl verschillende gewezen Oostbloklanden ontwikkelingsgebied geworden zijn. Sinds geruime tijd exploiteert China het Afrikaanse continent waar (in feite sinds Lumumba) verschillende landen verleid worden om toe te treden tot het wereldcommunisme terwijl daar ook islamitische strijders voet aan wal krijgen.

Waar sinds kort oost en west strijden op het 'neutrale' Oekraïne dat bekend is als de graanschuur van Europa, dreigt het conflict nu uit te breiden naar wereldvoedselproducent Afrika dat tevens de meest vooraanstaande en steeds meer onmisbare grondstoffenproducent is voor het geïndustrialiseerde deel van de wereld, het 'rijke noorden' dat, gezien de hegemonie van de banken die, zeer in contrast met oorlogswapens, van papier zijn, misschien niet lang meer zal bestaan.¹²³

5. Het einde van het westen?

Gisteren, 24 augustus 2023, hebben zes nieuwe landen de BRICS-landen vervoegd, wat officieel zal plaatsgrijpen op 1 januari 2024. Met Brazilië, Rusland, India, China, Zuid-Afrika, Saudi-Arabië, Iran, Argentinië, Egypte, de Verenigde Arabische Emiraten en Ethiopië beslaat deze nieuwe in spoedtempo uit de grond ge-

123 Tekst d.d. 8 augustus 2023.

stampte unie zowat de helft van de wereldeconomie en zij wil definitief een punt zetten achter de hegemonie van de VS en de uitbuitingspolitiek van de kolonisatoren die tot vandaag de dag zijn doorgegaan met het leegroven van achtergestelde gebieden (die misleidend werden bestempeld als 'protectoraat') onder de dekmantel van ontwikkelingshulp.

De verarming van Europa is reeds een tijdlang aan de gang en beterschap valt in geen geval te verwachten. Als de oorlog in Europa escaleert, is de kans groot dat ons continent zijn geforceerde 'vriendschapsbanden' met de VS gaat herbekijken of, eerder nog, dat de VS dit continent of althans een deel ervan laat vallen, in die zin dat de NAVO dan zou herschikt worden. In dat geval kan verwacht worden dat Rusland Europa voor een deel ofwel helemaal opslokt. Antonio Guterres, de voorzitter van de VN, heeft de kentering die een herschikking van de wereldorde inhoudt, reeds volmondig toegejuicht, wat gezien zijn socialistische overtuiging in feite niet te verwonderen is. Maar dat de vergadering van de nieuwe unie, waartoe ongetwijfeld nog meer Afrikaanse en Aziatische landen zullen toetreden, niet mals zal zijn voor hun beulen van de voorbije eeuwen, klinkt niet anders dan vanzelfsprekend.

Hoeveel tijd hier zal over gaan wanneer zo'n scenario zich zou voltrekken, kan wellicht niemand voorspellen maar de zaken zouden wel eens veel sneller kunnen evolueren dan gedacht. Hoe dan ook wordt Poetins belofte dat hij de Europese middenstand zou laten verdwijnen, nu kennelijk ingelost. Uit de graanschuur van

Europa zullen wij alvast niet langer naar believen kunnen putten en hetzelfde geldt voor de Afrikaanse grondstoffen, de olie, het gas en de kinderarbeid uit het oosten.

Tevens gaat het er op gelijken dat men van hogerhand opdracht heeft gegeven om het lot dat de bevolking van het rijke noorden staat te wachten, wat te gaan verzachten met vormen van verdwazing en verdoving die elders al werden uitgetest. De oorlog immers wordt gevoerd op vele fronten tegelijk; de economie, het slagveld, het internet, de farmacie: geen bedrijfstak wordt over het hoofd gezien, geen wapen blijft rusten in de schuif.¹²⁴

Ouderenzorg

1. De rijkste en de armste Belgen, twee handen op één buik...

Wie voor het vermaak een stonde grasduinen in de pagina's van de rijkste Belgen, kunnen wel eens van de ene verbazing in de andere vallen. Zoals eigenlijk algemeen bekend wordt de kroon van de minnaars van goud en zilver gespannen door de drugsbarons, onder wie de brouwers van dranken verantwoordelijk voor dronkenschap en navenante miserie, inclusief jaarlijks de vele dode kinderen in het verkeer. Naast de stokers van alcohol zijn daar uiteraard ook de pillendraaiers die in de jongste jaren in de gedaante van megavaccineerders

124 Tekst d.d. 25 augustus 2023.

onder de vlag van filantroop Bill Gates briljante cijfers haalden. Uiteraard naast die enkele families die de media in handen houden en meteen ook aan banden leggen en die grof geld verdienen aan het in leven houden van de leugens, onder meer omtrent pandemieën en nog andere bedreigingen waarmee zij de vreesachtige massa naar hun graaihand zetten. En zoals het er ook aan toe gaat in de jungle, hebben roofdieren het in de eerste plaats op de zwakkeren gemunt: de zwakke weggebruikers (die van onvoorzichtigheid worden beschuldigd als zij onder grote wielen verpletterd worden), de mensen die niet aan de bak geraken, werkloos blijven en vervolgens ook zonder pensioen dreigen te vallen, de invaliden en dan de categorieën (die de onze waren of die dat met een beetje geluk nog zullen worden) van de kinderen (of de vooralsnog nog onvolwassenen) en de ouderen.

Een almaar aanzwellend deel van de kinderen worden nog voor de geboorte geliquideerd, heel vaak om economische redenen en met dezelfde smoes doen op macht en roem beluste pioniers allerhande sinds kort verwoede pogingen om bejaarden aan te praten dat zij eigenlijk beter af zijn wanneer zij er tijdig een punt achter zetten om zo in schoonheid te kunnen eindigen, zoals zij de verkrachting noemen van het in de eed der artsen opgenomen eerste advies van Hippocrates: *primum non nocere*.

Waar ouderen er echter alsnog *kunnen* voor kiezen om in leven te blijven (want in het bestuur van de zorgsector zelf gaan nu prompt stemmen op met de aansporing

om eens ernstig te gaan nadenken over euthanasie voor demente bejaarden, waarmee gemikt wordt op een wet die de toepassing van euthanasie voor bejaarden zal goedkeuren zonder dat zij hun eigen toestemming hoeven te geven, als zij maar dement zijn!), belanden zij in zogenaamde zorginstellingen waar zij in werkelijkheid van alle zorg onttrokken worden (voor alle duidelijkheid: in de OCMW-rusthuizen moeten zij eten van twee euro daags) en daarentegen gaan functioneren als opbrengst-entiteiten voor enerzijds de zogenaamde geneeskundige sector (zij verworden vaak tot doorgeefluik van ziekenkasgelden naar de regie van de medische sector en de verpleeginstellingen) en anderzijds voor de beleggers in de zogenaamde zorgcentra die er zoals intussen algemeen geweten flink wat garen bij weten te spinnen.

Laten wij, om slechts één voorbeeld te noemen, een kijkje nemen in de pagina's van de rijkste Belgen en daar kunnen wij onder meer het volgende lezen in een bericht d.d. 24 mei 2023 over het netwerk 'Whocares', verbonden met het zorgnetwerk van de vzw Emmaüs dat garant staat voor (en wij citeren) *“een jaarlijkse omzet van bijna 700 miljoen euro, een jaarlijkse winst van 15 tot 20 miljoen euro en een vermogen van 556 miljoen euro. Emmaüs is een weinig gekende steunpielaar van de katholieke zuil en wordt geleid door Inge Vervotte, de politica die 10 jaar terug haar rug keerde naar de nationale politiek. Maar op vraag van de huidige CD&V voorzitter Sammy Madhi werd ze eind vorig jaar terug lid van de partijraad van de Vlaamse*

*christen-democraten. Waarnemers zien er een opstap in van Vervotte naar het lijsttrekkerschap bij de verkiezingen volgend jaar op de Antwerpse CD&V lijst: NETWERK Jo Vandeurzen, Hilde Crevits en het miljoenbedrijf Emmaüs van Inge Vervotte*¹²⁵

2. Pretparken en gevangenissen, voor elk wat wils!

De aandachtige lezer van de eerste aflevering heeft beslist het rekensommetje al gemaakt: als het zorgnetwerk zonder winstoogmerk 'Whocares'/Emmaüs jaarlijks 20 miljoen euro winst maakt op de kap van naar ruwe schatting 40.000 OCMW-rusthuisbewoners, verarmt deze winst elk oudje jaarlijks met een bedrag van welgeteld 500 euro en dat maakt bijna 2 euro per dag. Nu is 2 euro per dag welgeteld het dagelijkse maaltijdbudget van een woonzorgcentrumbewoner. Is het dan echt te kort door de bocht geredeneerd als wie deze rekensom maken, concluderen dat Inge Vervotte alle rusthuisbewoners van de helft van hun maaltijden berooft? Zelfs als het ging om 80.000 OCMW-rusthuisbewoners, dan nog vertegenwoordigde die winst een hap van 1 euro uit het mogelijke budget van 3 euro voor de dagelijkse maaltijden.¹²⁶

125 Tekst d.d. 15 augustus 2023.

126 Ongeveer 70.000 65-plussers verblijven in woon-zorgcentra (de vroegere 'rusthuizen') en zowat 90 pct. van de rusthuizen wordt uitgebaat door de OCMW. Zie de ACV-brochure d.d. 2017 (v.u.: Jan Mortier): [https://www.hetacv.be/docs/default-source/acv-csc-docsitemap/6000-centrales/6440-acv-openbare-diensten-csc-services-publics/6540-sectoren-\(overzicht-met-links\)-secteurs-\(aper%C3%A7u-avec-liens\)/openbare-zorg/brochure-zorgenqu](https://www.hetacv.be/docs/default-source/acv-csc-docsitemap/6000-centrales/6440-acv-openbare-diensten-csc-services-publics/6540-sectoren-(overzicht-met-links)-secteurs-(aper%C3%A7u-avec-liens)/openbare-zorg/brochure-zorgenqu)

Hier is duidelijk andermaal de middeldoelomkering van Blaise Pascal van de partij, een bijzonder christelijke filosoof die de genoemde zorgbeheerders zeker zullen kennen: de zorg wordt voorgesteld als het doel van de firma maar in feite is zorg slechts het voorwendsel - het doel blijkt winst of zelfverrijking. De miljarden van het handvol rijkste Belgen spreken tot de verbeelding maar zij worden uiteraard vergaard bij de vele duizenden armste Belgen. *“Gij zult niet stelen”*,[□] zo luidt het zevende gebod van de heilige kerk en het weze herhaald: *“Emmaüs is een weinig gekende steunpilaar van de katholieke zuil.”*

Van middeldoelomkering is andermaal sprake waar de massa er naar streeft om de uitzondering te zijn en uitgerekend deze waanzin vormt een van de krachtigste drijfveren voor de sociale uitsluiting van bejaarden en hun levenslange opsluiting in muf riekende gebouwen waarvan het naambordje bedoeld is om elkeen zand in de ogen te strooien en om het geweten te sussen want zij heten prompt 'woonzorgcentra'. En het gaat hier uiteraard om de verafgoding van idealen welke per definitie uitzonderingen zijn - een verering met als keerzijde het misprijzen voor wie niet aan die idealen kunnen beantwoorden en in dat geval verkeren het leeuwendel van de stervelingen, zo niet iederéén die het geluk heeft oud te worden.

De huidige wereld bulkt van de festivals, wat heel leuk lijkt, en inderdaad, festivals zien er amusant en onschuldig uit maar op de keper beschouwd is de kern

[%C3%AAteliv.pdf?sfvrsn=afb40c5b_4](#)

van dit amusement de overgave aan de idolatrie. Alle neuzen wijzen richting het idool op het podium, het idool doet gekke dingen en alle neuzen apen die dingen na. De identificatie met het voorbeeld brengt de massa in vervoering, ieder voor zichzelf verkeert kortstondig in de waan zelf op het podium te staan en het idool te zijn, het centrum van alle aandacht. Echter, als het festival voorbij is en zijn betovering is uitgewerkt, blijven vele enkelingen achter met in hun hoofden nog dat onmogelijke verlangen naar hun ideaal en de kloof tussen wie of wat zij zelf zijn en wie of wat zij verlangen te zijn is dan dermate groot dat zij er op den duur toe neigen om zichzelf te gaan verachten.

Of tenminste koesteren zij een verachting voor wie van dat vereerde ideaal heel ver verwijderd zijn en voor hen die gedoemd zijn om van dat ideaal heel ver verwijderd te blijven, en zijn dat met name niet al degenen aan wie het ontbreekt aan jeugd en kracht omdat ze in een lang leven al het beste van zichzelf gegeven hebben?

Maar neen, uitgerekend degenen die met hun dagelijkse noeste arbeid deze festivals mogelijk gemaakt hebben, worden verdreven uit het pretpark en, jawel, opgesloten in mufte kamertjes: “Levenslang!”, zo luidt het verdict en, andermaal: van de vier euro daags die voor de maaltijden zijn voorzien, gaan er twee recht naar de beurs van een der rijkste Belgen.¹²⁷

127 Tekst d.d. 16 augustus 2023.

3. De oude dag en de zelfzorg

Het tweede gebod dat gelijk is aan het eerste en dat luidt: 'Bemin uw naaste zoals uzelf', houdt in dat men in de eerste plaats zichzelf bemint en dat doet men gewoonlijk ook wel van nature, tenzij een perverse cultuur hier stokken in de wielen steekt. In dat laatste geval verwaarloost men zichzelf, doet men zichzelf kwaad of offert men zichzelf aan anderen op. Of een mens daartoe het recht heeft, is, gezien het tweede gebod, wel zeer de vraag: niemand mag Gods schepselen kwaad doen en tot die schepselen behoort men uiteraard ook zelf. De christelijke Verlosser mag dan nog het grote voorbeeld zijn en tot navolging uitnodigen: godengelijkheid zit er voor de sterfelijke mens niet in en de identificatie met het opperwezen mag misschien wel gerust beschouwd worden als een daad van overmoed.

Hieraan maken zich ongetwijfeld schuldig, in de eerste plaats de paus van Rome, die Christus op aarde zegt te vertegenwoordigen en die reeds bij de verovering van Amerika ten tijde van Columbus een geschrift uitvaardigde aan het adres van de autochtone bevolking aldaar waarin hij klaar en duidelijk stelt dat, op straffe van veroordeling tot slavernij, allen hem gehoorzaamheid verschuldigd zijn en onderwerping aangezien hij God zelf vertegenwoordigt die alles en allen heeft geschapen.

In de tweede plaats maken zich aan deze megalomanie ook schuldig alle mensen die geloven dat zij in de

voetsporen kunnen treden van de Heiland en die de heiligheid niet slechts nastreven maar die deze bij monde van hun medestanders ook suggereren bereikt te hebben, getuige de talloze zalig- en heiligverklaringen in de kerkgeschiedenis. Heiligen staan boven de natuur aangezien zij tenminste drie wonderen moeten hebben verricht om heilig verklaard te kunnen worden terwijl het geloof in het meesterschap over de natuur uiteraard bijzonder gevaarlijk is: mensen die hun onderworpenheid aan de wetten der natuur ontkennen, maken zich schuldig aan een negationisme dat kan leiden tot onder meer het absurde geloof dat de vernietiging van het milieu door de mens geen kwaad kan omdat een catastrofe op tijd en stond wel zal gecounterd worden door een tussenkomst van de goede God zelf die overigens, zoals zij steevast belijden, aan hun kant staat in tijden van strijd en oorlog.

Van dit negationisme is overigens ook sprake in verband met de natuur van de mens die, wat men er ook van maakt, gebonden is aan een stoffelijk en derhalve ook sterfelijk lichaam dat onderhevig is aan onverbidelijke wetten. Begaafd met verstand zijn mensen dan ook ten volle verantwoordelijk voor onverstandige handelingen waartoe in de eerste plaats elk gedrag behoort dat de miskennis van onze onderworpenheid aan de stof impliceert. Het is derhalve een gebod, gelijk aan het tweede, om zorg te dragen voor zijn gezondheid en voor de gezondheid van alle anderen en dat doet men vandaag overeenkomstig de stand van de wetenschap die de zorg voor het milieu waarin wij

moeten ademen, eten en leven, hoog in het vaandel te voeren alsook de zorg voor het eigen lichaam waarvan de bewoner op bevel van de Schepper zelf zijn brood zal eten in het zweet van zijn aanschijn.

Dat laatste betekent dat niemand gezond kan blijven zonder ook de daartoe noodzakelijke inspanningen te willen leveren: fysieke inspanningen in de eerste plaats die, andermaal overeenkomstig de huidige wetenschappelijke bevindingen, een voldoende zuurstoftoevoer naar elk van onze twintig biljoen lichaamscellen moeten garanderen. Leven is energie verbranden en die verbranding speelt zich niet alleen af op het niveau van de spijsvertering maar ook op het niveau van onze lichaamscellen: energie komt vrij door de verbranding van brandstof middels zuurstof en weliswaar kan een tekort aan voedsel ons fataal worden maar dat geldt evenzeer voor een tekort aan zuurstof, terwijl wij pas een voldoende zuurstoftoevoer kunnen garanderen middels voldoende fysieke inspanningen. In een wat scheefgegroeide wereld waarin heel wat mensen met een zittend beroep zitten opgezaald, betekent dat heel concreet dan ook de plicht tot sportbeoefening.

Dit alles om te zeggen dat ook senioren aan de plicht tot zelfzorg gebonden zijn en die bestaat niet in de eerste plaats in de voorzichtige activiteiten van pensioensparen en beleggen maar eerst en vooral in de investering in zijn gezondheidskapitaal en wel van kindsbeen af. Voldoende lichaamsbeweging geeft weliswaar geen garantie op de vrijwaring van ziekte maar over een te-

kort daaraan kan men gerust stellen dat het een gezond leven uitermate bemoeilijkt.¹²⁸

4. Het sprookje van de 'ouderdomsdementie'

Het wordt aangenomen als vanzelfsprekend dat hersenziekten en verwante fysieke aandoeningen aan de basis liggen van dementie maar die opvatting maakt in feite deel uit van de bijzonder kwalijke aberratie van het materialistische mensbeeld dat zich in zijn vooringomenheid helemaal blind staart op de stof, de scheikunde en de daarmee verband houdende, louter fysiologische processen. Deze kortzichtigheid is even erg als een behandeling van spieratrofie zou zijn die deze uit haar context zou rukken, meer bepaald door de toestand van onze spieren helemaal los te koppelen van hun functionaliteit. Het gestel van mensen die ter observatie tijdelijk opgenomen worden in het ziekenhuis en die daar soms een week of langer gedwongen bedlegerig zijn, moet het zwaar bekopen wanneer de hulp van een kinesist ontbreekt omdat de inactiviteit van ons bewegingsapparaat binnen de kortste keren atrofie van de spieren meebrengt alsook aftakeling van de gewrichten, van de pezen en zelfs van het hele beenderstelsel. Een onderzoek van slechts de spiercellen of de spieren kan immers nimmer aan het licht brengen dat zij te kampen hebben met inactiviteit, alleen met de observatie van het gedrag van een zieke of met een ondervraging naar zijn dagelijkse handelwijzen kan men aan de weet komen waarom de spiercellen versneld af-

128 Tekst d.d. 17 augustus 2023.

sterven - bewegingsarmoede is immers als zodanig geheel onzichtbaar onder de microscoop.

Edoch, nog minder zichtbaar dan bewegingsarmoede zijn de effectieve mogelijkheden tot beweging van de betrokken patiënten en in de eerste plaats is dat uiteraard de ruimte die iemand ter beschikking staat om bijvoorbeeld te gaan wandelen, of het voorhanden zijn van de gelegenheid tot zwemmen of tot eender welke sportieve activiteit in de buurt van iemands verblijf. Tenslotte, nog veel minder zichtbaar dan die materiële accommodatie, is uiteraard de motivatie welke verstrekt wordt middels het netwerk aan menselijke relaties dat de patiënt te been houdt. Niets van dat alles is te zien onder de microscoop of in de bloedanalyses, tenzij men reeds de invloed kent van onder meer de menselijke activiteit op het functioneren van de lichaamsprocessen en op de toestand van de cellen.

De fenomenologie van de beweging toont hoezeer iemands lichaam een weerspiegeling kan zijn van de omgeving waarin de persoon in kwestie leeft en zo zijn krachteloze benen een product van veel te kleine leefruimtes, van rolstoelen, van trappenvrije gebouwen en van onze autocultuur. Het euvel dient gecompenseerd te worden met het werk van de kinesist maar ook met hometrainers en sportbeoefening.

Maar nu is een gelijkaardige problematiek alsook een navenante remediëring aan de orde inzake de zogenaamde geestelijke gezondheid, de toestand van ie-

mand's brein, de capaciteit van het geheugen en iemands probleemoplossend vermogen.

Of men al dan niet voortijdig dement wordt en of hersenziektes de kans krijgen om zich te ontwikkelen, hangt ook af van het beroep dat ouderen nog kunnen, moeten of willen doen op hun eigen brein omdat ook de gezondheid van het brein verband houdt met zijn functioneren. Spiercellen sterven af wanneer zij niet meer aangesproken worden maar ook hersencellen doen dat en op die manier is overdreven hulp of zorg voor wie dan ook rampzalig. Alleen een goede ondersteuning van iemands zelfstandigheid, hoe paradoxaal dat ook moge klinken, is de zorg die passend is met het oog op gezondheid en geluk. Men bewijst de hongerige geen dienst door hem voedsel te verschaffen maar veeleer door hem te leren hoe hij aan zijn voedsel komt en op dezelfde manier is ook de beste ondersteuning van de ouderen gericht op het aanreiken van middelen die de zelfstandigheid maximaliseren.

In veel gevallen is het brandmerken van mensen met 'dementie' een gemakkelijksoplossing met echter catastrofale gevolgen voor deze slachtoffers: soms gaat het om gehoorproblemen of om slecht zien, zodat men niet begrijpt wat er gaande is, waardoor men reageert op een manier die buitenstanders bestempelen als 'vreemd'. Soms worden woorden, zinswendingen of understatements gebruikt die mensen van een andere generatie helemaal niet kennen omdat wie maatschappelijk aan de kant worden geschoven nu eenmaal niet in de gelegenheid verkeren om voldoende te converse-

ren en bijlezen doen zij niet omdat de bibliotheek buiten hun bereik is. Zij worden niet op de hoogte gehouden van veranderingen omdat zij afgezonderd worden of op nog andere manieren uitgesloten en heel wat van de fysieke mankementen die zij dan gaan vertonen, zijn zichtbare en hinderlijke gevolgen van een vrijwel onzichtbaar geïnstitutionaliseerd onrecht dat ingevolge onze onverschilligheid door niemand aangeklaagd wordt en derhalve ook niet wordt verholpen. Men maakt zich al te vaak van mensen af door hen het etiket 'dement' op te plakken en dit etiket bespoedigt uiteraard ook het werkelijk ontstaan van dementie. Dat geeft dan weer vrij spel aan nog grotere misdaden zoals diefstal en moord: de zorg over het bezit van dementen wordt door derden gedragen die dat dan meestal doen 'mits een kleine vergoeding' en godbetert vanuit de zorgsector zelf gaan nu ook stemmen op om eens ernstig te gaan nadenken over euthanasie op demente bejaarden, waarmee bedoeld wordt: zonder toestemming van de betrokkenen.^{129 130}

De oude dag en de jeugd

Als ik piano speel, verwonder ik mij over het instrument dat ik onder handen heb, dat zo vernuftig werd gebouwd, dat muziek voortbrengt zoals ik dat wens, ik had het ding nooit zelf kunnen bedenken, ik heb het gekregen en het is nu het mijne, ik kan het bespelen, ik

129 Zie ook onze tekst over de problematiek van de afasie, getiteld: 'Elders zijn', hierna opnieuw opgedrukt.

130 Tekst d.d. 18 augustus 2023.

kan het mijn wil opleggen en er mijn muziek mee maken.

Maar nog meer verwonder ik me over het instrument dat de piano bespeelt en ik bedoel mijn lichaam, want nog veel minder begrijp ik hoe dit dan werkt, hoe ik het kan gebruiken zoals ik dat wens, ik kan het mijn wil opleggen en er een piano mee bespelen, ik had het nooit zelf kunnen bedenken maar kijk: ik heb of ben het zelf en het is geen eigen maaksel, het komt van elders, ik heb het gewis gekregen, dat stel ik immers vast en waar het vandaan komt, weet ik niet, ik weet alleen maar dat het niet van mezelf afkomstig is.

Heel vaak beseft men pas wat men onder handen heeft, als het niet meer werkt zoals het hoort. Zolang de piano gehoorzaamt aan mijn wil, denk ik slechts aan de muziek, het instrument is naar de achtergrond verhuisd. Maar gaat ineens een snaar vals klinken, dan trekt het ding mijn aandacht, dan vergeet ik de muziek en ga ik zoeken naar de stemsleutel om de snaar die niet langer de juiste toon weergeeft, wat meer aan te spannen.

En hetzelfde gebeurt met het instrument dat mijn lichaam is: zolang het werkt zoals het hoort, ben ik mij nauwelijks van zijn bestaan bewust, het is pas wanneer iets niet langer functioneert zoals het hoort, dat ik beseft dat het er is, dat het in mijn aandacht verschijnt en dat ik in paniek geraak omdat het niet langer aan mijn wil gehoorzaamt.

Toch is dat wat er normaal gezien gebeurt met het lichaam van elke mens die ouder wordt: mankementen doen zich voor, eerst heel sporadisch maar daarna steeds vaker. De wil ondervindt weerstand, het lijf luistert niet meer zoals gewenst, op de activiteit van mijn wil sluit niet langer de beweging aan die er zou moeten op volgen, ik wil de toets van de sol aanslaan maar mijn wijsvinger doet het niet naar behoren en er weerklinkt een fa. En die fouten maak ik niet vrijwillig, ik maak ze even onwillekeurig als het foutloze spel van voorheen maar bij het foutloze spel stelde ik mij geen vragen, terwijl het optreden van haperingen mij frustreert. Het maakt mij ongelukkig dat mijn lichaam niet langer luistert naar mijn wil, het lijkt alsof het niet meer helemaal van mij is, alsof een vreemde wil zich bemoeit met zaken die ik alleen de mijne waande.

Er is een opgang en een ondergang: als ik een klein kind ben, luistert mijn lichaam niet naar mij, ik moet het als het ware temmen, het frustreert mij dat het niet luistert en de frustratie maakt dat ik oefen totdat het wél gehoorzaamt aan mijn wil. Maar eenmaal het aftakelingsproces aanvangt, is het met de gehoorzaamheid gedaan en daar keert dan de frustratie terug en dit keer mogen oefeningen niet meer baten om de frustratie weg te werken en daarbij dienen wij ons neer te leggen: wij moeten ons neerleggen bij onze ondergang teneinde niet voortijdig ten onder te moeten gaan.

Misschien dient onze ondergang wel om ons bewust te maken van het leven dat wij immers alleen maar dromen zolang het ons allemaal voor de wind gaat. De

mens met wie alles goed gaat, leeft op de automatische piloot, wat wil zeggen dat hij zelf dan slaapt, dat hij niet of nauwelijks weet dat hij bestaat, dat zijn leven eigenlijk aan hem voorbijgaat. Om het aanwezig te maken, moet het ten onder gaan; de opgang vereist de ondergang, er is geen opgang zonder ondergang, geen leven zonder dood. Indien het leven niet eindigde, dan had het ook geen begin en dan was het niets omdat er niets was waar tegenover het zich aftekende. En pas wat voorbij is, treedt ons bewustzijn naar binnen.

En zo is de oude dag de levensfase die het verleden tot leven roept: zonder de oude dag blijft het verleden ongeboren; zonder de oude dag hebben wij uiteindelijk helemaal geen jeugd gehad.¹³¹

Het christendom of de liefde tot een fictief persoon

1. Inbeelding

Carl Gustav Jung die samen met Alfred Adler en Sigmund Freud gestalte gaf aan de dieptepsychologie, ziet in Jezus een mythisch archetype dat in zowat alle culturen opduikt in de een of andere vorm en dat een antwoord geeft op de nood aan hoop, ontstaan in confrontatie met het noodlot van de dood, door te functioneren als een na te volgen voorbeeld op de door hem beloofde weg naar heil. Volgens heel wat onderzoekers zou Jezus wellicht helemaal niet echt bestaan hebben: wat

131 Tekst d.d. 20 augustus 2023.

over hem geschreven en gezegd geworden is alsook de woorden die hem in de mond gelegd zijn, zouden grotendeels berusten op fantasieën die de basis zijn gaan vormen van het zogenaamde christendom, een leer en een ethiek die in de loop van de tijd ook theologisch en filosofisch onderbouwd werd door uiteenlopende denkers met elk eigen opvattingen, zodat er niet één christendom bestaat doch een ganse waaier van christelijke religies en van kerken met elk eigen accenten die op hun beurt de wereld van de politiek, de cultuur en de kunst hebben geïnspireerd met al dan niet toe te juchten overtuigingen.

Sommige denkers verdedigen de opvatting dat de kwestie van de historiciteit van Jezus er eigenlijk niet toe doet en dat het christendom als zodanig voldoende zou zijn om aan een zekere menselijke nood tegemoet te komen maar omdat het christendom, overigens ook al sinds het jodendom, een openbaringsgodsdienst is, kan die uitleg niet bevredigen want het gaat nu eenmaal om de kwestie of wij kunnen geloven dat god echt mens geworden is en of voor ons een eeuwig leven weggelegd is en daartoe is het uiteraard nodig om opgehelderd te krijgen wie de geopenbaarde god dan is of was, waar en wanneer hij geboren is en wat hij allemaal gedaan en verteld heeft. Derhalve is de historiciteit van Jezus wel degelijk cruciaal en betekent het ontbreken daarvan niets anders dan dat wij hier andermaal te maken hebben met een archetype, een mythe en dus een fictief persoon in het leven van allen die zich christenen noemen. De paradox is dan deze: ofschoon voor

alle christenen Jezus objectief gezien een *fictief* persoon is gebleken, is hij in het leven van alle christenen tevens de *belangrijkste* persoon.

In theorie is één mens op drie een christen en beschouwt die derhalve een niet bestaand persoon als de belangrijkste mens in zijn bestaan. De theorie die zegt dat het niet bewezen is dat Jezus ooit bestaan heeft of dat hij dezelfde was als de goddelijke figuur uit de bijbel, wordt onder de mat geveegd met het argument dat in feite neerkomt op de huldiging van het principe: *“true is what works”* of *“waar is wat werkt.”* Maar wat werkt er dan? De leugen uiteraard. En dan luidt het argument als volgt: *“Waar is wat werkt. De leugen werkt. Dus de leugen is waar.”* En is dit niet de gedachtegang die men terugvindt bij wie soelaas zoeken in drugs of in gelijkaardige bedrieglijke zaken? Men kent weliswaar de repliek van wie in dat geval zijn, zij antwoorden: *“Liever zat dan zot!”* Zij gaan er dus vanuit dat wie het bedrog niet accepteren sowieso een neus gezet worden door het leven als zodanig, dat immers een tranendal is met als kers op de taart de dood. Geloof in Jezus is derhalve zelfbedrog tegen beter weten in of zoals Karl Marx het formuleerde, is godsdienst opium voor het volk (dat echte opium niet kan betalen).

Dat de leugen waar is, is alvast een brug te ver maar waar is wel dat de leugen een realiteit is en dat die realiteit, althans in het geval van de kwestie van de religie, een zekere houdbaarheid heeft, ook al is het een beperkte. De verdedigers van het geloof tegen beter we-

ten in, zouden dan moeten antwoorden dat ook het leven zelf een beperkte houdbaarheid heeft terwijl het ook zo blijkt dat men best vuur met vuur dient te bestrijden. Maar dat doen zij niet: zij blijven hopen dat de leugen op een dag de waarheid zal blijken te zijn.

Ongevaarlijk is dat geloof uiteraard allerminst: roekeloosheid is immers het onmiddellijke gevolg van ijdele hoop. Wie zich beroepen op een ingebeelde godheid om zich in de strijd op leven en dood te kunnen werpen met een vijand die op zijn beurt een god aanbidt waarvan die gelooft dat deze hem de overwinning garandeert, storten zich in een waanzin zonder grenzen. In acht genomen het feit dat het christendom via de kerk of de kerken ook volop politiek bedrijft, kan het niet anders dan dat de wereld onophoudelijk verkeert in een toestand van oorlog. En zeer in tegenstelling tot de aanbeden godheid kan van de oorlog bezwaarlijk gezegd worden dat hij louter fictie is.¹³²

2. Van fictie naar feit

Jezus heeft nooit bestaan en als hij bestaan heeft dan was hij niet degene over wie wij hoorden en lazen. Geen bezwaar, zo zeggen intussen steeds meer theologen, want het christendom zelf is een realiteit. Edoch, als Jezus niet bestaan heeft, dan is er ook geen sprake van een goddelijke openbaring en dan heeft geloof geen enkele zin behalve dan de betekenis welke men aan drugs toeschrijft en dat is die van het bedrog: gods-

132 Tekst d.d. 22 augustus 2023.

dienst is opium voor het volk. Maar is de liefde tot een fictief persoon dan zonder enige betekenis?

Laten wij eens ronddwalen in de witgekalkte kloostergangen waar in de vroege ochtend de metten weergalmen en in de avonduren de vespers. Doorheen de lange gangen glijden monniken voorbij, geruisloos onder losse, witte pijpen, kelderdiep verzonken met het summum van de geest vermeiend in extase bij een fictieve god, de ingebeeldde beminde. Hun hele bestaan is aan hem gewijd, zij zingen dag en nacht zijn lof en worden het niet moe omdat zij zich door hem geheiligd wanen, zij zijn als kinderen in de vreemde ban van een verhaal dat hen betovert en verheft tot in de hoogste toppen van de hemel, nog ver voorbij het licht van de wereldlijke zon. Daar rusten zij op kanten lauweren in een eeuwig lentelied dat hun gezangen draagt naar de allerverste oorden van het heelal waar hun refreinen echo's zijn, neerbuitelend uit het hiernamaals.

Maar de ultieme beminde is fictief, hij bestaat niet, hij heeft ook nooit bestaan en nimmer zullen zij hem zien: wat men van hem vertelt, op straat, in kerken en in dikke boeken, is puur fantasie, het zijn verhalen en verlichtsels om degenen tot vrede te stemmen die komen bedelen om een antwoord op de bijtende vraag naar het waarom van alle dingen en meer nog naar de kwestie van de zin van pijn en leed en folteringen waarvan het einde maar niet in zicht wil komen, ook niet na het onverdrotten wachten dat een leven lang en langer duurt en duren blijft terwijl de dagen verstrijken, de dagen en de nachten, de lentedagen en de winters die de kou niet

langer weten te verdragen en die telkenjare weer naar de tijdelijke heropstand trachten. Die houdt hen dan aan het lijntje zoals ook de fictie dat vermog van de beminde die alleen bestaat in de gezangen die dag in dag uit weergalmen in de kloostergangen en onder het gebinte van de oude kerk van de abdij, het schuiloord van de bedelorde, de plek waar fictie eeuwig duren blijft, het heiligdom waar de onzichtbare beminde aan de geringste van de minderbroeders op elk willekeurig ogenblik van de dag en van de nacht verschijnt. Om hen zijn wederliefde te betuigen.

De liefde tot een fictieve beminde, het lijkt wel een vorm van psychische masturbatie maar dan rijst de vraag naar de echtheid van de uniciteit welke leken maar al te graag toeschrijven aan hun eigen niet-fictief geachte liefde. Want beminden van vlees en bloed geloven in hun verliefdheid steevast dat zij voor elkaar geschapen zijn, dat een onzichtbare doch goddelijke hand de band gesmeed heeft die hen aan elkander bindt sinds het begin der tijden en die hen een leven lang de ene in de ander doet verblijden.

Totdat de dood hen scheidt. En na de rouw, die helemaal niet fictief is, volgt vaker een ander voor het wonder der vervanging. De vervanging die een wonder heten mag omdat ook de nieuwe liefde weer uniek blijkt en de beminde even onvervangbaar. Ja, het lijkt wel of de oude is teruggekomen in een kersverse bruid of bruidegom, alsof de dode is verrezen zoals telkenjare een nieuwe lente weer verrijst. En was de eeuwige beminde dan fictief omdat zijn of haar bestaan niet

eeuwig was? Omdat het voorbestemd zijn louter in de fantasie bestond en in de vrome wensen? Beminnen ook beminden die van vlees en bloed zijn niets dan ijle schimmen? Of is de liefde tot personen dan niet sowieso altijd een beetje fictie? Onderscheidt de grote liefde zich dan niet van de gezamenlijke masturbatie?

Edoch, duikt hier niet het probleem op dat in deze troebele tijden om bevrijding schreeuwt: het probleem van het door elkaar haspelen van wat men verliefdheid noemt en liefde? Het gigantische probleem waarbij heel onterecht de liefde als zodanig wordt geassocieerd met het genot, de schoonheid en de lichamelijke lust die daarmee wordt verbonden?

Alleen de ijle gezangen van de monniken die onder witte pijen die door de glad geboende kloostergangen glijden, dragen nog de kennis dat de liefde niet met lust beproefd wordt maar met leed. Want alleen de beproeving zonder maat met leed brengt de waarheid van de liefde die men tot de fictie rekenen zou, tot leven en niet alleen tot leven maar ook tot onsterfelijkheid.¹³³

Corrupte wetenschap

Hoe wordt de kritische dr. Humphries (zie het artikel en de video's hier onder) aangepakt? Wie haar naam intikt in het zoekvakje van Google, krijgt op de eerste pagina een aantal teksten, zoals de hier volgende twee:

133 Tekst d.d. 23 augustus 2023.

(1°) In de tekst, getiteld: “*Why Dr Suzanne Humphries, an anti-vaccine activist, is lying to you about measles*”¹³⁴ schrijft ene 'Isabella B.' (een 'twitteraarster', verder gespecificeerd als “*a mom who became intrigued by the vaccine debate when she first had a baby*”) dat dr. Suzanne Humphries een hele reeks valse beweringen doet over onder meer mazelen en vaccinaties en dat zij onwetenschappelijk tewerk gaat. Ofschoon de schrijfster in kwestie helemaal niet medisch geschoold is, komt haar tekst, zoals reeds gezegd, helemaal vooraan te staan van zodra de naam van dr. Humphries wordt ingetikt in het zoekvakje van 'Google'.

(2°) Een andere tekst die dan onmiddellijk opduikt is een beschrijving van dr. Humphries in: https://rational-wiki.org/wiki/Suzanne_Humphries . Het gaat om een bijzonder denigrerende beschrijving omtrent vermeende activiteiten en uitlatingen van dr. Humphries maar de bronnen van het artikel vermelden helemaal geen wetenschappelijke artikels van de (anonieme?) auteur(s).

Een beknopte bedenking hierbij

De wetenschappelijke activiteit verdient haar naam door de openbaarheid en de controleerbaarheid van haar uitspraken waardoor zij het karakter krijgt van een juridisch proces met het oog op het aan het licht bren-

134 <https://medium.com/@visualvaccines/why-dr-suzanne-humphries-an-anti-vaccine-activist-is-lying-to-you-about-measles-ce446d0a7e0f>

gen van de waarheid. Edoch, daarentegen brengt aperte onenigheid onder wetenschapslui over de waarheidswaarde van wetenschappelijk geachte uitspraken aan het licht dat in zogenaamd wetenschappelijke middens kennelijk niet zozeer de jacht op waarheid aan de orde is maar veeleer de jacht op aanzien, geld en macht.

Kwesties van belangenvermenging zijn in de jongste decennia wereldwijd schering en inslag. Verantwoordelijken voor wetenschappelijke instellingen laten de onderzoeken die zij voeren financieren door industriëlen die op hun beurt financiële belangen hebben bij de onderzoeksresultaten welke zij dan naar hun hand zetten zodat men naar de waarheid alleen nog maar het raden kan hebben. De schandalen, waarvoor de softenonkwestie uit 1961 exemplarisch is, zijn legio en de (wetenschappelijk wél degelijk onderbouwd gebleken) kritische literatuur is dat evenzeer.

Het euvel heeft alles te maken met de problematiek die wordt aangesneden in de kritiek van de marxistische cultuurfilosoof Herbert Marcuse in zijn werk uit 1964, getiteld *"One-Dimensional Man: Studies in the Ideology of Advanced Industrial Society."* En ook hier zijn aanzien en machtswellust van de partij want de idee werd (al dan niet met expliciete bronvermeldingen) 'overgenomen' door Max Wildiers met zijn zogenaamde 'WTK-complex', door Etienne Vermeersch, meer bepaald in diens opstel, getiteld: *"De ogen van de panda"* uit 1988, waar het 'WTK-bestel' genoemd wordt en door nog anderen.

Een conclusie? Wetenschap blijkt de nieuwe religie, even onbetrouwbaar en corrupt als haar voorgangster, even arrogant ook en op macht en geld belust. En het volk is daar de dupe van, wereldwijd worden mensen bij de neus genomen, onwetend gehouden en leeggemolken door een beperkte bende van malafide soortgenoten met bijzonder veel noten op hun zang. Zij die deze jammerlijke realiteit alsnog ontkennen, lijden aan het Stockholmsyndroom.¹³⁵

Neonazi's

Op 27 augustus 2023 maakt het Brusselse mediahuis BRUZZ melding van het opduiken van flyers in het Brusselse Zuidstation (met de prachtige tekst: “*Daklozen zijn geen overlast, zeg nee tegen repressie*”) nadat daar zaterdagochtend i.l. een grootschalige politieactie plaatsvond waarbij “*onder meer daklozen werden aangemaand de regio rond het station te verlaten.*”¹³⁶

Minister Annelies Verlinden had het in dat verband al over criminaliteit, preventie en veiligheid¹³⁷ waarmee ze doelt op het wegwerken van vervelende problemen voor de economisch rendabele reizigers maar de primaire levensbehoeften van de daklozen lijkt niet zozeer een punt: Bruzz schrijft over de politiepatrouilles

135 Tekst d.d. 25 augustus 2023.

136 <https://www.bruzz.be/samenleving/gezien-pro-dakloze-flyers-duiken-op-aan-zuidstation-2023-08-27>

137 <https://www.bruzz.be/videoreeks/zaterdag-26-en-zondag-27-augustus-2023/video-minister-verlinden-over-zuidstation-op>

dat die “*ervoor zorgen dat daklozen en andere mensen die voor overlast kunnen zorgen zich niet opnieuw komen nestelen rond het treinstation.*”¹³⁸ en haar reporter “*kon vaststellen dat de urinegeur zondag al terug aanwezig was.*”¹³⁹ en dat daar “*een man zijn roes lag uit te slapen.*”¹⁴⁰

Urineren en slapen behoren bij mijn beste weten tot de primaire levensbehoeften en wel omdat geen mens nog drie dagen lang in leven kan blijven zonder daaraan te voldoen. Mensen die urinoirs en slaappleaatsen moeten ontberen hebben geen andere keuze dan wildplassen en 'wildslapen', zij moeten met andere woorden 'wildleven'.

De repressie bestaat erin dat menselijk leven slechts geduld wordt binnen het burgerschap: het mens-zijn wordt beschouwd als een product van het burgerschap, alsof het de burgerlijke wet was die aan de grondslag van het mens-zijn lag, wat in feite betekent dat politici zich goden wanen: zij achten zich verheven boven de mensen omdat zij ervan uit gaan dat wij ons burgerschap en derhalve ook ons mens-zijn aan hen te danken hebben.

Deze waanzin die in feite hoogheidswaan is, wint steeds meer veld en is met het kapitalisme reeds een feit waar de mammon uit jaloezie jegens het leven, de

138 <https://www.bruzz.be/samenleving/gezien-pro-dakloze-flyers-duiken-op-aan-zuidstation-2023-08-27>

139 Ib.

140 Ib.

vruchtbaarheid van het graan op de akkers voor het dode en in wezen waardeloze geld voor zich opeist met het systeem van beleggen en rentenieren en de problematiek omtrent de recente pandemie cirkelt rond exact hetzelfde kwaad waar morgen reeds de toegang tot het leven het entreekaartje zal vereisen van een (periodiek te herhalen en te betalen) inenting.

De berichtgeving over daklozen wiens bestaan onze zogenaamde beschaving op de schandpaal zet daar die er niet in slaagt om te voorzien in de primaire levensbehoeften van de inwoners van haar territoria, kadert in dezelfde blinde cultuur van de zogenaamde 'BuurtInformatieNetwerken' 'à la Roumanie' die immers getuigen van een volstrekte onwetendheid omtrent de ellende in het zog van de verklikkersmentaliteit zoals tijdens de dictatuur van Nicolae Ceaușescu. Het gaat om een cultuur die in zijn egoïsme geheel eenzijdig de belangen van de gevestigde burger verdedigt terwijl hij uitgerekend zijn slachtoffers culpabiliseert. Het gaat om een cultuur van wildplassende ministers¹⁴¹ met 'opkuisacties', zoals zij die noemen, in onder meer het Brusselse Maximiliaanpark.¹⁴² Het gaat om een cultuur in niets meer verschillend van de cultuur van de jodenhaat uit de nazitijd.

In verband met het extreemrechtse populisme en de berichtgeving hierover begint de Vlaamse moraalfilosoof

141 <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2023/08/27/filmpje-opgedoken-van-n-va-kamerlid-theo-francken-die-wildplast/>

142 <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2017/09/14/theo-francken-haalt-zich-digitale-woede-op-de-hals/>

Gie vanden Berghe zijn artikel over naar zijn eigen zeggen “*de meest virulente anti-semitische propagandafilm ooit*”, getiteld “*Der ewige Jude, een dadergetuigenis*”, met een citaat van Adolf Hitler: “*‘Elke propaganda moet populair zijn en haar intellectueel peil afstemmen op het begripsvermogen van de minst be- gaafden onder diegenen tot wie ze zich richt. Daarom moet het peil ervan, zuiver intellectueel gezien, des te lager gehouden worden naarmate de te bereiken massa groter is’*” (Hitler, 197).¹⁴³

“*Ik ben ook maar een mens*”¹⁴⁴, aldus de minister nadat die gefilmd werd in een dronken roes en die, ofschoon deel uitmakend van een bende grootgraaiers wiens gul- le zelfzorg alweer uit het nieuws is, er blijkbaar alsnog vanuit gaat dat hij voor een halfgod gehouden wordt: laat hij zich bezinnen over het feit dat daklozen men- sen zijn, dat zij in tegenstelling tot hemzelf, niet anders kunnen dan wildplassen, en dat voor die trieste ellende hij nu in meer betekenissen en meer dan ooit de verant- woordelijke is.¹⁴⁵

143 <https://www.serendib.be/artikels/der-ewige-jude-een-dadergetuigenis.htm>

144 <https://www.hln.be/binnenland/beelden-van-wildplassende-theo-francken-n-va-gaan-viraal-ik-ben-ook-maar-een-mens~ae827a56/>

145 Tekst d.d. 28 augustus 2023.

Repressie

1. Repressie is van alle tijden

De Belgische kolonie Congo werd op 30 juni 1960 onafhankelijk en daarna werd de macht toegekend aan stromannen die tot op heden een verkapt kolonialisme voerden om de westerse belangen in Afrika veilig te stellen en daarbij werden opstandelingen zoals Patrice Lumumba door het westen systematisch onschadelijk gemaakt. Maar Congo was niet de enige Afrikaanse kolonie die in 1960 de zogenaamde onafhankelijkheid verwierf en zo bijvoorbeeld veroverde op 3 augustus 1960 Niger de onafhankelijkheid van Frankrijk en op 17 augustus 1960 was het de beurt aan de Franse kolonie Gabon. Telkens kwamen daar dan stromannen aan het bewind die voor de ogen van de wereld de schijn hoog moesten houden dat het kolonialisme teneinde was terwijl de uitbuiting gewoon doorging onder een andere vlag.

België gelooft tegen binnen een zevental jaren het jubelpark te kunnen opfleuren om daar het tweehonderdjarige bestaan van het land te kunnen vieren - jawel, in het jubelpark, een van de megalomane bouwwerken van koning Leopold II, opgericht met het fortuin dat onder zijn alleenheerschappij verworven werd dankzij het bloed van naar schatting acht tot twaalf miljoen zwarte Congolezen - maar in zeven jaar tijd kan veel gebeuren. En zo is op 24 februari 2022 een van de belangrijkste BRICS-landen de sinds 1991 onafhankelijk-

ke democratie Oekraïne binnengevallen met als feitelijk gevolg een zich almaar uitbreidende oorlog tussen het rijke noorden - dat de Oekraïense democratie bijtreedt - en het arme zuiden - dat nu gesteund wordt door onder meer Rusland en China die de belangrijkste participanten zijn in de nieuwe alliantie van de zogenaamde de BRICS-landen.

De toegang tot de graanschuur van Europa werd versperd en ook de voorraden aan voor het westen noodzakelijke grondstoffen waaraan Afrika zo rijk is, dreigt buiten ons bereik te vallen nu, de ene na de andere, de Afrikaanse landen de westerse stromannen verjagen met het plegen van staatsgrepen, waarbij zij kennelijk geruggensteund worden door de genoemde BRICS-alliantie waartoe intussen nog meer landen zijn toegetreden.¹⁴⁶ Het gaat daar tussen haakjes om een economische alliantie maar in de praktijk blijkt het verbond ook en vooral politiek en militair van aard te zijn omdat de band tussen economie en oorlog uiteraard onlosmakelijk is. Op 26 juli l.l. was er de staatsgreep in Niger en vandaag 30 augustus wordt de wereld geconfronteerd met een coup in Gabon.¹⁴⁷

146 Op 24 augustus 2023, hebben zes nieuwe landen de BRICS-landen vervoegd, wat officieel zal plaatsgrijpen op 1 januari 2024. De alliantie bestaat heden uit Brazilië, Rusland, India, China, Zuid-Afrika, Saudi-Arabië, Iran, Argentinië, Egypte, de Verenigde Arabische Emiraten en Ethiopië. Zie:

<http://blog.seniorennet.be/tisallemaiet/archief.php?ID=2558765>

147 <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2023/08/30/staatsgreep-gabon-verkiezingen/>

De gang van zaken was te voorzien, vooral sinds de recente samenkomst in Sint-Petersburg, maar die historie wordt doodgezwegen zoals dat in tijden van oorlog de gewoonte is omdat nieuws dan meer dan ooit moet plaatsmaken voor propaganda en zo is het enige wat westerlingen nu dagdagelijks en willens nillens in de vroege ochtend - want op hun smartphone - te zien krijgen, “*the last moments*” van weer een of ander Russisch vliegtuig aan het front, waarmee onverdroten wordt gepoogd om de gemoederen op te hitsen en om de partijdigheid aan te wakkeren in de aanloop naar de fatale dag dat wij allen genadeloos naar het front zullen worden gestuurd om daar andermaal te gaan sneuvelen zoals dat in het verleden altijd al het geval is geweest. De tijd is rijp omdat, zoals de laatste getuigen (van W.O.II) vreesden, na hun dood de fatale vergetelheid onmiddellijk toeslaat. Niemand die het niet zelf mee-maakte, weet wat oorlog inhoudt en het inlevingsvermogen dienaangaande van een ongeletterde en ik-zuchtige massa is vrijwel onbestaande.

Maar om mensen naar het front te krijgen is meer nodig dan het aanwakkeren van partijdigheid, supporterschap en ver te zoeken vaderlandsliefde omdat front-soldaten tenslotte met hun leven moeten spelen: iets dat zwaarder dan het eigen leven weegt, moet in het spel worden naar binnen gesleept, iets dat verhindert dat wie geïnviteerd worden om te gaan vechten, 'neen' kunnen zeggen en dat vermag alleen de dreiging van de schande.

Nu ligt de geschiedenis van de wereldwijde pandemie nog vers in het geheugen en men zal zich herinneren hoe absurde maatregelen gehandhaafd werden met fikse boetes en gevangenisstraffen, met het systematisch en schaamteloos fnuiken van de vrijheid van meningsuiting en van beweging, en tenslotte middels het schandaliseren van wie geen gehoor bleken te hebben voor het panel van deskundigen waaronder wetenschappers, technocraten en politici die dagelijks en op een vast tijdstip op Tv het publiek aanmaanden om “*alleen naar het officiële nieuws te luisteren*”, een devies regelrecht uit de dystopische toekomstroman van George Orwell. Tussen haakjes geschiedde dit ondanks diepgaande onenigheid in medische middens zowel over diagnose als over behandeling van de kwaal waarmee het geneeskundige bedrijf zijn eigen krediet en eizona ook dat van de zogenaamde 'wetenschappen' tout-court hebben verspeeld bij wie nog durven na te denken - een malaise die bovendien onomkeerbaar werd toen naderhand bleek dat zowat de helft van de Belgische huisartsen hadden overwogen om er de brui aan te geven. Maar om terug te keren naar het drukkingsmiddel - het wapen - van de schandalisering: men herinnere zich de woorden van de Franse president Macron die in de krant “*Le Parisien*” zegde vastbesloten te zijn de niet-gevaccineerden “*tot op het einde te willen pesten*” door “*hen zoveel mogelijk de toegang tot activiteiten in het sociaal leven te beperken*” en vervolgens het feit dat toen hij dat standpunt op een daaropvolgende pers-

conferentie in het Elysée met klem herhaalde, de Europese commissievoorzitster er het zwijgen toe deed.¹⁴⁸

De schande weegt zwaarder dan ongeacht wat en het is dan ook het wapen bij uitstek om niet alleen druk uit te oefenen maar om tevens gedaan te krijgen wat onmogelijk lijkt. Die waarheid komt aan het licht in het werk van de Nederlandse socioloog Abram de Swaan over de genocide in Rwanda tussen Hutu's en Tutsi's, meer bepaald in zijn werk uit 2014, getiteld: *Compartimenten van vernietiging; over genocidale regimes en hun daders*.¹⁴⁹

Op de bladzijde 134 schrijft de Swaan: “*Mensen zoeken bescherming voor de dreiging die het regime met zo veel succes heeft opgeroepen, en eisen dus drastische maatregelen tegen de boosdoeners die het regime zelf heeft aangewezen.*”¹⁵⁰

Al dan niet moorddadige gedrag blijkt afhankelijk van omstandigheden zoals sociale druk en nabijheid van de

148 https://www.mediquality.net/be-nl/news/article/B1100220831_B1/covid-19-macron-blijft-volledig-achter-uitspraken-over-niet-gevaccineerden-staan

149 Abram de Swaan, *The Killing Compartments. On genocidal regimes and their perpetrators*, 2014. (Nederlandse vertaling: *Compartimenten van vernietiging. Over genocidale regimes en hun daders*, Prometheus, 2014). Samenvattend volgen hierna enkele fragmenten uit onze artikelenreeks “*Verborgene massamoord*” d.d. 29.11 tot 11.12.2017. Zie:

<https://www.bloggen.be/tisallemaiet/archief.php?ID=3039205> en volgende.

150 *Ib.*, p. 134.

bevelhebbers en van de slachtoffers.¹⁵¹ Maar situaties die van gewone burgers beulen maken, werden gecreëerd door genocidale regimes en de vraag luidt hoe die dan konden ontstaan. De Swaan laat Michael Mann aan het woord: “*Moorddadige zuivering is modern omdat het de duistere kant van de democratie is.*”¹⁵² Ook komen dictaturen vaak uit democratieën voort. “*Er is iets aan de moderniteit dat dit bijzondere kwaad op een massale schaal los maakt.*”¹⁵³ Politici polariseren. Maar hoe ontstaat polarisatie?

“*Een genocidaal regime kiest een bepaalde volksgroep uit als voorwerp van massahaat*” gevolgd door een intensieve haatcampagne aansluitend op reeds bestaande meningen en gevoelens.¹⁵⁴ Maar het 'wij-zij'-denken “*gebeurt altijd in een dynamiek van concurrentie*”: emoties veronderstellen belangen en vergezellen ze, zegt Nico Frijda. En Freud had het over ‘*projectieve identificatie*’: men loochent zijn gevoelens en men projecteert ze (middels ‘geruchten’ - cf. D.L. Horowitz) op de ander en aldus wordt het slachtoffer als dader afgeschilderd. H.F. Stein spreekt over ‘*antagonistische symbiose*’: het vijandsbeeld versterkt de cohesie van de eigen groep.¹⁵⁵

“*De moderniteit heeft wellicht genocides gecombineerd met nieuwe ideologieën of met nieuwe technolo-*

151 Ib., p. 33.

152 Ib., p. 50.

153 Ib., p. 46-53.

154 Ib., p. 56-57.

155 Ib., p. 57-59.

gieën, maar het fenomeen zelf is waarschijnlijk zo oud als de beschaving zelf.”¹⁵⁶ “Administratieve capaciteit, logistieke middelen, militaire technologie en propaganda hebben het potentieel van de staat voor het uitvoeren van genocidale campagnes enorm vergroot.”¹⁵⁷ “De staat is de grootste mensendoder in de moderne wereld maar zij wist de sporen van haar vernietiging samen met haar documenten uit. (...) De meeste slachtoffers (...) zijn ongewapende burgers” □met als doelgroepen ras, etnie, geloof, nationaliteit, klasse of politieke overtuiging ofwel werd lukraak terreur gezaaid.”¹⁵⁸ Staan we even stil bij de exemplarische Rwandese genocide.

De massavernietiging van Tutsi's (T) (aristocraten) en verdachte Hutu's (H) (boeren) door de Hutu-Power-beweging in Rwanda in het voorjaar van 1994 (voorafgegaan door wederzijdse slachtingen in 1959 [door H op T] en in 1962 [door T op H]) gebeurde met machetes maar bleek zorgvuldig voorbereid. De VN onttrok zich aan haar beschermingsplicht. H en T werden door de kolonisten bestempeld als verschillende rassen - een puur verzinsel.¹⁵⁹ “(...) de fanatiekste voorstanders van een erfelijk onderscheid tussen T en H waren geobsedeerd door de mogelijkheid dat T zich als H konden voordoen om zo verwarring en verdeeldheid te zaaien”¹⁶⁰ de referenties zijn identiteitskaarten... waar-

156 Ib., p. 82.

157 Ib., p. 83-88.

158 Ib., p. 89-92.

159 Ib., p. 93-100.

160 Ib., p. 100.

mee mogelijkwijze geknoeid werd en er zijn ook veel gemengde huwelijken. *“Toch doodden de Hutu-Powermoordcommando's talloze Rwandezen puur op verdenking van Tutsi-herkomst of connecties, of enkel vanwege veronderstelde loyauteit aan Tutsi's.”*¹⁶¹ Uiterlijke Kenmerken zoals lichaamslengte hebben aanvankelijk niets met ras te maken, wel met rijkdom, met al dan niet doorvoed zijn. Op gelijkaardige wijze werd foutief een onderscheid verondersteld tussen Khmer en Vietnamezen en tussen zuivere Ariërs en andere Duitsers.

In Rwanda leidde de strijd tussen vermeend andere rassen in 1994 tot een genocide met tot een miljoen Tutsi-slachtoffers. H mogen geen medelijden hebben met T die 'kakerlakken' worden genoemd; zij vertegenwoordigen het absolute kwaad en haat wordt emotieloze vernietigingsdrang (desidentificatie); H moeten andere H als broeders beschouwen (identificatie); deze berichten worden onophoudelijk via de radio onder de H verspreid. Een radicalisering van deze aldus reeds bestaande gevoelens leidde uiteindelijk tot de genocide van 1994 met als startsein de dood van de Rwandese president Habyarimana na de aanslag op het vliegtuig waarop ook de Burundese president zat. De T van het Rwandees Patriottisch Front (RPF) werden geholpen door de Fransen die vruchteloos probeerden het moorden te voorkomen. De T vielen Oost-Congo binnen en Mobutu werd er vervangen door Kabila, waarna burgerwisten 20 jaar lang miljoenen slachtoffers maakten terwijl de wereld toekeek. *“De doelbevolking van een*

161 Ib., p. 100.

genocidale haatcampagne hoeft niet een 'reële' dreiging te vormen: dat was niet zo in het geval van de joden in Duitsland; de Koelakken in de Sovjet-Unie hadden onteigend kunnen worden in plaats van uitgeroeid; en het is moeilijk voor te stellen dat de slachtoffers van de Culturele Revolutie in China een bedreiging waren voor het Chinese communistische regime. In dit opzicht wordt de betrekkelijke autonomie van de collectieve fantasie nog eens bevestigd, vooral als die aangewakkerd wordt door de propaganda van het regime."¹⁶² Binnenlandse instabiliteit, onzekere internationale relaties, economische recessie, tekort aan landbouwgrond, bevolkingsexplosie en navenante concurrentie maakten de toestand explosief. De moordenaars werden door de overheid heimelijk gesteund maar de polarisatie was allang voorbereid. *"Velen werden gedwongen mee te doen om niet vermoord te worden."*¹⁶³ (het was dus mee moorden met de medestanders of door hen vermoord worden) Er waren 100.000 tot 200.000 daders, de moordpartijen gebeurden in *"een sfeer van afschuw en opwinding maar ook van een wreedaardig carnaval."*¹⁶⁴ *"Alles was erop gericht de kring van medeplichtigen uit te breiden"*¹⁶⁵ *"De doelstellingen van het genocidale regime: een schoolvoorbeeld van collectieve regressie in dienst van het regime"*¹⁶⁶ Het was *"een delirium van vernietiging [aangemoedigd via de radio] in het aanzicht van de militaire*

162 *Ib.*, p. 100.

163 *Ib.*, p. 111.

164 *Ib.*, p. 114.

165 *Ib.*, p. 115.

166 *Ib.*, p. 115.

nederlaag.”¹⁶⁷ En de Rwandese genocide is in dit opzicht niet uniek. “*De moordenaars creëerden gezamenlijk een mobiel, tijdelijk moordcompartiment waarin alles geoorloofd was, waar morele geboden niet meer golden, en waarin zij elkaar opzweepten tot een razernij die ze tot doden dreef, tot de moord die hun razernij nog weer verder opstookte. Aan het eind van de dag gingen de moordenaars naar huis en hielden zich bezig met de dingen van alledag. De volgende dag konden ze evengoed weer meegaan in de koortsige opwindning van de moordbende. (...) Hierin lijken ze op sportfans die, gezamenlijk en tamelijk onschuldig, een sfeer van extase en overgave creëren. (...) Ze opereerden (...) binnen een compartiment van woeste wreedheid dat zij zelf hadden opgetrokken op instigatie en onder dwang van het heersende regime.*”¹⁶⁸

Tot daar de verwijzing naar het werk van de Swaan. We onthouden dat de furie waarin (massa's) mensen ter dood worden gebracht, voorafgegaan wordt door polarisering door politici geïnduceerd: het wij-zij-denken, het stokpaardje van de populistten. Vervolgens haast men zich om erbij te horen en het 'erbij horen' manifesteert zich op geen andere manier dan door de 'anderen' te liquideren. Wie niet meedoet met de moordpartijen, maakt zichzelf verdacht en riskeert zelf vermoord te worden. Moord en uiteraard ook schandalisering werkt op deze manier als een quasi geheel autonoom mechanisme; eenmaal de machine in gang gezet, voltrekt de

167 Ib., p. 117.

168 Ib., p. 117.

catastrofale vernietiging zich als vanzelf. En dat is dan ook de beproefde tactiek waarmee mensen massaal naar het front gekatapulteerd worden. Want wie weigeren om te moorden, maken zich verdacht: zij situeren zich in het vijandige kamp en dienen derhalve zelf vermoord te worden.¹⁶⁹

2. Overheersingsstrategieën

Een wereldwijde repressie is aan de gang ten aanzien van bevolkingsgroepen die weerstand bieden aan machthebbers die proberen te verhinderen dat de waarheid omtrent hetgeen zij doen geschieden aan het licht komt. Deze repressie voltrekt zich middels de tactiek van het *divide et impera*-principe van Philippus II van Macedonië uit de vierde eeuw voor Christus. Het gaat om een overheersingsstrategie uit de Oudheid die al vaak werd toegepast bij oorlogsvoering, in de katholieke kerk en in de Europese koloniale politiek. De Nederlandse socioloog Abram de Swaan onderzocht deze tactiek bijzonder grondig met betrekking tot de Rwandese genocide waarbij heel duidelijk aan het licht kwam dat verdrukking door verdrukkers welhaast dwangmatig wordt gepleegd vanuit de angst om bij de aan de gang zijnde tweestrijd zelf te worden verdrukt: het hele gebeuren verwordt namelijk tot een zaak van doden of gedood worden.

Polarisering ontstaat van zodra een bevolkingsgroep beticht wordt van een of ander schandaliserend kwaad:

¹⁶⁹ Tekst d.d. 30 augustus 2023.

niemand wil met de geschandaliseerden nog iets te maken hebben en iedereen haast zich ervoor zich van hen te distantiëren, wat resulteert in de vervolging van de beschuldigen door alle anderen. De beschuldigingsdrang ontstaat vanuit de bij iedereen levende angst om zelf beschuldigd te worden en zij blijkt vaak het enige middel waarmee men kan pogen zich van beschuldigingen te vrijwaren. Een gekend concreet voorbeeld, op zekere lagen van de bevolking van toepassing, is het in jongerenculturen gevreesde verwijt om door de anderen voor een 'mietje' te worden gehouden en vaak beperkt zich het enig mogelijke verweer hiertegen in het zich aansluiten bij de groep van de pesters. Men pest om te ontkomen aan het gepest worden.

Mensen werken zichzelf in nesten voor de schone ogen van de anderen en in de concurrentieslag waarbij men zich beter tracht voor te doen dan men is, pijnigt men zichzelf steeds vaker tot het bittere einde. Armlastigen spenderen hun laatste duit aan bedrieglijke tekenen van rijkdom om niet als armlastig ontdekt en bestempeld te worden, homo's kruipen in de kast om zichzelf niet te verraden terwijl zij het op die manier juist wél doen en op nog tal van andere wijzen wordt een zekere schijn hoog gehouden ten koste van het eigen zijn. De achterliggende waarheid is uiteraard deze dat wij sociale wezens zijn, uitermate beducht voor uitsluiting uit de groep, een straf die sinds oudsher als de allerergste staat geboekstaafd; overigens wordt ook de hel door de theologen gedefinieerd als een toestand waarbij men beroofd is van alle contact met de anderen.

Repressie bestaat nu precies in de 'kunst' van zekere machthebbers om het volk te dwingen tot het doen van belijdenissen en bekentenissen die niet de hunne zijn en tot het uitspreken tegen beter weten in van door de heersers gecultiveerde onwaarheden. De geloofsbelijdenis (van bij uitstek de katholieke kerk) is hiervan nog steeds het toonaangevende voorbeeld: zogenaamd gelovigen getuigen van het bestaan van een verregaande repressie door hun religieuze oversten met het op straffe van verbanning belijden van zaken waar geen zinnig mens kan achter staan, een tactiek die meesterlijk werd ontrafeld door George Orwell in zijn 1984: repressie manifesteert zich volgens dat meesterwerk daar waar men anderen kan doen belijden dat één opgeteld bij één gelijk is aan drie.

De parameter voor macht is het succes waarmee het verbod op het spreken van de waarheid gehandhaafd wordt. In de Doema worden door de opperste bevelhebber gepromoveerd degenen die zich bereid hebben getoond om voor hem te moorden, zoals bijvoorbeeld gebleken is na de moord met radioactief Polonium 210 op de Russische spion Alexander Litvinenko in 2006, wat door diens weduwe in de media werd uitgebracht. Gesneuvelde frontsoldaten worden met eerbewijzen overloden en gecompromitteerden in de Congolese genocide onder Leopold II van België werden met belangrijke eerbewijzen en posten beloond, evenals de talloze hypocriete opportunisten die hun uiterste best doen om deze misdaden met verachtelijke leugens te verschonen. De essentie van het Victoriaanse tijdperk

bestaat in niets anders dan in de etalering van de repressie met een defilé van volgelingen die in alle ernst beamen dat de keizer kleren draagt. De snobs minachten in hun preutsheid, waarvan de morele waarde vergelijkbaar is met de artistieke waarde van de kitsch in de kunst, al wie korte broeken dragen terwijl het kapitaal dat zij allerminst middels onverdroten arbeid in het zweet des aanschijns verworven hebben, garandeert dat zij zich aan aller oog onttrokken kunnen bezondigen aan allerhande wellustigheden, wat dan private ondernemingen heten waarvan de vrijheden in een politiestaat worden beschermd.

Bijzonder aan het soort van polarisering dat vereist wordt om te kunnen overgaan tot de overspannen toestand van beschuldigers en beschuldigten die somtijds leidt tot ware genocide, is dat het kwaad waarvan de ene groep de andere beticht, een zwevend karakter heeft, moeilijk aanwijsbaar is, onduidelijk en veranderlijk. In het geval van de strijd tussen Huttu's en Tutsi's in Rwanda ging het om het al dan niet behoren tot hetzij de ene hetzij de andere stam, wat gepaard ging met bijzonder onduidelijke kenmerken zoals de lichaamslengte of het fysieke uitzicht. Bovendien was het vermeende onderscheid daar geheel fictief en aangepraat door de overheersers die daarmee geen andere bedoeling hadden dan het volk te verdelen en de twee groepen tegen elkaar op te zetten. Huttu's tegen niet-Huttu's, mietjes tegen niet-mietjes, autochtonen tegen inwijkelingen en blanken tegen kleurlingen waarbij dan de afkomst onduidelijk of tweeslachtig is, de huid-

kleur ondefinieerbaar getint, de identiteitsbewijzen onbetrouwbaar, de getuigenissen misschien wel vals. In de nazitijd veranderden de joden hun namen, waar racisme heerst proberen mensen het uitzicht van huid en haar te wijzigen, men gaat liegen over afkomst, geslacht, seksuele voorkeur en zo meer en de mensen verwisselen hun bestaan voor dat van fictieve personages, zij leven niet langer doch zij acteren, zij houden zich bezig met de vervalsing van hun papieren, met het inoefenen van vreemde talen, met het bijkleuren van hun huid en zij gaan schijnhuwelijken aan waarin de beide partijen elkaar met liefdesverklaringen bedriegen tegen beter weten in om te ontkomen aan vervolging. Het kwaad dat zweeft, is bij voorkeur zelfs totaal fictief, zoals in het geval van de korte broeken en het hoog niveau van de dames uit de badstad. Dat deze fictie met de werkelijkheid wordt verwisseld is evenwel een bekend gegeven uit de werelden van het totalitarisme omdat een dictatuur met alles en met iedereen toch elke kant moet uit kunnen. Nergens blijkt die willekeur zo groot als in “*De arrestatie*” uit de “*Goelag Archipel*” van Alexandr Solzjenitsyn. Onder Stalin werden uiteindelijk arrestaties verricht om te kunnen voldoen aan de vereiste quota van de opdrachtgever: het kwaad was daar gewoonweg onbestaand.¹⁷⁰

3. Repressie met geïnstitutionaliseerde leugens

Repressie werkt middels polarisering of verdeling van het volk teneinde er te kunnen over heersen. Polarise-

170 Tekst d.d. 31 augustus 2023.

ring wordt bekomen door het stigmatiseren van een zeker deel van het volk waarbij het achter het stigma veronderstelde kwaad zo vaag wordt gehouden dat het eigenlijk alleen maar bestaat in de geesten van de mensen. Het bestaat daar dan bovendien alleen maar ingevolge het feit dat het door de machthebbers aan iedereen werd opgedrongen maar dan wel op de manier waarop men aan mensen leugens opdringt, op de manier waarop men mensen doet belijden dat één opgeteld bij één gelijk is aan drie.

Vandaag is het kerstmis, zo verkondigt men van op de kansel: vandaag is de zoon van god geboren. En de toeschouwers, het ganse volk, beamen dit zonder protest en belijden dit ook. Alom worden stalletjes gebouwd met beeldjes die uitbeelden hetgeen men voorhoudt te geloven. Men doet alsof het waar is wat van op de kansel wordt verkondigd terwijl men heel goed weet dat dit niet meer is dan een spel, een fictie. Repressie is het opdringen van zekere ficties aan het volk; repressie is het vastleggen van spelregels waaraan iedereen zich dient te houden die erbij wil blijven horen; repressie is het voorstellen van een leugen als de ene en enige waarheid waarbij verwacht wordt dat elkeen die aanneemt en belijdt. Repressie is het toekennen van specifieke rollen aan alle burgers of ook nog het onthouden van een rol aan wie bij voorbaat uitgesloten worden van het spel.

Zonder repressie is het maatschappelijke rollenspel weliswaar onmogelijk maar daar waar meer fictie wordt geschapen dan absoluut noodzakelijk is om een

samenleving mogelijk te maken, bestaat repressie in de pejoratieve betekenis van het woord. Zekere ficties dienen immers enkel de belangen van zekere groepen; met welbepaalde ficties beroven welbepaalde groepen de anderen.

Een gekend voorbeeld van zo'n fictie is de auto die wordt verkocht als een middel om tijd te winnen terwijl tijdwinst via de auto enkel weggelegd is voor wie een bepaald inkomen hebben omdat alleen zij genoeg verdienen en dus minder tijd moeten investeren in het bekostigen van hun auto dan dat deze hun tijdwinst kan opleveren. Voor alle anderen kost de auto meer tijd dan dat hij hen laat winnen omdat hun inkomen te laag is. Voor hen is de auto een fictie. Voor grootverdieners levert de auto tijdwinst op maar dezelfde auto berooft mensen met een relatief laag inkomen van hun tijd en voor deze laatsten is de auto derhalve een illusie, hij bestaat niet. De auto, de wasmachine, de stofzuiger, de tuinknecht, de computer, de smartphone en noem maar op: alle moderne prutsen dienen slechts de belangen van de mensen uit de hogere klassen terwijl zij de mensen uit de lagere klassen doen inleveren. De moderne tijd is een verrijking voor de rijken maar voor de armen is hij een hel. Repressie is het opdringen van al die alles behalve verrijkende prutsen die aan iedereen, ook aan de grote meerderheid van de mensen voor wie zij ficties zijn en die (vaak zonder dat zij zich er ook heel goed van bewust zijn) daarvan groot nadeel moeten on-

dervinden omdat ze noch begerenswaardig noch rendabel zijn maar daarentegen irritant en peperduur.¹⁷¹

4. De gedaanteverwisselingen van de repressie

De algemene secularisering van de wereld ging gepaard met een aantal gedaanteverwisselingen. Eerwaarde heer pastoor werd vervangen door mijnheer dokter, de gezond makende hosties in de sacristie werden de pillen in de apotheek, siroop kwam in de plaats van wijn; ter vervanging van het exorcisme door het doopsel kwam de uitdrijving van het virus door het vaccin - periodiek te hernieuwen zoals ook de inenting; de toverformules werden scheikundige formules; de gelovige is nu de patiënt; het kerkgebouw, de kliniek; de biechtvader werd de psychiater; de kerk, universiteit en de dogma's, axioma's; het geloof, wetenschap. Maar een bijzondere gedaanteverwisseling is wel die van de donderpreken.

Donderpreken (ook 'zedepreken' of 'hellepreken' genoemd) werden onder meer gehouden in parochiekerken door bij voorkeur predikheren (*Ordo Praedicatorum*) of dominicanen (in eigen gelederen sprak men over “*Domini canes*”, Latijn voor “*honden des Heren*”) - destijds belast met de inquisitie en hun tirades handelden over de voortdurende dreiging van het verloren gaan van de ziel in het eeuwige hellevuur ten gevolge van de zonden. “*Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen*”: enerzijds houden de woorden van de

171 Tekst d.d. 1 september 2023.

Heer zelf in dat alle mensen zondaars zijn en anderzijds leert reeds het Oude Testament dat de slang “*de listigste is van alle dieren*” is, zodat wellicht niemand in staat is om haar listen te doorzien en zo zondigt derhalve ongetwijfeld elke sterveling, zo is de gemeenschap van de uitverkorenen klein en zo moet het wel heel waarschijnlijk zijn dat de hel zo niet voor iedereen, dan toch voor de meerderheid van de mensen de eindbestemming zal zijn van het bestaan. Omdat dominicanen bovendien biechtvaders waren, wisten zij de gelovigen ook doeltreffend te vermanen en zij deden dat door de dreiging van het allerergste kwaad middels hun preken tot leven te wekken in de geesten van hun toehoorders. In de kerk, zo beweren de laatste getuigen, kon men een muis horen lopen; de gelovigen zaten aan hun stoel genageld en het angstzweet brak hen uit; sommigen vielen in zwijm en te oordelen naar de opbrengst van de telkenmale op de preek volgende geldinzamelacties moet de gemaakte indruk altijd gigantisch zijn geweest.

Althans in onze contreien bestaan zondagsmissen nog nauwelijks, laat staan hellepreken, maar dat betekent niet dat ook zij niet getransformeerd werden in - zo mogelijk - iets nog veel ergers, zoals de vaccinatie ook veel erger is dan het doopsel en de pijnstillers en andere pillen ingrijpender en schadelijker dan de heilige hostie van weleer. Het preekgestoelte van vandaag is de heilige televisie, vedetten vervangen er de heiligen van uit de tijd, de kijkbuiskinderen worden op de hoogte gehouden van het reilen en zeilen in de kerk - de we-

reld - en zij worden ook vermaand en op het rechte pad gehouden want welke biechtvader kan tippen aan Facebook, Twitter en hoe heten die Meta Platforms ook allemaal, die geautomatiseerde klaagmuren en bekentenisverzamelaars?

Verdoken zijn de boodschappen die via de mediakanalen worden doorgegeven via soaps en Hollywood-producties ('Hollywood' betekent 'Sanctus Boscum', 'Heilig Woud') en die ook niemand mist omdat elkeen eraan gekluisterd zit omwille van de trends en modes, de muziek en, ja, de ontelbare 'heiligen', die ons voorzeggen en voordoen hoe het moet en wee degenen die niet volgen, die geen 'volgers' zijn, want hen ontgaat alras wat 'in' is en al wie niet mee zijn, vallen genadeloos uit de boot: zij behoren niet langer tot de uitverkorenen, zij worden niet getolereerd, zij worden verbannen, zij belanden in de hedendaagse hel.

Repressie bestaat waar televisie koning is, en leugenachtige nieuwsberichten, oorlogspropaganda, zwijgplicht waar alle 'leiders' schaamteloos zichzelf verrijken, corrupt blijken en miljarden-industrieën naar de mond praten om mee te kunnen likken van het potje. Maar bloed kleeft aan hun handen want repressie zonder bloedvergieten is ondenkbaar, alleen wordt het oorzakelijk verband tussen daders en slachtoffers wat mistiger gemaakt. Zoals ook het kwaad, waarmee men dan om 't even welke kant op kan, zodat men altijd wel een stok vindt om willekeurig welke hond te slaan. Ja, de slang is het listigste onder alle dieren, alleen kronkelt zij niet langer in het zand, zij troont daarentegen in den

hoge, welhaast onaantastbaar op haar Meta-Platform, zoals Moloch en Mammon.¹⁷²

5. *“Moorden om te besparen!”*

Repressie is het verbergen van moord en massamoord door het verzwijgen van de moordenaars zelf en van hun moorddadige activiteiten en door het voorstellen van de activiteit van de moord als een gebeurtenis (die nu eenmaal had plaats te vinden buiten de wil van ongeacht wie om). Vervolgens worden degenen die geacht worden de feiten te verslaan, onder druk gezet om hun vakkennis zodanig aan te wenden dat het voor de lezer moet lijken alsof er helemaal niets met opzet werd gedaan en alsof het gaat om een gebeurtenis die geheel los staat van wat mensen zoal zouden kunnen denken, willen of doen.

Het is al ruim twintig jaar aan de gang maar nu kon het uiteindelijk niet langer meer uit het nieuws gehouden worden: steeds vaker zijn voor vele mensen levensnoodzakelijke geneesmiddelen niet meer te verkrijgen en noch de dokters noch de apothekers hebben een ander antwoord op de vraag hoe dat dan komt en dat dit dan toch zeker niet te verantwoorden is, dan de volgende verkapte en omfloerste schuldbekentenis welke hier op neerkomt: de staat zou veel meer kunnen doen om te verhinderen dat vaak levensbelangrijke medicijnen niet meer voorradig zijn voor steeds meer mensen.

172 Tekst d.d. 3 september 2023.

De staat laat dus toe dat zekere levensbelangrijke medicijnen niet meer verkrijgbaar zijn. De staat gedooft dat mensen sterven in gevolge het onverkrijgbaar zijn van zekere medicijnen. De staat veroorzaakt de dood van een steeds groter aantal mensen en zij doet dat op een wel zeer verkapte manier, met name door er voor te zorgen dat die mensen de medicijnen die hen in leven moeten houden, niet langer kunnen kopen.

Het gaat hier wel te verstaan om zieke mensen, mensen die vaak helemaal niet meer economisch rendabel zijn maar die daarentegen dikwijls veel geld kosten aan de maatschappij en die des te meer geld gaan kosten naarmate zij ook langer in leven moeten worden gehouden. Met nog andere woorden: door een zekere categorie van mensen te doden, bespaart de staat een grote som geld. Moorden om te besparen?

“Moorden om te besparen” is de titel van een paragraaf in het hoofdstuk, getiteld: *“Corona, het nieuwe Zyklon-B”* op de pp. 468-469 in het boek d.d. 2022, getiteld: *“Het grote interview met Omsk Van Togenbirger en andere teksten over de totalitaire wereld.”* Voor wie zou denken dat een en ander uit de lucht gegrepen werd, wordt hierna de tekst herhaald. De gevoelige lezer wordt gewaarschuwd want het gaat om feiten. Bovendien werd intussen ook wetenschappelijk aangetoond dat de ambtenaren uit de streek en uit de periode waar deze tekst op slaat, geen mensen waren met een abnormaal laag IQ en ook geen criminelen. Het gaat om ambtenaren die met andere woorden helemaal niet verschillen van bijvoorbeeld de Belgische ambtenaren

van vandaag, de dag waarop het Tv-nieuws berichtte over het onverklaarbare onverkrijgbaar zijn van steeds meer levensnoodzakelijke medicijnen. Hier volgt dan de tekst in kwestie. De citaten zijn van de hand van Duitse ambtenaren en dateren van 1941.

“Moorden om te besparen!

De voorzieningen voor euthanasie rapporteerden wettelijk aan het centrum in Berlijn hoeveel patiënten gedood werden maar die gegevens werden vernietigd voor het einde van de oorlog. Toch kwam men er later achter dat in Grafeneck in 1940 meer dan 10.000 patiënten gedood werden. Eenzelfde aantal in Hadamar. In totaal waren dat van januari 1940 tot augustus 1941, 70.273 [in feite uiteindelijk: 71.088] patiënten. Een werkgever aldaar beschrijft een viering onder werknemers als volgt: “Onder de lunch (...) verklaarde dr. Berner dat er die dag 10.000 lijken zouden verbrand worden, een gebeuren dat zou bijgewoond worden door het voltallige personeel. 's Avond in de hall kreeg iedereen een fles bier en daarna zakten we af naar de kelder. Op een brancard lag het naakte lichaam van een man met een waterhoofd. (...) De 'cremators' legden het lichaam in een soort trog en duwden het in de oven. De heer M., verkleed als pastoor, sprak een lijkrede uit. (...) Dan volgt een macabere berekening: “In de veronderstelling dat de [71.088] patiënten nog gemiddeld tien jaar te leven hadden en wetende dat zij 3,5 Reichsmark per dag kostten, berekende men dat in de genoemde periode de massamoorden een besparing hadden opgeleverd van 885.439.800 Reichsmark. De be-

sparing aan voedsel bedroeg 141.775.573,8 Reichsmark.^{173 174}

De staatsbon

Quasi onmiddellijk na de start van de verkoop van de staatsbons hebben de Belgen gezamenlijk voor 22 miljard euro aan staatsbons uitgegeven: de initiatiefnemers noemen het een succes maar de actie heeft haar doel nimmer bereikt want de door de banken toegekende renten bleven onveranderd. We gingen te rade bij Omsk Van Togenbirger.

- Mijnheer Van Togenbirger, mogen wij u wat vragen over de staatsbon.

OVT: Jazeker maar ik waarschuw u dat ik geen econoom ben en ik raad u aan om te rade te gaan bij een econoom of hebt u dan geen vertrouwen in onze economen?

Ik heb het gevoel dat ook zij de bomen niet meer zien van het bos.

173 *Nazi Mass Murder. A Documentary History of the Use of Poison Gas*, Edited by Eugen Kogon, Hermann Langbein and Adalbert Rückerl, Yale University Press, New Haven and London, English-language edition 1993 by Yale University. (Oorspr.: *Nationalsozialistische Massentötungen durch Giftgas: Eine Dokumentation*, by S. Fischer Verlag GmbH, Frankfurt a.M. 1983), pp. 36-37. Zie: Jan Bauwens, *Het grote interview met Omsk Van Togenbirger en andere teksten over de totalitaire wereld*, Serskamp 2022, pp. 468-469.

174 Tekst d.d. 5 september 2023.

OVT: Tja, dat is natuurlijk een algemene plaag: wie willen weten hoe laat het is, moeten zeker niet naar de horlogewinkel stappen want daar hangen honderden uurwerken die allemaal een verschillende tijd aangeven; wie problemen hebben met de gezondheid, zullen alras ondervinden dat er zoveel verschillende diagnoses én therapieën zijn als er artsen rondlopen en zelfs de talloze weerberichten spreken elkaar allemaal tegen. En vraag je uitleg aan je bankier als je problemen hebt met het beleggen van je geld, dan zal zijn antwoord gekleurd worden, om niet te zeggen bepaald worden door zijn persoonlijk winstbejag...

Hij zal je naar zijn vrienden toe zenden?

OVT: Bijvoorbeeld. We leven nu eenmaal in het tijdperk van leugen en bedrog, het tijdperk van de voorwendsels en de geheel verborgen eigenlijke doelen, het tijdperk ook van de meest schaamteloze belijdenissen van de meest onzinnige onwaarheden.

En precies daarom komen we bij u met onze vraag.

OVT: En dat is?

Wat is een staatsbon? En moeten we die kopen?

OVT: Kijk naar de vogelen des hemels en de bloemen in het veld: zij zaaien en zij maaien niet en toch is geen van u schoner gekleed dan deze schepselen, ha! Maar ik veronderstel dat ik geacht word om abstractie te maken van die waarheid en om uw vraag even ernstig te nemen als u doet met uw geld?

Als het u belieft, mijnheer Van Togenbirger...

OVT: Schandalig is het, dat dit wel uw grootste zorg lijkt, maar goed, het is niet anders. Ik zal u een antwoord geven omdat het waar is dat gij overal belogen wordt met deze kwesties. Men mag er niet aan denken wat er vandaag met de waarheid allemaal gebeurt, er staan helemaal geen remmen meer op al die duivelse praktijken... Maar beloof mij eerst dat u mij niet zult verwijten dat ik een betweter ben want herinner u dat het eerste wat ik u geantwoord hebt, is dat ik geen econoom ben en dat ik u de raad geef om bij een econoom aan te kloppen. Hemeltje, wat een perversies! Ik word er echt niet goed van...

Ik zal u van niets van dit alles betichten, dat beloof ik u. U hebt ons trouwens ook een uitgebreid antwoord gegeven op onze vraag met betrekking tot de historie van de Congo, de geschiedenis van de slavernij, de rol van het katholicisme in het beschavingsproces en nog andere zaken met betrekking tot de volksgezondheid.

OVT: Dat is waar en u bent daarvan getuige geweest dat het mij allemaal niet in dank is afgenomen. De leugenaars daarentegen hebben allerlei prijzen ontvangen, eretitels en ook heel veel geld maar dat gun ik hen allemaal want wie de waarheid verkopen, verkopen hun eigen ziel en al de hier opgesomde baten kunnen dat hoe dan ook nooit meer goedmaken, helaas! Hebt gij overigens ook gelezen in het nieuws dat onze vorsten tegen binnen een zevental jaren het Jubelpark een beurt willen geven voor de viering van tweehonderd jaar Bel-

gië? Ze zijn in staat, hou het eens in de gaten, om een krans neer te leggen bij een voor de gelegenheid te improviseren gedenkteken van Patrice Lumumba. De hypocrisie kent waarlijk geen grenzen meer. Maar laat ik het nu hebben over de kwestie die u mij hebt voorgelegd: de staatsbon!

Bij voorbaat dank!

OVT: Ik kan daar eigenlijk heel kort over wezen, weet u? En ik zal dat doen ook, als u geen bezwaar hebt?

Wij luisteren met aandacht!

OVT: Een staatsbon is een aandeel van het bedrijf dat de staat is. Wie een staatsbon kopen, kopen een aandeel van de staat en worden mede-eigenaar van de staat. Een staatsbon kopen is in feite geld lenen aan de staat. En daar hebben we meteen het antwoord op uw tweede vraag: als de staat wenst dat wij haar geld lenen, kan dat niets anders betekenen dan dat zij blut is. Of vergis ik mij?

Het lijkt mij logisch dat wie geld van iemand willen lenen, er een tekort aan hebben, ja. Daarom ook betalen zij aan hun leners een flinke interest.

OVT: En dat is dus het lokmiddel, maar u zult meteen begrijpen waarom dit een bedrieglijk lokmiddel is als u zich ook realiseert dat de staat de waarde van het geld kan laten zakken zoals het haar zint.

Is dat zo?

OVT: De nationale bank - en nu met de euro gaat het uiteraard om een Europese geldstichting - heeft bij mijn beste weten de munt al eerder laten devalueren en de staatslieden zullen er zeker en vast wel voor zorgen dat dit ook nu gebeurt en wel in die mate dat het de rente die zij uitbetaalt, ruimschoots zal overtreffen. Maar u kent nu al het antwoord op uw vraag of het goed is dat u staatsbons koopt: als u dat doet, wordt u immers mede-eigenaar van een schuldenberg.

Wat u daar zegt...

OVT: En het gaat om een enorme schuldenberg. Hier en elders in Europa, het is immers oorlog. Het vertrouwen van de mensen in de staat is daarom gewoon surrealistisch, mijn beste! En meer heb ik daarover eigenlijk niet te zeggen. Andermaal, ik ben helemaal geen econoom! Maar ik hoop dat ik u tevreden heb kunnen stellen, al kan ik mij indenken dat u liever een heel andere uitleg had gehoord over die zaak omtrent uw bemide centjes. Een fijne dag nog!¹⁷⁵

Papaoutai

Alleen volstrekte onverschilligheid kan het ongeloof voeden in wat in het verlengde van de Oekraïense oorlog in de nabije toekomst in Europa te gebeuren staat. Momenteel zijn daar minstens vijftigduizend Russische soldaten gesneuveld¹⁷⁶ en waar onnadenkende wester-

175 Tekst d.d. 9 september 2023.

176 <https://www.volkskrant.nl/nieuws-achtergrond/nieuw-onderzoek-47-duizend-russische-soldaten-gesneuveld-aan-oekraïens->

lingen dit menen te moeten beschouwen als een trofee, ziet de werkelijkheid er heel anders uit: vijftigduizend dode soldaten waarvan het merendeel jonge vaders, zijn vijftigduizend gezinnen, vaak met kleine kinderen, die zich afvragen waar hun vader blijft, die dag in dag uit wenen en onafgebroken aan moeders rokken trekken. *Papaoutai*.

De auteur van *Papaoutai* verloor zelf als kind zijn vader in een oorlog - de Rwandese genocide¹⁷⁷ - en de kreet van het achterblijvende jongetje echoot na vele jaren niet alleen wereldwijd na maar brengt ook de ellende van het heden in het vizier en maakt voelbaar wat ons in de nabije toekomst te wachten staat - alleen criminelen en mensen met dementie hebben daar geen oren naar.

Papaoutai. En de moeders hebben geleerd beleefd te blijven, te zwijgen en te glimlachen - in koor scanderen zij *Cheese* maar er ligt een vloek op de houdbaarheid van dat liedje en alras zullen de vele wezen volwassen worden en het westen verwensen. En bij alleen maar een wens zal het gewis niet blijven. Alle dingen lijken onderhevig aan een noodlottigheid.

In de Indische kosmogonische mythe gaat alles in een onophoudelijk cirkelgang als van een rad met telkens een opgang en een ondergang en die eindtijd wordt ge-

[front~b89c73a5/?referrer=https://www.google.com/](https://www.google.com/)

177 Zie bijvoorbeeld:

<https://www.nporadio2.nl/nieuws/top2000/9316b3a1-c091-4ef9-bb44-ad03a22baed7/de-hartverscheurende-boodschap-achter-papaoutai>

symboliseerd door de godin Kali die het prayala in-
luit: een duistere tijd die miljarden jaren duurt. Een
fragment uit de samenvatting in Wikipedia:

*“(Kali) is de grote moederfiguur die beschermt. Zoals
een baarmoeder die in duisternis nieuw leven in zich
kan doen ontstaan. Ze is naakt en zwart. Ze staat sym-
bool voor zuivere goddelijke duisternis met oneindige
macht, pure energie, die in de eindtijd alle onzuivere
zwarte demonen vernietigt. (Met haar begint) het
zwarte tijdperk (...) wanneer de spiritualiteit verloren
gaat en de demonen de overhand krijgen. (...) Kali
hakt al de demonen de kop af met een kromzwaard.
(...) De harmonie wordt hersteld (wanneer) alles ver-
dwijnt in de grote duisternis: pralaya. (...)”^{178 179}*

“Wij staan aan de kant van hem”

Op 11 september 2023 citeert het VRT-nieuws de Ant-
werpse bisschop¹⁸⁰ Bonny over de Tv-serie *"Godverge-
ten"* met de uitspraak dat hij *"geen priester geworden
is om dit te moeten opkuisen"*¹⁸¹, waarbij hij ontegen-
zeggelijk verwijst naar de schande voortspuitend uit
de misdaad en de zonde van het kindermisbruik in de
kerk en naar de praktijk van het verborgen houden van

178

[https://nl.wikipedia.org/wiki/Kali_\(godin\)#Kosmogonische_mythe](https://nl.wikipedia.org/wiki/Kali_(godin)#Kosmogonische_mythe)
179 Tekst d.d. 12 september 2023.

180 'Bisschop' komt van het Griekse 'ἐπίσκοπος' ('episkopos'), wat
betekent: 'opzichter').

181 <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2023/09/11/bisschop-bonny-over-godvergeten/>

die misdaad welke zich uitstrekt over vele decennia - zo niet over vele eeuwen - en die wellicht nog altijd gangbaar was indien hij niet aan het licht werd gebracht door enkelingen aan wie de kerk dit allerminst in dank heeft afgenomen.

Wat in deze uitspraak menigeen tegen de borst stoot, is het aperte contrast van de bisschoppelijke woorden met de kern van de christelijke geloofsbelijdenis waarvoor 'priesters' (wat betekent: 'vooraanstaanden' of 'voorbeelden'¹⁸²) verondersteld worden het prototype te zijn voor alle anderen, meer bepaald inzake de navolging van Christus wiens reden van bestaan het is om de zonden van anderen uit te boeten teneinde voor hen de toegang tot het geluk mogelijk te maken. En krachtens het bestaan van de kerk van Christus die volgens het Katholieke geloof Zijn verzezen lichaam is, ligt aldus voor de kerk nog steeds diezelfde reden van bestaan in die navolging van haar stichter. Over die navolging schreef de in de zogenaamde 'waaninnige veertiende eeuw'¹⁸³ geboren Thomas Haemerken, alias de mysti-

182 'Priester' betekent 'voorganger', zowel in de betekenis van 'hij die anderen voorafgegaan is' (meer bepaald in de tijd) of dus de 'ouderling' (het Griekse 'πρεσβύτερος' ('presbuteros') of het Latijnse 'presbyter') als in de betekenis van vooraanstaande (cfr. het Latijnse werkwoord 'prae-stare', waarvan de letterlijke vertaling 'vooraan staan' is).

183 Deze benaming is afkomstig van de Amerikaanse historica Barbara Tuchman naar haar boek uit 1978, getiteld: "*A Distant Mirror: The Calamitous 14th Century*" waarin zij de verwantschap van de veertiende-eeuwse calamiteiten zoals de pest, de honderdjarige oorlog en de plunderingen met die van haar eigen (twintigste) eeuw (met name de verschrikking van de Eerste

cus Thomas a Kempis, het ook naar het Nederlands vertaalde boekje *'De imitatione Christi'* (*'Over de navolging van Christus'*). De navolging van Christus betekent het opnemen van het kruis dat ingevolge de erfzonde (en voor Christus zelf ingevolge de vereenzelving van Zijn wil met die van de Vader) op de menselijke schouders rust.

Wanneer mensen die zichzelf christelijke voorbeelden achten, verklaren dat zij geen voorbeeld geworden zijn om andermans zonden uit te boeten zoals ook Christus deed, stelt zich de vraag wie dan wel hun voorbeeld mag zijn. Overigens ook hun aperte huiver voor de schande om in de ogen van de anderen voor een misdadiger door te gaan, staat in schril contrast met wat Christus zelf op dat vlak te doorstaan had door als een misdadiger aan de schandpaal te worden genageld. Kennelijk verkiezen die christelijke 'voorbeelden' dan toch de schuld boven de schande, in acht genomen het feit dat de schande resulteert uit het openbaar worden van schuld, wat inhoudt dat deze 'voorbeelden' zich niet zozeer door het geweten laten leiden maar veeleer door wat anderen over hen denken en zeggen.

En wie mag dan wél het voorbeeld van deze bisschoppen zijn? Een verklaring van de genoemde ongeloofwaardigheid voortspruitend uit het verkiezen van de goede reputatie boven het goede geweten, wordt ons gegeven door niemand minder dan de grote Russische schrijver Fjodor Michajlovitsj Dostojevski, meer bepaald in de raamvertelling *'De Grootinquisiteur van Wereldoorlog'* wil aan het licht brengen.

Sevilla' in zijn roman *'De Gebroeders Karamazov'* uit 1879-1880. Daar immers verklaart de grootinquisiteur die het hoofd van de kerk vertegenwoordigt dat de kerk allerminst door Christus wordt geleid maar wel door de daar niet expliciet genoemde afvallige engel Lucifer.¹⁸⁴

Aldus worden wij nu opgeruimd

Antidepressiva en pijnstillers bespoedigen de ontwikkeling van dementie. Bij de pijnstillers zijn dat vooral opium en opioïden. Geheugenproblemen alsook problemen met nog andere cognitieve functies treden vooral op bij het gebruik van (de overigens bijzonder verslavende) benzodiazepines die voorgeschreven worden tegen gevoelens van onrust en angst en tegen slapeloosheid. Deze en nog andere medicijnen zijn bijzonder verslavend en zo is het ook niet te verwonderen dat intussen welhaast het merendeel van de bevolking er met de regelmaat van de klok zijn toevlucht toe zoekt. Of beter: steeds meer mensen krijgen die middelen voorgeschreven.

Die voorschriften worden uiteraard opgesteld door artsen en artsen worden gevormd door universiteitsprofessoren wiens onderzoek steeds vaker gefinancierd wordt door farmaceutische firma's. Dat die firma's beschikken over bijzonder veel macht, mag niemand verwonderen: met de handel in medicijnen zijn grote geldsommen gemoeid, er is steeds meer belangenvermenging in het spel en tenslotte gaat het zeker en vast wat

184 Tekst d.d. 14 september 2023.

betreft de pijnbestrijders en de psychofarmaca over wat wij in de volksmond zoal verstaan onder 'drugs'. Het gaat dus om drugshandel, weliswaar legale en door geneesheren gecontroleerde drugshandel maar niettemin handel in 'drugs'.

Brengt men zich nu voor de geest dat ook de verboden hormonenhandel door artsen - in dit geval veeartsen - 'gecontroleerd' wordt, terwijl het apert gecontinueerde hormonengebruik na de moord op veearts Karel Van Noppen er niet de minste twijfel laat over bestaan dat die controle in werkelijkheid helemaal niets meer kan voorstellen. Maar als de controle door veeartsen kennelijk niets vermag, wat vermag dan een controle door artsen, in acht genomen dat de kapitalen waar het om draait in de mensengeneeskunde nog veel groter zijn dan die inzake de handel in producten voor de veefokkerij?

Onder het regime van de nazi's werden onnutte burgers massaal opgeruimd, eerst middels allerlei spitsvondige tactieken en in het zog daarvan ook steeds meer op uiteindelijk de meest brutale manieren. Het volk werd in de waan gelaten van de aan de gang zijnde massamoorden en die waan werd versterkt door de algemene angst om ook echt te kunnen zien wat zich in feite onder ieders ogen afspeelde. Mensen voelen immers aan dat het veiliger is om bij het ontdekken van samenzweringen over massamoordpartijen de andere kant op te kijken of, om het wat scherper te stellen, dat ook zij zullen gevisieerd (i.e.: geliquideerd) worden van zodra zij het wagen om ook te *zeggen* wat zij daadwerkelijk

zien. Men denke aan *1984* van George Orwell: macht manifesteert zich daar waar men mensen kan doen zeggen dat één opgeteld bij één gelijk is aan drie. En uiteraard liegen bijna alle mensen met de moordenaars mee omdat zij weten dat zij in het andere geval voor hun leven moeten vrezen. De daders (van in dit geval de genocide) worden met andere woorden het best geholpen door hun slachtoffers zelf die op die manier immers aan de massamoord hopen te ontkomen. Getuigen zijn gevaarlijk voor de moordenaars maar als zij de andere kant op kijken, zijn ze eigenlijk onschadelijk, wat wil zeggen zo goed als dood, zodat ze dan niet meer vermoord hoeven te worden. De moordenaars zorgen ervoor dat eventuele getuigen de andere kant op kijken, met name door hen bang te maken en wel doodsbang. Maar een gelijkaardige tactiek speelt zich vandaag af voor de ogen van in principe zowat iedereen.

Het plan dat wordt bedisseld in de hogere kringen is momenteel niet langer dat van de grote kweek maar volgens stoute tongen wel dat van de grote zuiveringen, precies zoals dat ten tijde van Hitler het geval was, die voor zijn Ariërs, zijn 'Herrenvolk', 'Lebensraum' zocht. Om massaal mensen op te kunnen ruimen zonder iemand door heeft wat er gebeurt, moet er uiteraard flink gelogen worden en wel op een geloofwaardige manier en bovendien moet het plan van de samenzweerders zelf verborgen blijven. Dat laatste gebeurt zoals de ervaring leert het beste middels een voorwendsel of dus door een vals plan in de plaats te stellen. En de ervaring leert ons tevens dat leugens won-

derwel een hoge geloofwaardigheid verkrijgen van zodra zij worden beleden door zogenaamde autoriteiten. Concreet kan het plaatje er dan als volgt uitzien.

Om mensen massaal te kunnen 'opruimen' of 'opkuisen' - werkwoorden die niet alleen gebruikt worden door extreemrechtse politici maar nu ook door katholieke bisschoppen wanneer zij in paniek hun mond voorbijpraten - moeten zij eerst gedemoniseerd worden of tenminste afgeschilderd als 'minderwaardig', als 'lebensunwertes Leben', om eens in de taal van het nazisme te spreken. Omdat wij vandaag leven onder de heerschappij van de mammon en derhalve het geld beschouwd wordt als het meest waardevolle van alle dingen, worden mensen beschouwd als minderwaardig van zodra zij minder gaan renderen ofwel wanneer zij alsnog niet rendabel zijn.

Tot die laatste categorie behoren uiteraard de ongebo-
renen die dankzij onze democratische systemen heden
zonder tegenspraak met gemak legaal massaal geabor-
teerd kunnen worden. En de categorie van de *niet lan-
ger* rendabele mensen of, in grote trekken, de gehandi-
capten en de ouderen, krijgen het extra duwtje dat no-
dig is om hun euthanasering te legaliseren middels
enerzijds de wetenschappelijke oordelen van professo-
ren in de ethica (denk aan de uitspraak: “*Niemand zal
betwisten dat een wereld zonder mongooltjes een bete-
re wereld is*”) en anderzijds het (psychisch) gehandi-
capt maken van bejaarden middels (wat dacht u van)
de zogenaamde 'pijnstillers' en 'antidepressiva' die in
feite alleen maar pijnstilling als bijwerking hebben ter-

wijl hun hoofdwerking bestaat uit het veroorzaken van dementie - u voelt het al komen: dementie die dan aanleiding geeft tot uitspraken als van voorzitters of voorzitters van zorgcentra in de zin van: *“Wij moeten eens ernstig gaan nadenken over het legaal maken van euthanasie voor demente bejaarden”* - waaronder uiteraard valt te verstaan: *zonder hun eigen toestemming*).

Alles op een rijtje, hebben we het hier over massamoord, over opruiming van de menigte aan mensen die niet (langer) economisch rendabel zijn en die in feite nog slechts een negatieve reden van bestaan hebben, bijvoorbeeld omdat zij *“er beter niet waren”*, nota bene *“zoals geen redelijk mens zal betwijfelen”*.

Maar het snode plan zit beter in elkaar dan men op het eerste zicht kon vermoeden want de ouderen en de andere onnutte elementen van wie men zich wil ontdoen, kunnen uiteraard niet zomaar worden ge-euthanaseerd: zij dienen eerst in een toestand gebracht te worden waarin zij zich nog nauwelijks bewust zijn van het eigen bestaan, zodat men dan over hen kan zeggen dat het quasi geen verschil meer uitmaakt of zij nu nog in leven zijn of niet.

Nu staat het als een paaltje boven water: in die toestand tussen zijn en niet-zijn, welke nodig is om te kunnen beweren dat het geen verschil meer uitmaakt of men al dan niet leeft, kan men massa's mensen brengen door hen massaal opium te laten slikken alsook benzodiazepines en nog andere dergelijke troep. En men dient op te merken dat de *werking* van die medicijnen erin be-

staat dat zij mensen *dement maken*, terwijl (fysieke en psychische) pijnstilling niet meer is dan een bijwerking die overigens ook eigen is aan de consumptie van vele andere drugs zoals alcohol, tabak en cannabis.^{185 186}

Kuddegeest

Hij treedt de leefruimte naar binnen en declameert: “*Dag allemaal!*” en alle aanwezigen antwoorden, gedeuce en in koor: “*Dag Sjarel!*” Zij beseffen het nauwelijks, maar ze worden gesjareld. Sjarel heeft het woord genomen, hij leidt en zij antwoorden - zij volgen. Sjarel is iémand, zij zijn slechts een menigte, een massa. Sjarel heeft een naam die uniek is en zij heten allen in één adem: “*allemaal*”. Want stel eens dat in een menigte iemand roept: “*Dag allemaal!*” en dat hij dan wacht op antwoord. Zouden alle anderen dan niet opkijken en zeggen: “*Wie denkt dat heerschap wel dat hij zijn mag!?*” Maar zo gaat het nu eenmaal in de kudde. Alleen de leider is een persoon, alle anderen zijn 'volgers' en de omvang van de persoon is, democratisch genoeg, recht evenredig met de omvang van het aantal van zijn volgers, die alleen maar goed genoeg zijn om een getal te helpen vormen dat het getal is van de leider, de vooraanstaande, de priester, de minister, de vedette, de televisiester.

185 <https://www.demorgen.be/nieuws/onderzoek-linkt-alledaagse-medicijnen-aan-dementie~bfbae4c7/>

186 Tekst d.d. 16 september 2023.

Deze laatste lanceert een nieuwe broek en daags nadien holt de massa naar de klerenwinkel om die broek te halen die voortaan het straatbeeld kleurt; een broek met brede pijpen, een jeansbroek of wat dacht u van een broek vol gaten? Het is eender, apen apen apen na, de kudde volgt de leider, als die in de afgrond stapt, doen ze het allemaal, gedwee en zonder morren na. Zij worden tot de laatste man gesjareld. Dag Sjarel, dag mijnheer pastoor, dag dokter. En aan wie daar in de pikorde nog boven staan - zijne excellentie, zijne koninklijke hoogheid en zijne heiligheid - kan niemand uit de kudde nog een goedendag toewensen, zij krijgen daar gewoon niet de gelegenheid toe. Luttele tijd geleden reisde een al wat oudere vrouw vanuit den vreemde naar het verre Rome om daar na een nachtje kamperen post te gaan vatten op het Sint-Pietersplein om onze paus te kunnen groeten. Zij had het geluk dat hij passeerde bij de dranghekken waar zij stond te hunkeren naar eindelijk de vervulling van haar allergrootste wens waarvoor zij ook een leven lang gewerkt had en gespaard, zij kon toen hij passeerde nog net zijn mouw aanraken. Maar prompt veranderde de tronie van de Heilige Vader in het norske masker dat haar achtervolgen zal tot in de hel: warempel, hij bracht het besje een nijdige slag toe op de van het schuren van de vele paternosterbolletjes met eelt bedekte knokkels! Helaas voor de reputatie van de plaatsvervanger Gods op aarde, werd dat vastgelegd op video door een mensje met een iPhone die tot het einde der tijden alle acht miljard stervelingen op het internet kunnen bekijken. Maar de reputatie van de dictator blijkt er allerm minst door geschaad, alleen de

nederige vrouw die kwam van o zo verre krijgt het te verduren, zij heet nu 'die opdringerige'. Om niet te zeggen dat haar knokkels blijven bloeden zoals de stigmata der heiligen.

Massamensen, kuddedieren, apen, volgelingen. En daar tegenover staan hun leiders, de dictators of de pausen, de ministers, koningen en keizers, de kardinalen die nu naar het schijnt nood hebben aan nieuwe zijde voor de fabricatie van voldoende rode baretten van uitgerekend deze kleur ter herinnering aan het feit dat zij werden gecreëerd om in navolging van Christus te betalen met hun bloed in tijden van nood voor 't welzijn van de kudde waarvan zij de herders zijn. Over de opalen die hun mijters sieren en met de opbrengst waarvan alle hongerigen ter wereld een geruime tijd konden gevoederd worden, moet men zwijgen. Maar wat gezegd moet worden, is: de kudde volgt haar leider, ook als die haar minacht, haar ontrouw is en beliegt, wat hij prompt doet en zonder blozen. De kudde zegt de leugens van haar leider na met dezelfde onverschilligheid waarmee de koren in de hel het refrein van Lucifer herhalen dat door de ijskoude, zwarte kosmos galmt: *“Mijn naam is legioen, want wij zijn met velen.”*¹⁸⁷ De kudde zelf, misleid, beseft niet meer dat zij van mensen is gemaakt.¹⁸⁸

187 Het Evangelie volgens Marcus 5, 1-20.

188 Tekst d.d. 19 september 2023.

Daarom zwijgen altijd alle slachtoffers

Misdadigers maken slachtoffers en dat is één zaak maar een andere zaak is dat slachtoffers inzake de misdaden die hen treffen, er altijd en overal het zwijgen toe doen. Waarom spreken zij niet? Het lijkt er op dat zij bang zijn voor hun belagers en misschien is dat voor een stuk wel zo maar wat zij veeleer vrezen is een heel andere zaak en dat weten criminelen opperbest.

Het slachtoffer van een misdaad staat voor de keuze tussen zwijgen en spreken maar komt er niet toe om tot spreken over te gaan uit angst voor een nog veel groter kwaad dan de revanche van de betrokken misdadigers. Want het kwaad dat zij vrezen, kent zijn gelijke niet in deze wereld, het is immers van precies hetzelfde kaliber als het kwaad dat treft wie in de hel belanden - de hel die in de moderne theologie immers gedefinieerd wordt als het afgesneden zijn van alle menselijke contacten. Het kwaad dat slachtoffers vrezen als zij overgaan tot spreken, is dat van de wanhoop.

Zolang slachtoffers van misdaden zwijgen, houden zij de actualisatie tegen van de onomkeerbare afwijzing van hun klacht, die immers de afwijzing van hun eigen bestaan inhoudt. Zolang zij zwijgen en zich ervan weerhouden om bij anderen aan te kloppen voor hulp, bewaren zij met andere woorden de hoop dat zij die wel zouden ontvangen indien zij daarom ook effectief zouden verzoeken. Echter, van zodra zij spreken en derhalve effectief om hulp vragen, hebben zij al de reële mogelijkheid aanvaard van de genoemde afwijzing

die veelal een fataal karakter heeft. Als zij spreken, nemen zij het risico dat zij niet zullen worden geloofd en indien zij daadwerkelijk niet worden geloofd, verliezen zij meteen ook de hoop die zij kunnen blijven koesteren zolang zij er het zwijgen toe doen. Wie spreken en niet geloofd worden, blijven in de kou staan, voelen zich verraden en worden geconfronteerd met de noodlottigheid van het onrecht. Om zichzelf voor die confrontatie te behoeden, kiezen de slachtoffers van misdaden ervoor om te zwijgen.

Het feit niet geloofd te worden met zijn klacht, is een bijkomende veroordeling voor het slachtoffer en tegelijk houdt de verklaring van ongeloof jegens het slachtoffer, het vrijpleiten in van de misdadiger: niet het slachtoffer van de misdaad vreest voor de crimineel maar wel degenen tot wie het slachtoffer dat niet langer wenst te zwijgen, zich wendt met zijn verklaring en met zijn hulpvraag. Immers, wie hulp bieden aan slachtoffers van misdadigers plaatsen zich zodoende in het kamp van die slachtoffers en jagen de misdadigers die het slachtoffer hebben mishandeld nu ook tegen zichzelf in het harnas. Slachtoffers zwijgen omdat zij kunnen vermoeden dat het degenen tot wie zij zich moeten wenden voor hulp, zal ontbreken aan de moed om de strijd met de misdadigers aan te gaan. Want dat is tenslotte hetgeen niemand kan vermijden als het er op aan komt de vrijheid en de rechten van zijn medemensen te verdedigen. Het ten allen prijze willen vermijden van een conflict, verankert het betreffende kwaad tot een instelling, het wordt geïnstitutionaliseerd

kwaad, een vorm van kwaad dat nog moeilijk te bestrijden valt omdat het danig onzichtbaar wordt.¹⁸⁹

De waarheid en de eeuwige rust

We bevinden ons ergens in het begin van de voorgaande eeuw en op het erf van de familie Eyckman is het heel bedrijvig geweest vandaag: de familie ontvangt bezoek van Z.E.H. pastoor en er werd niet gekeken naar een frank bij het in huis halen van spijs en drank maar het is nu eenmaal niet elke dag feest. Als de bijzondere gelegenheid ten einde loopt, als alle buiken goed gevuld zijn en mooie complimenten werden uitgedeeld door de Eerwaarde, is de zon al ondergegaan en ligt het erf in een duisternis gehuld en in een vreemde stilte: de hond werd voor de gelegenheid opgesloten in een verre koestal opdat zijn geblaf de visite niet zou verstoren en de voor een keer proper opgekuiste boerderij heeft het aanblik van een grote kerststal met het helle licht dat nog gul achter de vensterraampjes brandt op de plek die nu bijna veranderde in een heilig oord. Gelijk een prentbriefkaart ligt daar in de donkerte het huis van boer Eyckman, zijn vrouw Laura en hun drie kinderen van wie de oudste, Emily, vorig jaar haar plechtige communie heeft gedaan, als nu de voordeur open zwaait en de herder van het dorp naar buiten komt, badend nog in vrolijk gepraat met de heer des huizes en zijn vrouw. Zij doen hem uitgeleide en omdat het al zo laat is en al donker, krijgt Emily de opdracht

189 Tekst d.d. 20 september 2023.

om de bezoeker nog een eind weegs te begeleiden tot op de steenweg naar het dorp.

De tijd kent geen mededogen, de minuten verstrijken en ook de uren, de dagen en de jaren. Het moedige kind Emily is nu een oude vrouw en zij resideert sinds jaar en dag in Sint-Vincentius, een instelling voor de verpleging van een bijzondere categorie van zieken, ondergebracht in een reusachtig fort in de hoofdstad. Emily is een van de honderdvijftig patiënten die de zorg genieten van de zusters wiens plaats de jongste tijd wordt ingenomen door steeds meer leken die psychiatrische verpleegkunde hebben gestudeerd. Zij kennen Emily als een kalme en brave vrouw die zich ledig houdt met het maken van handwerkjes welke samen met de andere vruchten van de arbeid der bewoners - gevlochten mandjes en allerlei andere kleinoden - jaarlijks geveild worden op de feestdag van de patroonheilige van de kliniek. De ouders van Emily zijn intussen overleden, haar broertjes kwamen heel jong om bij een jammerlijk ongeluk en zij heeft geen familie meer. Wel krijgt zij nu en dan nog het bezoek van Rosalie, een schoolvriendin van toentertijd die altijd erg op haar gesteld was. Uiteraard is ook Rosalie intussen een oude vrouw en haar bezoeken worden zeldzamer vanwege problemen met de verplaatsing. Het toeval wil dat ik haar op een dag heb ontmoet op de trein.

Ik was een solliciterende jongeman op weg naar de stad en had toen zij de wagon beklommen had, mijn plaatsje aan haar afgestaan en toen bij de volgende halte het leeuwendeel van de massa van het werkvolk de

trein verlaten had, kwamen wij tegenover elkaar te zitten en begon zij een gesprek. In feite was het een monoloog, het was het verhaal van iemand dat een leven lang gewacht had om verteld te worden en dat de bezitter ervan tot spreken dwong, nu het nog kon, omdat de tijd genadeloos is en de waarheid koste wat het kost gezegd wil worden. Ik ga niet in op de details, ik schets het zo bondig als het maar enigszins kan, omdat het al te pijnlijk is.

Zij vertelde mij dat zij een vriendin had, Emily genaamd, zij zat naast haar op de bank op school en op een dag was voor de eerste keer in jaren de zitplaats naast haar leeg. Er werd niets over gezegd. Daags nadien was haar vriendin terug maar zij was veranderd, zo had zij vastgesteld. Zij sprak bijna niet meer en het duurde nog een lange tijd vooraleer zij haar het verhaal deed over het bezoek aan huis van de dorpspastoor die zij daarna moest begeleiden naar de pastorie in wat het begin was van een bange nacht die haar verdere toekomst zou bezegelen.

Kort nadat Emily haar verhaal gedaan had, deed zij het op aanraden van Rosalie een tweede keer en dit keer aan haar eigen moeder, die echter met ongeloof reageerde. De beide ouders gingen met hun kind naar meneer dokter en die stelde een diagnose welke interneering vereiste om de genezing te bespoedigen: Emily had wanen, zo werd over haar gefluisterd. Dat kon gevaarlijk zijn en zij zou nooit meer vrij komen.

Toen ik daar op de trein moest toezien hoe de oude vrouw een traan wegpinkte, besloot ik om haar alsnog om een verklaring te verzoeken:

- Wanen, zo drong ik er bij haar op aan: wat voor wanen had zij dan wel?

- Zij had helemaal geen wanen, zo antwoordde het besje en ik wist dat zij de waarheid sprak want zij maakte zich nu ook echt kwaad: men noemde het alleen zo!

Zij keek naar buiten, we naderden een station, de trein hield halt, zij wachtte tot hij weer vertrok zodat haar woorden gedempt werden door het lawaai van de locomotief en zij alleen nog door mij gehoord konden worden:

- Zij had aan haar ouders verteld wat er met haar gebeurd was, die avond, en de grote mensen oordeelden dat haar relaas wel moest verzonnen zijn. Ik weet zeker dat haar moeder haar geloofde maar... Weer pinkte zij een traan weg.

- Die durfde niets in te brengen tegen...

- De officiële versie?

Ze keek mij weer aan:

- Zo ging het er toentertijd aan toe en als je het mij vraagt is er sindsdien nog niets veranderd. Nu slaakte zij een diepe zucht. Het was eruit. Bij de volgende halte verliet zij de trein en zij vergat niet mij nog te bedanken voor het vriendelijke gebaar. En ook om haar

verhaal te hebben willen aanhoren. Ik hielp haar het trapje af en toen zij wuifde, zegde zij nog iets maar haar woorden waren onverstaanbaar vanwege het lawaai.

Intussen ben ik zelf een oude man, Rosalie's verhaal dat dateert van meer dan een halve eeuw geleden, schijnt mij nu helemaal niet meer zo uitzonderlijk toe en toen ik Primo Lévi las, ontdekte ik dat wat ikzelf altijd al had vermoed, ook klopte: het ging niet zozeer om wat de pastoor het kind al dan niet had aangedaan, ook al ging het wellicht

om een bijzonder wrede misdaad: ook bij Rosalie, zo had ik kunnen vaststellen, lag de klemtoon veeleer op het feit dat het kind door haar eigen ouders niet geloofd werd. Hun beider angst om het gezag tegen te spreken was kennelijk gigantisch aangezien zij bereid waren om mee te liegen en het geluk van hun dochttertje op te offeren terwille van de goede naam van misdadigers.

Primo Lévi noemde de gruwel van de concentratiekampen verschrikkelijk maar achtte de onverschilligheid nog erger: mensen die de andere kant op kijken alsof er geen vuiltje aan de lucht was; mensen die beamen dat de schuld voor de misdaad bij het slachtoffer ligt. En ook hier moeten de juiste accenten worden gelegd want niet het laffe veinzen van ongeloof verdient de aandacht doch het leed van een kind dat twee springlevende ouders heeft wiens ongeloof echter in één klap van haar een wees maken.

Hetzelfde thema vormt de kern van een verhaal uit 1782 van de grote dichter Johann Wolfgang von Goethe dat zo bekend werd omdat het drieëndertig jaar later werd op toon gezet door de nog jonge componist Franz Schubert: *Erlkönig*, een ballade waarmee hij de eerste prijs won van een compositiewedstrijd.

Wie rijdt er zo laat door nacht en ontij? Het is een vader te paard die zijn zieke kind wegbrengt. Het kind wordt aangevallen door de elfenkoning die de dood verbeeldt en het kind roept om hulp, doch de vader maant het kind tot stilte aan: de elfenkoning bestaat helemaal niet, zo tracht hij zijn kind te troosten: wat gij meent te zien, zijn slechts nevelslierten! Maar de angst van het kind neemt alleen maar toe en het herhaalt zijn roep om hulp, die telkens weer op onbegrip stuit. Wanneer de vader met het kind ter plekke komt, ligt het dood in zijn armen.

Met *Rosemary's baby* vertelt Ira Levin in 1967 hetzelfde horrorverhaal dat vooral bekend werd via de verfilming (het jaar daarop) door Roman Polański: een vrouw wordt in haar droom door een demon verkracht en zij wordt echt zwanger maar dan van de duivel. De suspense zit hem in het feit dat niemand haar gelooft maar met die absolute eenzaamheid wordt tenslotte de lezer behept wanneer uiteindelijk ook zijzelf zich overgeeft aan de leugen door de satan te aanvaarden als haar eigen kind. Horror van de bovenste plank maar de werkelijkheid moet uiteraard nog onvergelijkbaar veel pijnlijker zijn: terwijl de fictie loutert, ketenen de fei-

ten ons zoals onze schepper Prometheus aan de rotsen vast ten prooi aan het tergend alziend oog.

De horror van de bovenste plank is te danken aan de intrede van de chaos in gevolge het verwisselen van de waarheid met de leugen: de waarheid wordt gekend door een getuige maar alle betrokkenen verwerpen het getuigenis omdat zij de leugen verkiezen en de getuige wordt omgebracht, doch uit zijn lijk verrijst de waarheid als een licht dat in de nacht schijnt, een nimmer aflatende kwelling, precies zoals in het gedicht van Friedrich Ruckert (1788-1866) uit zijn *Kindertotenlieder* (in *Lied und Leid*, verschenen in 1872) zoals op toon gezet door Gustav Mahler (1860-1911):

*Du bist ein Schatten am Tage
Und in der Nacht ein Licht;
Du lebst in meiner Klage
Und stirbst im Herzen nicht.*

In deze verzen betreft de waarheid de dood van een kind van de dichter en hij kan zich er niet van ontdoen omdat het zijn schat is, precies zoals de waarheid onze schat is omdat er buiten de waarheid niets kan bestaan. Tussen haakjes, het kind stierf zoals haar broertje aan een epidemie die de streek van Beieren trof in de winter van 1833-1834.

Dat men het niet-bestaan voor het bestaan aanziet, is horror omdat men dan ziende blind de dood omarmt. Dezen die de waarheid kennen, kunnen niet anders dan hem uit te spreken omdat de waarheid zijn getuigen tot spreken dwingt; worden zij niet geloofd, dan offeren

zij in een ultieme poging daarvoor hun eigen leven omdat wie de waarheid meenemen in hun graf, de eeuwige rust moeten ontberen.¹⁹⁰

Over seksuele opvoeding op school

Massaal komen zekere categorieën van mensen op straat om te protesteren tegen seksuele opvoeding op school: seksuele opvoeding is niets voor kinderen, zo menen zij en zij insinueren zelfs dat de opvoeders helemaal geen goede bedoelingen kunnen hebben met die lessen; het lijkt erop dat zij die seksuele opvoeding van hun kinderen in eigen handen willen kunnen blijven houden. Het is alleen de vraag wat die selfmade seksuele opvoeding dan wel mag inhouden, in acht genomen de onnoemelijke feiten die vrijwel dagelijks te kijk zetten hoe het gesteld is bij een flink deel van de betrokkenen met de kennis over de onderhavige materie en met de morele kwaliteit van de gangbare oordelen daar omtrent.

Seksuele opvoeding is een deel van de opvoeding als zodanig en over opvoeding valt veel te zeggen maar dan vooreerst wel dit, dat wie geloven dat zij gemist zou kunnen worden, aan de (democratisch geregeerde) staat onttrokken, geprivatiseerd of in handen gegeven van 'het internet', helemaal niet op de hoogte zijn van de geschiedenis. Precies zoals het beginsel van Montesquieu de scheiding der machten grondvest als een onontbeerlijk principe dat moet helpen voorkomen dat

190 Tekst d.d. 4 oktober 2021.

wij belanden in een dictatuur (waarin immers de wetgevende en de uitvoerende machten zichzelf berechten), zo ook moet worden voorkomen dat de vorming van de mensen die onze toekomst zijn, wordt scheefgetrokken door wie dan bij die misvormingen garen willen kunnen spinnen.

Wil men dan de seksuele opvoeding, of waarom niet de opvoeding als zodanig, overlaten aan de godsdienst of aan de godsdiensten? Want ofschoon zij allemaal spreken over de ene god, blijken er in de wereld dan toch heel wat godsdiensten te bestaan en de meest wreed-aardige daarvan zijn ook de meest succesvolle geworden, wat op zich al een en ander zegt over hun ware aard.

Op kop van de instituten voor tovenarij staat de katholieke kerk die bestuurd wordt vanuit het Vaticaan in Rome waarover luttele jaren geleden de Franse socioloog Frédéric Martel zijn *Sodoma* schreef, een bijzonder grondig gedocumenteerd boek dat niets aan de verbeelding overlaat. Eveneens van relatief recente datum is het boek van Dirk Verhofstadt dat de avonturen van de kerk ten tijde van de nazi's doorlicht. De samenwerking van de Rooms Katholieke kerk met extreemrechts doorheen de geschiedenis is al lange tijd een publiek geheim en het zou ons hier al te ver brengen om de rol van de kerk in de genocides ten tijde van het kolonialisme en in het huidige neokolonialisme te belichten. Edoch, dat de kerk met het oog op eigen profijt gedurende eeuwen het onderwijs beheerst heeft met haar onzin, staat als een paal boven water.

Wat immers hebben wij hier in België te maken met een millennia oude religie uit het Midden-Oosten, met name met het jodendom uit Israël, dat extreem nationalistisch is gezien het zich “het uitverkoren volk” acht en waarop de Nazoreeër al dan niet gewild een variant gemaakt heeft met het Christendom dat zich inmiddels heeft versnipperd in talloze sekten waarvan de meest agressieve, de Rooms-katholieke, het voortouw heeft genomen met haar dogma's die kant noch wal raken maar die wel beleden moeten worden door haar onderdanen zoals ook de stelling dat één opgeteld bij één gelijk is aan drie in de dystopische roman van George Orwell? Het christendom werd de erkende staatsgodsdienst in het Romeinse Rijk en geraakte via de veroveringstochten van onder andere Julius Caesar tot hier verspreid en dan verder over de gehele wereld en dat gebeurde meer bepaald dankzij de opvoeding van kinderen op een leeftijd waarop zij zelfs hun moedertaal nog niet beheersen en wel met die ene bedoeling om die klinkklare onzin er zo diep in te stampen dat zij die nog altijd vanzelfsprekend blijven vinden als hun haren grijs geworden zijn en hun laatste tanden uitgevallen. Al tweeduizend jaar lang is men aldus die fabels blijven herhalen en willen nu bezorgde ouders, zoals zij zichzelf bestempelen, de onaantastbaarheid van het bedrog waaronder zij al die tijd zozeer te lijden hadden, nu ook nog eigenhandig gaan beschermen?

Alleen een bijzonder diep gewortelde angst kan het voor mekaar krijgen dat zij geen afstand willen doen van deze allergrootste slavernij op aarde. Tot op een

gegeven ogenblik verbood de kerk zelfs de lectuur van de heilige schrift waarop zij haar leer zegde te baseren en toen protestanten de Bijbel naar de volkstaal gingen omzetten, moesten alle exemplaren worden opgespoord en ook verbrand, overigens samen met de stoutmoedige vertalers. Fjodor Dostojevski schreef over die tijd van libricide en ook genocide die de Inquisitie heet een mooi verhaal waarin hij argumenteert dat niemand minder dan de duivel op het woord Gods beslag gelegd heeft en dat sindsdien de halve wereld wordt misleid met grove leugens in functie van dictatoriale grootmachten en totalitaire systemen die ons onder de dekmantel van opvoeding dom houden en op de koop toe arm.

Men herinnere zich toch wel dat de jaloerse joodse God van elke vader eist dat die zijn oudste zoon aan hem slachtoffert, heel letterlijk, een bevel dat staat te lezen in het heilige boek *Genesis*, samen met nog veel andere onzin? Eva zou gemaakt zijn uit een rib van Adam, terwijl zelfs een kind weet dat het andersom is en dat Adam zoals alle andere mensen voortkomt voort uit een vrouw, toch? Maar ook de mannelijke jaloezie heeft blijkbaar haar rechten.

Dat geloof in kwestie is bovendien danig corrupt dat de paus die nog niet zo lang geleden de homo's handlangers van de duivel noemde, ook over deze kwestie nu een draai van honderdtachtig graden heeft gemaakt, al praat hij in andere streken de mensen die daar anders over denken tijdens zijn reisjes ook telkenmale en zonder aarzelen naar de mond om dan bij zijn terugkeer

naar het westen alweer een draai van 180 graden te maken: hij draait omzeggens met de aardrotatie mee en gelijkt daarom op een draaiende derwisj.

En daarmee zijn we bij de tweede grootste religie beland, waar de leidinggevende mystici zich zonder behoefte aan de katholieke alcohol bezatten door gewoon te draaien om hun eigen as. Maar om nu terug te keren naar de onnoemelijke feiten die vrijwel dagelijks te kijk zetten hoe het gesteld is bij een flink deel van de betrokkenen met de kennis over de onderhavige materie en met de morele kwaliteit van de gangbare oordelen daar omtrent, bekijken wij de vraag wat men nu eigenlijk bedoelt met die lessen seksuele opvoeding op school.

Met die lessen immers wordt geprobeerd om aan kinderen zaken bij te brengen waarover ze thuis kennelijk niets leren of waarover ze thuis verkeerde dingen leren, omdat het thuis bijvoorbeeld extreemrechtse katholieken zijn of jihadisten. En om het bij dit ene voorbeeld maar te houden, valt dat af te leiden aan het feit dat het minderjarigen zijn, kinderen dus, die op straat mensen aanvallen en aftuigen van zodra zij denken dat het gaat om homo's. Van één op de vier homo's wordt het leven op straat bedreigd door snotneuzen en wel op de meest lafhartige manier daar zij tot met messen toe gewapend, in bendes hun aanvallen op weerloze enkelingen richten. Vergeten wij vooral niet dat die kinderen worden opgejut door extreemrechtse populistten die zich zelf rijk en veilig mogen achten en die daarom ook zeker zijn van hun stemmenaantal bij de menigte aan

zich in straffeloosheid vermeiende misdadigers die zij vertegenwoordigen. Gewis, men moet bezorgd zijn en bevreesd dat men nu onder druk van malafide stemmingmakerij ook nog die enkele uurtjes seksuele opvoeding dreigt af te zullen schaffen.

Edoch, wat daarentegen afgeschaft moet worden, ja, verboden, is het 'onderricht' van leugens aan kinderen. Eerst en vooral moeten opruiers zoals de extreemrechtse praatjesmakers die misbruik maken van de wet op de vrije meningsuiting gestraft kunnen worden omdat het geen vrije mening is die ze uiten maar aanzetting tot moord en dat is niet hetzelfde, of wie denkt daar dan anders over?

Moed is wat kinderen ontberen en wat zij moeten leren: moed om zichzelf vrij te kunnen maken van alle soorten van onzin, psychologische betovering, moordende sociale druk en bemoeienissen allerhande. Vrijheid immers komt niet vanzelf maar moet veroverd worden en bovendien verdedigd om ze dan ook nog te kunnen behouden.

Het 'natuurlijke' bestaat niet, dat is alleen de jungle, het recht van de sterkste. De concentratiekampen zijn er gekomen omdat Hitler van plan was om de natuur een handje te gaan helpen: dat heerschap was niet van de slimsten maar de massa miste nu eenmaal de moed om hem tegen te spreken. Hitler keert terug, zijn populisme dat de achterlijke massa bespeelt is alomtegenwoordig. Alleen met opvoeding kan men een dam opwerpen tegen zaken zoals analfabetisme, armoede en

zinloos geweld welke onze vrijheid fnuiken en die de wereld dreigen terug te katapulteren naar de meest duistere krochten van de waanzinnige middeleeuwen.¹⁹¹

Verkapte (massa)moord

“Schuldig verzuim of schuldig hulpverzuim is een misdrijf in het Belgisch recht waarvan sprake is wanneer iemand het nalaat een ander te helpen die in groot gevaar verkeert, terwijl men kon helpen zonder zichzelf in gevaar te brengen.”¹⁹²

Inzake schuldig verzuim wordt meestal de misdaad van een particulier bedoeld maar wanneer een collectief de misdaad begaat of wanneer er autoriteiten en wetten mee gemoeid zijn, wordt de (massa)moord uiteraard veel beter verkap en dan ook veel vlotter verkocht. En wie er het wetboek op naslaan, zullen er overigens verstand van staan hoe goedkoop men ervan af komt met een misdaad die per slot van rekening de dood van een ander tot gevolg heeft. In het merendeel van de gevallen wordt er over misdadigheid zelfs helemaal niet gerept.

“Terwijl alle verkeersveiligheidsindicatoren al jaren dalen, blijft het aantal fietsers dat betrokken is bij verkeersongevallen stijgen,”¹⁹³ zo deelt de Belgische

191 Tekst d.d. 22 september 2023.

192 [https://nl.wikipedia.org/wiki/Schuldig_verzuim_\(Belgi%C3%AB\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Schuldig_verzuim_(Belgi%C3%AB))

193 <https://statbel.fgov.be/nl/themas/mobiliteit/verkeer/verkeersonge>

overheid ons op 15 juni laatstleden mee en kennelijk komt het bij die overheid niet op dat zijzelf de verantwoordelijkheid draagt over dat alsmaar stijgende aantal fietsers wiens leven aan haar nalatigheid moet opgeofferd worden omdat zij het verzuimt om bijvoorbeeld de moordstrookjes door veilige fietspaden te vervangen: in 2023 steeg het aantal op de weg gedode fietsers vergeleken bij de cijfers van drie jaar voordien met maar liefst 7,5 percent naar 102 per jaar.

Een ander voorbeeld is de wereldwijde massamoord op jaarlijks 44 miljoen ongeboren baby's en wel bijzonder cynisch is daarbij de gigantische menselijke onverschilligheid blijkens het feit dat de helft van die abortussen 'veilig' worden genoemd, alsof het een vergissing zou zijn om in dat jammerlijke gebeuren ook de eerste slachtoffers, de kinderen zelf dus, mee te tellen. En in het zog van die massamoord wordt alras een tweede voorbereid die zo mogelijk de eerste qua omvang en qua cynisme nog overschrijdt: onlangs verkondigde in de Vlaamse media een voorzitter van de zorginstellingen voor senioren alhier dat men eens ernstig moet gaan nadenken over euthanasie voor demente bejaarden - wel te verstaan eveneens zonder de toestemming van de betrokken slachtoffers.

Tevens merkt men alras dat de kloof tussen enerzijds de nalatigheid of het verzuim om hulp te bieden aan noodlijdenden en anderzijds het actief 'opruimen' van mensen wel bijzonder smal lijkt maar in wezen is die kloof uiteraard geheel onbestaande en - om nog een

vallen

vierde voorbeeld aan te halen - rust de verantwoordelijkheid voor de transformatie van de Middellandse Zee in het massagraf van de Afrikaanse vluchtelingen en slachtoffers van mensenhandel nergens anders dan bij de leiders van de Europese Unie.

En dan hebben we het nog niet gehad over de honger in de wereld die geen tegenslag is maar een aanslag en over de oorlog, altijd zo lafhartig gevoerd door schurken die zich leiders wanen terwijl zij altijd uiterst bezorgd om het eigen hachje, het volk geheel ongestraft blijven behandelen als louter kanonnenvlees. En het feit dat wie teveel hebben - getuige de navenante verspilling - verantwoordelijk zijn voor andermans tekorten, omdat de rijkdommen der aarde nu eenmaal eindig zijn en derhalve verdeeld dienen te worden.

In al deze gevallen is sprake van slachtoffers - doden dus - door toedoen van derden maar het moordwapen lijkt onzichtbaar omdat het nu eenmaal geen hakbijl is of geen kalasjnikov en om die geheel absurde redenen kunnen deze moorden, vaak massamoorden, gewoon ongestoord blijven doorgaan.

Wie de dingen met eerlijke ogen bekijken en ze ook bij naam durven te noemen, weten echter dat de sterfgevallen in de hoger genoemde tragedies in wezen neerkomen op doodslag en (massa)moord en dat de moordwapens als instituties verankerd liggen in de staatkundige instellingen van onze eigen beschaving ingevolge de aanbidding van niemand minder dan de geldgod.¹⁹⁴

194 Tekst d.d. 25 september 2023.

De sacramenten en het einde der tijden

Ingevolge de zaak Vangheluwe willen een groot aantal mensen zich laten schrappen uit het doopregister maar volgens de kerk is dat krachtens de geloofsleer onmogelijk omdat een toegediend sacrament niet ongedaan gemaakt kan worden. Tevens zou het schrappen van de namen van de gedoopten gelijkstaan aan het vernietigen van historische documenten, wat verboden is.

Voor gelovigen is een sacrament een geloofsgeheim, een gewijde handeling, een handeling gesteld in de naam van Christus, het is een toenadering van God tot de mens en aldus een tegenbeweging van het gebed en het offer die een toenadering zijn van de mens tot God. Voor ongelovigen is een sacrament uiteraard een zinledig gebaar maar dat de kerk een erkende staatsgodsdienst is, houdt in dat zij erkent dat de kerk haar sacramenten heeft, haar eigen regels als het ware, welke echter vanzelfsprekend niet in tegenspraak mogen zijn met de wet.

Het doopsel is een sacrament en kan derhalve niet ongedaan gemaakt worden. Ook het priesterschap is een sacrament maar het is tevens een ambt. De eerste paragraaf van artikel 181 van de Belgische grondwet bepaalt: *“De wedden en pensioenen van de bedienaren der erediensten komen ten laste van de Staat; de daartoe vereiste bedragen worden jaarlijks op de begroting uitgetrokken.”* (Volgens de tweede paragraaf van hetzelfde artikel geldt overigens hetzelfde voor de door de wet erkende organisaties die morele diensten verlenen

op basis van een niet-confessionele levensbeschouwing.) En als gedoopten zich niet kunnen laten 'ont-dopen', dan kunnen ook alle andere gewijde handelingen niet ongedaan gemaakt worden en derhalve is men ook priester tot in de eeuwen der eeuwen.

Edoch, zoals het priesterschap naast een gewijde status ingevolge de toediening van een sacrament tevens een ambt is - en dat wil hier zeggen: het beroep van een kerkelijk bediende in een door de staat erkende godsdienst en derhalve een door de staat betaald beroep - zo ook is het doopsel naast een sacrament tevens een handeling welke van invloed is op de som van alle dopelingen en derhalve ook op de geldsom die wordt toegekend aan de godsdienst of aan de kerk in kwestie. In België gaat het om een vast bedrag waarop schommelingen van het aantal namen op het doopregister geen invloed kunnen uitoefenen maar in bepaalde andere landen kunnen burgers ter gelegenheid van de verkiezingen zelf bepalen of hun aandeel van een voor erediensten of humanitaire hulp bestemde som al dan niet naar de kerk zal gaan en waarschijnlijk zullen door de recente perikelen in de nabije toekomst pogingen gedaan worden om ook hier te lande dat systeem te gaan toepassen.

Een ander sacrament is de biecht, de voor de gelovigen verplichte belijdenis van de zonden aan een biechtvader, wat doorheen de eeuwen de clerus wereldwijd een macht heeft verschaft die zo mogelijk nog doortastender is dan die van de beheerders van de ontelbare camera's en de BuurtInformatieNetwerken welke onder

het voorwendsel van de veiligheid, de vrijheid van principieel alle wereldburgers fnuiken, zodat wij inderdaad afstevenen op de toestand van “*non posse peccare*”: het “*niet meer kunnen zondigen*” of dus het van alle vrijheid beroofd zijn en meteen het beroofd zijn van zijn mens-zijn als zodanig. Men herinnere zich met Aureloius Augustinus dat de paradijslijke toestand van de mens er een was van “*posse peccare*” of “*kunnen zondigen*”, wat betekent: vrijheid, terwijl na de zondeval die toestand overging in het “*non posse non peccare*”, “*niet kunnen niet zondigen*” of het zich niet kunnen onttrekken aan zijn zondigheid. Met de eindtijd in het verschieft verdwijnt de vrijheid daar de tijd ten einde is en de mens zichzelf dan helemaal bepaald zal hebben zodat hij niet meer kan zondigen omdat hij ook niet langer de vrijheid bezit om dat te doen. Het sacrament van de biecht zal dan geen relevantie meer hebben en voor gelovigen betekent die toestand dan uiteraard ook echt het einde der tijden.^{195 196}

Twee maten en twee gewichten

Minister Van Quickenborne speelt luchtgitaar en Theo Francken op stap met Bart De Wever vindt geen muur om tegen te wateren, het voltallige Vlaams Belang adverteert op grote reclameborden op straat ongegeneerd zijn afkeer voor al wie uit den vreemde komen en illu-

195 We hebben dit thema eerder uitgewerkt in een artikel d.d. 2006, getiteld: “*Over de opkomst van de islam in het westen.*” Zie: <http://blogimages.seniorennet.be/tisallemaiet/attach/174037.pdf>

196 Tekst d.d. 30 september 2023.

streert die afkeer ook met een bezem, Dries Van Langenhove noemt de regenboogvlaggen 'pedofielenvlaggen', nog andere rechts extremisten brengen de groet aan Adolf Hitler die zes miljoen joden, Roma-zigeuners en homo's vermoordde, de burgemeester van Aalst weigert zebrapaden in regenboogkleuren onder het motto 'ik ben normaal' maar als Conner Rousseau onder vrienden op café het woord Roma in zijn mond durft te nemen in een context van netheid op de openbare weg, lijkt een hedendaagse Gestapo of een of ander BurgerInformatieNetwerk in actie te zijn geschoten en blijken al zijn bewegingen met bodycams gefilmd te worden en zijn woorden opgenomen, ten vierden male met het oog op het klissen van de door jaloezse politieke rivalen gevreesde toekomstige leider van dit land.¹⁹⁷

Plato en de opstanding

1

Quasi alle grote wijsgeren zijn het erover eens dat de ganse geschiedenis van de filosofie niet meer kan zijn dan een voetnoot bij Plato. De Griekse wijsgeer Plato leefde en werkte in Athene van 427 tot 347 voor Christus en wij kennen hem vooral van zijn zogenaamde ideeënleer, ons bijgebracht door het hoofdpersonage van zijn dialogen, Socrates, en dan in het bijzonder in de allegorie van de grot.¹⁹⁸

197 Tekst d.d. 6 oktober 2023.

198 Plato, *De Staat*, boek VII, 514A-520; internettekst in een Nederlandse vertaling van Stichting Ars Floreat:

Dat alle mensen en dingen uit deze wereld ook nog, en wel eerst en vooral, bestaan als volmaakte vormen in een ideeënwereld is een theorie waaraan ook vandaag nog herinnerd wordt met de regelmaat van de klok en zo bijvoorbeeld kennen wij in de dieptepsychologie (van Carl Gustav Jung) de archetypen of de oervormen waarvan in alle tijden en culturen emanaties opduiken; in de biologie spreken wij over het in elke celkern aanwezige DNA dat in staat is om (als ei) het wezen in kwestie integraal te reproduceren; in de informatica hebben we het over de immateriële vormen die zich volledig boven elk materieel medium verheffen en in de ideologieën kwam nog niet zo lang geleden de term 'meme' in zwang: allemaal geven zij uitdrukking aan een bijzondere waarheid welke verwijst naar een immer en alom ervaarbare werkelijkheid of zelfs naar de essentie van al wat is.

Wanneer vandaag vorsers aan de universiteit kikkerdril mixen om daarop vast te stellen dat de onderdelen van de vernielde cellen elkaar opnieuw gaan opzoeken om zichzelf te herorganiseren volgens een vastgestelde orde die bijna onnaspeurbaar maar even daadwerkelijk in alles wat leeft aanwezig blijkt, lijkt het wel alsof de dood onbestaande is of eerder nog een illusie die plaats moet maken voor de idee van een wel bijzonder hardnekkige levensdrang die van veel dieper komt dan tot nu toe kon worden vermoed. Men zou haast gaan vrezen voor wie zich na hun dood willen laten verrassen omdat het er in het licht van die recente proef gaat op

<https://www.arsfloreant.nl/documents/Plato10.pdf>

gelijken dat men de sporen van het leven nog wat speling of krediet dient te geven na de dood voor het geval dat het geloof in de opstanding van het vlees mettertijd terecht zou blijken. Eerder maakten we de vergelijking met de engerlingen die na een onderaards bestaan van drie of vier jaar, zich een weg graven naar het licht en meikevers worden¹⁹⁹ en ook denkt men nu aan de verzen van Dante Alighieri over de rups die verpopt en vlinder wordt²⁰⁰ maar wellicht nog veel meer dingen die wij niet denken en die wij helemaal niet denken kunnen, zijn waar en manifesteren zich terwijl wij alsnog niet in staat zijn om dit ook vast te stellen en te beamen.²⁰¹

2

Zoals Plato betoogt is er naast de wereld van de materiële en vergankelijke dingen nog de wereld van de wiskundige objecten - de getallen en de meetkundige figuren - die op zich geheel onstoffelijk zijn terwijl zij toch (ongeacht welke) materiële zaken nodig hebben om die dan te tellen maar daarnaast is er ook nog de geheel immateriële wereld van het goddelijke, waarbij deze drie werelden zich dan onderling verhouden als volgt: de wiskundige wereld is een schaduw van de goddelij-

199 <http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/218271.pdf>

200 Alighieri Dante, *De goddelijke komedie, Het vagevuur*, vers 124: *Beseft ge niet dat wij de rups gelijken,/waaruit de hemelvlinder zich ontwikkelt,/die onverhuld ten oordeel op moet stijgen?*
Zie:

https://www.dbnl.org/tekst/_die004199601_01/_die004199601_01_0067.php

201 Tekst d.d. 7 oktober 2023.

ke en de materiële wereld is een schaduw van de wiskundige. Met de allegorie van de grot die het eerste stuk beslaat van het zevende boek van Plato's *Politeia* verduidelijkt hij met Socrates hoe wij slechts de materiële afschaduwing zien van de ware, goddelijke werkelijkheid die zelf aan ons oog onttrokken blijft omdat wij gevangen zitten in ruimte en tijd en gebonden zijn aan onze zintuigen en aan de rest van onze lichamelijkeheid. Wij zitten als het ware gevangen in een grot, de echte wereld buiten de grot blijft aan ons oog onttrokken en wij zien slechts op de grotwanden geprojecteerde schaduwen die wij verkeerdelijk voor de echte dingen houden.

Die leer is in feite afkomstig van de wiskundige Pythagoras (570-500 A.X.) die (volgens Jamblicus) geboren was uit de maagd Parthenis als zoon van de zonnegod Apollo om de mensheid te verlossen. De gelijkenis met Jezus is opvallend en zo belanden we bij de leer der archetypen van de Zwitserse dieptepsycholoog Carl Gustav Jung (1875-1961). Want messiasfiguren zijn er doorheen de geschiedenis bij de vleet en hun levensverhalen volgen opvallend genoeg vaak tot in de kleinste details hetzelfde patroon. Messiasfiguren maar ook alle andere archetypen die dan opduiken in sprookjes, tragedies, epossen en zo meer.

Pythagoras kreeg onderricht van Anaximander alsook van de negentigjarige Thales die op zijn beurt zijn kennis opdeed bij Egyptische astronomen terwijl hij voor de getallenleer ook bij de Feniciërs en de Chaldeeën in de leer ging en bij de magiërs uit Perzië, de thuis

van Zarathustra. Hij richtte een religieus broederschap op om de geest van de mens van zijn ketenen te bevrijden. In zijn mysterieschool onderwees hij in het kader van de astronomie bijvoorbeeld dat het planetenstelsel een toonladder vormde, de zogenaamde 'harmonie der sferen', waarvan gezegd werd dat Pythagoras die kon horen.

In zijn geheime leer verkondigde Pythagoras onder invloed van onder meer de Orfische mysteriecultus de onsterfelijkheid van de ziel en het geloof in de reïncarnatie, de metempsychosis of de zielsverhuizing. 'Reïncarnatie' betekent letterlijk het 'terug in het vlees (komen)'.²⁰²

3

Is het geloof als zodanig vergezocht en verraadt het een paranoïde ingesteldheid, ja, een geestesziekte, zoals sommigen het stellen? Een soort van achterdocht, een wantrouwen tegenover al datgene wat voor de hand ligt en het zoeken naar een andere betekenis daarachter, misschien ook omdat men stiekem hoopt op een verrassing van formaat die 'eindelijk' een antwoord kon bieden op de duisternissen van onwetendheid en wanhoop waarin mensen dan toch verstrikt en verstikt zitten sinds het begin der tijden, zoals onder meer de oude tragediespelen het verraden welke de contraproductiviteit van al ons streven etaleren?

202 Tekst d.d. 8 oktober 2023.

Plato is lang niet de enige die de materiële, zintuiglijke en zo vergankelijke wereld wantrouwt om daarachter dan te gaan zoeken naar een andere, hogere en onvergankelijke werkelijkheid. In de vierde eeuw (na Christus) heeft Augustinus van Hippo hem herhaald met zijn symbolisme, zijn leer over de schepping als symbool van een daarachter verborgen goddelijke realiteit die ontdekt wil worden - een leer die model stond voor de grondslag van de katholieke theologie van zeshonderd jaar later, namelijk het Thomisme, het wereldbeeld van Thomas Aquinas, met daarin enerzijds de aardse werkelijkheid (*civitas terrena*) en anderzijds de Godsstaat (*civitas Dei*) waarbij de kerk dan als lichaam van Christus met één been in de ene, vergankelijke, en met het andere been in de andere, onvergankelijke realiteit staat zoals ook de mens als evenbeeld van God (*imago Dei*) een sterfelijk lichaam heeft en een onvergankelijke ziel.

De idee dat de mens naast een lichaam ook nog een ziel zou hebben, alsof dat lichaam alleen niet genoeg was, is waarschijnlijk ontstaan vanuit allerlei ervaringen die te maken hebben met extase, ek-stasis, wat betekent: het buiten zichzelf treden - een toestand die uiteraard vereist dat men zichzelf (of zijn ziel) van zijn lichaam ontkoppelt.²⁰³

In feite heeft ieder mens de ervaring van extase wanneer hij (al dan niet slapend) droomt en zich daarbij

203 Zie ook onze tekst uit 2008, getiteld *Extase*, in: *Extase, Ellende, Verbloemingen. Drie novellen*, pp. 7-10. Zie: <http://blogimages.bloggen.be/tisallemaiet/attach/220629.pdf>

met zijn geest als het ware verplaatst zonder daarvoor aanspraak te maken op (de krachten van) zijn lichaam. Maar ook de intermenselijke communicatie brengt een vorm van extase teweeg en wel een hogere vorm omdat zij wezenlijk bestaat in het delen van de eigen ervaringen en gedachten met anderen. Beter uitgedrukt: de communicatie bestaat in het delen van de eigen geest met de geest van anderen waarbij men, terwijl men met anderen converseert, kan ervaren hoe de eigen gedachten niet vastzitten aan het eigen lichaam maar middels de taal overgaan van het eigen lichaam naar dat van de gespreksgenoot en omgekeerd, zodat dezelfde geest, die dan aanwezig lijkt in de inhoud van de woorden die men spreekt en hoort, gedeeld wordt met de ander.

Men gelooft zijn lichaam te verlaten in de droom maar mogelijkwijze ook in de dans of in de zang en in de vele vormen van communicatie die nota bene een dermate extatisch karakter kunnen hebben dat zij het vermogen om op het eerste gezicht onmogelijke zaken te realiseren en meer bepaald blijken zij onmetelijke afstanden in tijd en ruimte te kunnen overbruggen, zoals dat bijvoorbeeld het geval is waar wij vandaag de Politia lezen die Plato schreef in de vierde eeuw voor Christus of daar waar Pythagoras de wiskundige stelling neerschrijft die hij op dat eigenste ogenblik bewust deelt met principieel alle mensen in de toekomst van de mensheid en in feite nog meer met degenen die nog niet bestaan dan met zijn Helleense tijdgenoten.

Door te communiceren wordt men zich bewust van het bestaan van zijn ziel maar tevens ervaart men dan dat

de eigen ziel in feite geen persoonlijk bezit is doch dat zij met anderen gedeeld kan worden. En wat bij uitstek met anderen gedeeld kan worden, is de rede, die in de filosofie - 'moeder van alle wetenschappen' - ontwikkeld wordt. In de Dialogen van Plato komt nu heel duidelijk tot uiting dat de rede of het redeneren in wezen ontstaat in de conversatie, in het tweegesprek, de dialoog, waarvan het redeneren of kortom het denken een verinnerlijking is. Denken is spreken met zichzelf. Maar denken is ook meer dan dat.

Immers, over dromen zou men eveneens kunnen zeggen dat het spreken is met zichzelf, doch de droom onderscheidt zich van de werkelijkheid omdat men in de droom alleen staat terwijl men de wakkere wereld deelt met iedereen en dat doet men meer bepaald met de rede. Meer nog: zoals Socrates dat in de Dialogen aantoonde, kan in principe ieder mens de stelling van Pythagoras in zichzelf terugvinden en de waarheid ervan bewijzen middels eenvoudig, waarachtig redeneren. Op die manier is de redelijke ziel van de mens niet alleen in staat om buiten zichzelf te treden of om haar inhouden met anderen te delen maar bovendien kan zij participeren aan een zaak die haar en ook de ziel van alle anderen overstijgt, namelijk de Waarheid als zodanig, waarvan derhalve de oorsprong goddelijk geacht wordt: de Waarheid bestaat los van het individuele, zij is voor iedereen dezelfde, zij bestaat derhalve onafhankelijk van ons allen, boven ons allen en op zichzelf. De extase middels de rede brengt de mens dicht bij de Waarheid die een identiteit is van God zelf en waar

mensen zich als redelijke wezens verenigen, waar zij dialogeren, filosoferen of wetenschap beoefenen, verenigen zij zich - alvast voor de duur van deze bezigheden - met de godheid.

Het verband met de opstanding zal nu meteen al duidelijker worden omdat de sterfelijkheid waarmee het lichaam behept is, in geen geval geldt voor de ziel die zich immers noch door individualiteit, noch door tijd en ruimte laat beperken: wie zich inlaten met de redelijke ziel, treden buiten zichzelf, zij verliezen hun individualiteit omdat zij hun zijn met allen anderen delen en tevens versmelten zij met de Waarheid waar zij deze ook zoeken en derhalve met het goddelijke.

De tactiek die de leraar Socrates in de Dialogen aanwendt om zijn leerlingen tot het niveau van de waarheid te verheffen, is deze van de maieutiek of de vroedkunde, waarbij men zichzelf systematisch vragen stelt en ze beantwoordt met het oog op het laten geboren worden van de waarheid in de ziel van de leerling die zodoende op zijn beurt in de onsterfelijke waarheid herboren wordt waar hij haar vindt.²⁰⁴

4

Een redelijke benadering van het geloof in een wereld waarin het geloof ten onrechte als onredelijk afgeschilderd wordt, wordt ons reeds in de eerste eeuwen na Christus geboden door kerkvaders die gepoogd hebben om aan de christelijke leer gestalte te geven in een

204 Tekst d.d. 9 oktober 2023.

Grieks, filosofisch denkkader, vooral gebaseerd op Plato en de neoplatonici. Wellicht de grootste christelijke filosoof uit die vroegere periode, die de (periode van de) *Patristiek* genoemd wordt (van het Latijnse woord *pater* dat betekent: *vader*, en dat hier betekent: *kerkvader*), is de in Noord-Afrika geboren Aurelius Augustinus (354-430), bisschop van Hippo (in het huidige Algerije).

Augustinus noemde zijn eigen jeugd losbandig, en hij zocht naar een verklaring voor het kwaad. Eerst vond hij die bij de sekte van Mani (216-276/77), de zogenaamde manicheeërs, in hun uit christelijke en zoroastrische elementen opgebouwde theorie die stelt dat er zowel een goede als een kwade god bestond; het kwaad zou alleen door ascese overwonnen kunnen worden. Op zijn drieëndertigste wordt Augustinus christen. Hij wil het Christendom in een filosofisch (Platoons en neo-Platoons) denkkader plaatsen.

God is het goede, en de bron van alles wat is; de ware werkelijkheid is geestelijk en de ware gids tot geluk en kennis is de Heilige Schrift. De ziel is eeuwig, maar zij wordt al dan niet gered in de tijd. Religie speelt zich af tussen onze ziel, die geschapen is naar Gods beeld, en God zelf: zelfkennis is daarom een weg naar kennis van God - het doel van ons bestaan.

God is de schepper, maar hij grijpt ook in de wereld in. Hij verlicht ons verstand om de waarheid te kennen. God wordt ons geopenbaard in de Schrift, maar ook in de orde en de schoonheid van de natuur. Ons verlangen

naar geluk wordt pas bevredigd door onze vereniging met God.

Het kwaad is niet (door God) geschapen: het is slechts een tekort aan het goede, net zoals wanorde een gebrek aan orde is. God bedoelde de mens als medewerker in vrijheid, en de mogelijkheid tot misbruik van die vrijheid is een onvermijdelijk gevolg daarvan. De erfzonde deed de ganse mensheid vallen en maakte haar onderhevig aan verleidingen. Toch hebben verleidingen de zonde niet veroorzaakt: zij zijn alleen een gevolg ervan. Bovendien gaf God de mens de middelen om tot verlossing te komen: hij moet namelijk God aanvaarden.

Het is de overtuiging van Augustinus dat men eerst moet geloven om te kunnen begrijpen. Tevens is de rede de mogelijkheidsvoorwaarde tot het geloof. Naar het beeld van God geschapen, kunnen wij redelijk denken, maar het is pas door oefening dat wij intelligentie verwerven. Eerst is er dus rede, dan intelligentie of begrip, tenslotte geloof. Zoals Plato aantoonde in zijn Meno, is de rede in staat om te herkennen wat men haar toont: de slaaf Meno 'herinnert zich' het bewijs van de stelling van Pythagoras; het bewijs is een waarheid die reeds in zijn ziel aanwezig is, en die hem duidelijk wordt door de gerichte (zelf)ondervraging. De erfzonde heeft de onmacht van de rede veroorzaakt. Augustinus zegt: *"Begrijp mijn woorden teneinde te kunnen geloven, maar om te begrijpen, geloof in het woord van God"*. Anders uitgedrukt: *"Crede ut intelligas"* (*"geloof opdat je zou (kunnen) begrijpen"*). Eerst

is er het geloof dat als het ware een vermoeden heeft van de waarheid: het geloof zoekt, en dit zoeken is noodzakelijk voor het vinden (van de waarheid): "*Fides quaerit, intellectus invenit*". Zo is het begrip de beloning voor het geloof ("*Intellectus merces est fidei*"). Wat is dan geloven? Geloven in God ("*croire en Dieu*") is leven zoals God het wil. Dit is iets anders dan geloven dat God bestaat ("*croire à Dieu*"), want dat doet ook de duivel. Om in God te geloven, moet men eerst God beminnen. Alleen de gelukzaligen weten wat wij slechts kunnen geloven. Als ge niet gelooft, zult ge niet vinden; zoekt en gij zult vinden; het zoeken verschilt van het vinden zoals het geloven verschilt van het begrijpen; het geloof zoekt, het verstand vindt; het geloof is een weg naar het kennen of het begrijpen. Want als het zo is dat het geloof zoekt en het verstand vindt, dan is Diegene die gevonden wordt zodanig dat, eenmaal Hij gevonden is, men Hem nog zoekt. Onze kennis van de tijdelijke én van de eeuwige zaken steunt op geloof en hoop: we kennen het verleden door geloof, de toekomst door hoop, het heden door geloof in getuigen; het onzichtbare (zoals de Rechtvaardigheid en de Wijsheid,...) geloven en hopen we ooit te zien, en 'zien' we nu reeds door het licht van de intelligentie, waarbij de rede even zeker is als datgene wat we door de rede kennen. Wat we zien met het verstand is zekerder dan wat we zien met de zintuigen. Altijd wordt het begrijpen, het denken, gedragen door de liefde voor de waarheid of de wijsheid (filosofie). Daarom is ware filosofie ook christelijke filosofie. Wat we zintuiglijk kennen is onzeker; wat we kennen met het verstand is zeker-

der; maar wat we kennen met het geloof (de liefde) is het zekerste, en die kennis overtreft alle argumenten; we ervaren dit in de liefdesverklaring van wie zegt: "Geloof me, dat ik van je hou".

We kunnen ons vergissen inzake zintuiglijke kennis, maar we weten wel zeker dat we 'iets' waarnemen: zelfs als we ons vergissen, mogen we besluiten dat we bestaan: "*Si enim fallor, sum*". René Descartes zal dit 1200 jaar later herhalen. Onze twijfel leidt tot een zekerheid: wij denken, wij hebben een ziel. Wat is de ziel?

De mens bestaat uit een lichaam en een ziel, zo stelt Augustinus. De ziel is reeds volmaakt en onsterfelijk; zij moet het lichaam leiden. De mens is een redelijke ziel die zich van het lichaam bedient (zoals de werkmans een werktuig bedient) en die het lichaam begeestert. Hoe de twee verbonden zijn, is een groot mysterie. De ziel bezielt het lichaam zoals zichzelf bezield wordt door de goddelijke ideeën, en alleen zo blijft het lichaam in leven. Dat de ziel waarneemt, betekent dat zij een bepaald gebruik maakt van het lichaam. We kunnen niet gewaarworden zonder tegelijk te kennen (of waar te nemen): "*sentire non est corporis sed animae per corpus*". Het hogere veroorzaakt het lagere en niet andersom. Het is de ziel die het lichaam doet leven en doet voelen (ze 'bezielt' het lichaam) teneinde het deelachtig te maken aan het hogere: de ziel wil het lichaam laten leven en doen verrijzen. De pijn illustreert dit: het pijngevoel is een verhoogde aandacht van de (beschermende) ziel voor het lichaam dat in gevaar verkeert.

De analyse van de waarnemingskennis toont het bestaan van de ziel aan, en zo ook toont de analyse van de ziel het bestaan van God aan. Wij maken onze gedachten immers niet zelf. Ze komen tot ons via woorden, maar ze vallen er niet mee samen. Het bewijs: soms kan een toehoorder een woord beter begrijpen dan diegene die het uitspreekt. Men begrijpt een woord pas als men de betekenis ervan reeds kent. Waar komt die kennis dan vandaan? Men moet ze in zichzelf ontdekken, zo zegt Augustinus. Onze woorden en onze leraren kunnen ons slechts uitnodigen tot het raadplegen van de waarheid in onszelf. Die waarheid is niet ons eigen bezit, want zij wordt door allen gedeeld, net zoals het licht, dat geen product is van onze ogen. Dat licht is God, of Christus. Waarheid vinden is daarom God ontmoeten (het licht zien). Zoals de zon de dingen belicht voor het oog, zo belicht God de waarheid voor onze ziel. God is dus het licht van ons verstand. Wij kunnen zien wat verlicht wordt (het denken), maar wij kunnen ook het licht zelf zien (de mystiek). Zintuiglijke kennis dient slechts om ons naar binnen te doen kijken, namelijk naar de ideeën die aan de oorsprong liggen van de zintuiglijk waargenomen dingen. Het ganse universum is doordrongen van de goddelijke waarheid, en verkeert in een perfecte orde, die (afhankelijk van onze graad van volmaaktheid) gekend kan worden.

Omdat we moeten zoeken om te kunnen vinden, is ons vinden een herkennen van wat we al kenden, en van wat we ons herinneren. De ziel zoekt nu haar eigen natuur, die gelukzaligheid is, en die ze (door de erfzonde)

vergat, te herkennen. De ziel zoekt spontaan het geluk (God) omdat ze het zich herinnert. Zich God herinneren betekent: aandacht hebben voor zijn voortdurende aanwezigheid (Alomtegenwoordigheid). God doet de ziel leven zoals de ziel het lichaam doet leven. Veeleer dan God te bewijzen, moeten we Hem vinden. Die wijsheid is het einddoel van onze kennis. Ons leven is een voorbereiding op de mystieke contemplatie van God; wijsheid is een overgave aan die contemplatie. Waar wij begeren, doen wij kwaad; het grootste kwaad van de mens is dat hij zichzelf als einddoel van Gods schepping beschouwt.

Wijsheid (geweten) en wetenschap (verstand) openbaren dezelfde waarheid, maar elk op een ander niveau, want eenzelfde licht verlicht het hogere en het lagere. De mens ondergaat de goddelijke orde maar hij kiest vrijwillig voor of tegen de morele orde. Anders gezegd: de morele orde vraagt de *vrijwillige* medewerking van de mens. Zoals alle lichamen geordend worden door hun zwaarte, zo ook worden de zielen geordend door de liefde, die hen naar hun natuurlijke plaats brengt: de mens wordt door zijn liefde bewogen (ook wanneer hij kwaad doet). De vraag luidt dus wat hij moet beminnen, met andere woorden: wat is de deugd? De deugd is: willen wat we moeten willen, beminnen wat we moeten beminnen. De liefde bepaalt de wil, de wil bepaalt de daad. Wanneer is een daad goed of slecht? Augustinus zegt dat er geen goede of kwade passies of voorwerpen zijn, wel zijn er goede en kwade *intenties*. Het hoogste goed is de liefde van een per-

soon voor een andere persoon. Dit is de 'liefdadigheid': de liefde waardoor men bemint wat men moet beminnen, en die is gericht op God. In de liefde tot de dingen, bemint men slechts zichzelf; personen bemint men daarentegen om henzelf (dit is: 'intrinsiek'). De naastenliefde steunt op de menselijke gelijkwaardigheid, en zij maakt daarom één. Deze liefde kent geen maat: "*perdre son âme, c'est le sauver*". Wie het hoogste goed bezit, bezit alles. Dit is: de liefde tot God, of: het mateloze geven van zichzelf ("*Deus charitas est*"). "*De prijs van het graan is uw geld; de prijs van een stuk land is uw zilver; de prijs van een parel is uw grond; maar de prijs van de naastenliefde zijt gijzelf*". Dat betekent: iets is zoveel waard als gij ervoor moet betalen, en het meest waardevolle is dus datgene waarmee ge met uzelf betaalt. "Uw schepper eist alles van u" ("*Totum exigit te, qui fecit te*"). "*Bemin en doe wat je wil*" ("*Dilige, et quod vis fac*"). Alle moraal vloeit vanzelf voort uit alles wat uitdrukking geeft aan de liefde van God.²⁰⁵

5

205 Bovenstaande tekst komt grotendeels overeen met het zesde hoofdstuk van: Jan Bauwens, *Het goede zoeken*, Serskamp, 2003. De integrale tekst daarvan vindt men hier:

<https://www.bloggen.be/hetgoedezoeken/> ofwel hier:

<http://blogimages.bloggen.be/hetgoedezoeken/attach/552.pdf>

Geraadpleegde werken: Augustinus, Aurelius, *A treatise on faith and the creed (De Fidei et Symbolo)*, Christian Classics Ethereal Library, at Calvin College, upd. 27 May 1999; Gilson, E., *Introduction à l'étude de Saint-Augustin*, J. Vrin, Paris 1949; Plato, *Verzameld werk*, ingeleid en geannoteerd door X. De Win, DNB, Antwerpen 1980.

Het geloof in de opstanding van het vlees is eigen aan de Zoroastriërs uit Perzië (het huidige Iran - Zarathustra leefde ca. 1000 voor Christus en vandaag telt het Zoroastrisme nog steeds ca. 300.000 gelovigen) en aan de religies van het Boek, dat wil zeggen: het jodendom, het christendom en de islam maar niet alle joden geloven in de opstanding (de farizeeën deden dat, de sadduceeën echter niet) en ook in het christendom wordt over de opstanding niet veel gezegd, behalve dan bij Paulus in zijn brieven aan de Korintiërs (1 Korintiërs 15:12-58²⁰⁶) en aan de Romeinen (Romeinen

206 1 Korintiërs 15:12-58, Statenvertaling: “12 Indien nu Christus gepredikt wordt, dat Hij uit de doden opgewekt is, hoe zeggen sommigen onder u, dat er geen opstanding der doden is?/13 En indien er geen opstanding der doden is, zo is Christus ook niet opgewekt./14 En indien Christus niet opgewekt is, zo is dan onze prediking ijdel, en ijdel is ook uw geloof./15 En zo worden wij ook bevonden valse getuigen Gods; want wij hebben van God getuigd, dat Hij Christus opgewekt heeft, Dien Hij niet heeft opgewekt, zo namelijk de doden niet opgewekt worden./16 Want indien de doden niet opgewekt worden, zo is ook Christus niet opgewekt./17 En indien Christus niet opgewekt is, zo is uw geloof tevergeefs, zo zijt gij nog in uw zonden./18 Zo zijn dan ook verloren, die in Christus ontslapen zijn./19 Indien wij alleenlijk in dit leven op Christus zijn hopende, zo zijn wij de ellendigste van alle mensen./20 Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, en is de Eersteling geworden dergenen, die ontslapen zijn./21 Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een Mens./22 Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden./23 Maar een iegelijk in zijn orde: de eersteling Christus, daarna die van Christus zijn, in Zijn toekomst./24 Daarna zal het einde zijn, wanneer Hij het Koninkrijk aan God en den Vader zal overgegeven hebben; wanneer Hij zal te niet gedaan hebben alle heerschappij, en alle macht en kracht./25 Want Hij moet als Koning heersen, totdat Hij al de vijanden onder Zijn voeten zal gelegd

4:23-25²⁰⁷ en Romeinen 10:9²⁰⁸) en het Paulinische christendom is dan ook de kern van het catholicisme. De derde-eeuwse exegeet Origenes (die Mattheüs 19:12²⁰⁹ toepaste en zichzelf castreerde) heeft het over de verrijzenis in een vergeestelijkte mens en niet over de verrijzenis van het vlees, de kerkvader Methodius van Olympos (+311) spreekt over de verrijzenis als

hebben./26 De laatste vijand, die te niet gedaan wordt, is de dood./27 Want Hij heeft alle dingen Zijn voeten onderworpen. Doch wanneer Hij zegt, dat Hem alle dingen onderworpen zijn, zo is het openbaar, dat Hij uitgenomen wordt, Die Hem alle dingen onderworpen heeft./28 En wanneer Hem alle dingen zullen onderworpen zijn, dan zal ook de Zoon Zelf onderworpen worden Dien, Die Hem alle dingen onderworpen heeft, opdat God zij alles in allen./29 Anders, wat zullen zij doen, die voor de doden gedoopt worden, indien de doden ganselijk niet opgewekt worden? Waarom worden zij voor de doden ook gedoopt?/30 Waarom zijn ook wij alle ure in gevaar?/31 Ik sterf alle dagen, hetwelk ik betuig bij onzen roem, dien ik heb in Christus Jezus, onzen Heere./32 Zo ik, naar den mens, tegen de beesten gevochten heb te Efeze, wat nuttigheid is het mij, indien de doden niet opgewekt worden? Laat ons eten en drinken, want morgen sterven wij./33 Dwaalt niet. Kwade samensprekingen verderven goede zeden./34 Waakt op rechtvaardiglijk, en zondigt niet. Want sommigen hebben de kennis van God niet. Ik zeg het u tot schaamte./35 Maar, zal iemand zeggen: Hoe zullen de doden opgewekt worden, en met hoedanig een lichaam zullen zij komen?/36 Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is;/37 En hetgeen gij zaait, daarvan zaait gij het lichaam niet, dat worden zal, maar een bloot graan, naar het voorvalt, van tarwe, of van enig der andere granen./38 Maar God geeft hetzelfde een lichaam, gelijk Hij wil, en aan een iegelijk zaad zijn eigen lichaam./39 Alle vlees is niet hetzelfde vlees; maar een ander is het vlees der mensen, en een ander is het vlees der beesten, en een ander der vissen, en een ander der vogelen./40 En er zijn hemelse lichamen, en er zijn aardse lichamen; maar een andere is de heerlijkheid der hemelse, en een andere der aardse./41 Een andere is de heerlijkheid der zon, en een andere is de

over het het opnieuw 'gieten' van de mens, die door de dood 'gesmolten' is, in zijn oorspronkelijke 'vorm' en de heilige Gregorius van Nyssa (335-394) ziet, zoals ook Paulus, de verrijzenis als een herstelproces: zoals de zonde van Adam de mens sterfelijke maakte, zo is Christus de tweede Adam die door het uitboeten van de

heerlijkheid der maan, en een andere is de heerlijkheid der sterren; want de ene ster verschilt in heerlijkheid van de andere ster./42 Alzo zal ook de opstanding der doden zijn. Het lichaam wordt gezaaid in verderfelijkeid, het wordt opgewekt in onverderfelijkeid;/43 Het wordt gezaaid in oneer, het wordt opgewekt in heerlijkheid; het wordt gezaaid in zwakheid, het wordt opgewekt in kracht./44 Een natuurlijk lichaam wordt er gezaaid, een geestelijk lichaam wordt er opgewekt. Er is een natuurlijk lichaam, en er is een geestelijk lichaam./45 Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levendmakenden Geest./46 Doch het geestelijke is niet eerst, maar het natuurlijke, daarna het geestelijke./47 De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit den Hemel./48 Hoedanig de aardse is, zodanige zijn ook de aardsen; en hoedanig de Hemelse is, zodanige zijn ook de hemelsen./49 En gelijkerwijs wij het beeld des aardsen gedragen hebben, alzo zullen wij ook het beeld des Hemelsen dragen./50 Doch dit zeg ik, broeders, dat vlees en bloed het Koninkrijk Gods niet beërven kunnen, en de verderfelijkeid beërft de onverderfelijkeid niet./51 Ziet, ik zeg u een verborgenheid: wij zullen wel niet allen ontslapen, maar wij zullen allen veranderd worden;/52 In een punt des tijds, in een ogenblik, met de laatste bazuin; want de bazuin zal slaan, en de doden zullen onverderfelijk opgewekt worden, en wij zullen veranderd worden./53 Want dit verderfelijke moet onverderfelijkeid aandoen, en dit sterfelijke moet onsterfelijkeid aandoen./54 En wanneer dit verderfelijke zal onverderfelijkeid aangedaan hebben, en dit sterfelijke zal onsterfelijkeid aangedaan hebben, alsdan zal het woord geschieden, dat geschreven is: De dood is verslonden tot overwinning./55 Dood, waar is uw prikkel? Hel, waar is uw overwinning?/56 De prikkel nu des doods is de zonde; en de kracht

zonde aan de mens zijn staat van onsterfelijkheid teruggeeft.

Echter, men kan zich hierbij de bedenking maken dat hier niet de persoonlijke onsterfelijkheid van elke mens bedoeld kan worden aangezien de voorgestelde vergelijking wat betreft het eerste deel slaat op Adam en derhalve op de mensheid als zodanig die ten val komt, zodat ook met het tweede deel van de vergelijking, namelijk betreffende de verlossing en de opstanding, niet de afzonderlijke mensen bedoeld kunnen worden maar wel opnieuw de mensheid als zodanig die dan immers via het als kerk verrezen lichaam van Christus diens eeuwig leven of diens onsterfelijkheid realiseert.

der zonde is de wet./57 Maar Gode zij dank, Die ons de overwinning geeft door onzen Heere Jezus Christus./58 Zo dan, mijn geliefde broeders! Zijt standvastig, onbewegelijk, altijd overvloedig zijnde in het werk des Heeren, als die weet dat uw arbeid niet ijdel is in den Heere.”

207 Romeinen 10:9, Statenvertaling: 9 “*Namelijk, indien gij met uw mond zult belijden den Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, zo zult gij zalig worden.*”

208 Romeinen 4:23-25, Statenvertaling: “23 *Nu is het niet alleen om zijnentwil geschreven, dat het hem toegerekend is;/24 Maar ook om onzentwil, welken het zal toegerekend worden, namelijk dengenen, die geloven in Hem, Die Jezus, onzen Heere, uit de doden opgewekt heeft;/25 Welke overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking.*”

209 Mattheüs 19:12, Statenvertaling: “*Want er zijn gesnedenen, die uit moeders lijf alzo geboren zijn; en er zijn gesnedenen, die van de mensen gesneden zijn; en er zijn gesnedenen, die zichzelf gesneden hebben, om het Koninkrijk der hemelen. Die dit vatten kan, vatte het.*”

Dat laatste brengt ons terug bij Plato's vormenleer en bij de gedachte om de individuele mensen te beschouwen als onvolmaakte en vergankelijke emanaties van de volmaakte en onsterfelijke *idee* 'mens'.²¹⁰

6

Uiteraard is de bovenstaande gedachtegang oneigenlijk: de eigenschap van sterfelijkheid of onsterfelijkheid is irrelevant met betrekking tot de *idee* 'mens'. Een idee kan niet sterfelijk of onsterfelijk zijn, evenmin als een vorm, een archetype, het DNA van een soort of een getal: al die zaken zijn immaterieel, zij hebben een stoffelijk en derhalve een vergankelijk medium nodig dat bovendien verwisselbaar is maar hun essentie is onstoffelijk van aard. En dat houdt uiteraard in dat zowel de zondeval waarmee Adam de mens als zodanig sterfelijk zou hebben gemaakt als het verlossingswerk waarmee de 'tweede Adam' de onsterfelijkheid van 'de' mens hersteld zou hebben, irrelevant zijn: de eigenschappen van sterfelijkheid of onsterfelijkheid zijn irrelevant met betrekking tot ideeën en de theorieën van zondeval en verlossing zijn in dat licht nog maar moeilijk te begrijpen.

Vandaar moet dan ook een onderscheid gemaakt worden tussen enerzijds de mensheid en anderzijds de mens of de *idee* 'mens' en de mensheid moet dan noodzakelijkerwijze gezien worden als een nieuw, stoffelijk organisme, bestaande uit al de stoffelijke mensen. Het gaat niet om de soort of om het soortbegrip maar om

210 Tekst d.d. 13 oktober 2023.

het tot stand komen of het opnieuw tot stand komen van een organisme, namelijk het lichaam van een nieuw wezen - de mensheid - waartoe alle afzonderlijke menselijke individuen dienst doen als cellen.

Onmiddellijk moet hierbij opgemerkt worden dat het nieuwe wezen dat aldus tot stand komt en dat de hele aarde zou omvatten, zal gekarakteriseerd worden door een specifieke orde waaraan al de afzonderlijke cellen gehoorzamen en die orde wordt tot stand gebracht en in stand gehouden door regels en wetten. Gaat het om puur natuurlijke wetten, meer bepaald om de wetten van de jungle gehoorzaamend aan het recht van de sterkste, dan kan er bezwaarlijk sprake zijn van een nieuw lichaam omdat het geheel van alle mensen dan gewoon resulteert in de soort. Gaat het om een totalitair systeem dat gehoorzaamt aan een potentaat, dan worden alle cellen geëgaliseerd tot een massa van volgelingen, robots of soldaten. Is er echter sprake van een gecoördineerd samenwerkingsverband tussen alle cellen die functionele weefsels en organen vormen, dan kan men misschien al spreken over 'een mensheid'.

Nu is er helemaal geen religie nodig en zeker geen christendom om 'een mensheid' in een of andere vorm tot stand te brengen: het communisme streeft met het wereldcommunisme exact hetzelfde na als de Islamitische Staat, het Katholicisme en de liberale wereldhandel die zich vertrouwt op de 'onzichtbare hand' van Adam Smith. Maar allemaal willen zij dat iedereen hun ideologie aanneemt. In het geval waarbij alle individuen gekerstend zijn, zou het zogenaamde verzezen li-

chaam van Christus tot stand komen. Waar allen zich tot het communisme bekeren, wordt de wereld één staat zoals beschreven door Orwell in zijn *1984*. En ook de theocratieën streven de wereldheerschappij na. Het resultaat is echter nimmer de mensheid onder een of andere ideologie maar wel een strijd van de aanhangers van de vele verschillende ideologieën en dat wil zeggen: oorlog.²¹¹

De zege van Lucifer

In de vierde eeuw beschreef Augustinus van Hippo drie stadia in de menselijk evolutie gezien door de bril van wat de katholieke theologie zou worden. Het eerste stadium dateert van voor de zondeval, waarin de mens nog **vrij** was om te "**kunnen zondigen**", hij kon immers nog steeds kiezen om al dan niet van de boom van de kennis van goed en kwaad te eten. Dit was het stadium van "**posse peccare**". Edoch, eenmaal hij gegeten had van de appel, eenmaal hij ongehoorzaam geweest was, eenmaal hij gezondigd had, was hij eens en voorgoed een zondaar en kon hij er niet meer voor kiezen om níet te zondigen: hij was **niet langer totaal vrij**. Dit tweede stadium is volgens Augustinus het stadium van het "**niet (meer) kunnen niet zondigen**" of "**non posse non peccare**". Als derde en laatste stadium zag Augustinus het stadium van na de wederkomst van Christus op de nieuwe aarde waar mensen niet meer kunnen (en ook niet meer willen) zondigen, het stadi-

211 Tekst d.d. 14 oktober 2023.

um van het "*non posse peccare*" dat het paradijs in glorie nog zou overtreffen.

Wij willen Augustinus niet naar de kroon steken maar de werkelijkheid van alledag toont overtuigend en jammer genoeg aan dat het derde stadium van het "*niet (meer) kunnen zondigen*" of het "*non posse peccare*" zich nu inderdaad aandient, maar dan helemaal niet in die betekenis die Augustinus eraan gaf. Immers, niet Christus is teruggekomen maar wel Lucifer en de nieuwe aarde overtreft het paradijs van weleer ook niet, zij is daarentegen de hel zelf met al haar attributen, het vuur en de duivels incluis. Het "*non posse peccare*" is er nu immers in de ooit ondenkbare betekenis van het allergrootste kwaad waarbij alle waarden omgekeerd werden, gehoor gevend naar het gebod: "*De duivel ziet u, hier vloekt men niet*". En men moet blind zijn om dit niet te zien.

"Orde der Artsen wil dat u uw dokter verwittigt wanneer u een consultatie opneemt met smartphone"²¹², zo blokt HLN van gisteren en dat wil zeggen dat voortaan iedereen gecontroleerd wordt en wel *door* iedereen en ook nog met betrekking tot alle gestelde en niet gestelde handelingen en gesproken én niet gesproken woorden. De camera's alom en het BurgerInformatieNetwerk met als het op de planken naar binnen geslopen motto van "*iedereen spion van iedereen*", blijkt

212 Zie: *Het Laatste Nieuws* d.d. 14 oktober 2023: <https://www.hln.be/medisch/orde-der-artsen-wil-dat-u-uw-dokter-verwittigt-wanneer-u-een-consultatie-opneemt-met-smartphone~a3496c43/>

helemaal niet de uitkomst van de veiligheid die men oorspronkelijk beweerde na te streven maar wel die van het waterdichte wantrouwen: het vertrouwen immers werd definitief onmogelijk gemaakt, iedereen gaat nu principieel altijd en overal bij de duivel te biechten en men kan zich het beste de situatie voorstellen van de biechteling in de biechtstoel waarin de biechtvader werd vervangen door een camera die de bekentenissen opneemt en ook *stante pede* uitzendt naar de verste uithoeken der aarde (op ieders smartphone en pc).

Hiermee rijft de sluwe Lucifer uit Vondels gelijknamige toneelspel de overwinning binnen met als resultaat het einde van de vrijheid, wat nota bene ook het einde is van de mens. In het jaar 1654 beschrijft Joost van den Vondel hoe Lucifer, aangesteld als stadhouder over de schepping, het afkeurt dat God de engelen, die toch zuivere geesten zijn, de opdracht geeft om de mens die deels van stof is, te dienen. In zijn Lucifer schreeuwt de jaloerse Belzebub het uit nadat de gezant Apollion verslag uitbracht over hoe de mens door de schepper op handen wordt gedragen:

*"Men zou ons Paradys om Adams hof verwenschen.
't Geluck der Engelen moet wycken voor de
mensen'."*²¹³

213 Tekst d.d. 15 oktober 2023.

A.I.

Een halve eeuw geleden, in een college ergens te lande, spelde een oude pater Jezuïet in het dagelijkse uur-tje godsdienst aan zijn leerlingen de volgende les: *“Waar moet gij op letten als ge in nood zijt en ge zoekt hulp? Twee zaken, kindertjes! Niet één maar wel twee zaken! En dat zijn de volgende. Vooreerst moet ge u wenden tot iemand met kennis van zaken. Met buikpijn moet ge niet naar een handlezer gaan! Hoort gij dat goed? We zijn nu in het jaar 1973 maar nog altijd sterven massa's mensen door bijgeloof, mensen die gered hadden kunnen worden. Erg voor mensen die niet naar een dokter toe kunnen omdat er geen dokter is of omdat zij die niet kunnen betalen, maar nog veel erger voor mensen die dat wel kunnen maar die liever naar een astroloog gaan of naar een pendelaar! Dus onthoud het goed: met maagpijn gaat gij naar een dokter toe, iemand die geneeskunde gestudeerd heeft!”*

De pater Jezuïet kijkt of zijn leerlingen nog volgen, hij herademt en gaat door: *“Raadpleeg iemand met kennis van zaken, dat is dus de eerste regel die gij in acht moet nemen. Maar luister nu goed: er is nog een tweede regel en die is zo mogelijk nog belangrijker dan de eerste. Heeft er iemand een idee? Niemand? Luister nu dus maar heel goed!”*

De leerlingen zetten zich schrap, de pater vervolgt: *“Degene die gij raadpleegt moet kennis van zaken hebben maar alleen kennis van zaken volstaat niet: een raadgever moet u niet alleen kunnen helpen, hij moet*

het ook nog willen doen! Ja, gij hoort mij goed want het is geen vanzelfsprekendheid dat mensen hun kennis gebruiken om het goede te doen! Steeds vaker gebruiken mensen hun kennis... niet om anderen te helpen maar om er zichzelf mee te verrijken en andere mensen te bedriegen! Kennis is een verrukkelijk goed... als die ook nog in goede handen is en vanzelfsprekend is dat niet: wetenschap en techniek worden in één adem genoemd met de vooruitgang maar als de ethiek ontbreekt, dient de kennis om wapentuig te fabriceren!”

De leerlingen zijn nu een en al aandacht. Wat de pater zegt, lijkt eenvoudig maar dat is het allerminst. En hij opent nu zijn doos met voorbeelden: *“Er bestaan malafide artsen die u kunnen maar niet willen helpen omdat het hun eerste zorg is om zich middels uw ziekte te verrijken en zij houden u aan het lijntje en dan doen ze uiteraard het tegenovergestelde van datgene waarvoor zij gestudeerd hebben want ze hebben er baat bij dat gij ziek zijt en dat ge ziek blijft omdat ge dan op consultatie blijft komen en pillen blijft nemen. Steeds meer artsen schrijven hun patiënten verslavende middelen voor en het gebeurt wel in die mate dat vandaag een vierde van alle mensen in de geïndustrialiseerde wereld geregeld tranquillizers nemen, pepmiddelen, slaappillen, pijnstillers of antidepressiva en de farmaceutische industrie, die hier een gigantische bedrijvigheid vertegenwoordigt, zou iedereen wel kunnen helpen maar het hoofddoel wordt steeds vaker winst... en dus mensen ziek maken!”*

“Knoop het dus goed in uw oren: niet één doch twee voorwaarden moeten voldaan zijn als gij bij iemand om hulp gaat: de helper moet u kunnen helpen maar hij moet dat ook nog willen doen en die tweede voorwaarde wordt mettertijd belangrijker om in het oog te houden omdat de wereld onmenselijker wordt onder invloed van de nieuwe religie, het bijgeloof aan de mammon. Hebt gij dat allemaal goed begrepen?”

Een halve eeuw later, in het jaar 2023, blokken de kranten: *“Artificiële intelligentie belt eenzame ouderen in Madrid*” en in het artikel leest men: *“Oudere mensen zullen automatisch worden opgebeld. De stem van de AI zal bijzonder realistisch klinken.”*²¹⁴

Inderdaad, met kennis, met wetenschap, met artificiële intelligentie worden de oudjes in de waan gebracht dat iemand naar hen luistert, ja, dat een medemens medelijden met hen heeft en weldra iets zal doen om hen uit hun benarde situatie te bevrijden. Misschien zal hij of zij de betrokken senior wel een bezoekje brengen? Misschien zal die er wel voor zorgen dat de maaltijden morgen wat steviger worden want van een budget van twee euro daags kan men zich bezwaarlijk gezond voeden? Misschien zal hij of zij, hem of haar wel weghalen uit dat vervloekte tehuis en worden de ouderen dan elders ondergebracht waar zij niet zo betutteld worden alsof zij kleine kleuters waren? Wie zal het zeggen!

²¹⁴ <https://www.spanjevandaag.com/16/10/2023/artificiele-intelligentie-belt-eenzame-ouderen-in-madrid/>

Edoch, artificiële intelligentie belt niemand op want artificiële intelligentie is geen mens, artificiële intelligentie denkt niet na en voelt ook niet, maakt geen plannen en zeker geen plannen om bij de 'gesprekspartner' op bezoek te komen, laat staan om die bij te springen en uit zijn benarde toestand te bevrijden. Artificiële intelligentie is een louter instrument, een ding dat doet alsof het spreekt en luistert, meeleeft en belooft. Het doet alsof, het is een stukje hoogtechnologie bedoeld om anderen laag te houden, om hen om de tuin te leiden, rustig te houden, op het verkeerde been te zetten, te manipuleren of in een waan te brengen die alleen profijt bezorgt aan wie het technologisch snuffje in kwestie kopen en verkopen.

En is dit niet de te verwachten logische stap na de aan de gang zijnde ontmenselijking van de mens? Want aan de kassa van het warenhuis zit een juffrouw zich zwaarlijvig te drinken in de cola terwijl zij voldoet aan de eis van haar werkgever: zij glimlacht, rekent af en wenst de klant die zij van haar noch pluimen kent, een fijne dag. Het is niet uitgesloten dat die wens vanuit het diepste van haar hart komt maar (en nu volgt een paradox:) veel waarschijnlijker is het dat zij zich gedraagt precies zoals het door haar baas van haar wordt gevraagd, wat wil zeggen: als een robot want zij is ten slotte ook maar een mens. De kassajuf maar ook de gerant, de rekkenvullers, de mensen aan de beenhouwerij, de bakkers in de winkels en de leraren op school, de politiemensen op straat, de dokters en de advocaten, kortom allen die aan de slag zijn in een maatschappij

die doet denken aan wat Dostojevski typeerde als het 'kristallen paradijs', waarmee de grote automaat bedoeld wordt waarop de staat is gaan gelijken en waarvan wij allen steeds vaker louter onderdelen zijn, ontmenselijkte mensen en derhalve massamensen, in de economie elkaar beconcurrerende automaten die gestaag evolueren naar in de oorlog elkaar dodende soldaten.

De robot of de niet-mens die onvermijdelijk de onmens is, volgt logischerwijze uit de mens als die ontmenselijkt wordt en zo ziet men na de rage van de modepoppen, zoals vrouwen maar ook mannen steeds vaker worden getypeerd, dat echte poppen nu hun plaats gaan innemen. Bejaarde doch stinkend rijke potentaten pronken op de foto met aan hun zijde een jeugdige filmster; zij geven alle anderen het nakijken maar dat doet de filmster op den duur ook met hen omdat zij nu eenmaal werd betaald om te acteren en omdat zij daar ook mee ophoudt als de input stopt of als een concurrent van haar bestuurder méér biedt.

De eerste fase is dus die waarbij mensen onder druk van het bestuur van geld en macht zichzelf herleiden tot in dit geval een modepop en in de tweede fase die daar logischerwijze op volgt, houden mensen gewoon op met trouwen en schaffen zij zich een pop aan van plastic die echter échter lijkt dan de onbetaalbare eega van de potentaat. Inderdaad, steeds meer jonge mensen blijven single en getrouwde koppels slapen apart.²¹⁵ In

²¹⁵ <https://www.hln.be/seks-en-liefde/waarom-steeds-meer-jonge-japaners-single-blijven-en-getrouwde-koppels-apart-slapen->

de kranten leest men almaar vaker: “*Mannen en vrouwen weten niet meer hoe ze elkaar kunnen verleiden. Maar ook de virtuele en fictieve wereld waarin velen leven is een rem. Jongens worden verliefd op manga-figures. Fysiek contact in het openbaar is taboe.*”²¹⁶ Prostitutie, telefoonseks en sekspoppen van siliconen nemen de plaats in van de onder druk van de hegemonie van het geld sowieso al geacteerde partners.²¹⁷ Zelfs filosofieprofessor Etienne Vermeersch geloofde in het zogenaamde Turing-criterium: van een machine moet aangenomen worden dat zij kan denken vanaf het ogenblik dat men niet langer in staat is om (*in casu*: bij contact middels chatten) de machine erop te betrappen dat zij géén mens is. En is dit niet de omgekeerde wereld?

Jawel, op geacteerde partners of ontmenselijkte mensen volgt geheel logischerwijze de “*Artificial Intelligence*” want met die ronkende titel pakken de *sales managers* van die perverse producten uit terwijl zij het vervolg van de ontmenselijkte mensen op de markt brengen en dat zijn de niet-mensen, de robots. Gij hoort het goed en het is de klaspater van weleer die ons vanuit het graf herinnert aan de les: “*Het lijkt er hoe langer hoe meer op dat de robots die volgen op de ontmenselijkte mensen, waarachtig intelligent zijn en als geen ander kennis van zaken hebben maar het staat als*

[br~a09ca50c/](#)

216 <https://www.sterkinjerelatie.be/woordt-konkatsu-de-nieuwe-norm/>

217 <https://www.rftnieuws.nl/editienl/artikel/522381/japanse-man-heeft-buitenechtelijke-relatie-met-sekspop>

een paal boven water dat al wie dat geloven en het bovendien slikken dat zij ook nog de wil hebben om te helpen, de bal helemaal mis slaan: van een wil kan daar slechts sprake zijn in de zin waarin men ook aan een valstrik een wil kon toeschrijven want in wezen gaat het hier om uiterst bedrieglijke tuigen, koelbloedige moordtuigen zelfs, geprogrammeerd om bij hun cliënten - zeg maar slachtoffers - dezelfde waan te creëren die het lokaas schept voor de vis net vooraleer die toehapt en aan de hengel bengelt!”²¹⁸

Multidisciplinariteit

Iedereen denkt te weten wat vakidiotie is maar kennelijk slagen maar weinigen erin om deze vorm van onverstand ook nog te herkennen als hij zich voordoet, getuige de aperte onfrisse onenigheid onder deskundigen ter gelegenheid van de jongste pandemie waardoor het krediet dat de (medische) wetenschap altijd al had genoten wereldwijd, een historische deuk heeft gekregen waarvan zij nog steeds niet helemaal bekomen is en ten gevolge waarvan sommigen gaan vrezen dat haar een gelijkaardig lot is beschoren als de (katholieke) kerk.

De verregaande specialisatie van vele samenwerkende individuen die zich in de menselijke noösfeer voltrekt, bereikt een grotere vruchtbaarheid of functionaliteit naarmate de verschillende bedrijvigheden erin slagen om naadloos aansluiting te vinden bij elkaar, wat wil

218 Tekst d.d. 17 oktober 2023.

zeggen: in de mate dat zij optimaal georganiseerd zijn, en dat laatste betekent dat zij een organisatie moeten vormen en wel naar het voorbeeld van een orgaan of zelfs van een organisme. Functionaliteit of vruchtbaarheid als zodanig bereikt een climax in de biosfeer of de sfeer van de levende organismen, die de dode stoffen verenigen tot cellen, cellen tot weefsels, weefsels tot organen en organen tot levende wezens maar die overtreffen dan ook nog eens zichzelf door zich middels hun bewustzijn onderling te organiseren tot groepen en uiteindelijk tot de wereldgemeenschap.

Dat wil meteen zeggen dat daar waar de onderlinge aansluiting van de verschillende entiteiten niet naadloos is, het systeem als zodanig mank loopt, desintegreert en verdwijnt zoals dat ook het geval is met organen en weefsels waaruit de orde verdwijnt, wat betekent dat er niet langer wordt samengewerkt en in dat geval zullen het organisme, de organen, de weefsels en de cellen gewoon rotten. Jammer genoeg gebeurt dat vandaag bij de helft van de mensen en wel in gevolge de vermeende productie van 'welvaart'.

Dit rottingsproces inzake organisaties betekent de desintegratie van de verschillende onderdelen en dat wil zeggen dat de elementen niet langer onderling communiceren, dat ze terugvallen op zichzelf en zich als het ware in zichzelf opsluiten: zij doen alleen nog wat onwetende cellen doen, namelijk eten, groeien en afval (gif) produceren: zij worden kankercellen. En het equivalent van de kankercellen in het maatschappelijk verband zijn ongetwijfeld de vakidioten: kanker betekent

voor een levend wezen wat vakidiotie is voor een organisatie. De vakidoot probeert zijn inzichten op te dringen aan mensen die kijken door een heel andere bril en als ook zij vakidioten zijn, wordt er niet langer samengewerkt maar geconcurrerd. Edoch, er is nog een veel belangrijker aandachtspunt.

Waar specialisatie en samenwerking zijn, is immers nog steeds geen sprake van multidisciplinariteit: die slaat namelijk niet op het samen bestaan van verschillende disciplines en zelfs niet op het onderling interageren ervan. Van multidisciplinariteit kan pas sprake zijn waar verschillende disciplines beheerst worden en die beheersing gebeurt noodzakelijk door mensen. Meer bepaald geldt voor multidisciplinariteit dat de beheersing van verschillende disciplines zich moet verenigen in een persoon, waar ze in feite samenkomen in zijn hersenen of in zijn gedachten, in zijn kennis. De kennis van de ene discipline ontmoet de kennis van een andere discipline pas in iemands hersenen en eerst daar zorgt het samenkomen van verschillende kennisgebieden voor een vermenigvuldiging van die kennis, die dan veel meer wordt dan de som van twee of meer vakgebieden naast elkaar.

Immers, men stelt zich al te gauw tevreden met de idee dat multidisciplinariteit bereikt wordt van zodra men specialisten van de meest uiteenlopende pluimages rond één en dezelfde tafel kan zetten en wat betreft de geneeskunde: als men een team ter beschikking heeft met daarin een massa aan medici die elk een heel klein stukje kennen van de totale mens want samen moeten

die er wel alles over weten. Edoch, hier wordt exact dezelfde denkfout gemaakt als onze politici vandaag doen (en overigens altijd al gedaan hebben) en zo bijvoorbeeld zeggen onze onderwijsministers: we hebben nu een nieuwe methode van onderricht uitgevonden; de leerlingen moeten niets meer uit het hoofd leren, ze moeten alleen nog weten waar ze alles kunnen vinden! Alsof het volstond om toegang te hebben tot een database teneinde kennis te hebben. Als dat ook nog eens waar was, dan was de hoofdbibliothecaris van de boekentoren ongetwijfeld de verstandigste mens van Vlaanderen.²¹⁹

Wat met osteopathie?

1

De arts Andrew Taylor Still (1828-1917), tevens chirurg in de Amerikaanse burgeroorlog (1861-1865) waarin hij overigens ook ijverde voor de afschaffing van de slavernij, stichtte in Kirksville (Missouri) de *American School of Osteopathy* (de huidige *A.T. Still University*). In die oorlog stierven zijn vrouw en vier kinderen door hersenvliesontsteking. De idee dat ziekten konden verwekt worden door microben was er pas met Robert Koch die er in 1905 de Nobelprijs voor kreeg en het eerste antibioticum, penicilline, werd pas in 1928 ontdekt (door A. Fleming) terwijl de toenmalige behandelmethode van meningitis met kwik(I)chloride vaak leidde tot vergiftiging. Still spendeerde de rest

219 Tekst d.d. 20 oktober 2023.

van zijn leven aan het zoeken naar een minder schadelijke en meer effectieve geneeswijze. Om de anatomische structuur en de functie bloot te leggen van weefsels, werkte Still op lijken. Wellicht vanuit zijn methodistische achtergrond²²⁰ kante hij zich tegen het (metafysisch) materialisme dat alles ziet als opgebouwd uit materie (en energie) en dat de geest beschouwt als een product van de hersenwerking.²²¹ Still liet zich inspireren door de tegenhanger ervan: het (vooral door Berkeley uitgewerkte) spiritualisme dat, geheel andersom, de stof beschouwt als een verschijningsvorm van de geest.

Dat laatste is niet zonder belang voor een eventuele verdediging van alvast zekere facetten van de osteopathie als een legitieme vorm van geneeskunde en wel hierom, dat het materialistisch wereldbeeld niet zo van-

220 Dit protestants geloof richt zich op de Bijbel; onder meer het sterk door de barmhartigheid geïnspireerde Leger des Heils is er een voortvloeiende van.

221 Materialisme kan gedefinieerd worden als: *“die opvatting welke voorhoudt (1°) dat het wezen van al het zijnde enkel bepaald wordt door de stoffelijkheid, en dus niet door een beginsel (zoals God of de ideeën) dat het zijnde in kwestie eerst fundeert, en (2°) dat het gedrag van al het zijnde enkel bepaald wordt door oorzakelijkheid. (Materialismus (von: Materie), die Anschauung, dasz alles, was ist, nicht bestimmt sei durch etwas, das von u. über allem sinnlich Erfahr- u. Begreifbaren dieses erst begründet (Gott, Geist, Weltvernunft, Ideen), sondern in seinem Sein nur bestimmt sei durch Stofflichkeit (Materialität), in seinem Verhalten nur durch Wirkungsursächlichkeit (Kausalität). - Gegensatz: Spiritualismus”* Zie ook: Bauwens, Jan, *Trans-atheïsme. Een christelijk geïnspireerde verrijzenis uit het hedendaags materialisme.* (Bijgewerkte versie van de tekst, gedateerd: JUNI 2003), Serskamp 2003, pp. 27v.

zelfsprekend is als vandaag vaak wordt aangenomen: de kritiek op het fysicalisme en het microreductionisme die aan de grondslag ervan liggen, dateert van de vierde eeuw en is even grondig als overtuigend omdat het succes van het bekritiseerde wereldbeeld alles te maken heeft met een jammerlijke doch bijzonder hardnekkige denkfout.²²²

2

Het in het westen heersende, positivistische, materialistische wereldbeeld steunt op het fysicalisme en op het microreductionisme: het neemt aan dat alleen materie en energie bestaan, alleen datgene wat (zintuiglijk of logisch-mathematisch uit het zintuiglijke afgeleid) kan worden waargenomen en dat alles opgebouwd is uit telkens kleinere bouwstenen, waarbij de meest elementaire zeer zeker nog niet ontdekt zijn. De opvatting dat deze wezenlijk energetisch-materiële werkelijkheid gehoorzaamt aan wiskundige en natuurkundige wetten die derhalve principieel kenbaar zijn met de menselijke rede, is bijzonder hoopgevend met het oog op het beheersen van deze werkelijkheid omdat men gelooft dat er aldus op solide gronden naar gestreefd kan worden om de fataliteit van de menselijke afhankelijkheid van al het natuurlijke te overstijgen: ziekte en dood hoeven misschien niet ons lot te zijn als wij maar de moed opbrengen om er met onze rede, met zelfvertrouwen en met ijver met het hele mensdom tegenaan te gaan.

222 Tekst d.d. 25 oktober 2023.

Niet alleen atheïsten zijn vaak deze mening toegedaan zoals beroemde versregels uit Müllers *Winterreise* getuigen: “*Will kein Gott auf Erden sein,/Sind wir selber Götter.*” Ook gelovigen en meer bepaald christelijke theologen, zijn die overtuiging toegedaan omdat zij de mens steeds vaker gaan beschouwen als deelnemer aan Gods schepping, met op de achtergrond het geloof dat de menswording van God hand in hand gaat met de vergoddelijking van de mens die dan zoals uitgebeeld door kunstenaars zoals de schilder Jean Delville verrijst als “*l' Homme Dieu*” want, zoals de Bijbel leert, zijn wij geschapen “*naar Gods beeld en gelijkenis.*”

Anderen echter, noemen deze visie hoogmoedig en zo hangen zij een filosofie aan van de eindigheid die de mens erop wijst dat achter zijn streven naar zuivere kennis de zondige wil schuilt om aan God gelijk te zijn. De Duits-Belgische fenomenoloog Rudolf Boehm heeft het streven naar zuiver theoretische kennis in zijn werk uit 1977, *Kritik der Grundlagen des Zeitalters*, omschreven als hoogmoedig. De waarde van wetenschap kan pas uitgedrukt worden in termen van haar ultiem nut voor ons, mensen, en bij uitbreiding de ganse noösfeer. Kennis op zich of kennis omwille van de kennis is een louter spel en derhalve een monster omdat de toepasbaarheid van kennis haar ultieme feedback is.

Ook de zogenaamd louter theoretische kennis ontspoot als zij niet uiteindelijk in functie van haar toepasbaarheid beoefend wordt. Zelfs en bij uitstek de wijsbegeerte is er voor ons. Kennis is derhalve noodza-

kelijk met *kunde* verbonden en des te meer voor de geneeskunde geldt dat haar waarde moet gemeten worden aan haar vermogen om de (menselijke) gezondheid te herstellen of te handhaven. Zuiver theoretische kennis zoals de wiskundige, kan over de werkelijkheid niets zeggen en dat ervoer reeds René Descartes bij de vaststelling dat zowel in de werkelijkheid als in de droom de som van de hoeken van een rechthoekige driehoek 180 graden is, waaruit te besluiten valt dat de zuiver wiskundige kennis en de zuiver theoretische kennis in het algemeen, zich niets laat gelegen zijn aan het onderscheid tussen werkelijkheid en droom en dat zij derhalve nietszeggend is - zij is een louter spel.

De miskennis van de plicht van het theoretische weten om zich te onderwerpen aan het oordeel van de mensen in wiens dienst dit weten staat, verbergt zich in allerlei uitvluchten (en zo bijvoorbeeld worden bepaalde werkingen van medicijnen heel 'handig' 'bijwerkingen' genoemd) om tenslotte niet te moeten toegeven dat al te vaak uiteindelijk de nadelen van een behandeling de baten opheffen. Het beschreven euvel is eigen aan de fundamenteën zelf van onze tijd en het was Rudolf Boehm die daarover zijn *Kritik der Grundlagen des Zeitalters* publiceerde.

Bij uitstek de geneeskunde is een wetenschap die zich principieel *niet* bezondigt aan het weten ter wille van het weten zelf maar bij haar toepassingen komt zij (alvast in onze contreien) in het vaarwater van een kapitalistische economie die wél lijdt aan het euvel van de middeldoelomkering: onze economie produceert om te

produceren, zij groeit om te groeien en deed zij dat niet, dan zou zij kapseizen, wat zij vandaag ook doet omdat een onvoorziene crisis een rem zet op haar groei. De rode economie - de planeconomie - blijkt hiertegen veel beter bestand. De kapitalistische economie corrupteert wetenschap en techniek zoals macht waarheid corrupteert.

Zo ook moet men zich ervoor hoeden de feiten niet ondergeschikt te maken aan de wetenschappelijke wetten zoals men doet waar men in zijn religieuze arrogantie zelfverzekerd en heldhaftig wetenschappelijke bevindingen van tafel veegt met Bijbelse citaten. Zo bijvoorbeeld werkt een vaccin niet omdat de wetenschap voorschrijft dat het moet werken: het werkt als het de afweer stimuleert precies zoals eender welk medicijn werkt als het ons van een ziekte af helpt. De economie wil dat vaccins die massaal worden geproduceerd ook worden verkocht en daartoe moeten ze eerst werken, willen of niet. Hetzelfde geldt voor de beruchte mondmaskers.²²³

Derhalve zijn zowel het geloof in de almacht van het zuiver wetenschappelijk weten als het geloof in de waarheid van de heilige geschriften in hetzelfde bedje ziek: telkenmale gaat het om vormen van absolutisme of fanatisme, wat wil zeggen: het onvermogen om de beperkingen te aanvaarden die nu eenmaal horen bij het mens-zijn. Mensen zijn geen goden, er bestaat geen absoluut weten, elke wetenschap die zich beroept op

223 Zie ook: J. Bauwens, *Panopticum Corona*, pp. 922-924.

absolute kennis deelt haar dictatoriaal karakter met de religies waaraan mensen zich tegen beter weten in onderwerpen zoals de burgers in de wereld van Georges Orwells dystopische roman *1984* belijden dat 1 opgeteld bij 1 gelijk is aan 3. Zij weten dat dit een onwaarheid is maar zij belijden deze leugen omdat dit van hen wordt afgedwongen en waar zij dat doen, manifesteert zich de triomf van de machthebber.

Op een bijzonder gesofisticeerd verkapte manier sluipt onder de invloed van machtshonger de leugen ook in de wetenschappelijke bedrijvigheid naar binnen die dan niet langer nuttig is voor ons maar schadelijk. En de leugen wordt gekenmerkt door haar neiging zich te verbergen, wat vrij vertaald betekent dat zij het open debat schuwt: zij gelooft dat zij met haar autoriteit de bevindingen en de meningen die haar tegenspreken, de autoriteit van de waarheid kan overtreffen maar dat laatste is uiteraard een gevaarlijke vorm van waanzin.²²⁴

3

De denkfout die aan de grondslag ligt van het fysicistisch wereldbeeld dat hand in hand gaat met het materialisme betreft een specifieke, onterechte veralgemening. Zij situeert zich waar de mens het denken dat uit zijn leefwereld stamt, roekeloos projecteert op de gehele werkelijkheid. In dat geval wordt de metafysische vraag naar de ultieme zijnsgrond van de werkelijkheid verengd tot de technische vraag naar haar ultieme

224 Tekst d.d. 26 oktober 2023.

bouwstenen. Ten onrechte, want de werkelijkheid is geen constructie.

Reeds in de vierde eeuw werd deze denkfout aan het licht gebracht door een van de allergrootste filosofen, de Noord-Afrikaan Aurelius Augustinus. In zijn *De Fide et Symbolo* (II:§2) bekritiqueert hij namelijk ongelovigen die "*vanuit hun vertrouwdheid met handenaarbeiders, huizenbouwers en allerlei andere artisanen die niets kunnen tot stand brengen zonder grondstof*", geloven dat ook God (een aan Hem externe) grondstof nodig had om alles te 'maken'. Maar zelfs indien God dingen tot stand bracht uit grondstof, dan werd ook die grondstof door Hem uit het niets geschapen, aldus Augustinus.²²⁵

Immanuel Kant wijst er op dat wij de natuur pas kunnen kennen in de mate dat wij in staat zijn om hem zelf te maken; waarmee hij in feite zegt dat wij de natuur niet kunnen kennen, want niet kunnen maken.²²⁶ En Spinoza onderscheidt, enerzijds, datgene wat zijn oorzaak in zichzelf heeft, met name God en de natuur, en, anderzijds, de dingen die hun oorzaak buiten zichzelf hebben.²²⁷ Ook Gödel wijst op het onderscheid tussen het scheppen van iets (- uit niets) en het construeren

225 AUGUSTINUS, Aurelius, *A treatise on faith and the creed (De fide et symbolo)*, Christian Classics Ethereal Library, Calvin College, updated May 27, 1999:322.

226 DE VOS, H., *Kant als theoloog*, Het Wereldvenster, Baarn 1968, pag. 63.

227 SPINOZA, Benedictus, *Ethica More Geometrico Demonstrata*. Uit het latijn vertaald en van aantekeningen voorzien door Nico Van Suchtelen, Wereldbibliotheek, Amsterdam 1979.

van iets uit iets anders (- uit iets dat reeds geschapen is).²²⁸ Ook Martin Heidegger wijst op het niet-geconstrueerde karakter van de werkelijkheid. Michael Inwood verwoordt het als volgt: *"Het ingewikkelde is niet samengesteld: het is niet opgebouwd door eenvoudige elementen te combineren, en het kan niet worden geanalyseerd alsof dat wel zo is"*.²²⁹

Als we even abstractie mogen maken van kunst en ethiek, kunnen we zeggen dat alle door mensenhanden gemaakte dingen werktuigen zijn, verlengstukken van ons lichaam. Onze wereld is een instrument, hij is ons gemeenschappelijk, uitgebreid lichaam. De grondstof voor dat instrument rekruteren wij uit de natuur. Omdat onze wereld een constructie is van onze handen, neigen wij er toe om ook de natuur als een constructie op te vatten. Een bouwwerk dat wij afbreken om er het onze mee op te richten. Maar dat is een vergissing. De natuur is niet op zijn beurt opgebouwd uit grondstof die weer van elders komt. Waar wij dat geloven, achten wij onszelf potentiële natuurmakers of goden.

De betekenis van deze uitspraak mag niet worden onderschat: wij kunnen de natuur niet (na)maken, omdat de natuur geen maaksel is. Omdat al datgene wat wij

228 WANG, Hao, *Logical Journey. From Gödel to philosophy*, The MIT Press, Cambridge, Massachusetts 1996, pag. 14: "Gödel distinguishes creation, in the sense of making something out of nothing, from construction or invention, in the sense of making something out of something else."

229 INWOOD, Michael, *Heidegger*, Lemniscaat 2000, vertaling: W. de Leeuw (O.U.P., Oxford 1997), pp. 110-111.

met onze plannen en handen tot stand brengen, opgebouwd wordt uit elementen (die wij in de natuur aantreffen), hebben wij de neiging om te denken dat ook de natuur zelf het resultaat van zo een bouwproces zou zijn. Geven wij aan deze neiging toe, dan bezondigen we ons aan inductie. Wanneer wij een boom materieel ontleden, vinden wij daarin stoffen zoals water, koolstof, en nog andere elementen. In wezen is die boom helemaal niet het resultaat van zo een “*samenstelling van elementen*”, en een hersamenstelling zou ons dan ook geen boom opleveren. In onze analyse hebben we ons immers beperkt tot de materiële analyse van één specifieke boom. Wat daar boven uitstijgt, kan niet meer worden geanalyseerd, wat “namaak” uitsluit. Maar vooral is “namaak” onmogelijk omdat een boom, en in het algemeen de natuur, geen maakwerk is. Het is bijvoorbeeld mogelijk voor een papegaai om een menselijke uitspraak na te zeggen, maar de essentie van de uitspraak, namelijk zijn betekenis, kan door de papegaai niet worden gevat, wat zijn prestatie irrelevant maakt. In zijn overmoedig geloof inzake het namaken van de schepping, gelijkt de mens nu op zo een sprekende ara, zich niet bewust van zijn potsierlijkheid. De mens met een mechanicistische wereldvisie is vergelijkbaar met de instrumentist die niet in staat is om ook maar het minste greintje gevoel te koesteren bij zijn eigen muzikale uitvoeringen, omdat hij doof is: voor hem is musiceren een harde labeur, iets zoals het sturen van een ingewikkelde machine. Nu geloven fysicisten dat de natuur zo een absurd orkest is zonder klank, alleen omdat zij niet in staat zijn te horen.

Zo laken bepaalde richtingen, zich beroepend op Carnap, de metafysica omdat haar uitspraken niet experimenteel verifieerbaar zijn.²³⁰ Maar de eis van toepasbaarheid van dit beginsel op de ganse werkelijkheid, verkapt eigenlijk de overtuiging van de (na-)maakbaarheid van de werkelijkheid. In het Logisch Positivisme, het fysicalisme en het microreducti-onisme, hebben we aldus te maken met het gevaar van de misvatting waarvoor onder meer Augustinus, Kant, Spinoza en Gödel waarschuwen. Daar acht de mens zichzelf God. Hij is dat niet, zegt Spinoza, want hij is niet 'zijn eigen oorzaak' (- 'causa sui').^{231 232}

4

Als methodist verwierp de grondlegger van de osteopathie, dr. Andrew Taylor Still, het materialisme, waarover wij hoger een en ander hebben gezegd. Benadrukken wij vervolgens dat iemands kijk op de wetenschap niet los staat van zijn wereldbeeld: wie vanuit een materialistisch wereldbeeld geloven dat de geest een bijwerking is van de hersenen, zullen geestesziekten behandelen door aan de hersenen te gaan sleutelen; wie daarentegen een spiritualistisch wereldbeeld aanhangen en derhalve geloven dat het lichaam een emanatie is van de geest, zullen de oorzaak van lichamelijke ziekten uiteraard gaan zoeken in de staat waarin de geest

230 Zie: AYER, A.J. (editor), *Logical Positivism*, Greenwood Press, Westport-Connecticut 1978 (The Free Press, Macmillan, pp. 60-81. Publishing Co., Inc., 1959).

231 Zie ook: J. Bauwens, *Trans-atheïsme*, pp. 31-33.

232 Tekst d.d. 26 oktober 2023.

verkeert. Immers, zouden ze anders handelen, dan ware hun geloof ijdel. Maar deze laatste opvatting, die ook de methodist dokter Still deelde en die mede aan het fundament ligt van zijn eigen geneeswijze die de osteopathie genoemd wordt, is een overtuiging die in feite berust op de wens of de waan van de mens om zijn lot in eigen handen houden.

Immers, het geloof dat de geest heerst over de materie, voedt de overtuiging dat men in staat is om met de eigen geest en meer bepaald met de eigen wil het lichaam te beheersen zoals een ruiter een paard beheerst. Dat is weliswaar tot op zekere hoogte het geval wat betreft bijvoorbeeld het bewegingsapparaat en wat betreft alle zogenaamd willekeurige zaken maar dat dit ook zou gelden met betrekking tot de onwillekeurige lichaamsfuncties wordt alleen al door de nomenclatuur zelf tegengesproken. Een gezond persoon is in staat om binnen de door de natuur bepaalde grenzen een armbeving te maken zoals hij dat maar wenst, edoch, reeds over de kniereflex heeft hij geen rechtstreeks meesterschap via zijn wil, laat staan over wat zijn hartspier doet of over de werking van zijn maag, zijn schildklier en zo verder. Trouwens, indien alle orgaanwerkingen zouden gehoorzamen aan de bevelen van de vrije wil, dan zou het bewustzijn daardoor zozeer in beslag worden genomen dat er geen tijd meer zou overblijven voor nog andere gedachten en de mens zou dan herleid worden tot een geestloos autonoom functionerend organisme, een automaat.

Een wetenschap en in dit geval een geneeskunde die zich ent op de overtuiging dat de stof een emanatie is van de geest en dat de geest het lichaam beheerst, zal tegen haar eigen grenzen aanbotsen van zodra de proef op de som uitwijst dat het lichaam helemaal niet bereid is om gehoorzaamheid te bieden aan de geest of aan de wil en alvast is het lichaam daartoe niet bereid waar het de autonome fysieke functies betreft. Andermaal: het is weliswaar mogelijk om te gaan en te staan waar men wil en ook kan men voor een beperkte tijd zijn adem inhouden maar om het hart te doen ophouden met kloppen of, eerder nog, om na een hartstilstand het hart weer op gang te brengen, is veel meer nodig dan alleen maar de onmiddellijke wil (of eerder de wens): om het hart te doen stoppen, is geweld nodig en om het na een stilstand weer op gang te brengen, is wetenschap nodig. In dat laatste geval dienen de wetten achterhaald te worden waaraan de stof beantwoordt en vanuit de gehoorzaamheid aan die wetten kunnen dan gebeurlijk technieken bedacht worden waarmee men die wetten tot op zekere hoogte naar zijn hand kan zetten. En dat gebeurt in de klassieke geneeskunde die immers steunt op een wereldbeeld dat werkelijkheidsbeheersing toelaat en ze ook promoot.

Nu zullen voorstanders van de tegenpartij antwoorden dat ook andere geneeswijzen zoals de osteopathie dat vermag en uiteindelijk zullen de resultaten van de geneeswijze in kwestie beslissend zijn voor de beoordeling van haar effectiviteit. Vanuit deze praktijk waarbij de specifieke geneeskunde een toetssteen is voor haar

waarde, zal ook het wereldbeeld dat aan die vorm van geneeskunde ten grondslag ligt, afhankelijk van de bekomen resultaten, overeind blijven of sneuvelen. Maar er is nog een probleem en zeker niet het geringste.

Immers, de beoordeling van de werkzaamheid van een therapie is allerminst een sinecure en de vraag rijst zelfs of zij wel mogelijk is op objectieve gronden. Dat Coca-Cola u het best van alle bestaande dranken verfrist, is alleen maar waar omdat het aldus aan iedereen van in de wieg dagelijks meermaals, overal en met elk denkbaar middel geproclameerd wordt. In de praktijk worden waarheden allerminst bewezen met logisch-mathematische middelen maar ontspringen zij aan de macht; zij worden gekocht, betaald en, eenmaal verworven, ook juridisch overeind gehouden. En de waarheid van Coca-Cola vertegenwoordigt hier talloze andere waarheden, zo niet elke denkbare waarheid, zodat bijvoorbeeld ook de waarheid dat het coronavaccin u tegen corona beschermt en de waarheid dat de pil u gezond maakt precies zoals de heilig hostie dat doet. Niet een of andere hogere, bewezen waarheid achter de reclame overtuigt, doch haar eigen eindeloze herhaling en haar alomtegenwoordigheid waardoor zij zich in het binnenste van haar prooien nestelt en van hen ook het geweten gaat uitmaken, precies zoals het machtsmiddel dat de religie is, dit van oudsher weet te presteren.

Van wat de reclame dan allemaal voorhoudt, hoeft helemaal niets waar te zijn zolang de door haar voorgewende waarheid maar beleden wordt omdat die belijdenis zich manifesteert in de onderwerping aan de re-

clamemaker welke in het geval van Coca-Cola bestaat in het kopen van het flesje drank; in het geval van de heilige hostie bestaat zij in een specifiek religieuze geloofsbelijdenis en in het geval van het slikken van een medicijn of het volgen van een therapie bestaat zij in de onderwerping aan de geneeskunde in kwestie.

Het succes van een geneeswijze zou bepaald moeten worden door objectieve resultaten maar de verwachting is dat veeleer zekere machten die daar helemaal buiten staan, het volgelingen zullen bepalen zoals dat inderdaad ook met Coca-Cola het geval is. Wanneer een nar zoals Desiderius Erasmus, die het Lof der zothed zong, naar de kroon zou worden gestoken door een hendaags auteur, dan zou die laatste misschien wel onze geneeskunde afschilderen als één grote commercie; een gigantische zwendel met therapieën die veel gelijkenis vertonen met de ijle gebaren in de lucht van de priesters van weleer in even indrukwekkende kerken, met klinieken volgestouwd met stoeten figuranten die precies hetzelfde doen als de pastoors, onderpastoors, misdienaren, koster, zangers en gelovigen uit een nu vervlogen tijd waar sommigen zelfs met heimwee naar terugkijken. Zij doen allemaal alsof het inhoud heeft wat zij acteren en zij doen dat met een dermate sterk geloof en met een even waanzinnige overtuigingskracht dat zij hun publiek helemaal weten te hypnotiseren. Niemand betrapt hen er op dat geen van al die artsen, verplegers, therapeuten en nog vele andere specialisten die de ziekenhuizen bevolken, over ook maar enige echte macht beschikt over het leven en de

dood en dat zij allen louter figuranten zijn die een tooneel opvoeren precies zoals in het destijds door alle gelovigen bijgewoonde theater in de kerk wiens macht zelfs reikte tot in het hiernamaals, ja, tot in de eeuwigheid. Herinner u dat toentertijd geen mens die in de kerk geloofde, in twijfel trok dat het ook zin had wat de clerus wereldwijd presteerde: de kracht van de gebeden en de litanieën, de genezende werking van de hostie, de effectiviteit van de veelsoortige bezweringen in de vorm van aanmaningen en hellepreken, de loutering van de biecht, de rechten en de plichten, de geboden en verboden: louter figuranten en figuraties waren zij, zonder ook maar enige aantoonbare band met de materie en bij uitstek de 'waanzin' van de transsubstantiatie, de verandering tijdens de consecratie van brood en wijn in het lichaam van de godheid, kon model staan voor de macht van een tovenarij die in feite nog altijd onverminderd aan de orde is omdat er nu eenmaal helemaal niets nieuws is onder de zon.

Of hiermee de vraag naar de werkzaamheid van osteopathie en van de vele andere alternatieve geneeswijzen wordt beantwoordt, is een andere kwestie. Maar wie eraan twijfelen dat ook de wetenschappelijke waarheid tot een geldkwestie is geworden, moeten maar eens goed rondkijken in bijvoorbeeld een apotheek: kruiden, theeën en tincturen waarvan allang bewezen werd dat zij niet werken, liggen daar uitgestald onder zalvende namen in de vitrine; men koopt er verdovende en fataal verslavende middelen met ronkende namen die allerm minst genezen; men kan er boeken krijgen met daarin

diëten en voorschriften van wonderdokters en therapeuten van de meest exotische pluimage. Ook moet men steeds vaker vaststellen dat ziekenbonden reclame maken met een terugbetalingspolitiek inzake geneeswijzen die door de klassieke wetenschap allang corrupt werden verklaard: deze geneeswijzen dringen zich naar het voorplan middels reclame naar het voorbeeld van het bijzonder succesrijke Coca-Colabedrijf en in een mum van tijd weten zij eerst de consumenten te betoveren en daarna ook de apothekers die er immers winst uitslaan, de ziekteverzekeringsbedrijven die aan terugbetaling doen en naar de pijpen van hun klanten moeten dansen, de artsen idem dito en prompt ook de professoren en de vorsers wiens onderzoek immers betaald wordt door Coca-Cola, Coca-Pharma en noem maar op.

Marcuse had het bij het rechte eind: wetenschap en techniek zijn in principe wondere zaken maar besmet met het geld dat symbool staat voor de hebzucht, wordt ook de zorgbehoevende niet langer geholpen doch gepluimd; zijn uitgestoken hand om hulp ontvangt helemaal niets tenzij een brief van de deurwaarder met een dringende aanmaning tot aflossing van zijn schulden, ja, zijn meubelen staan reeds op de stoep, hij kan nu de eindeloze stoet gaan vervoegen van de illegale trekkers die de mist ingaan, zoals alleen nog geschouwd door Kaspar Hauser in de visioenen welke voorafgingen aan zijn uur van waarheid.²³³

233 Tekst d.d. 28 oktober 2023.

Over het jodendom

1. Beknopte historiek

Van oudsher hebben mensen zich gevestigd in vruchtbare gebieden, in streken waar water is en zon en zo ligt in de Oudheid, zo'n vier duizend jaar voor Christus, de wieg der beschavingen in drie stroomgebieden in het Midden-Oosten, de Levant of “het land van de opgaande zon.” Op de plek waar de delta van de Nijl gelegen is, situeert zich het oude Egypte. De Harappa of de Indusbeschaving ontwikkelde zich rond de Indus met zijn vele bijrivieren. En in het zogenaamde “land van melk en honing”, het “tweestromenland” of Mesopotamië waar de Tigris en de Eufraat lopen, was er de beschaving van Sumer of de Sumerische beschaving, de plek vanwaar de Joden stammen.

Volgens de Bijbelse ontstaansgeschiedenis van het jodendom schiep God Adam en Eva en zij hadden naast Kaïn en Abel nog een derde zoon, Set genaamd, die de vader werd van Methusalem, wiens zoon Lamech was en diens zoon was Noach. Naast Cham en Jafet was ook Sem een zoon van Noach - Sem zou zijn naam gegeven hebben aan de Semieten, zoals de Joden ook worden genoemd (ofschoon een andere uitleg aangeeft dat het Semitisch alleen maar naar een taalgroep verwijst). Sem was een voorvader van Abraham, de gemeenschappelijke stamvader van Arabieren en Joden.

De Joden kennen een lange, bloedige voorgeschiedenis van machtsstrijd om de troonsopvolging, te beginnen

bij het Verenigd Koninkrijk Israël of het Twaalfstammenrijk dat gesticht werd door Saul in Kanaän in 1030 voor Christus. De zoon van Saul, Isboset, verloor de troon aan een hofdienaar uit de stam Juda, die koning David werd. Diens zoon werd koning Salomo die het Tienstammenrijk regeerde. Uit de overige twee stammen, die van Juda en Benjamin, ontstond het koninkrijk Juda.

Tussen 79 en 94 na Christus schreef Flavius Josephus in het Grieks de volgens hemzelf complete Joodse Geschiedenis (*Ioudaikè Arkhailogia* of *Antiquitates Judaicae*). De oorlogszuchtige Joden zouden rond Palestina geleefd hebben tussen tussen 536 voor en 73 na Christus en in Judaea (toentertijd een Romeinse provincie) vanaf 44 na Christus. Over de jaren daarna (van 66 tot 73) vertelt Flavius Josephus in een ander werk, getiteld: *De Joodse oorlog tegen de Romeinen*.²³⁴ Dat werk handelt over de verwoesting van Jeruzalem en van de tempel.

Vooraleer zij tempels bouwden, kwamen de Joden onder Gods hoede samen in een verplaatsbare ontmoetingstent, de tabernakel, gebouwd rond een heilige kist, de Ark van het Verbond, waarin de twee stenen platen met daarop de tien geboden, door Mozes van Jahweh zelf ontvangen op de Sinaï tijdens de uittocht der Joden uit Egypte, bewaard werden. Op die uittocht en gedu-

234 De tekst van “*De Joodse Oorlog*” (waarbij de vier eerste boeken werden vertaald “in enigszins verkorte vorm”) vindt men hier: <https://theologienet.nl/bestanden/flavius-oorlog-der-joden-levensbeschr-apion.pdf>

rende hun oorlogen droegen de Joden Jahweh met zich mee (als een licht dat boven de ark zweefde) om die desnoods naar het front te sturen in de hoop aldus te zullen overwinnen. Edoch, de Filistijnen maakten de ark buit en ofschoon aangenomen werd dat de ark nadien in de tempel werd bewaard, is het onduidelijk wat er verder mee gebeurde.

De eerste tempel werd gebouwd door koning Salomo tussen 1000 en 900 voor Christus en hij werd verwoest door de Babylonische koning Nebucadonozor II in 586 voor Christus. De tweede tempel, de tempel van Herodes, werd gebouwd in 515 voor Christus door de stadhouder van Jehud, Zerubbabel; hij werd pas in 64 na Christus voltooid en amper zes jaar later, in 70 na Christus, verwoest door de Romeinse keizer Titus - een overblijfsel daarvan is de Westmuur of de Klaagmuur.

De eredienst werd voortaan in de synagogen gehouden en men gelooft dat de resten van de tempel zich bevinden onder het tempelplein op de tempelberg waarop nu twee moskeeën staan: de zevende-eeuwse Rotskoepel (waar Mohammeds hemelvaart plaatsvond) en de achte-eeuwse Al-Aqmoskee. De tempelberg werd in de oudheid bovenaan vlak gemaakt om gebruikt te worden als dorsvloer en dorsen betekent dat het kaf van het koren wordt gescheiden, wat op deze plek ook zou gebeuren met betrekking tot het mensdom, na het armageddon, op het einde der tijden.

De Joden en de Mohammedanen vechten om Jeruzalem, op de dorsvloer die de tempelberg is, waar aan het

begin der tijden het kaf gescheiden werd van het koren en waar dat aan het einde der tijden opnieuw gebeuren zou met betrekking tot het mensdom. En dat verschrikkelijke bijgeloof heeft ervoor gezorgd dat die bloedige strijd ook vandaag in alle hevigheid blijft doorgaan en zelfs nog uitbreiding neemt met slechts het uitzicht op een nieuwe wereldoorlog.²³⁵

2. De atoombom, de nieuwe Ark des Verbonds

De Ark van het Verbond slaat op het verbond dat Jahweh via Mozes sloot met zijn volk dat onder de goddelijke gratie zou vallen mits het de wet van Mozes zou naleven - nadat het ten tijde van Noach gestraft werd met een zondvloed die, als wij de klimatologen mogen geloven, heel binnenkort aan een heruitgave toe is. Edoch, een herhaling van die ramp zou in tegenspraak zijn met de belofte dat dit nooit meer zou gebeuren in het zog van de goddelijke vergeving ten teken waarvan toentertijd aan de hemel voor het eerst een regenboog verscheen, vandaag symbool van de verdraagzaamheid jegens de verscheidenheid onder de mensen.

Dat dit alles beslist louter bijgeloof is, kan blijken uit het feit dat dergelijke verzinsels in geen geval kunnen stroken met de werkelijkheid maar het geloof is hardleers en om bijvoorbeeld te kunnen verklaren waar Adams zonen hun vrouwen vandaan haalden, (men kan het niet gekker bedenken), ontwikkelde men de theorie van de preadamieten, de mensen die geleefd *moeten*

235 Tekst d.d. 8 november 2023.

hebben voor Adam - hun bestaan moet immers verklaren hoe de zonen van de eerste mensen aan hun vrouwen kwamen.²³⁶ Zo ook waren de hemelvaart van de Heer en die van zijn (immers onbevlekt ontvangen) moeder verklaringen waarom niemand op aarde deze onsterfelijke mensen ooit nog tegen het lijf is gelopen.²³⁷

Zoals oorlogende primitieve stammen hun totem met zich mee droegen om hun veiligheidsgevoel te garanderen, zo werd met de Ark des Verbonds gezeuld van strijdperk naar strijdperk omdat men geloofde dat Jahweh zelf er op zetelde, dat Hij aldus zijn dappere soldaten vergezelde en bijstond: de Ark garandeerde de zege over de meest gevreesde vijanden en zij was aldus het geheime en het meest krachtige wapen van het uitverkoren volk. Vandaag wil men nog altijd de tempelberg innemen en de verloren geraakte Ark onder het graniet van de rots vandaan halen maar in feite koestert men een heel ander wapen, diep onder de grond, in de kelders waar geen mens mag komen - het wapen mede verzonnen door een man van joodse komaf die luistert naar de naam van Albert Einstein.

236 Deze theorie werd ontwikkeld door Bijbelcriticus en Hugenoet Isaac La Peyrère (1596-1676) die zich hiervoor baseerde op "*Thesaurus temporum*" van de Franse protestantse humanist Josephus Justus Scaliger (1540-1609).

237 Dat Onze-Lieve-Vrouw onbevlekt ontvangen is, betekent dat immers zij niet bevlekt was met de erfzonde die volgens het eerste Bijbelboek Genesis de mens sterfelijk heeft gemaakt.

Zoals men de naam van God niet ijdel mag gebruiken, zo ook zwijgt men in alle talen over de bom die, eenmaal gelanceerd, er zal voor zorgen dat de Vierde Wereldoorlog met stenen zal worden uitgevochten, zoals Einstein zelf het stelde. De geleerde was overigens pacifist, socialist en antizionist en hij bedankte voor de eer toen hem het presidentschap van Israël werd aangeboden na de dood van Chaim Weizmann.

Weizmann, de eerste Israëliische president, was wel een zionist. Het zionisme is als ideologie en nationale beweging ontstaan op het einde van de negentiende eeuw vanuit een heimwee van de Joden naar een thuisland sinds zij ballingen waren reeds ten tijde van de Babylonische overheersing: zij wilden zich gaan vestigen waar ooit de stammen van Juda en Israël leefden, namelijk bij Jahweh zelf, waar koning David zijn graf heeft, waar het Laatste Avondmaal plaats had en waar Maria stierf, namelijk in Jeruzalem op de Tempelberg, ook de berg Sion of Zion genaamd.

De Zionistische Wereldorganisatie, gesticht door Theodor Herzl en Max Nordau, reageerde op het antisemitisme maar werkte het ook in de hand. Zij wilden een joodse staat oprichten en wat betreft de locatie dachten zij vooral aan *“ons onvergetelijk historisch thuisland”* Palestina en aan (het dun bevolkte) Argentinië. Herzl wilde de joodse huisvesting als een soort kolonie in een vreemd land omzichtig doen verlopen *“want het komt regelmatig voor dat de regering, daartoe geprest door de zich bedreigd voelende bevolking, een verdere toevloed van joden verhindert.”* Hij wilde het doen on-

der Europees protectoraat. *"De Joden (...) zullen hun eigen staat krijgen (en) leven als vrije mensen op onze eigen grond, en vredig sterven in onze eigen woningen. De wereld zal bevrijd worden door onze vrijheid, verrijkt worden door onze rijkdom en versterkt worden door grootheid..."*²³⁸

Met de 'utopische' roman *Altneuland* (1902) maakte Herzl het zionisme aannemelijk (*"Wij zullen er voor Europa een bruggehoofd naar Azië vormen, een bolwerk van de Beschaving tegen de Barbarij"*²³⁹) maar hij zag de autochtone Arabieren over het hoofd: *"Men moet de plaatselijke bevolking geen werk geven"* (tenzij:) *"het droogleggen van moerassen en het uitroeien van slangen"*. (Daarna moet men ze) *"ongemerkt over de grens zetten"*.²⁴⁰

Herzl kon Chamberlain winnen voor de idee om de joodse staat in Oeganda te vestigen maar hij overleed in 1904 en op zijn graf in Jeruzalem leest men: *"Wenn ihr wollt, ist es kein Märchen"*. Het jaar daarop viel de keuze op het grondgebied Palestina dat in twee verdeeld werd. Maar sommige Joden veroordelen Herzl's droom als een dwarsbomen van Gods plannen met zijn uitverkoren volk.

238 Theodor Herzl, *Der Judenstaat*, 1895;

https://nl.wikipedia.org/wiki/Theodor_Herzl

239 Theodor Herzl, *Complete Diaries* (ed. R. Patai), New York, p. 45 (1960); https://nl.wikipedia.org/wiki/Theodor_Herzl

240 Theodor Herzl, *Gesammelte Zionistische Werke*, Tel Aviv, 1934, T II, blz. 98 en 108-109;

https://nl.wikipedia.org/wiki/Theodor_Herzl

Na het einde van W.O.II met de moord op zes miljoen Joden in de concentratiekampen en de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki op 6 en 9 augustus 1945 met een kwart miljoen doden en nog eens zoveel slachtoffers ingevolge de stralingsziekte, werd in 1948 Israël gesticht dat reeds in 1966 beschikte over atoombommen - vandaag zo'n negentig stuks. momenteel positioneren zich naar aanleiding van de oorlog een aantal Amerikaanse vaartuigen in het oostelijk deel van de Middellandse Zee en dat zijn geen vissersboten.²⁴¹

3. Op weg naar het 'belofde' land: utopie en werkelijkheid

Men zou het joodse volk doorheen de geschiedenis kunnen vergelijken met een thuisloos kind dat gedoemd is om op straat te leven, rond te zwerven en te leven van allerlei klusjes her en der waardoor het weliswaar behendig en zelfredzaam werd en heel wat kennis verzamelde over de vele plekken waar het geweest is maar tegelijk bleef kampen met een diepe heimwee. Het werd uiteindelijk door een rechter toegewezen aan een pleeggezin dat het stiefmoederlijk behandelde, of eerder nog: een placebo-thuis waarmee het in de clinch ging toen de jaren van volwassenheid het naar onafhankelijkheid en vrijheid deed verlangen.

Er zijn volkeren die van nature nomaden zijn en die ook niet liever willen dan rond te trekken, zoals bijvoorbeeld de Roma, de 'bohemians' (i.e.: van Bohe-

241 Tekst d.d. 8 november 2023.

men) die eertijds 'zigeuners' werden genoemd, trekkers van dorp naar dorp, begaafde muzikanten met huizen op wielen die tot voor kort als foorkramers onze kermissen opluisterden - nu stilaan overgenomen door grote bedrijven. Interessant is hier dat het woord 'zigeuner' verwant blijkt met het Engelse 'gipsy' en het Spaanse 'gitano', verwijzend naar het woord 'Egyptisch', waaruit etymologen afleiden dat de Roma wellicht verwant zijn met de (zeshonderdduizend of volgens de Bijbel twee miljoen) joden die in 1313 voor Christus na hun Exodus of uittocht uit Egypte (waar ze gedurende vier eeuwen gevangen waren) veertig jaar lang ronddoelden in de woestijn, op zoek naar het hun door Jahweh 'belofde land'. De twee vrouwen met de witte hoofddoek ('bern' genoemd) links onderaan op het middenpaneel van 'De hooiwagen' van Jeroen Bosch uit 1515 (die daarmee Jesaja 40:6-7 illustreert) zijn Roma-vrouwen. Links naast de hooiwagen, achter de hoogmoed symboliserende paus en de keizer te paard, zijn overigens ook joden afgebeeld met in hun midden de Antichrist: ofschoon hij vereenzelvigd werd met de Romeinse keizer Nero, die 'zwanger was van een worm', geloofde men dat hij een jood moest zijn. Samen met de joden werden de Roma die het transport naar Polen misten waar zij als slaven werden ingezet, door Hitler in concentratiekampen in Bełżec, Sobibór en Treblinka uitgemoord. Dat lot deelden allen die niet beantwoordden aan het racistische ideaalbeeld van een waanzinnige utopie die aan zes miljoen onschuldige mensen het leven kostte.

De daadwerkelijke verwezenlijking van een (politieke, religieuze of nog andersoortige) utopie blijkt overigens doorheen de hele geschiedenis het recept bij uitstek voor het welslagen van gigantische catastrofes met in hun zog onnoemelijk menselijk leed, oorlogen en genocides maar kennelijk kan de mens het in zijn hoogmoed niet laten om aan de werkelijkheid zoals zij is, zijn waanzin op te dringen. De katholieke kerk met haar 'heilige' missies die het kolonialisme moesten verkappen en de door megalomanie gedreven rooftochten in alle continenten, sinds haar bestaan doorheen de ganse geschiedenis met als voorbeeld uit de eigen historie de droom van de door grootheidswaan gedreven vorst Leopold II met een Afrikaans land waarvan hij de bevolking decimeerde om zich eerst met ivoor en vervolgens met rubber persoonlijk onnoemelijk te verrijken; de moordenaars van de autochtone bevolking van het Amerikaanse continent in het zog van Christoffel Columbus; de fundamentalistische islam met haar zending die de onderwerping wil van alle mensen...

Plato's *Republiek* of ideale staat was een aristocratie - de ganse werkelijkheid was in zijn opvatting een schaduw van volmaakte (na te volgen) ideaalbeelden, een onderneming die uiteraard tot mislukking is gedoemd. Bij Plato gaat het om de verwezenlijking van een verstandelijk gepland ideaal zoals onder meer het communistische. In de vierde eeuw beschreef Augustinus' de ideale aardse staat (*civitas terrena*) naar het model van de godsstaat (*Civitas Dei*). Thomas Morus' *Utopia* uit 1516 is een fantasie van een collectivistisch ideaal land

in de verwezenlijking waarvan hij uiteindelijk zelf niet geloofde. De utopieën die de revue passeren zijn niet te tellen, de dystopieën daarentegen verwezenlijken zich kennelijk met een verbluffende voorspelbaarheid - het best gekende voorbeeld is uiteraard George Orwells *1984*. Maar we moeten bij het onderwerp blijven: ook Israël is een poging tot verwezenlijking van een utopie, zoals geformuleerd door Theodor Herzl, eerst in zijn essay *Der Jodenstaat* van 1896 en vervolgens in zijn roman *Altneuland* van 1902, geschriften die in het licht van de huidige opflakking van de Israëlische kwestie enige aandacht verdienen.²⁴²

4. “Der Jodenstaat” (1896) van Theodor Herzl²⁴³

De ondertitel van Herzls opstel luidt: “*Versuch einer modernen Lösung der Judenfrage*” - in vertaling: “*Poging tot een moderne oplossing voor het jodenprobleem.*” Het was ongetwijfeld deze verzuchting die Hitler spottend parafraseerde met het gebruik van de term ‘*Endlösung*’ of ‘*Finale oplossing*’ waarmee hij niets minder bedoelde dan de ‘*Vernichtung*’ of de ‘*uitroeiing*’ van de joden.

242 Tekst d.d. 13 november 2023.

243 Voor de oorspronkelijke tekst, zie: THEODOR HERZL, DOCTOR DER RECHTE, *DER JUDENSTAAT. VERSUCH EINER MODERNEN LÖSUNG DER JUDENFRAGE*, LEIPZIG UND WIEN 1896, M. BREITENSTEIN'S VERLAGSBUCHHANDLUNG, WIEN, IX., WÄHRINGERSTRASSE 5:
https://de.wikisource.org/wiki/Der_Judenstaat

Toen Herzl zijn essay schreef, was de Holocaust nog ver af maar de joden die toentertijd vooral in tsaristisch Rusland verbleven, waren (tussen 1881 en 1905) slachtoffer van de zogenaamde pogroms of een soort van vervolgingen of razzia waarbij bijvoorbeeld de huizen platgebrand werden, zoals ook gebeurde met de woningen van de zwarten, meer bepaald om hen te onderwerpen, ten tijde van het ivoor- en rubberschandaal in de Congo onder Leopold II.

In Rusland (vooral in Oekraïne) stierven duizenden joden en ook na de Oktoberrevolutie van 1917 werden in de Russische burgeroorlog honderdduizend joden vermoord door de anticommunisten - de 'Witten', namelijk de grootgrondbezitters en de adel die hun privileges niet wilden afstaan, precies zoals dat gebeurde in het verzet tegen de abolitionisten in de Amerikaanse burgeroorlog van 1861 tot 1865. Berucht is de pogrom van 1905 in Jekaterinoslav waarbij vele joodse kinderen werden omgebracht. Honderdduizenden joden emigreerden daarop naar de V.S.

De geschiedenis staat echter bol van de massamoorden op de joden: tijdens de Babylonische ballingschap vanaf 597 voor Christus werden de joden uitgemoord, in 1011 moorden de Moren hen uit in Córdoba, in 1033 en ook in 1276 in Fez in Marokko, in 1066 in Granada alsook tijdens de Kruistochten, in 1291 in Bagdad, in 1309 in het Nederlandse Born, tijdens de pestepidemie van 1348-'49 werden zij vals beschuldigd de pest te verspreiden met navenante vervolgingen in heel Europa (ook in Brussel), in 1465 werden alle joden in Fez

vermoord, in 1506 was er in Lissabon een pogrom tegen joden op bevel van Dominicanen met duizenden doden, in 1679 maakte een pogrom in Jemen tienduizend doden (de joden werden daar in de woestijn gedreven), in 1790 in Tétouan in Marokko, in 1819 in Duitsland, daarna in Odessa door Grieken en Russen, in 1834 in Safed in Palestina, in 1881-'84 in Rusland, in 1888 in Iran, in 1903 tot 1906 opnieuw in Rusland, onder meer in Odessa waarvan de latere Israëliische premier Golda Meïr als klein meisje een trauma opliep, in 1907 in Casablanca in Marokko, in 1910 in Iran, in 1912 in Fez, in 1919 in Catalonië en verder in Oekraïne (1919-1920), Palestina (1929), Turkije (1934), Duitsland (de *Reichskristallnacht* van 1938), de beruchte moordpartij op joden die met metalen staven de schedel werden ingeslagen in Litouwen (1941), Bagdad (1941), Polen (1946), talloze pogroms in de Arabische wereld na het uitroepen van de joodse staat van 1948 tot 1954. De verzuchting van Herzl, het verlangen naar een thuisland en een veilige haven, is meer dan begrijpelijk.²⁴⁴

244 Tekst d.d. 13 november 2023.

5. Theodor Herzls zionisme, het Russische antisemitisme en de geschiedenis van de “Protocollen van de wijzen van Sion”²⁴⁵

In West-Europa werden de joden vervolgd en zij vluchtten naar Rusland waar zij (geregelde vervolgingen ten spijt) thuis waren van in de vroege middeleeuwen en wel in die mate dat in de elfde en twaalfde eeuw een wijk van Kiev de “joodse stad” werd genoemd. Edoch in 1881 werden zij valselijk beschuldigd van de moord op tsaar Alexander II waarna zij vervolgd werden: hun huizen werden platgebrand, zij werden vermoord, niet toegelaten tot scholen en hogere beroepen, in 1886 uit Kiev verbannen, in 1891 uit Moskou verbannen en in 1892 kregen zij ook nog verbod op verkiezingsdeelname. Toen de communistische revolutie broedde, gebruikte de geheime politie van de tsaren, de ochrana, met de bijstand van de Russisch-Orthodoxe kerk, het antisemitisme als wapen tegen de revolutionairen die zij ervan beschuldigden een complot te smeden tegen de christenen en dat trachtten ze te bewijzen middels een geschrift, de zogenaamde “*Protocollen van de wijzen van Sion*”.

Het gaat om een fictief verslag van een vergadering in Bazel in 1897 van complotterende zionisten die het christendom zouden willen vervangen door de joodse wereldheerschappij.

245 https://geheugen.delpher.nl/nl/geheugen/view?coll=ngvn&identificer=EVD002%3ANIOD05_4407&pres%5Bimageindex%5D=60#top-bar

Het jaar voordien, in 1896 publiceerde de zionist Herzl inderdaad zijn essay "*Der Judenstaat*" en daar omtrent plande hij ook vergaderingen met gelijkgezinden maar dat handelde helemaal niet over een joodse wereldheerschappij doch over de zoektocht naar een joods thuisland teneinde eindelijk komaf te kunnen maken met de (in de voorgaande aflevering van deze reeks vermelde) lange geschiedenis van wereldwijde vervolging.

Dat de Protocollen een vervalsing waren, bleek vrijwel onmiddellijk: iedereen kan nagaan dat zij een quasi letterlijk plagiaat zijn van een oudere tekst gericht tegen Napoleon III waarin deze keizer werd vervangen door 'de joden' en Frankrijk door 'de wereld'. De vervalsing gebeurde door de ochrana, de geheime politie van de tsaren.

De hocus pocus of hoax zat, meer in detail, als volgt in elkaar. De oudere tekst waarvan zij geplagieerd werden, dateert van 1864 en is van de hand van Maurice Joly (1829-1878). Volgens Umberto Eco is die tekst op zijn beurt een afschrijfsel van een werk van Eugène Sue (1804-1857) dat tevens andermaal geplagieerd en aangepast werd, namelijk in 1868 door Herman Goedsche. Over de authenticiteit van deze ontmaskerende bronnen kan men overigens alle info vinden op het internet.

Niettemin ging deze tekst een eigen leven leiden en werd hij wijd en zijd vertaald en uitgegeven door anti-semieten, vooral Islamieten en zo bijvoorbeeld wordt

ernaar verwezen als naar een 'historisch document' in het handvest van de Palestijnse terreurbeweging Hamas. De Duitse uitgave van 1922 kwam Hitler en zijn NSDAP goed van pas en vanaf 1967 verspreidden onder meer antisemitische islamitische fundamentalisten zoals Faëz Ajjaz in Libanon, Syrië en Saoedi-Arabië de tekst om de Jodenhaat aan te wakkeren. Faëz Ajjaz zou ook banden hebben met extreemrechts in Vlaanderen, waar in 1941 Lannoo in Tielt de *Protocollen* uitgaf.

De vervalsing wordt tevens benut in de New Age-beweging door de fantast-evangelist Robin De Ruiter met onder meer zijn in 2017 verschenen trilogie “*De 13 satanische bloedlijnen: de oorzaak van veel ellende en kwaad op aarde*”, een fantasie over de Illuminati of de op wereldmacht beluste, complotterende joden en vrijmetselaars, veelvuldig vertaald in het Engels, Duits, Frans, Spaans, Turks en Russisch. Zij worden vaker geïdentificeerd met de bankiersfamilie Rothschild die Hitler nog zou hebben geholpen met zijn Holocaust. Naar deze potentaten werd ook verwezen in de zogenaamde complottheorieën naar aanleiding van de politieke perikelen omtrent de coronapandemie.²⁴⁶

6. *Der Judenstaat*

De oorspronkelijk titel van Herzls “*Der Judenstaat*” luidt: “*Gericht aan de familie Rothschild*” maar de Rothschilds verwierpen Herzls plan. Het pamflet is een basistekst van het Zionisme en betreft de stichting van

246 Tekst d.d. 14 november 2023.

een onafhankelijke joodse staat in de twintigste eeuw in Palestina waar de joden vandaan komen. Dit vanuit de noodzaak om aan de joden die dat wensen een thuisland te geven waar zij in vrijheid en vrede kunnen leven op hun eigen grond in plaats van in Europese ghettos, wat niet anders kan in gevolge het antisemitisme. Maar Herzl voorzag dat het inplanten van een joodse kolonie weerstand zou oproepen bij de autochtone bevolking van Palestina en achtte het daarom noodzakelijk om deze onderneming te laten plaatsgrijpen onder Europees protectoraat teneinde de soevereiniteit van het joodse volk te kunnen verzekeren. De Engelsen wilden zich inzetten om de stichting van Israël te steunen, wat vastgelegd werd in de *“Balfour Declaration”* van 1926, waarin staatssecretaris Arthur Balfour zijn steun betuigt aan Lord Rothschild van de Brits-Joodse Gemeenschap. Nadat zich in de jaren dertig al joden waren gaan vestigen in Palestina met inderdaad de voorziene Arabische revolte van 1936-'39 tot gevolg, moesten de Britten de verdere instroom van joden afremmen. Na de Tweede Wereldoorlog, in 1948 volgde de daadwerkelijke stichting van de staat Israël.²⁴⁷

247 Tekst d.d. 15 november 2023.

Zes bedenkingen bij de 'zaak' Conner Rousseau

1. Wie brandmerkt wie en waarom?

Het brandmerken van een dier of een mens is het aanbrengen met een gloeiende staaf van een merkteken op de huid van het dier of de mens met de bedoeling dat het blijvend is en voor iedereen zichtbaar. Zo kan men een paard brandmerken om het dier te kunnen identificeren als eigendom van een zekere persoon. Slaven krijgen vaak een brandmerk en auto's krijgen voor hun registratie een onuitwisbaar nummer in het staal van het chassis. De identiteitskaart is in feite een brandmerk dat evenwel niet op iemands huid of aangezicht geplakt wordt maar dan toch op een afbeelding (een foto) van het aangezicht, waardoor de persoon geïdentificeerd wordt met een naam, een geboortedatum en -plaats, een adres, een geslacht, een rijksregisternummer en het burgerschap van een zeker land. Het doopsel in het katholicisme, dat volgens de kerkelijke leer een exorcisme is en dat, zoals de catechismus het zegt, “een onuitwisbaar merkteken nalaat in de ziel van de dopeling”, heeft de bedoeling iemand (en dan meestal nog buiten diens medeweten en wil) te brandmerken als lid van de katholieke kerk. De schandpaal identificeert publiekelijk en derhalve eveneens op een onuitwisbare manier een misdadiger met zijn misdaad.

Vaak mag het volk zijn woede kwijt op de geschandaliseerde die bijvoorbeeld in het geval van het vergrijp

van homoseksualiteit de aanvallen dikwijls niet overleeft, wat per definitie gebeurt bij steniging of kruisiging waarbij men aldus voor eeuwig tot zijn misdaad wordt herleid en vandaag kent men de zogenaamde digitale schandpaal die kan leiden tot moord of zelfmoord van de gebrandmerkte.

In de bovenstaande gevallen is sprake van het brandmerken van individuen of personen en uiteraard is de impact daarvan onvergelijkbaar veel groter dan in het geval waar eerder grote groepen of volkeren een naam opgeplakt krijgen door een enkeling. Correcter uitgedrukt: een enkeling is *helemaal niet in staat* om een volk te brandmerken en zo hij dit ogenschijnlijk alsnog doet, is zijn opzet tot mislukken gedoemd, beseft hij dat ook heel goed en kan zijn uithaal alleen maar gelabeld worden als een vorm van gekscheren. Zo kunnen de Hollanders er glimlachend hun schouders bij ophalen wanneer zij er door bijvoorbeeld een cursiefjeschrijver spottend aan herinnerd worden dat zij gierigaards zijn, al zal men het voorzichtigheidshalve wel hebben over zuinigheid. Daarentegen: waar een welbepaald persoon, een enkeling, wordt opgezadeld met het stigma van vrek en aldus te kijk gezet wordt ten aanschouwe van de hele wereld, is uiteraard sprake van een misdaad van een heel andere orde.

In het eerste geval gaat het om een 'aanval' van een enkeling op een (grote) groep waartegen hij sowieso niet opgewassen is en waarbij die enkeling eerder als dapper dan als misdadig zal bestempeld worden terwijl in het laatste geval een hele groep de aanval richt op één

persoon, die daardoor even weerloos wordt als de man aan de schandpaal. De massa die een enkeling aan de schandpaal ketent, straalt geen dapperheid uit maar veeleer lafheid.

De aanval van een enkeling op een groep krijgt echter een wat ander karakter wanneer die enkeling een politicus is die zich tot een grote menigte richt, zoals in het geval waar Adolf Hitler het Duitse volk toespreekt. In huiselijk verband hoeft de politicus dan weer niet meer zo voorzichtig te zijn als bij de uitoefening van zijn job omdat hij zich daar helemaal niet richt tot een menigte van burgers maar eerder tot familieleden, vrienden of collega's van wie overigens bekend is dat zij om zich te 'ontspannen' al eens grappen over zaken waar eigenlijk helemaal niet mee te lachen valt, zoals leraren, zorgverleners of toppolitici doen wanneer zij geconfronteerd worden met quasi hopeloze gevallen die alsnog remediëring vereisen: uitspraken in dat verband zijn uiteraard niet gemeend maar vrienden zullen elkaar nooit pakken op hun woorden en die gevallen zijn veeleer verwant met zelfspot dan met spot of stigmatisering.

Conner Rousseau verklapte eerder in een interview dat hij zich "opgejaagd wild" voelde en te oordelen naar de situatie waarin hij gemanoeuvreerd werd en geblokkeerd geraakte, is hij dat ontegensprekelijk: hij zit in een hoek gejaagd en moet de voor een politicus bijzonder pijnlijke vernederingen slikken van zowat iedereen, gaande van zijn 'slachtoffers' (de Roma), wat weliswaar begrijpelijk is (zolang geen sprake is van 'ziekte-gewin'), over zijn collega's (die hem veroordelen, maar

dan vooral, zoals destijds Pilatus die zijn handen in onschuld waste, om zelf buiten schot te blijven), tot zijn rechters die hem andermaal vernederen met enerzijds de therapie die zij hem zelf opleggen - de confrontatie met de genocide van de Roma - en die een beetje doet denken aan de bestrijding van een mug met een canonbal en anderzijds de verplichting om in therapie te gaan bij misschien wel een psychiater waardoor zij hem nilens willens brandmerken als ziek of gestoord. De associatie van gestoordheid met een van de norm afwijkende seksualiteit is gauw gemaakt door een publiek dat het nog minder nauw neemt met de feiten dan de rechters doen.

Waarmee helemaal niet gezegd is dat het publiekelijk stigmatiseren van mensen geen misdaad zou zijn maar er is een verschil tussen het bewust en gepland toespreken van een publiek en het gekscheren onder vrienden dat publiek gemaakt wordt door met een verborgen camera gewapende lieden die iemands woorden uit de context rukken en die ze bovendien tegen diens wil op straat gaan uitbazuinen. Is het dan niet wettelijk verboden om in een publieke ruimte een mens herkenbaar te fotograferen en zijn foto dan publiek te maken? En geldt hetzelfde dan niet met betrekking tot wat iemand in eigen kring en niet voor het publiek bedoeld, zegt? Een kroeg is uiteraard geen slaapkamer maar het is nog veel minder een Tv-studio en wat men er ook van zegt: uitgerekend dat hebben zekere lieden daarvan gemaakt. Het is overigens duidelijk wie de daders zijn van deze wel bijzonder gemene en moordende list waarmee ze

er alvast in geslaagd blijken om hun slachtoffer helemaal van streek te maken en het is ook duidelijk wat hun motivatie zijn mag, in acht genomen het feit dat sinds de opkomst van de politicus in kwestie bij het volk de overtuiging is gaan leven dat Conner Rousseau binnen de kortste keren wel eens onze jongste premier ooit zou kunnen zijn.²⁴⁸

2. Grove nalatigheden vanwege de rechtsstaat

In “*Antisemitism*” (1948), het eerste deel van haar 'trilogie', getiteld: “*The Origins of Totalitarianism*” uit 1951²⁴⁹, besteedt Hannah Arendt uitgebreid aandacht aan de zaak Dreyfus. Alfred Dreyfus was een Frans-joodse legerofficier die in 1894 valselijk beschuldigd werd van spionage voor de Duitsers en gestraft met degradatie en deportatie naar het Duivelseiland. Twee jaar later toonde luitenant-kolonel Picquart aan dat de bewijzen tegen Dreyfus vervalsingen waren en dat de echte spion een legercommandant was. Edoch, een antisemitische militaire overheid verwierp Dreyfus zijn onschuld. Mede onder invloed van “*J'accuse*” van Emile Zola die Dreyfus verdedigde, brak een schandaal uit dat de Fransen polariseerde. In een nieuw proces werd Dreyfus tot tien jaar gevangenisstraf veroordeeld en pas in 1906 werd de zaak als een gerechtelijke dwa-

248 Tekst d.d. 16 november 2023.

249 Hannah Arendt, *The Origins of Totalitarianism* (1951). Voor de zaak Dreyfus, zie de Nederlandse vertaling van het eerste deel *Antisemitisme* (2021) door Willem Visser, uitgeverij Boom, Amsterdam, 2021, pp. 149-190.

ling erkend. In 1908 werd nog een aanslag gepleegd op hem door een antisemiet die door de jury prompt werd vrijgesproken. Later noemde president Chirac het proces een poging tot het aanwakkeren van de Jodenhaat.

Joden, Roma en homoseksuelen zijn de meest in het oog springende voorbeelden van gehate en derhalve vervolgte en benadeelde minderheidsgroepen. Minderheden worden sowieso gediscrimineerd maar vanaf het ogenblik dat een hatende massa haar gelijkgestemde politici in het zadel heeft gehesen, verschijnt daar ineens ook nog het *mandaat* om het leven van de meest kwetsbaren ook met wettelijke middelen onmogelijk te maken: de massa hijst haar *Führer* in het zadel en de reeds middels demonisering ontmenselijkte mensen worden voortaan *door de politie* opgepakt en nu ook fysiek massaal omgebracht in zogenaamde concentratiekampen.

Het antisemitisme, de vreemdelingenhaat en de intolerantie tegenover holebi's is nu terug van 'weggeweest', wat hier uiteraard betekent "weg uit de wet" want met semi-legale en legale middelen worden heden opnieuw campagnes opgestart tegen de aloude zondebokken. Ook in de 'zaak' Conner Rousseau glipt de wapenstok het toneel naar binnen, hier in de gedaante van de verborgen camera, de bodycam van een gemeentelijk politiekorps dat een door het 'gewone volk' op handen gedragen politicus, uiteraard gevreesd door de gesetelde potentaten, op de hielen volgt zoals inderdaad gebeurt met opgejaagd wild: zij volgen hem tot net niet in de

slaapkamer om dan te doen waarop het strengste verbod geldt: in de openbaarheid gooien wat privé is.

Toegegeven, het is niet helemaal privé wat men in zijn vrije tijd op café vertelt maar mocht men alle mensen in de nog resterende volkse communicatiegelegenheden die de kroegen tenslotte zijn, met camera's op de hielen zitten, dan kon de complete bevolking van dit land in gedwongen therapie en moesten alle openbare gebouwen herschapen worden tot Dossin-kazernes. Bovendien kan men niet gaan keuvelen in de kroeg zonder te consumeren; men kan daar ook water drinken, dat is waar, op smaak gebracht met chocoladerepen.

Tenslotte is alcohol een harddrug en dat het goedje alsnog door de wet kan worden toegelaten op café, is te danken aan een bijkomende wet die mensen alsnog tegen de drankduivel beschermt door de cafébazen te verplichten om er op toe te zien dat de klanten niet dronken worden, of tenminste: dat zij zich niet in die mate bezatten dat zij niet meer weten wat zij doen want dan vormen zij een gevaar voor zichzelf en ook voor anderen. Waar de waard zich kennelijk niet kwijt van deze plicht, zijn er gebeurlijk alsnog agenten van de politie aanwezig om dit vast te stellen en in het geval van de 'zaak' Conner Rousseau bewijzen zij middels de opnamen van hun eigen bodycam niet zozeer dat de politicus zatteklap vertelt maar in de eerste plaats dat zij het in weerwil van hun plicht hebben nagelaten om een dronken man in bescherming te nemen tegen het

gevaar dat hij voor zichzelf is en mogelijkerwijze ook voor anderen.

De situatie herinnert aan de Dreyfus-affaire omdat zij exemplarisch is voor de hardnekkigheid waarmee een aan de macht zijnde overheid, hiertoe aangezet door haat, haar ongelijk verdedigt tegen beter weten in. Niet alleen de gemeentelijke politie is betrokken maar ook het gerecht, de politici, de media en de ganse bevolking, zelfs bijna in de mate waarin de hele wereld betrokken werd in de pandemie-affaire (ironisch genoeg zozeer verdedigd door de mentor van de hier besproken politicus) welke een hypocriete miljardenfraude verkapt waarvan het bedrieglijke karakter uiteraard pas binnen vele jaren het licht zal mogen zien.²⁵⁰

3. “Alles van waarde is weerloos”

Achtenzestig jaar geleden overtrad in een toen nog onvrij werelddeel een zwarte vrouw de wet en met deze 'misdad' veranderde zij de wereld: in 1955 pleegde Rosa Parks verzet door de weigering haar zitplaats op de bus aan een blanke af te staan en aldus herschiep zij mede een apartheidsstaat tot het Amerika van de gelijke rechten. Toentertijd schreven velen de authentieke politica een criminele inborst toe maar binnen de kortste keren werd zij geroemd om het revolterende karakter dat voor staatslui onontbeerlijk is. Vandaag is daarvan nog heel weinig te zien: het gros van de politiciers blijken ordinaire windhanen die zoals Pilatus de voor

250 Tekst d.d. 19 november 2023.

onze toekomst broodnodige uitzonderingen op de regel geheel onterecht doch prompt en gewetenloos veroordelen.

Wie een tekst schrijft, maakt eerst een kladwerk met potlood en gom en het papier wordt quasi onleesbaar van de vele doorhalingen en verbeteringen van taal- en andere fouten. En dat voorbereidend werk is een privé-zaak: een schilder verdraagt geen publiek totdat zijn doek helemaal af is, een auteur laakt lieden die azen op zijn recept en een chef-kok laat niet in zijn potten kijken. Hoe omvangrijker en belangrijker de te leveren prestatie, des te groter de ruimte vereist voor prospecties, probeersels en proeven. Vaklui schuwen pottenkijkers als de pest maar in hun blinde na-ijver vallen bemoeials vandaag de laboratoria van de meest creatieve mensen binnen, gewapend met domme camera's: veiligheid eerst, zo schreeuwen zij het als helden uit en de meest elementaire vrijheid, onontbeerlijk voor de scheppende geest, moet het bekopen; het genie wordt opgeofferd aan de middelmaat, *“alles van waarde is weerloos.”*

Dit eeuwig kersverse vers van Lucebert betekent vandaag dat de mens wordt omgebracht op het altaar van het gouden kalf. Straks herstart in het mondaine Parijs het megacircus van de Olympische Spelen waarbij alle kinderrechten ten spijt, een onschuldige jeugd andermaal massaal wordt geofferd aan de vlaggen van de naties: enkelingen schitteren op het schavot in de muziek der sferen waartoe hun volkslied door de gelegenheid wordt verheven maar een meerderheid belandt in

diepe depressies, gegraven door een veeleisende doch inerte massa. Kind-atleten moeten de eerezucht van hun presidenten bevredigen en de economische belangen van hun natie - brood en spelen - zoals kindsoldaten, naar het front gedreven onder een bangelijk getrompetter en het vervloekte nationalisme van een slappe vlag. Een moedige doch veel te vroeg uit de zandbak weggerukte en tot krijgers herleide jeugd betekent dwangarbeid voor kinderen en doet denken de slachtoffers van pooiers, het hoofd op hol gebracht met drugs om te kunnen renderen. De oude krokodillen, belust op jong bloed, dat hun als masker moet dienen om stemmen te trekken en fortuin te maken: goudhaantjes, zo heten zij hun 'beschermelingen' met wiens leven zij spelen - hun geluk zal hen worst wezen.

Het weze herhaald: als Conner Rousseau een racist is, dan kunnen wij met zijn allen aanspraak maken op de titel van paus van Rome.²⁵¹

4. *“Non posse peccare”*

Het effect van het alziend oog op het gedrag van wie er door in de gaten worden gehouden is ons niet alleen welbekend uit George Orwells 1984 maar ook vanuit wetenschappelijk oogpunt: mensen neigen ertoe om hun gedrag aan te passen aan de wensen van degenen door wie zij gecontroleerd worden omdat controle en manipulatie een en hetzelfde zijn. Manipulatie is er niet zozeer in de verordening of in het opleggen van re-

251 Tekst d.d. 20 november 2023.

gels, wat in dat spel uiteraard een onmisbare factor is, maar veeleer in de controle uitgeoefend met het oog op de naleving van die regels alsook in het bestaan van afdoende sancties. Dit is zo omdat machthebbers helemaal niet geïnteresseerd zijn in wat mensen geloven maar wél in wat zij belijden. De geloofsbelijdenis maakt een katholiek tot wie hij is en uiteraard doet hij nooit wat hij zegt maar daartoe dient dan ook de biecht die hem uiteindelijk binnen de kerk houdt en die ervoor zorgt dat zij haar leden niet verliest. Machtig zijn degenen die in staat zijn om anderen ertoe te dwingen te belijden dat de leugens die zij hen vertellen, de waarheid zijn. Controleren is gebieden en zij die werkelijk gecontroleerd worden, gehoorzamen dan ook aan hun bevelhebbers. Tenzij zij revolteren.

Nu miskijkt menigeen zich alras op het plaatje want de controle die op Rousseau wordt uitgeoefend is niet zozeer die van de bodycams der flikken maar deze van wie de man met de dood bedreigen. Het is immers een heet hangijzer en een publiek geheim dat de straffen van de maffia deze van de wetten van het land waar die zich heeft genesteld, in hun schaduw stellen. Het slachtoffer gehoorzaamt met andere woorden aan de allerstrengste controleur, hierbij in de eerste plaats gehoor verlenend aan een wat andere vorm van de aloude spreuk dat men het woord spreekt van hem wiens brood men eet: iemand spreekt het woord van degene die zijn leven in de hand houdt want bedreigt. Aan deze waarheid geeft Rousseau al dan niet bewust uiting door de bodycams waarmee de wetsbewaarders hem te

lijf gaan, te negeren. Er zijn nog een meute controleurs van een heel ander kaliber aan de slag, zo zou zijn gedrag hen duidelijk moeten maken maar zij hebben er geen oren naar, zij negeren het kwaad en zij beschuldigen veel liever het slachtoffer, wat in dit soort zaken altijd de tactiek is omdat dit de weg is van de geringste weerstand.

De controleurs van het andere kaliber werken niet met waarschuwingen en boetes, vraag dat maar eens aan Karel Van Noppen, of is die doodeerlijke man dan voor helemaal niets gesneuveld? Zo moeilijk is het om in het voetspoor van helden te treden, dat ook vandaag nog alle koeien in alle weiden van dit land aan bodybuilding lijken te doen. Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen, zo zeggen sommigen maar waar haalt men dan het recht om een man te stenigen die er niet direct in slaagt om het summum van het heldendom te evenaren en die zich daar bovendien ook nog eens uitgebreid en herhaaldelijk voor excuseert? Want het gaat hier meer bepaald en ontegensprekelijk over een dreiging die ook in de jaren dertig van de voorbije eeuw aan de orde was en die nu weer gans Europa in de tang heeft en misschien wel de hele wereld, kijk maar naar de koers die Rusland vaart en Indië, weldra het meest bevolkte land op aarde.

Met de hete adem in de nek van neonazi's en kortstondig maar zeer zeker levensreddend vluchtend in een roes en zich de angst negerend alsnog begevend in de open wereld waar men door het allergrootste gevaar van heden vogelvrij verklaard werd en derhalve in de

kijker loopt van een geweer dat onafwendbaar aan het lot van de genoemde, gewetensvolle vee-artskeurder herinnert, doet men allicht een kleine toegeving aan het adres van de belagers en zegt men, misschien alleen maar om zijn vel te redden, dronken in het duister van een nachtelijke kroeg: inderdaad, die en gene lieden zijn hier vreemd, zij moeten worden beteugeld want zij zien er schrikbarend bedreigend uit - en nog enkele van die uitlatingen die aan elkeen zullen duidelijk maken dat men het helemaal niet menen kan. Alleen zij hebben er geen oren naar: zij die allang zaten te azen op de kop van de man die hen op één been voorbij spurt in de wedloop die alras van wal zal steken om de strijd te be-slechten die nu voor de deur staat: de strijd tussen de toekomst en de middeleeuwen.²⁵²

5. De moordende eenzaamheid van de vogelvrij verklaarden

Op 14 november l.l. kon men in het VRT-nieuws lezen: *“In Mexico is Jesús Ociel Baena, de eerste openlijk non-binaire magistraat in Latijns-Amerika, thuis do od teruggevonden. Baena was een belangrijke voorvechter van LGBTQ-rechten op het hele continent. De doodsoorzaak wordt nog onderzocht.”*²⁵³ Het gebeurt steeds vaker, mensen die vermoord worden omdat zij

252 Tekst d.d. 20 november 2023.

253 Paulien Lambert, vrt nws, 14/11/2023:

<https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2023/11/14/mexico-non-binaire-magistraat-dood-teruggevonden/>

opkomen voor hun rechten en de oorzaak is haat - in dit geval: homohaat en homofobie.

Het is een feit maar het wordt vaak uitsluitend door de slachtoffers ervaren: LGBTQ-mensen worden gepest en vervolgd. Al te vaak is homohaat een consequentie van fanatiek geloof: heel wat moreel in de steek gelaten burgers hebben nood aan een houvast en eenmaal zij die denken te hebben, is dat hun heilige zaak die derhalve tot elke prijs zal worden verdedigd. Godsdienstwaanzin biedt een zeker comfort aan de waanzinnigen zelf maar is tegelijk een gevaar voor alle 'kettters'.

“Er is een tijd van vrede en er is een tijd van oorlog”, aldus citeerde onlangs de Israëlische president Benjamin Netanyahu de Bijbel om het geweld jegens de Palestijnen te verantwoorden. En met Genesis 1:27 - *“Man en vrouw schiep Hij hen”* - worden homo's wereldwijd gedemoniseerd, wat dan homofobie en ook homohaat niet alleen mogelijk maar tevens noodzakelijk maakt want waar ruimte gegeven wordt aan homoseksuelen, zo gelooft men althans, geven zij een voorbeeld dat vloekt met het woord Gods, zouden deze 'handlangers van de duivel' wel eens navolging kunnen krijgen en worden derhalve de zielen van anderen in gevaar gebracht.

Dat een van de belangrijkste bronnen van homohaat de katholieke kerk is, leidt geen twijfel en al haar recente en zeer plaatselijke gebarenmakerij in het ijle om haar vel te redden ten spijt, blijkt haar genadeloosheid te

genover holebi's bijvoorbeeld al van zeven eeuwen geleden uit de verzen 24 tot en met 42 van de Veertiende Zang van de “*Hel*” (“*Inferno*”) van het allegorische epos van Dante Alleghieri (1265-1321): “*De Goddelijke Komedie*”²⁵⁴:

*“Weer andren liepen zonder ooit te rusten. (...) En traagzaam dwarrelde over heel de vlakke/ een zee van vuur, in grote en dichte vlokken,/ (...) dat op de grond nog gloeide,/ (...) zo daalde hier deze eeuwge vlammenregen,/ waardoor het zand als tonder onder vuurslag/ ontvlamde, om dus het lijden te verdubbeln./ En nimmer was er rust voor 't razend dansen/ der arme handen, die nu hier, dan ginder/ het vuur dat nimmer uitdooft van zich sloegen.”*²⁵⁵

254 Dante's naam wordt ook wel geschreven als Dante Alighieri. “*La Commedia*”, later ook “*Divina Commedia*” genoemd en in het Nederlands vertaald als “*De Goddelijke Komedie*”.

255 Dante Aleghieri, “*De Goddelijke Komedie*”, in een vertaling van Christinus Kops O.F.M., heruitgave door Gerard Wijdeveld, DNB, A'pen; Wereldbibliotheek A'dam, 1985, pag.88.

Oorspronkelijke tekst:

<https://www.gutenberg.org/cache/epub/1000/pg1000-images.html#canto14>

Zie verder ook: *Inferno*, Vijftiende Zang: 22-124.

Oorspronkelijk en volledig fragment:

*“(...) e altra andava continüamente.
Quella che giva 'ntorno era più molta,
e quella men che giacëa al tormento,
ma più al duolo avea la lingua sciolta.
Sovra tutto 'l sabbion, d'un cader lento,
piovean di foco dilatate falde,
come di neve in alpe senza vento.
Quali Alessandro in quelle parti calde
d'India vide sopra 'l süo stuolo*

De Florentijn Dante hield zich overigens ook in met de politiek in het Italië van zijn tijd, onder meer maakte hij daar deel uit van het bestuur van een volkspartij, de *Capitano del Popolo*. In 1302 werd hij door zijn politieke tegenstanders veroordeeld, “*De Goddelijke Komedie*” schreef hij in ballingschap (1307-1321). De weldoener werd verraden en verguisd omdat hij met kop en schouders boven de massa uit stak en zo deelde hij het lot van vele groten voor en na hem, van Socrates, die tot de gifbeker veroordeeld werd op beschuldiging van heiligschennis en jeugdbederf, tot de Gekruisigde van Nazareth, door zijn apostelen verraden, Nelson Mandela, Aleksej Navalny en noem maar op: “*Nihil novi sub sole*”...

Zoals Dante's werk getuigt, is de katholieke kerk hier sinds oudsher de motor achter de demonisering en de vervolging van homo's maar religies zijn niet de enige bron van homohaat: naast het geloof is er ook nog het bijgeloof en behalve de religies zijn er ook nog de niet te tellen ideologieën met hun belachelijke stereotypen die de complexe realiteit simplificeren met niet alleen lachwekkende maar vaak ook dramatische gevolgen

*fiamme cadere infino a terra salde,
per ch'ei provide a scalpitar lo suolo
con le sue schiere, acciò che lo vapore
mei si stingueva mentre ch'era solo:
tale scendeva l'eternale ardore;
onde la rena s'accendea, com' esca
sotto focile, a doppiar lo dolore.
Sanza riposo mai era la tresca
de le misere mani, or quindi or quinci
escotendo da sé l'arsura fresca.”*

voor zowel aanhangers als verwerpers van de theorieën in kwestie. Mensen neigen ertoe zich te wapenen tegen de realiteit door pogingen te ondernemen om die naar hun hand te zetten. Soms lukt dat wel tot op zekere hoogte en dan spreekt men over wetenschap en techniek maar waar men onwetenschappelijk te werk gaat, komt het magische denken ten tonele en gaat men vlotjes over tot het excommuniceren van zekere sociale categorieën, bij voorkeur minderheden, zondebokken voor zowat alles wat niet naar wens verloopt. Op die manier ontstond de nu exemplarische geschiedenis van de 'heksen van Salem' waarbij onschuldigen werden veroordeeld en gedood omdat een wat achterlijke, bijgelovige dorpsgemeenschap hen omwille van uiterlijke, fysieke kenmerken voor 'heksen' hield.

Wij leven weliswaar niet meer in de middeleeuwen maar (onder meer) op het internet bieden allerlei vormen van bijgeloof alsook velerlei ideologieën een houvast aan vooral jongeren wiens hunker daarnaar vaak door sociaal miserabele omstandigheden maar even vaak door een overmaat aan welvaart onbevredigd blijft. En in feite bestaan hier geen onschuldige vormen van bijgeloof en van magie omdat leugens sowieso altijd gevaarlijk zijn: toentertijd gingen armelui met hun zieke kinderen bij de eerwaarde om die door hem te laten 'belezen' en vandaag vraagt een vrouw met kanker raad aan een handlezer die haar vertelt dat zij in uitstekende gezondheid verkeert, waardoor zij een tijdig bezoek aan de dokter mist.

Nu de laatste getuigen van de holocaust dood zijn, verhindert de door de opsluiting van de ouderen in de hand gewerkte, vaak volstreekte afwezigheid van het langetermijngeheugen dat de alarmbel gaat rinkelen wanneer steeds grotere groepen mensen zich gaan vermeien in een mentaliteit die polarisering bevordert en het huldigen van stereotypen. Nog erger wordt het waar zij overgaat tot het opnieuw aanbidden van uitgerekend die demonen die luttele generaties geleden van de wereld een hel maakten door “de natuur een handje te helpen” wat neerkwam op brute genocide op basis van pseudowetenschap en verkapt als 'zuivering'. De opmars van het neonazisme en het identitair denken is een vaak totaal onderschat kwaad met een doortastend werkelijkheidsgehalte waarvan in een wereld van vereenzaming en egoïsme behalve de daders, vaak enkel de slachtoffers weet hebben en daar ook moeten voor vrezen, vooral dan als zij tot zekere 'risicogroepen' behoren.

Het is een bekend gegeven uit de psychopathologie dat pesters er voor zorgen dat zij niet worden betrapt en dat hun slachtoffers worden beroofd van elke mogelijkheid om het geweld tegen hen (op een geloofwaardige manier) kenbaar te maken, waardoor zij tot een quasi volkomen hulpeloosheid veroordeeld zijn. Vaak weten de slachtoffers door wie ze gepest worden maar zij beschikken niet de mogelijkheid om daar bewijzen van te leveren; ze vertellen niet wat er aan de hand is uit angst niet geloofd te worden en hun angst is terecht omdat de pesters sowieso meer zelfzekerheid hebben

dan hun slachtoffers en derhalve als geloofwaardiger overkomen in geval de zaak ter sprake zou komen.

Het behoort niet tot de leefwereld van buitenstaanders en daarom ook begrijpen zij niet wat het betekent om te moeten leven in de voortdurende angst voor pesteringen. Dat geldt echter in een nog veel grotere mate voor wie doodsbedreigingen ontvangen omdat de lafhartige daders zich daar sowieso verborgen houden: wie met de dood worden bedreigd moeten ongeacht wie beschouwen als hun mogelijke moordenaars en de uiteraad prioritaire bezigheid van de eigen beveiliging (vaak zonder hoop op hulp van derden) slurpt alle energie en aandacht op zodat het leven tot een louter overleven wordt herleid met als enige zekerheid het uitzicht op een gewisse totale uitputting, ogenschijnlijk al te dikwijls uitmondend in zware ziekte of zelfmoord.²⁵⁶

6. De sublieme chantage en de mythe van Sisyphus

Althans volgens de joods-christelijke mythologie die samen met de Griekse mede aan de basis ligt van onze westerse cultuur was de mens oorspronkelijk een goddelijk want “naar Gods beeld en gelijkenis geschapen”²⁵⁷ wezen dat echter verleid werd door de duivel om tegen de Schepper in opstand te komen, waarna het viel, zijn goddelijkheid verloor en sterfelijk werd. Sinds dat ogenblik regeert de duivel over de mens en zijn wereld en een parabel uit het Nieuwe Tes-

²⁵⁶ Tekst d.d. 22 november 2023.

²⁵⁷ Gen. 1, 26.

tament verhaalt hoe naast de mens ook nog de Godmens door de duivel werd verleid: na een vastenperiode van veertig dagen en nachten bracht Lucifer Christus naar de woestijn: *“Als u de Zoon van God bent, beveel dan die stenen in broden te veranderen.”*, zo gebod hij Hem maar Jezus weigerde: *“Er staat geschreven: “De mens leeft niet van brood alleen, maar van ieder woord dat klinkt uit de mond van God.””* Vervolgens nam de duivel Hem mee naar het hoogste punt van de tempel: *“Als u de Zoon van God bent, spring dan naar beneden. Want er staat geschreven: “Zijn engelen zal hij opdracht geven om u op hun handen te dragen, zodat u uw voet niet zult stoten aan een steen.””* Maar Hij weerstond ook deze tweede verzoeking: *“Er staat ook geschreven: “Stel de Heer, uw God, niet op de proef.””* Dan nam de duivel hem mee naar een hoge berg en toonde hem alle koninkrijken van de wereld in al hun pracht: *“Dit alles zal ik u geven als u voor mij neervalt en mij aanbidt.* Daarop zei Jezus tegen hem: *“Ga weg, Satan! Want er staat geschreven: “Aanbid de Heer, uw God, vereer alleen hem.””*²⁵⁸

Later geeft Christus aan de apostel Petrus, samen met de macht om zonden te vergeven, de macht over de toegang tot het paradijs: *“Gij zijt Petrus; en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen (...) Ik zal u de sleutels geven van het Rijk der hemelen (...).”*²⁵⁹

258 Mt. 4, 8-11.

259 Mt. 16, 13-19.

Wanneer Fjodor Dostojevski in 1879-'80 in zijn parabel, *“De grootinquisiteur van Sevilla”*, een raamvertelling in zijn *“De Gebroeders Karamazov”*, Christus andermaal ten tonele laat verschijnen, herinnert hij aan deze teksten en voert aan dat de katholieke kerk het werk van Christus gelooft te hebben verbeterd vanuit de wetenschap dat misschien wel een kleine groep van uitverkorenen maar niet de hele mensheid waartoe zij zich richt, in staat is om in de voetsporen van de Heiland te treden: de kerk plooit voor de wil van Lucifer, geeft aan de mens zijn dagelijks brood, zegt wat hij moet en laten en regeert de wereld. En Christus heeft zich daarmee niet meer te bemoeien daar Hij aan de kerk zijn macht uit handen gegeven heeft; niemand kan derhalve wereldse macht verwerven zonder de knieval voor het kwaad. Het kwaad chanteert het mensdom.

Mythen zijn verhalen maar zoals de levenservaring ons diets maakt, overklast hun fictie vaker alle feiten omdat zij de genen van de geschiedenis zelf blijken te zijn: de kern, gevat in een schijnbaar sprookje, dat alleen maar ontplooiën kan op de wijze zoals het werd geprogrammeerd, zoals ook elk levend wezen zijn genetisch programma uitvoert tegen wil en dank - *“Ge kunt van een ezel geen koerspeerd maken”*, aldus verantwoordt zich de vertegenwoordiger van de paus van Rome jegens de teruggekeerde Heiland die Hij vervolgens verjaagt onder de bedreiging Hem anders andermaal te zullen kruisigen.

“Het geluk van de bozen” is een realiteit, de wereld is aan de durvers, wie geen bloed aan de handen willen,

zullen het aardse rijk niet beërven, de pikorde is een piramide met aan de top de massamoordenaars, aan de basis vindt men alleen maar de 'onnozelen' in de betekenis van 'onschuldigen', zij die niet (willen) weten of beamen dat het kwaad regeert in de 'civitas terenna'.

De katholieke theologen maken zich sterk met de woorden die Jezus richt tot Nicodemus: “*Zo zeer heeft God de wereld liefgehad dat hij zijn Eniggeboren Zoon gegeven heeft om ons te verlossen*”²⁶⁰ maar zij lijken de verzen te vergeten die daar op volgen en die herinneren aan de proloog van het Johannesevangelie: “*Het licht is in de wereld gekomen, maar de mensen beminden de duisternis meer dan het licht, omdat hun daden slecht waren (...) uit vrees dat (hun) werken openbaar gemaakt worden. (...)*”²⁶¹ En valt uit deze woorden dan niet af te leiden dat het kerkelijke devies tot het nastreven van aardse geluk de mens opsluit in een grote duisternis en dat derhalve een leer van blind geloof en devotie een dwaalleer is?

260 Joh. 3:17-21.

261 Zie: Marcus 1:12-13; Lucas 4:1-13; Johannes 6:26, 31, Johannes 2:18-22; Johannes 6:15. Zie: Joh. 3,16 en verder: Joh. 3:16-21. Zie: Joh. 1:1-18. Een fragment: “*In het begin was het woord, en het woord was bij God, en het woord was God. Het was in het begin bij God. Alles is door Hem ontstaan, en buiten Hem om is er niets ontstaan. (...) Het ware licht was er, dat elke mens verlicht en dat in de wereld moest komen. Het was in de wereld, een wereld die door Hem was ontstaan, en die wereld heeft Hem niet erkend. In zijn eigen huis is Hij gekomen, en zijn eigen mensen hebben Hem niet opgenomen. (...)*” (Willibrord-vertaling, 1995).

Wat mensen missen is de moed van Sysiphus, in het oorlogsjaar 1942 zo treffend beschreven door Albert Camus²⁶² - de moed om de steen telkens weer naar boven te rollen: het absurde of grondeloze karakter van het bestaan moet ons niet tot wanhoop drijven maar tot verzet.²⁶³ “*Ce qui compte n'est pas de vivre le mieux, mais de vivre le plus*”, aldus Camus. Sysiphus “(...) (n'a pas d'espoir mais) “*il n'est pas de destin qui ne se surmonte par le mépris.*”²⁶⁴ Sisyphus' overwinning schuilt in de *aanvaarding* van de absurditeit die hem niet langer verhindert nog iets te ondernemen. “*La lutte elle-même vers les sommets suffit à remplir un cœur d'homme. Il faut imaginer Sisyphe heureux.*” Het is waar dat alle menselijke ondernemingen tot mislukken zijn gedoemd maar als men de moed opbrengt om zich daarbij neer te leggen, kan men het geluk ervaren dat Sisyphus alsnog te beurt valt. Die grote wijsheid van een atheïst lijkt te raken aan de boodschap tot volharding en tot vertrouwensvolle berusting in het lot uit menige religieuze cultuur die roemt wie in staat zijn

262 Albert Camus, *Le Mythe de Sisyphe*, 1942, ook reeds besproken in zijn *L'étranger* (1942) en verder uitgewerkt in zijn *L'Homme révolté* (1951).

263 In Wikipedia wordt de kern van het probleem als volgt samengevat: “*Prendre l'absurde au sérieux signifie reconnaître la contradiction entre le désir de la raison humaine et le monde déraisonnable. Le suicide, alors, doit également être rejeté: sans l'homme, l'absurde ne peut pas exister. La contradiction doit être vécue; la raison et ses limites doivent être reconnues, sans faux espoir. Cependant, l'absurde ne pourra jamais être accepté: il exige une confrontation et une révolte constantes.*” Zie:

https://fr.wikipedia.org/wiki/Le_Mythe_de_Sisyphe

264 Ib.

om te leven zonder ook maar enig tastbaar houvast, zoals bij uitstek Job.²⁶⁵

De verdwaalde mens

Als al onze vrijheid zal opgeofferd zijn aan onze veiligheid, zal de mens niet langer bestaan.

Vaker wordt in het nieuws melding gemaakt van vermiste 'bejaarden' die aan de staat bakken geld kosten, zoals men wel kan vermoeden, omdat onder meer politiehelikopters dienen te worden ingezet om de verdwaalden op te sporen. Hetzelfde geldt voor kinderen, zekere categorieën van gehandicapten alsook criminelen en nog andere mensen.

Verdwaalden zijn er sowieso altijd al geweest omdat dementie helemaal geen nieuwe ziekte is, maar dat zij nu allemaal het nieuws moeten halen, is vast geen toeval, het lijkt wel een werkwijze met voorbedachte rade. Uiteraard met het oog op de 'oplossing', de 'Endlösung'. Want middeldoelomkering is weer in het spel.

De oplossing laat zich al raden omdat zij volgt uit een logica die al volop wordt toegepast inzake de eugenetica: als wij onze groenten mogen veredelen middels eugenetica, waarom dan niet de mensen, zo luidde het argument bij het begin van de eugenetische revolutie in de landbouw. Vandaag eten we allemaal in fabrieken geteelde tomaten, aardbeien en noem maar op; ze smaken weliswaar allemaal eender maar het gaat erom dat

265 Tekst d.d. 23 november 2023.

wij beschikken over een nieuwe technologie en die zal en moet worden toegepast omdat er een ongeschreven wet bestaat, welke luidt: *“Nodig of niet: wat men kan doen, zal ook gedaan worden”*.

En gelijkluidend gaan nu reeds stemmen op: als wij onze huisdieren (katten, honden, vogels, ratten en noem maar op) een chip mogen of zelfs moeten steken omwille van hun welzijn, waarom dan niet de mensen, of geven wij misschien minder om mensen dan om honden?

Edoch, deze maatregel die potentaten allerhande reeds doet watertanden, zal zich uiteraard uitbreiden naar meer categorieën van mensen om tenslotte wettelijk verplicht te worden voor iedereen, of dan toch voor bijna iedereen.

Met een gevolg dat reeds gekend is en betreurd wordt sinds het invoeren van de camera's alom: depressies en allerlei andere geestesziekten en zelfmoorden bij de vleet. De chip zal immers de camera's overbodig maken en de mens zal nu totaal worden beroofd van alle privacy en derhalve van zijn eigenheid, van zijn identiteit, van zijn ziel. Met het voorspelbare en zich reeds volop voltrekkende gevolg dat ook zijn lichaam niet meer zal wensen te bestaan.²⁶⁶

266 Tekst d.d. 3 december 2023.

Volksgezondheidszorg versus gezondheidszorg - een bedenking

Het kan paradoxaal klinken maar er bestaat zoiets als gezondheid omdat niemand in staat is om de realiteit van ziekten te loochenen en dat men ziek is, weet men dikwijls omdat men pijn heeft: het bestaan van de werkelijkheid van de gezondheid treedt pas ons bewustzijn naar binnen na de ervaring van de afwezigheid daarvan en in dat verband spreekt men over *“la présence de l'absent”*, de voelbare afwezigheid van het pijnvrij zijn of van het gezond zijn. Wie gezond zijn, voelen namelijk helemaal niets en zij neigen er ook van uit het gaan dat deze toestand een natuurlijk gegeven is, als het ware iets neutraals. Hetzelfde kon men veronderstellen over het bestaan als zodanig en niet gering is het aantal filosofen die het 'zijn' als uitgangspunt nemen waarbij zij dan argumenteren dat het hemd nader is dan de rok: de bestaanservaring of het bestaansbewustzijn, zo zeggen zij, staat dichterbij mezelf dan het bestaan als zodanig, of het leven, en is derhalve meer fundamenteel. Bij uitstek in het idealisme van George Berkeley vindt men die neiging en zij zou weliswaar vergeeflijk zijn ware het niet dat zij ons opscheept met het vraagstuk van de pijn. Als wij de realiteit van het lijden en de dood ernstig nemen, dan moeten wij ook erkennen dat gezondheid niet vanzelfsprekend is en dat het leven geen abstract 'zijn' is maar een complexe toestand, samenhangend met een quasi ondoorgrondelijke ontstaansgeschiedenis, waaraan niets mag ontbreken, en waarbij een levend organisme tot op zekere hoogte ver-

gelijkbaar is met een uurwerk of met een andere ingewikkelde machine die het immers begeeft van zodra één onderdeel kapot is. Het is de veelheid aan bestaande ziekten die het onmiddellijke bewijs levert van de complexiteit van het levende organisme. De studie van het levende organisme is dan ook de basis van de gezondheidszorg en omwille van de uiteindelijk ondoorgrondelijke ingewikkeldheid van wat of wie leven, is die studie dan ook principieel onvoltooibaar, onaf en altijd op zoek naar nieuwe en meer omvattende inzichten.

Gezondheid lijkt een term die verwant is aan volksgezondheid en weliswaar hebben de twee een en ander met elkaar gemeen maar wie het inzicht missen dat het hier om twee uiteindelijk totaal verschillende disciplines gaat, dreigen te verzanden in pure waanzin. Gezondheidszorg betreft immers de zorg voor levende organismen terwijl de instellingen die de volksgezondheid in het oog houden zorg moeten dragen voor een volk: een volk bestaat weliswaar uit mensen die vanuit een welbepaald perspectief levende organismen zijn maar een volk zelf is helemaal geen levend organisme doch een sociaal geheel waarvan de cellen levende wezens zijn. Ik schreef bijna dat een levend organisme zich verhoudt tot een volk zoals een cel zich verhoudt tot een levend organisme maar dit is pertinent een *trompe l'oeil* omdat het cement dat mensen tot een volk maakt niet organisch van aard is maar bestaat uit wetten, overeenkomsten of dus afspraken met een dwingend karakter, tot stand gekomen door verstandelijk

overleg. Dat de genoemde verwarring tot foute oordelen kan leiden, mag bijvoorbeeld blijken uit het volgende.

Men zou kunnen geloven dat een gezond volk een volk is dat weinig zieken telt, en dit in analogie met een gezonde mens die men zou kunnen definiëren als iemand die zelden ziek is of die weinig of geen ziekten te verduren heeft. Edoch, mocht die vergelijking terecht zijn, dan volstond het om uit het volk alle 'ongezonde' mensen te verwijderen teneinde een gezonder volk te bekomen en dat was inderdaad wat bijvoorbeeld Adolf Hitler deed toen hij streefde naar de veredeling van zijn geliefkoosd, Germaanse 'ras' dat met geweld ontdaan werd van zieken en van mensen die naar zijn 'inzichten' ongezond waren en die in de terminologie van de nazi's werden bestempeld als "*lebensunwertes Leben*": gehandicapten, ouderen, joden, Roma-zigeuners, homo's, prostituées, gevangenen, mensen met besmettelijke ziekten en noem maar op. Voor de nazi's bestond de uitnemende remedie voor de optimalisatie van de volksgezondheid in het euthanaseren van alle mensen die de gezondheid van de gemiddelde burger naar beneden halen, waarbij in de eerste plaats dient opgemerkt te worden dat de gemiddelde burger uitsluitend bestaat als een wiskundige grootheid waaraan mogelijk-kerwijze geen enkele echt bestaande man of vrouw uit het volk beantwoordt. Maar bovendien bestaat er geen enkele echt levende man of vrouw in het volk wiens persoonlijke gezondheidstoestand ook maar enige baat ondervindt vanwege de volksgezondheid als zodanig,

precies zoals geen enkele concrete man of vrouw ook maar één cent rijker wordt van een zogenaamd 'gezonde' economie. Het euvel dat hier speelt, is uiteraard dat van de middeldoelomkering waarbij via allerlei bedrieglijke kanalen de zaken zo voorgesteld worden als zou de mens in dienst of in functie staan van de economie in plaats van andersom en deze waanzin gaat dermate ver dat de neiging ontstaat om ermee in te stemmen dat mensen die niet langer economisch nuttig geacht worden, een economische last zijn en derhalve maar beter kunnen ophouden met bestaan. Zijn instrumenten zijn meester geworden over de mens die ze uitvond om zijn heerschappij te maximaliseren. Zijn overheersingswerktuigen hebben de mens overheerst. De mens is een werktuig van zijn werktuigen geworden, wat een vorm van suïcide is omdat onze werktuigen niets anders zijn dan verlengstukken van onze handen. Zo aanbidt men het werktuig geld, stelt men zichzelf in dienst daarvan en wordt men er uiteindelijk door omgebracht. Op precies dezelfde manier fnuikt de volksgezondheidszorg niet zelden de gezondheid van de mensen.

Economische vooruitgang heeft nooit geresulteerd in een toename van het aantal rijken en in een terugdringen van de armoede maar wel in het groter worden van de kloof tussen arm en rijk, precies zoals de uitvinding van de auto niet geresulteerd heeft in meer snelheid en derhalve in tijdswinst voor iedereen maar wel in het groter worden van de afstanden en in een toename van de opdeling van het mensdom in enerzijds wie baat

hebben bij een auto en anderzijds wie er de slaaf van zijn, met andere woorden heeft die uitvinding, andermaal, geresulteerd in het groter worden van de kloof tussen arm en rijk. Het door elkaar haspelen van enerzijds de studie van de mens of van het menselijk organisme en anderzijds de studie van het volk of van een specifiek facet daarvan, resulteert in vormen van waanzin die de waanzinnige als zodanig in de waan laten dat hij goed bezig is, dat zijn redeneringen hout snijden en dat er helemaal niets aan de hand is met zijn theorieën. De bewering dat wat goed is voor de volksgezondheid ook de gezondheid van elke mens afzonderlijk ten goede komt, is een redenering die evenmin steekhoudend is als deze die zegt dat Socrates past in deze koffer omdat hij ook past in zijn pak dat op zijn beurt in deze koffer past.²⁶⁷

Gevaren van extreemrechts

1.

Onmiddellijk na het beëindigen van de Eerste Wereldoorlog stichtte de avonturier Adam Glauer die zich verrijkt had in de Balkanoorlogen van 1912-1913 en die zich naar zijn adoptievader Rudolf Freiherr von Sebotendorf liet noemen, in München een occult genootschap rond het geloof dat de Duitsers behoren tot een superieur ras, de Ariërs, afkomstig uit de Himalaya, meer bepaald uit Tibet, dat geassocieerd werd met Xanadu, een dertiende-eeuws zomerverblijf van een

267 Tekst d.d. 27 november 2023.

kleinkind van Dzjengis Khan, de in Karakorum reside-
rende Mongoolse krijger en Chinese keizer Kublai
Khan. In de schoot van het Thule-Gesellschaft, zoals
zij zich noemden naar de Ultima Thule, wat wil zeggen
het Uiterste Noorden (van de hyperboreaanse
volkeren), werd de Deutsche Arbeiterpartei (DAP) ge-
sticht waaruit Hitlers NSDAP (Nationalsozialistische
DAP) ontsproot met als inspirerende krant de Völki-
sche Beobachter.

De voorgeschiedenis van de genoemde loge die stamt
uit de Germanenorden *Walvater van de Heilige Graal*,
en met als embleem het hakenkruis of de swastika, (het
'geluksteken' dat zowel voorkomt in de Indusbescha-
ving als bij de Amerikaanse Indianen, de Vikingen, de
Romeinen en de Grieken maar dat onder de nazi's een
van de oorspronkelijke betekenis afwijkende en aan ra-
cisme en fascisme gelieerde betekenis kreeg), is inge-
wikkeld maar wat hen samenhield, was de volstrekt
onwetenschappelijke overtuiging dat er mensenrassen
bestaan (een waangedachte die mede aan de basis ligt
van discriminatie, slavernij, apartheid, kolonialisme en
meer van dat fraais) en dat het eigen ras, zeg maar de
Germanen of de Duitsers, superieur is en derhalve het
recht en zelfs de plicht heeft om de andere rassen te
onderwerpen. De rassentheorie is afkomstig van figu-
ren zoals de Franse politicus en diplomaat Arthur de
Gobineau met zijn *Essai sur l'inégalité des races hu-
maines* uit 1853-1855 waarin hij drie rassen onder-
scheidt: het superieure blanke ras (de Ariërs met hun
Indo-Europese cultuur) en de inferieure negroïde en

Mongoolse rassen (maar ook de Arabieren en de Joden) die bij vermenging de menselijke soort zouden doen degenereren. Raszuiverheid was de boodschap en men vond die zijns inziens ten Noorden van de rivier de Seine.

Het boek van Gobineau werd naar het Duits vertaald op verzoek van Cosima Wagner, dochter van Franz Liszt en echtgenote van de antisemiet Richard Wagner, de componist van onder meer *Der Ring des Nibelungen*, een muzikaal theaterwerk over de machtsstrijd van oppergod Wotan, verwijzend naar de Germaanse en Noordse oppergoden Wodan en Odin. Misschien het vermelden waard is dat Wagner aanving met zijn aan de Germaanse mythologie geïnspireerde opera nadat hij zijn plannen voor composities over de christelijke mythologie (namelijk over Barbarossa, keizer van het Heilig Roomse Rijk en over Jezus van Nazareth) had geschrapt: hij zal hierbij wellicht geïnspireerd zijn door een pleitbezorger van het genoemde occulte genootschap, Guido von List (1848-1919), die immers het Germaanse heidendom ging aanhangen nadat hij het Christendom vaarwel zegde. von List stichtte met onder meer de vader van de Orde van de Nieuwe Tempeliers, de Oostenrijkse racist Jörg Lanz von Liebenfels (1874-1954), de Völkische Bewegung en de ariosofie, een pseudowetenschappelijk allegaartje van esoterie, theosofie, antropologie, archeologie, paleontologie en eugenetica waarrond in 1926 de Ariosophische Sociëteit ontstond, in 1931 de Ariosophische Kulturzentrale genoemd.

Volgens de geschriften van von List waren enerzijds de godenmensen of de Germanen afstammelingen van Theozoa of interstellaire goden die zich zouden voortplanten middels elektriciteit (sic!) en anderzijds de lagere rassen, Anthropozoa, nakomelingen van Eva nadat zij door een demon was bezwangerd alsook kruisingen tussen mensen en aapmensen. Dit onderscheid gaat terug op de Geheime Leer uit 1888 van spiritiste Helena Blavatsky die (zoals aangetoond bedrieglijke) seances hield die toentertijd modieus waren en waarop ook figuren zoals de antroposoof Rudolf Steiner en Nobelprijswinnares voor de Natuurkunde Marie Curie aanwezig waren.

In het occultisme van de ariosofie is ook het runenge-loof van de partij: runen zijn Germaanse tekens die een alfabet vormen dat in de Noordse mythologie ook in verband staat met waarzeggerij of met het oproepen van magische krachten. De nazi's gebruikten onder meer de sig-rune of dubbele bliksemschicht als teken voor de SS en ook neonazi's en skinheads gebruiken runetekens die daarom vaak bij wet verboden worden en de linguïst en fictie-auteur J.R.R. Tolkien speelt in zijn *"In de ban van de ring"* met naar hem genoemde 'Tolkienrunen'.

En daarmee is het woord 'spel' gevallen, wat hier van belang is omdat het geloof in magie terecht doet denken aan het kinderlijke spel waarbij de spelers zodanig opgaan in hun eigen werkelijkheid dat zij extatisch worden. Edoch, terwijl kinderen bijvoorbeeld bij etens-tijd uit hun spel kunnen gewekt worden door volwasse-

nen, kunnen volwassenen die in gelijkaardige spelvormen opgaan, dikwijls zelfs niet door rechters worden gewekt nadat hun 'spel' in moord of in genocide ont-aardde.

Het gevaar dat principieel schuilt in elke denkbare religie die ruimte wil verschaffen aan zekere verzuchtingen binnen de primitieve mens die wij voor een groot stuk misschien wel altijd zullen blijven, bestaat in het al te ernstig nemen van aannamen gemaakt wars van het verlichte verstand alsook in het gevaar dat die 'overgave' (want dat is de betekenis van 'religie') ont-aardt in het verlies van de controle over een realiteit die zich niet door wensen laat dicteren.

Godsdienstbeoefening kan verzanden in dat gevaar waar fundamentalisme de kop opsteekt maar evenzeer is dat het geval met allerlei geheimdoenerijen waartoe vooral die mensen hun toevlucht blijken te zoeken die in het moderne openbare leven niet aan hun trekken komen. Hoe harder het leven, bijvoorbeeld in gevolge economische recessie, hoe groter het gevaar voor depressie en des te groter ook de neiging om zich voor de realiteit af te schermen, wat dan kan gebeuren middels drankzucht of verslaving aan medicatie, middels godsdienstbeoefening (omdat godsdienst 'opium voor het volk' is) maar ook middels het zich ingraven in fantasiewerelden en clubs waarin de harde wetten van de (sociale) realiteit met veel aantrekkelijkere spelregels worden verdoezeld. Als het oorlog wordt, lopen de kerken weer vol maar dan gaan tevens occulte genoot-

schappen floreren en ook de achterdocht neemt toe, samen met het zoeken naar zondebokken.²⁶⁸

2.

Extreemrechts maar ook andere vormen van vlucht uit de werkelijkheid zoals het religieus fundamentalisme en de overgave aan verslavingen steken de kop op van zodra het leven tegenvalt, zoals bijvoorbeeld in tijden van economische achteruitgang. Als tekorten dreigen, wordt het territoriaal instinct gewekt omdat overleven ook een zaak is van fysiek territorium, jachtgebied, landbouwgebied. Voedselschaarste wakkert territorialiteitsgevoelens aan en het gemeenschappelijk bezit moet inboeten ten koste van het privaatbezit, de concurrentie wordt op de spits gedreven met de bedoeling dat er meer 'afvallers' zijn, wat uiteraard uiteindelijk ook aanleiding geeft tot fysieke strijd, inclusief de fysieke uitschakeling van de zwakkeren.

Principieel lijkt er geen enkel bezwaar denkbaar tegen de wil van mensen om sterker te worden, in het bijzonder wanneer schaarste en verzwakking dreigen maar waar deze wil zich omzet in daden, zoals dat bijvoorbeeld het geval is met de aanwending van de geneeskunde en nu bij uitstek de eugenetica, verschuift zich het probleem in de richting van de vraag naar het al dan niet geoorloofd zijn van de middelen waarmee dat resultaat wordt beoogd. De zorg voor de zwakkeren is een bijzonder lastige en tijdrovende activiteit die haar kracht haalt bij de sterkeren: het zich beijveren in de

²⁶⁸ Tekst d.d. 29 november 2023.

studie van de geneeskunde en de inzet voor de zieken, lijken ten koste te gaan van de sterkte van de maatschappij omdat die zorg veel tijd en energie vergt vanwege de sterken die zichzelf aldus lijken te verzwakken omdat zij er hun beste krachten aan wijden. Edoch, dat te geloven, leidt tot catastrofes zoals deze die ons allen bekend zijn van het nazi-regime in Duitsland, waar men geloofde dat men de gezondheid van het volk als zodanig ten koste kon laten gaan van die van de enkelingen.

Het verwijderen van alle rotte appelen uit de mand lijkt de mand weliswaar gezonder te maken in die zin dat men dan minder rotte appelen overhoudt maar wie deze logica doortrekken, zullen op den duur helemaal géén appelen meer overhouden omdat aldus de appelen in de mand zichzelf helemaal kapot concurreren zoals ook bedrijven doen in de wedren naar monopolievorming. Evenals geluk is gezondheid uiteindelijk een kwestie van (sociale) vergelijking en na de veldslag tussen de gezonde mensen en de zieken, met als 'Endlösung' de 'Gnadentod' voor de zieken, zal zich de concurrentie verplaatsen en onder de sterkeren zal een andere veldslag ontstaan, namelijk die tussen de allersterksten en de minder sterken en op die manier wordt een trend in gang gezet die principieel niet zal eindigen totdat één finale 'winnaar' overschiet die alle anderen zal verslagen hebben. De maatschappij zal dan uiteraard niet langer een samenleving zijn welke zich in stand houdt dankzij samenwerking doch een dictatuur waarin alle elementen geslachtet werden aan één

grote slokop - tenminste indien dan nog sprake kon zijn van een maatschappij.

Zo verkondigde ten tijde van de catastrofale aardverschuiving in Haïti alhier een 'ethicus' dat men nu maar eens werk moest maken van de sterilisatie van de armen, wat er meteen zou voor zorgen, zo meende de geleerde, dat er aldus alleen nog rijken zouden overschieten. Het gegeven dat mensen hun hoge levensstandaard vooral te danken hebben aan de slavernij in allerlei vormen waarbij, concreet berekend, voor elke westerling zowat veertig werkenden in de derde en de vierde wereld moeten opdraaien, leek de uitvinder van de redende maatregel helemaal te ontgaan. De welvaart is een eindige koek en vandaar eten wie te veel hebben, het stuk op van degenen die honger lijden, toch?

Maar vooral is het pertinent onjuist dat de inzet voor de zwakkeren de sterken minder sterk zou maken: het tegendeel is het geval. Een samenleving die zich niet verkijkt op de sterkte van de groep doch die zich het lot behartigt van de zwakkeren, versterkt zichzelf zodoende middels de inspanningen die haar sterkeren leveren en waardoor zij nog sterker worden dan voorheen. In de genezing van haar zieken, ontwikkelt zij de wetenschap van de geneeskunde en in het onderrichten van haar onwetenden, ontwikkelt zij een krachtige pedagogie; in het van voedsel voorzien van haar hongerigen, leert zij de vruchtbaarheid van de akkers en van de veestapel te maximaliseren, kortom: middels de hulp aan anderen helpt zij op de best mogelijke manier zichzelf.

Maar als het koesteren van de zwakkeren, de vreemdelingen en alle andere groepen die nood hebben aan vormen van bijstand een maatschappij niet verzwakt maar daarentegen sterker maakt, dan vormt inclusie de sleutel tot succes. En deze leefregel wordt dan ook sinds oudsher toegepast door de opperste elite, zeg maar de vorsten: zij rekruteren het gezamenlijke volk, aan de verstandigen en de helden kennen zij eretekens toe, de werkenden voorzien zij van spijs, onderdak en kledij en op ogenblikken dat zijzelf aan het feesten gaan, vergeten zij zelfs de criminelen niet en schenken zij aan de gevangenen gratie. Indien het volk al was het slechts een heel klein stukje van de sluwheid van zijn vorsten bezat, dan was inclusie even vanzelfsprekend als respect, mensenrechten en gastvrijheid, alleen gaat het vandaag met de genoemde waarden niet opperbest omdat economische stagnatie het populisme wind in de zeilen geeft en het kortetermijndenken en het kortzichtige egoïsme aanmoedigt.²⁶⁹

Daarom is de waarheid een zaak van leven of dood

Bij de productie van geneesmiddelen maakt men zich sterk dat men zich er middels dubbelblind onderzoek kan van verzekeren of de bewuste middelen al dan niet werkzaam zijn, in dit geval door uit te sluiten dat tijdens het onderzoek niet alleen de patiënt maar ook de onderzoeker op de hoogte zou zijn van hun werkzaam-

269 Tekst d.d. 30 november 2023.

heid. Dubbelblind betekent immers dat zowel de patiënten als de onderzoekers in het ongewisse verkeren over het feit of zij behandeld worden met het medicijn of met een placebo. Edoch, de voor de hand liggende mogelijkheid van vervalsing van de uitkomst van het onderzoek onder de invloed van het winstbejag wordt met het grootste gemak over het hoofd gezien.

Teneinde te kunnen uitsluiten dat winstbejag de geneesmiddelenproductie zou kunnen beïnvloeden, zou deze moeten verlopen in volstrekte onafhankelijkheid van de belangen van de producent maar in onze kapitalistische economie is dat uiteraard een onmogelijkheid aangezien de producent helemaal niet kan produceren zonder dat de medicijnen naast hun eigenlijk doel, dat erin bestaat het belang van de patiënt te dienen, ook nog een ander, expliciet bedoeld gevolg hebben, met name het maken van winst. Het is evident dat de geneesmiddelenproducent alle belang heeft bij een maximale afzet en die realiseert zich pas waar een maximaal aantal mensen het product kopen en dus waar zoveel mogelijk mensen lijden aan die kwalen welke daadwerkelijk de nood scheppen om zich het bewuste product aan te schaffen. Geneesmiddelenproducenten zullen er derhalve alles aan doen om ervoor te zorgen dat zoveel mogelijk mensen gaan geloven dat het product in kwestie - en bovendien geen ander middel dan dat - voor hen onmisbaar is.

De concurrentie onder geneesmiddelenproducenten kan zich vertalen in de bestrijding van elkaars winsten door de werkzaamheid van de eigen producten te gaan

verdedigen en die van andermans producten te gaan ontkennen. Inzake de jongste pandemie geldt nu het volgende. Omdat zij de gigantische winsten in het zog van vaccinaties over de ganse aardbol niet aan hun neus willen zien voorbijgaan, hebben de farmareuzen van bij de aanvang van de pandemie uiteraard werk gemaakt van de ontkrachting van de bewering dat stoffen zoals hydrochloroxine werkzaam zouden zijn tegen het betrokken virus. Maar dit negationisme kan vanzelfsprekend pas vruchten afwerpen als het pad dat zij bewandelt, irrationeel en derhalve onwetenschappelijk is.

Nu heeft iedereen kunnen bevroeden en uiteindelijk ook kunnen ondervinden dat in de hele pandemie-discussie helemaal geen sprake is geweest van rationaliteit of van redelijk overleg: de hele retoriek was er een van drogredenen en zij hadden hun oorsprong bij de ongeremde hebzucht van een beperkte groep die hier van bij de aanvang van de 'ramp' onmiskenbaar in het spel is geweest.

De rede is gebaseerd op de openbaarheid, die de basis vormt van de universaliteit. Dat is zo omdat het bepalen van wat waar is en wat niet, in wezen altijd een rechtszaak hoort te zijn: principieel mogen of moeten allen met hun argumenten naar voren komen en op grond daarvan wordt in alle openbaarheid beslist wie gelijk hebben en wie niet. Dit gebeurt noodzakelijk in de openbaarheid, zodat iedereen kan getuigen dat er geen bedrog gepleegd werd, wat onder meer inhoudt dat men niemand heeft doen zwijgen, zo simpel als dat.

Die werkwijze vormt overigens ook de basis van de open debatcultuur.

In de corona-affaire echter is vooral sprake van macht en van het recht van de sterkste. Bijzonder om gade te slaan, is hoe men niet alleen de waarheid verzwijgt maar hoe men die ook nog eens ten koste van alles op zijn kop weet te zetten. In dat verband schrijft Hannah Arendt over totalitarisme als over een systeem dat gekenmerkt wordt door een verwisseling van de feiten met de ficties van de potentaten.

Die verwisseling van de waarheid met zekere leugens gebeurt ook en vooral in de tijdspanne die op de misdaad als zodanig volgt: men doet nu niet alleen mensen zwijgen maar men zet de zaken ook op hun kop, zoals de Belgische koning Leopold II het betrachtte waar hij, zichzelf persoonlijk verrijkend met het bloed van de Congolezen, deze misdaden met alle macht trachtte voor te stellen als de heldendaden van een groot staatsman en filantroop.

Het is geen sinecure om aan te tonen hoe het concreet in zijn werk gaat waar daders met slachtoffers worden verwisseld en bovendien vergt het ook heel wat uitleg om zo'n gang van zaken aan het licht te brengen want hier is het lastige probleem van de kennis-extractie aan de orde: X doet iets, efficiënt en snel, maar Y begrijpt niet hoe X dat doet en hij kan derhalve X niet aanklagen wanneer het om een misdaad gaat omdat die hem kennelijk altijd een stap voor is. Laten we dit mechanisme hier eens trachten te schetsen aan de hand van

een eenvoudig voorbeeld, een voorbeeld van hoe X het klaarspeelt om Y de genoemde peer te stoven: de dader weet zichzelf als slachtoffer te verkopen en het slachtoffer als dader af te schilderen.

X ontmoet Y zonder bijzijn van ook maar enig publiek en bij die gelegenheid vertikt X het om Y te groeten. Bij elke volgende ontmoeting in gelijkaardige omstandigheden en dus zonder de aanwezigheid van derden, creëert X eenzelfde scenario. Edoch, wanneer bij een andere gelegenheid, dit keer in het bijzijn van een publiek, X en Y elkaar ontmoeten, presteert X het prompt om Y wél te gaan groeten en hij doet dat met voorbedachten rade en bovendien op een zeer expliciete manier zodat zijn vertoon het getuigenis geniet van alle aanwezigen. Uiteraard ontgaat deze hypocrisie van X niet aan Y en dientengevolge weigert Y uiteraard om op zijn beurt X te groeten. Ongelukkig genoeg is van dit laatste feit nu wel iedereen getuige.

X is er met andere woorden in geslaagd om zijn gelijk binnen te halen door Y aan het publiek te tonen als degene die weigert om een groet uit te brengen terwijl hij zich daarvan heeft verzekerd dat hijzelf zeker niet zal beschouwd worden al degene die een ander negeert. En niemand zal er nu aan denken om X in het ongelijk te stellen: iedereen zal Y veroordelen. De dader heeft zich weten te verkopen als slachtoffer en hij is erin geslaagd om van het slachtoffer een dader te maken. Dit heeft hij gepresteerd door een spel te spelen met het publiek.

Het voorbeeld is met opzet simpel gehouden omdat het helemaal niet simpel is. Mathematisch gezien is het inderdaad heel simpel maar omdat het gaat over zaken van leven en dood - zaken van waarheid en leugen zijn uiteindelijk ook altijd zaken van leven en dood - krijgt het een lading die alleen ervaren en gekend wordt door wie echt in de zaak betrokken zijn. Het empathisch vermogen van het merendeel van de mensen blijkt uit onderzoek immers zo goed als onbestaande en in dat perspectief stelt Primo Levi dan ook dat onverschilligheid nog erger is dan genocide. Als er geen eigen belangen mee gemoeid zijn, is de interesse ver te zoeken. Maar nog meer dan eigen belangen speelt de factor van de gezagsgetrouwheid omdat die uiteraard op de eerste plaats komt bij wie eigenbelang nastreven: men wil op een goed blaadje staan bij wie het voor het zeggen hebben.

Zo'n dertig jaar geleden betrapte een lokale arts een non erop dat zij in een hospitaal in Wetteren verschillende roofmoorden pleegde op bedlegerige oudjes. Toen hij deze feiten aan het licht had gebracht, riep op een gemeentelijke vergadering de voorzitter uit: "*Welk kieken heeft dat aan de grote klok gehangen!*" In dit geval wist de klokkenluider (zij het met veel moeite) de journalisten uiteindelijk voor zich te winnen maar waar klokkenluiders er niet (kunnen) in slagen om de media aan hun kant te krijgen, triomferen de samenzweerders en voltrekt zich een ramp. En dat is het geval waar het vrije woord niet langer vanzelf spreekt.

Dat was het geval in de coronatijd. En dat is nu de reden waarom de enorme leugen die zich over het mensdom verheft, voor eeuwig en drie dagen zal blijven heersen: de leugenaars gaan door voor de geloofwaardigen en wie de waarheid verdedigen, worden nu voor leugenaars bekeken. Die afschrikwekkende omkering wordt gerealiseerd door te gaan spelen met het publiek en met de voeten van wie de waarheid willen verdedigen. In de pandemie toont zich het bizarre huwelijk van twee perverse machtsvormen: enerzijds die van de samenzwering en anderzijds die van een door de samenzwering gecorrumpeerde media. Het is dan ook geen geringe uitdaging om het gedrocht te lijf te gaan dat hier onherroepelijk verrijst.

Maar niemand kan verhinderen dat het allemaal alsnog onder woorden wordt gebracht. Het enige wat samenzweerders uiteindelijk nog kunnen doen om hun leugens te verdedigen, is tot moorden overgaan. Het is nu in het zich voltrekken van dat jammerlijke gebeuren dat men dan ook de betekenis kan ontdekken van de beroemde verzen van Heinrich Heine: *"Wo man Bücher verbrennt, verbrennt man auch am ende Menschen."*²⁷⁰

Eigen zak eerst: niets nieuws onder de zon!

Met de recente omkoopschandalen rond VB-politici Frank Creyelman en Filip De Winter zijn rechtsextre-

270 Tekst d.d. 7 december 2023.

misten allerminst aan hun proefstuk toe. Ten tijde van het Derde Rijk maar ook reeds in de daaraan voorafgaande jaren sinds 1933 bestond in Vlaanderen het Vlaams Nationaal Verbond (VNV) onder de leiding van Staf De Clercq, dat in 1936 zestien zetels behaalde in de Kamer en dat aanleunde bij de Duitsers met het blad Volk en Staat dat vanwege het Duits Propaganda-ministerie (Promi) van de NSDAP een toelage ontving van 800 Reichsmark - toentertijd een bom geld dat door o.m. De Clercq werd opgehaald. In 1939 werd de subsidie zelfs vervijfvoudigd naar 4000 RM per maand. Dat bedrag liep op tot tenminste 40.800 RM. In totaal zou Volk en Staat tussen 1937 en 1939 meer dan 1.200.000 F Nazigeld ontvangen hebben.²⁷¹ Het VNV-jeugdblad Deltakamp kreeg sinds april 1937 maandelijks 100 RM van het Promi.²⁷² Extreem Duitsgezinde nationaal-socialisten verenigden zich in de NSVAP onder de toen 18-jarige August Segers, geruggensteund door de Nederlandse nazi Van Rappard. De geschiedenis is complex maar vast staat dat de hier genoemde en nog andere Hitlergezinden onder het eigen volk gingen spioneren voor de Duitsers die hen financierden. Een van de meest schrijnende vormen van een dergelijk 'burenverraad' voltrok zich in het Roemenië van Ceaușescu maar de best bestudeerde geschiedenis van

271 Maurice De Wilde, *De Nieuwe Orde*, De Nederlandsche Boekhandel, A'pen/A'dam (Tweede druk), 1982, pp. 9-12.

272 *Ib.*, p. 14.

moordende achterdocht betreft de Rwandese volkerenmoord zoals ontleed door Abram de Swaan.^{273 274}

Deshumanisatie: het nieuwste proces

1

Terwijl het ijdele westen gelooft dat het op het wereldtoneel het voortouw neemt inzake mensenrechten, antidiscriminatiewetten, respect voor diversiteit en inclusie, tonen de politieke wendingen van dit ogenblik onomstotelijk aan dat het tegenovergestelde het geval is, met name een gestaag voortschrijdende deshumanisatie of ontmenselijking.

Een actueel voorbeeld is de ter tafel liggende pensioenhervorming die rechtstreeks resulteert uit het populisme dat ervoor zorgt dat politieke beslissingen voortaan genomen worden door een steeds egoïstischer en botter wordende dictatuur van de meerderheid, geleid door een massa bij welke de naar pure machtswellust afgeleden politici willen scoren. Er schiet gewis geen enkele partij meer over die het niet van de daken schreeuwt dat aan wie geen twintig jaar effectief ge-

273 Abram de Swaan, *The Killing Compartments. On genocidal regimes and their perpetrators*, 2014. (Nederlandse vertaling: *Compartimenten van vernietiging. Over genocidale regimes en hun daders*, Prometheus, 2014), in de tekst afgekort als 'dS'. Voor een synthese, zie: J.B., *Verborgene massamoord*, Serskamp 2017. Zie: [330786.pdf \(bloggen.be\)](#)

274 Jan Bauwens, *Van libricide naar genocide. Over de uitbraak van W.O.III. Artikels van 6 maart 2022 tot 9 maart 2023*, Serskamp 2023, pp. 485v.

werkt hebben, het recht op een minimumpensioen moet worden onthouden omdat alle partijen in het zog van het succesrijke extreemrechts zijn gaan vrezen voor de definitieve afstraffing door de nieuwe kiezer die nog louter een product is van een door het kapitalisme totaal geperverteerde maatschappij.

Een humane samenleving zal mensen die op de arbeidsmarkt niet aan de bak komen omdat zij om de een of andere reden verstoten worden, bijspringen met alle mogelijke compensaties. Edoch, de maatschappij waarin wij vandaag leven, doet exact het tegenovergestelde: wie geen betaalde job kunnen vinden, zullen met de aan de gang zijnde hervormingen niet worden gecompenseerd maar op de koop toe een tweede keer worden verstoten waar hen ook nog eens het recht op een pensioen wordt ontzegd.

De achterliggende 'filosofie' verkapt een volstrekt perverse visie op arbeid: arbeid wordt daar immers niet gezien als een mensenrecht, als het recht op zin in de vorm van het recht op creatieve deelname aan het maatschappelijke gebeuren maar wel als een loutere plicht welhaast in de betekenis van een straf, welke dan gecompenseerd dient te worden met een beloning, alsof men al werkende een stuk van zijn tijd en van zijn vrijheid verkocht in ruil voor een som geld, waaronder een bijdrage aan de verzekering op een inkomen bij werkonbekwaamheid ingevolge ziekte of ouderdom.

Achter de benadering van arbeid als een straf die gecompenseerd wordt met een loon schuilt echter de frus-

terende ervaring dat de hedendaagse job allerminst de voldoening van een zelfrealisatie verschaft en zij heeft die zelfs niet op het oog: steeds vaker komt de uitoefening van een job neer op de blinde onderwerping van de eigen wil aan die van een ander in ruil voor geld. Met andere woorden betekent werk vandaag steeds duidelijker de verkoop van zichzelf waarbij de mens zichzelf onder dwang reduceert tot een loutere robot die bediend wordt door een baas.

Omdat de verkoop van zichzelf, waar het in de uitoefening van een job om gaat, de eigen vrijheid betreft, terwijl de vrijheid de essentie is van de menselijkheid en omdat een mens, beroofd van zijn vrijheid, een slaaf is, functioneert de huidige maatschappij bij de gratie van een slavernij die dermate dwingend is dat zij degenen die er geen deel van uitmaken, hetzij omdat zij dat niet kunnen, hetzij omdat zij het niet willen, genadeloos liquideert. Het proces van liquidatie bestaat in het onthouden van levensmiddelen aan wie hun vrijheid of hun menselijkheid niet verkocht krijgen.

De eliminatie van economisch onrendabele elementen brengt eer aan een samenleving die er niet langer een is en zij voert allen die zij met de moordende logica van haar systeem als ballast moet beschouwen, af naar een front waar zij geconfronteerd worden met zichzelf als de ultieme vijand. Aan het oorlogsfront immers ontnemen degenen elkaars leven die uit hun perverse maatschappijen verstoten werden met als enige resterende

economisch zinvolle bestemming de reciproque bestaansbeëindiging.²⁷⁵

2

Elf jaar geleden gaf de straffeloosheid waarmee macht misbruikende politieagenten in de USA blijken weg te komen met hun moordpartijen op (minderjarige) zwarten aanleiding tot de beweging "#BlackLivesMatter" en vandaag hebben videobeelden van gelijkaardig onrecht vanwege de politie hier te lande zich een weg gebaad naar het Tv-journaal: macht wordt bijna sowieso misbruikt wanneer dat misbruik uit het licht gehouden wordt, hetzij letterlijk uit het licht van de dag, hetzij uit het licht van het woord.

In dat laatste geval wordt verwezen, enerzijds naar alle vormen van de omerta met navenante afpersingsmethoden, gaande van regelrechte doodsbedreigingen tot de goed gecamoufleerde sociale druk waarmee politici in verkiezingstijd de oudjes in hun zorggevangenissen een bezoek gaan brengen en, anderzijds, naar het tribunaal, de rechtspraak, de openbaarmaking van het gebeurde middels getuigen die publiekelijk en onder ede spreken.

Maar niet alleen gerechtsdienaren komen in de verleiding om zich schuldig te maken aan machtsmisbruik, waarbij zij hun absolute hoogdagen kennen van zodra het fascisme tot wet wordt zoals dat 'kortstondig' wereldwijd het geval was ten tijde van de pandemie: naast

275 Tekst d.d. 20 december 2023.

het politiekorps was daar bijvoorbeeld ook het medisch korps van de partij en wel in die mate dat zowat de helft van alle dokters in de genees-, heel- en verloskunde er ernstig gingen aan denken om onder het juk van een bijzonder eenzijdig gepolitiseerde Wereldgezondheidsorganisatie hun beroep niet langer uit te oefenen omdat zij dit niet meer in overeenstemming konden brengen met de door hen bij de aanvang van hun ambt gezworen eed van Hippocrates.

Ten tijde van het naziregime in het Duitsland onder Adolf Hitler verklaarde het medisch korps zich quasi unaniem akkoord met de toen opgang makende, volstrekt onwetenschappelijke, misdadige en racistische opvattingen over volksgezondheid en misdaadpreventie en wel in die mate dat de gezondheidssector nauw ging samenwerken met de doodseskaders van het moorddadige regime om onder meer de zieken, die zij voor de gelegenheid als 'rotte appels' bestempelden, niet langer medisch te behandelen met het oog op genezing maar voortaan medisch *om te brengen* en wel met het oog op wat zij beschouwden als de genezing van het ras.

Uiteraard worden de geneeskundige studies en disciplines die het kruin van het maatschappelijke kunnen verzamelen in één klap overbodig van zodra de massa de opvatting van een gek door de strot werd geramd dat gezondmaking van het volk bereikt kan worden met de veel simpelere methode van de massale afslachting van alle zieken. En dit is allemaal mogelijk bij de gratie van het feit dat een massa helemaal geen intellectueel

of ethisch peil heeft: gekoppeld aan het principe dat niet wie zorg dragen en nadenken het voor het zeggen moeten hebben maar wel een onverschillige meerderheid, volstaat plat populisme om in de oprichting van concentratiekampen het wondermiddel te gaan zien om de mensheid op te tillen naar de ongeziene niveaus van welstand en beschaving waarvan het ganse mensdom ter gelegenheid van de Tweede Wereldoorlog getuige is geweest.

Dat zekere opvattingen via slinkse politici vandaag andermaal de medische zorgverlening besmetten met volstrekt immorele praktijken mag blijken uit het gemak waarmee hospitalen erin slagen om patiënten in het ongewisse te laten omtrent de gezondheidsrisico's die zij lopen van zodra zij deze anderszins streng gereguleerde terreinen betreden: er gelden geen verplichtingen om bezoekers in te lichten over de kans die zij lopen op besmettingen met de fatale ziekenhuisbacterie of met andere contagieuze aandoeningen en qua zorg lijkt de voorrang te worden gegeven aan de indekking van de eigen belangen van de zorgverstrekkers die, wars van alle wetgeving ter zake, niet zelden het initiatief nemen om de patiënten te wijzen op uitgerekend die rechten waarmee zij hun artsen van de plicht tot zorg kunnen ontslaan.

De laatst genoemde aberraties treden vanzelfsprekend op in het zog van de hegemonie van een kapitalistische economie die zichzelf hoger acht dan de mens die zij zou moeten dienen; het werktuig heeft zich verheven boven wie het hanteren; de mens is verworpen tot mid-

del van de machinerie die zichzelf zo moeizaam heeft opgebouwd om hen van dienst te zijn; het menselijke werd door de megarobot die het uiteraard als redundant beschouwt, gewoon geëlimineerd. Wat overschiet zijn op den duur alleen nog kille statistieken en op helemaal niets meer slaande getallen.²⁷⁶

3

In juni 2020, zowat een half jaar na de intrede van de pandemie, stelde de toenmalige prins Charles van Wales, de huidige koning van Engeland, samen met de directeur van het Wereld Economisch Forum, Klaus Schwab, voor om de pandemie aan te grijpen voor wat zij betitelden als een Grote (dit is: wereldwijde) Herstart: een heropstart van het kapitalistisch systeem dat bezig is de wereld regelrecht naar de ondergang te leiden, en dit met het oog op het behoud en het verstevigen ervan!

Uiteraard geschiedde dit in de schoot van een conferentie van economen ofte geldspecialisten aangezien de oppergod, verantwoordelijk voor het onheil dat de planeet naar de afgrond voert, niemand minder is dan de mammon, de verpersoonlijking van de ongeremde hebzucht. Pas met de wereld op de rand van de afgrond staat ook het daarvoor verantwoordelijk kapitalistisch systeem op instorten maar met dit opzet werd en wordt gepoogd om dit systeem dat de vrekken in het zadel houdt, in allerijl alsnog te redden door het zogezegd milieubewust te maken en gericht op meer sociale ge-

276 Tekst d.d. 22 december 2023.

lijkheid: het gedrocht “*verantwoord kapitalisme*” ziet het levenslicht. Zoals wij allen weten, heeft nooit voorheen een meer belachelijke *contradictio in terminis* bestaan.

Edoch, *the Great Reset* was zeker geen primeur en zijn beroemdste voorganger kennen wij als de Franse Revolutie van 1789, nu 235 jaar geleden, toen de Verklaring van de Rechten van de Mens en van de Burger werd afgekondigd met, hypocriet genoeg, het eigendomsrecht als belangrijkste principe, inclusief het lijfeigenschap. In Parijs ontketende zich een volksoptocht waarna de edellieden en de clerus in serie werden onthoofd met de daartoe ontworpen guillotine zodat daar alleen in één jaar tijd veertigduizend koppen rolden. De heropstart geschiedde danig drastisch dat in 1793 zelfs de Gregoriaanse kalender, die de jaartelling laat beginnen bij de geboorte van Christus, het moest ontgelden: hij werd vervangen door de kalender van de republiek en 1793 werd prompt uitgeroepen tot het jaar 1. De heiligen op de kalender werden vervangen door wereldse figuren en nog een ganse resem andere aanpassingen moesten een volledige secularisering van de maatschappij helpen realiseren. In feite werd de ene religie door de andere vervangen en die kalenderkermis werd dertien jaar lang volgehouden, tot in het jaar 1806 - de Revolutie zelf duurde tot 1799.

Sinds geruime tijd verschijnen boekwerken die de wetenschap ontmaskeren als een nieuwe vorm van religie en zo herhalen de geleerden dat er uiteindelijk niets nieuws is onder de zon en dat door alle heisa heen de

ene dictatuur alleen maar wordt vervangen door de andere. Verkapt als vooruitgang, strijd om mensenrechten en gelijkheid, broederschap en welvaart, vestigen zich steeds dieper in alle wereldse structuren nieuwe vormen van slavernij en privileges, oorlogen en ten hemel schreiend onrecht. Sinds de opstand van Lucifer blijkt ontmenselijking doorheen alle gebeurtenissen een nimmer uit te roeien rizoom.²⁷⁷

4

Leopold II, onder wiens schrikbewind in een paar decennia tijd de helft van de Congolezen in zijn kolonie werden afgeslacht in de roof van ivoor en rubber die de megalomane vorst een gigantisch persoonlijk fortuin opleverde, kreeg het voor mekaar om zich te laten doorgaan voor een van de grootste filantropen op aarde - toentertijd maar ook vandaag nog, nu in het zog van geschiedenisadapter Daniël Van Reybrouck²⁷⁸ de dynastie voorbereidselen treft om het jubelpark dat met het bloed van de zwarten werd gebouwd wat op te fleuren tegen de tijd dat België zijn tweehonderdste verjaardag vieren moet.

Met die pr-stunts als voorbeeld weten grootverdieners voortaan hoe zij het aan boord moeten leggen om zich

277 Tekst d.d. Kerstavond 2023.

278 Zie het artikel d.d. 18 mei 2010 in *Apache* van de hand van Ludo De Witte: '*David Van Reybrouck masseert westerse bemoeienissen in Congo weg*': <https://www.apache.be/2010/05/18/david-van-reybrouck-masseert-westerse-bemoeienissen-congo-weg>

te beveiligen tegen de onvermijdelijke plaag van jaloezie en rancune die sowieso alvast een deel van hun talloze slachtoffers tegen hen in het harnas jaagt. Gandhi werd afgeschilderd als een filantroop daar hij zijn volk kalmeren moest met de politiek van de '*ahimsa*', voor de gelegenheid gepromoot in opdracht van de wrede Britse kolonisator. Naast het portret van Mahatma Gandhi staat overigens prompt ook dat van multimiljardair Bill Gates te prijken op dezelfde bladzij over 'mensenvrienden' in de schoolboeken van onze kinderen. En waarom zouden de ministers achterblijven en de burge-meesters met de Kerst die toch de unieke gelegenheid biedt voor een toneel waarop zij de kerstman (Christus) zelf kunnen vertolken die zijn lekkers uitdeelt aan de feesttafels der armen?

Op de leeftijd van 103 jaar overleed in 1995 in New York Edward Bernays, een neef van de beroemde psychiater Sigmund Freud, die zijn theorie over de beïnvloeding van het onderbewuste van de massa in de praktijk bracht als tactiek voor propaganda en '*public relations*'. Met de fabricatie van allerlei stunts en van verborgen associaties met beroemdheden en lusten, stellen potentaten voortaan de wetenschap in dienst van hun imago en van hun persoonlijke belangen.

Ook Adolf Hitler wist het: de massa heeft de leeftijd van een kind van vier en kan via hypnose worden gespeeld met angsten en verlangens. De volstrekte afwezigheid van mensen in de massa is een publiek geheim waarvan iedereen getuigen kan sinds 2000 jaar geleden een uitzinnige menigte de vrijheid van de moordenaar

Barabbas verkoos boven die van de Messias - die prompt tot de kruisdood werd veroordeeld. De furie van dezelfde massa ook weet te verhinderen dat vluchtelingen in barensnood een plek vinden om te bevallen omdat het onderbewuste wordt bespeeld met associaties van armlastigen met demonen. Het afschilderen van mensen in nood als lastpakken, ratten, nestbevuilers en bloedvergiftigers zoals in het zog van Hitler de huidige presidentskandidaat van de V.S., Donald Trump doet, betekent: wetenschap in dienst van misdaad en ontmenselijking.

Dat de wetenschap zich steeds vaker lijkt te ontwikkelen tot dienstmaagd van het nefaste proces van deshumanisatie, toont aan dat zij een moreel volstrekt neutraal instrument is waarmee eenieder die er beslag weet op te leggen, willekeurig welke kant op kan. Het is alarmerend dat het volk zich kennelijk niet bewust is van dat feit en dat het in een soort van naïviteit de wetenschap net als de religie van destijds blijft beschouwen als heilig en als onaantastbaar en dit zeer in tegenstelling tot de mens.²⁷⁹

5

Vanaf 2025, aldus heeft een minister beslist, zullen werkenden de voorrang krijgen boven werkzoekenden inzake het recht op woonsubsidies of sociale huisvesting. Met allerlei drogredenen wordt de stelling verdedigd dat noodlijdenden minder rechten hebben dan welstellende burgers, wat neerkomt op de visie dat

279 Tekst d.d. Kerstmis 2023.

nood niet langer het criterium hoort te zijn inzake het recht op hulp: dat recht kan voortaan alleen nog worden *gekocht*.

Edoch, waar rechten koopwaar geworden zijn, zullen zij alleen nog worden toegekend aan de rijken en waar dit recht van de sterkste heerst, wordt het concept 'recht' uiteraard helemaal uitgehold omdat het principe van Montesquieu of de scheiding der machten vereist dat rechten wars van de politiek en derhalve ook wars van de economie dienen te worden gehandhaafd.

De trend is niet nieuw want sinds jaar en dag laat het Belgische gerecht zich betalen voor de vrijkoping van schulden: fraudeurs en criminelen van alle pluimage kunnen op initiatief van het gerecht zelf aan torenhoge boetes en gevangenisstraffen ontkomen door zich spontaan aan te geven. Deze 'minnelijke schikkingen' worden voorgesteld als een win-winsituatie door een staat die op zwart zaad zit. Dat belastingontduikers hier garen bij spinnen, is lang geen geheim: zij bestelen de staat en blijven ongestraft wanneer zij een deeltje van de buit teruggeven aan de eigenaar - het scheelt warenteel niet veel of zij werden erom geëerd.

De staat gedraagt zich in dezer zoals de voetganger op de zebra's aan wie voorrang wordt verleend: hij wuift de automobilist dankbaar na. De chauffeur kon hem namelijk ook aangereden hebben en dan weggekomen zijn met een smoes. Het immorele aan deze zaak is dat de dreiging van het recht van de sterkste datgene wat een recht hoort te zijn, prompt veranderd heeft in een

gunst. De dreiging is even reëel als het verschil tussen leven en dood omdat men uiteraard goed gek moet zijn om niet opzij te springen voor een nozem. De wrange situatie is verwant aan die welke volgt uit het Stockholmsyndroom.

Het omtoveren van rechten in gunsten is een eerste fase in het proces waarbij aan mensen met geweld en misbruik van macht hun rechten worden ontnomen en waarbij het solidariteitsprincipe dat het maatschappelijke leven draagt, wordt uitgehold en uiteindelijk ook definitief vernietigd. Solidariteit betekent in wezen immers dat men elkanders lasten draagt, meestal vanuit het redelijke inzicht dat tegenslag iedereen kan overkomen en dat dit meestal ook zal gebeuren omdat de meeste mensen oud worden of anderszins hulpbehoevend, als zij het al niet van bij de geboorte zijn. Wie in een voor hen vijandige omgeving moeten leven, kunnen niet rekenen op het normale bestaan dat voor anderen vanzelfsprekend is en zij dreigen derhalve in de problemen te komen als de maatschappij hier niet op anticipeert met wetten die principieel de bescherming verzekeren van ongeacht welke burger tegen vijandelijkheden waar hij niet heeft om gevraagd en die meestal te wijten zijn aan onbegrip maar vandaag nog veel vaker aan haat.

Het woord is gevallen: blinde haat is wat er uiteindelijk schuilgaat achter politieke beslissingen die de solidariteit ondermijnen omdat de betrokken politici verkozen worden door een menigte die door haat wordt gedreven. Populisten hebben hun politiek succes nu eenmaal

te danken aan meestal extreemrechts georiënteerde lui die elke vorm van solidariteit verwerpen omdat zij nu eenmaal egoïstisch zijn en asociaal. In een democratie is dit euvel uiteraard heel moeilijk te bestrijden omdat het gevaar van de tirannie van de meerderheid er structureel in verweven zit.

De weigering van de massa om de solidariteit nog langer in het vaandel te voeren, steekt meestal de kop op wanneer een periode van maatschappelijke welstand aan haar einde komt en ontevredenheid de kop opsteekt en aangewakkerd wordt. Hierbij worden dan zondebokken aangeduid die met de recessie helemaal niets te maken hebben maar deze beproefde tactiek weet de echte daders - de verantwoordelijke politici - wel buiten schot te zetten, zoals ook geschiedt waar gevangenen onschuldig vastzitten en er op die manier geheel ongewild voor zorgen dat de echte daders met rust worden gelaten.

Jawel, de benadeelden van de asociale wetten die aan de willekeur van extreemrechts ontspruiten, zijn wettelijk gevangenen die de straffen uitzitten welke toekomen aan de populistten.²⁸⁰

6

Via een slukse omwisseling van rechten in gunsten sluipt in de wereld de slavernij naar binnen. Mensen worden ertoe verleid om gunsten te aanvaarden van lieden die het middels deze tactiek gemunt hebben op hun

280 Tekst d.d. 27 december 2023.

rechten. En mensen zonder rechten zijn slaven: hun bestaan is totaal afhankelijk van de willekeur van wie hen in bezit houden.

Het bezitten van mensen slaat in de eerste plaats op het voeden (of veeleer nog het voederen omdat wie geen (mensen)rechten genieten ook niet als mensen worden beschouwd): wie honger hebben, bieden gehoor aan wie beslag hebben gelegd op de middelen om deze nood te lenigen. De afhankelijkheid van de willekeur van derden maakt dat mensen hun gedrag afstemmen op wat anderen van hen verwachten en derhalve voltrekken zij ook de wil van anderen, wat inhoudt dat zij de eigen wil prijsgeven en zij doen dat vanuit de overtuiging dat dit de enige manier is om te kunnen overleven.

Mensen worden met andere woorden niet zomaar willoos maar datgene wat zij willen, wordt alleen nog bepaald door het overlevingsinstinct dat hen ertoe brengt om de wil uit te voeren van wie hen overheersen en zij doen dat teneinde zelf niet overheerst te worden door de dood. Chantage is wat aan de basis ligt van de slavernij en zo ziet men in de geschiedenis ook dat slaven door de band buitgemaakte soldaten zijn wiens leven wordt gespaard in ruil voor de dwangarbeid die hen toelaat om te overleven.

Van hun rechten en van hun wil beroofde mensen hebben geen andere keuze dan zich te gedragen zoals huisdieren dat doen, wat wil zeggen dat zij ernaar streven om in de gunst te staan van hun eigenaars. De loonsla-

vernij is op dat vlak zo mogelijk nog doortastender dan de slavernij van weleer omdat middels die tactiek mensen met schulden worden opgezadeld terwijl schuldenaren ertoe neigen om in de gunst te komen van hun schuldeisers aan wie zij hun wil dan 'spontaan' onderwerpen. Van zodra de aanname van kracht is dat het geld ongeacht welk goed vertegenwoordigt, zal het door zijn eigenaars gebruikt worden als universeel chantagemiddel dat ervoor zorgen kan dat ook mensen tot het eigendom van mensen gaan behoren.

Het proces van deshumanisatie gaat hand in hand met dat van onderwerping dat op zijn beurt door minachting wordt voorafgegaan. In een cultuur waar minachting en achting of kortom eer van tel is, handhaaft zich het recht van de sterkste op grond van krachtmeting of oorlog waarvan de uitgestelde vorm de (economische) concurrentie is welke pas kan gedijen in een kapitalistisch bestel. Dit draait uit op monopolievorming, dictatuur en tenslotte genocide, zoals de geschiedenis leert en om die reden ligt in de concurrentiële economie reeds op een fatale manier de massamoord besloten.

Het alternatief van een samenwerking die resulteert uit redelijk overleg in plaats van uit fysieke strijd, vergt een overstijging van het louter dierlijke bestaansniveau. De mogelijkheid tot zo'n overstijging wordt natuurlijkerwijze gegeven door het feit van het mens-zijn zelf maar zij wordt gefnuikt door zekere praktijken. Immers, cultuur, vrijheid, welzijn, humaniteit, veiligheid, beschaving, maatschappelijkheid en nog vele andere goederen zijn geen toestanden doch *praktijken*,

wat wil zeggen dat zij helemaal geen bestaan hebben waar zij niet worden *uitgeoefend*. Wij zijn geen mensen maar wij oefenen het mens-zijn uit en op dezelfde manier is ook de ontmenselijking een praktijk. Verneeringen, fascisme, oorlog en concurrentie danken hun bestaan uitsluitend aan de manifestatie van specifieke misdaden en deze laatsten kenmerken zich door hun voor mensen nefaste resultaten. De hieraan tegengestelde goederen zoals vrijheid, gelijkheid, menselijkheid en noem maar op, zijn nooit verworvenheden maar zij worden in stand gehouden door handelwijzen aan het gezag waarvan men zich dient te onderwerpen op grond van de voor iedereen onmiskenbare vruchten die zij afwerpen.²⁸¹

7

Met de uitspraak dat godsdienst opium is voor het volk bedoelt Karl Marx heel eenvoudig te zeggen dat religie net als opium een middel is, zij het een wat meer betaalbaar middel, waarmee mensen zich kunnen verdoeven voor de al te pijnlijke facetten van de werkelijkheid zoals bij uitstek het lijden en de dood.

In feite is religie het resultaat van een maatschappelijk aanvaarde, geïntegreerde en geïnstitutionaliseerde vorm van dissociatie. Dissociatie is de geestestoestand waarin mensen zichzelf kunnen brengen wanneer zij de realiteit niet (langer) verdragen en waarin zij de dingen die gebeuren gaan beschouwen als onecht, gespeeld, voorgelogen of resulterend uit een complot.

281 Tekst d.d. 29 december 2023.

De Noord-Afrikaanse bisschop, kerkleraar en filosoof Sint-Augustinus Van Hippo beschouwde de waarneembare werkelijkheid als onecht en als slechts een façade voor een andere, pas onrechtstreeks waarneembare en diepere werkelijkheid. In de religie krijgt de absurde werkelijkheid van geluk en toeval een zin van zodra wordt aangenomen dat wat op het eerste zicht volstrekt zinloos lijkt, een verborgen betekenis heeft die men moet leren te ontdekken. De verschrikkingen van het lijden en de dood krijgen in het licht van bijvoorbeeld de katholieke theologie een zin, wat maakt dat men zich er beter kan mee verzoenen. Tenminste als men aanleg heeft voor wat in de psychiatrie als dissociatie wordt bestempeld en dissociatie kan beschouwd worden als een vorm van zelfbedrog.

De kern van het onderhavige probleem situeert zich vanzelfsprekend in de kwestie of zingeving een vorm van dissociatie moet worden genoemd ofwel of dissociatie een vorm van zingeving moet heten. Dissociatie is een gedrag waarbij men zichzelf ontkoppelt van de werkelijkheid en in die zin lijkt het ook een problematisch gedrag maar tevens is het een functioneel gedrag, alleen al omdat dit het leven draaglijker maakt. Ook hier gaat de vergelijking met opium op omdat pijnstillers weliswaar de realiteit - van in dit geval de pijn - verhullen maar voor het gebruik van pijnstillers is er wat te zeggen als men de overtuiging is toegedaan dat het lijden helemaal geen zin heeft.

Anderzijds blijft er uiteraard een wezenlijk onderscheid bestaan tussen enerzijds pijnstillers en ander-

zijds bijvoorbeeld voedsel dat ons immers bevrijdt van het leed ingevolge de honger maar dat tevens noodzakelijk is voor de instandhouding van het leven. Men kan met andere woorden bezwaarlijk volhouden dat het zin heeft om te vasten tot de dood terwijl wellicht weinigen er graten zullen in zien wanneer mensen aan het leed dat zij niet zelf gezocht hebben en waarvan zij zich niet kunnen ontdoen, een zin wensen toe te kennen. Het laatste lijkt onschuldig, het eerste vanzelfsprekend allerminst.

De kwestie of religie ontmenselijkt ofwel of veeleer geheel andersom het verbod op religie dat doet, lijkt onbeslist te moeten blijven. In sterk materialistisch georiënteerde maatschappijen neigt men ertoe om religie eerder als waanzin te beschouwen terwijl daarentegen in religieus gekleurde culturen het atheïsme geldt als een opvatting die de menselijkheid fnuikt en derhalve als een wezenlijk tekort of zelfs als een geestesziekte.

De zaken worden er helemaal niet eenvoudiger op van zodra men de visie gaat delen dat de wetenschap een hedendaagse vorm is van religie want voor die opvatting valt zeker en vast een en ander te zeggen, alras vanuit de vaststelling dat ook in het wetenschappelijke wereldbeeld de heilige huisjes van de partij zijn en wel in die mate dat zij aan wie er ook maar durven toe uit te nodigen om over zekere zaken in debat te gaan, desnoods *manu militari* het zwijgen opleggen.²⁸²

8

282 Tekst d.d. 30 december 2023.

Sinds *Modern Times* van Charlie Chaplin weten wij allen dat met de komst van de Industriële Revolutie de ontmenselijking zich met rasse schreden heeft doorgezet ingevolge de specifieke middeldoelomkering waarbij de menselijke instrumenten over de mens zijn gaan heersen of hem op hun beurt tot hun instrument hebben gemaakt. Dat is vooral het geval met de economie maar vandaag wellicht in een nog grotere mate met de volksgezondheid.

Waar de mens herleid wordt tot een onderdeel van de machine is de middeldoelomkering duidelijk, al mag men hier niet uit het oog verliezen dat zij enkel voor de arbeider geldt, terwijl de werkgever het heft in handen houdt met zijn machines waarvan zijn arbeiders onderdelen zijn. Maar op zijn beurt wordt uiteraard ook de werkgever herleid tot een onderdeel van de omvattender machinerie die de economie is en die is nog onpersoonlijker en abstracter is dan pakweg een locomotief. (De uiteindelijke niet-persoon achter alle kwaad is een 'zucht' - in dit geval de hebzucht).

De onzichtbaarheid van de middeldoelomkering neemt toe in de mate dat de afstand tussen de mens en zijn instrumenten groter wordt en op die manier kunnen realiteiten zoals 'de economie', 'de maatschappij' en vandaag bij uitstek 'de volksgezondheid' voor verwarring zorgen en wel in die mate dat zekere middeldoelomkeringen aan het oog onttrokken blijven en ten gevolge daarvan des te rampzaliger toeslaan.

De verwisseling van een optimale volksgezondheid met een gering aantal zieken maakt geheel abstractie van de methodes waarmee het terugschroeven van het aantal zieken kan worden bereikt, alsook sluit men aldus de ogen voor de onontkoombare paradox dat meer medische zorgen sowieso resulteren in een maatschappij met relatief minder gezonde mensen omdat de geneeskunde de zieken in leven wenst te houden. In de kaduke overtuiging dat hij de natuur maar best een handje kon helpen, verkreeg Hitler een maatschappij met minder zieken, gewoon door alle zieken om te brengen maar dat aldus de weg open ligt voor de praktijk van het recht van de sterkste, dat een eufemisme is voor de volstrekte rechteloosheid maar tevens de volstrekte cultuurloosheid waarbij bijvoorbeeld de geneeskunde maar beter vervangen kan worden door de masamoord, wordt onder de mat geveegd.

Om de een of andere reden blijkt het verstand van een massa mensen gewoon ontoereikend om te kunnen of te willen inzien dat in de gegeven, verkeerde definitie, waarbij de graad van de volksgezondheid bepaald wordt door het percentage aan gezonde individuen, de volksgezondheid helemaal losgekoppeld werd van de gezondheid van de mensen als zodanig. Hetzelfde probleem doet zich voor in een wat minder onduidelijke vorm waar men de economie loskoppelt van de welstand van de individuen.

Deze op het eerste gezicht raadselachtige paradoxen zijn in feite terug te brengen naar het probleem van de verwarring van het geheel met zijn onderdelen - een

probleem dat gevoed wordt door het feit van de deper-sonalisering die de waarschijnlijkheidsrekening de eerste viool laat spelen ten koste van de realiteitszin waar- bij de eindwaarde die de menselijke persoon is, geheel veronachtzaamd wordt. Wij weten allen dat het gemid- delde inkomen van de Belg helemaal geen betrouwbaar beeld kan geven van de welstand van de burgers, net zomin als onze kennis omtrent de gemiddelde schoen- maat van een groep mensen ons in staat zou stellen om voor al die mensen passende schoenen te gaan fabrike- ren. Als in een groep van honderd mensen er vijftig zijn met schoenmaat 35 en vijftig met maat 45, dan zou de productie van honderd paar schoenen met maat 40 weggegooid geld zijn. En als van een groep van hon- derd mensen er één miljardair is terwijl de rest hele- maal niets bezitten of misschien alleen maar schulden, dan resulteert de kaduke denkvorm die vandaag de we- reld overheerst in de misleidende conclusie dat het ge- middelde bezit van die honderd mensen tien miljoen bedraagt.

Om dezelfde reden houdt het percentage aan gezonde mensen in een volk geen enkel verband met de volks- gezondheid en kan het zonder meer terugschroeven van het aantal zieken niets te maken hebben met wat het ministerie van de volksgezondheid hoort na stre- ven. Waar abstracte realiteiten zoals maatschappelijk- heid, economie en volksgezondheid de voorrang krij- gen op de werkelijkheid, dreigt de mens herleid te wor- den tot een getal terwijl kwaliteiten niet tot kwantitei- ten kunnen worden herleid zonder dat hun inhoud en

derhalve hun eigen zijn miskend wordt. En wellicht schuilt hierin de grootste dreiging voor een ongeremde toename van de voortschrijdende ontmenselijking.²⁸³

9

Waar het onverstand aan de macht is, denkt men de volksgezondheid te kunnen verbeteren middels het liquideren van de zieken. Men probeert leerlingen tot klant te houden en er te blijven aan verdienen door gokkend op gemakzucht het studiepeil te laten zakken. Men manipuleert de index door niet langer levensnoodzakelijke middelen mee te tellen doch computer-software en andere plastic prutsen. Men lost de werkloosheid op door werkzoekenden zonder inkomen te zetten. Voor sociale huurders worden kleinere hokjes bedacht en straks ook kazernes, het voorportaal der concentratiekampen. Men past een mouw aan de vergrijzing met reclamecampagnes voor euthanasie. Men gelooft de staatsschuld in te kunnen dijen met de verkoop van de schulden, wat de staatsbon doet, of, eerder nog, met het invoeren van vrijkooprechten voor criminelen. Men vermeerdert het aantal gelovigen door de moeders onder druk te zetten om hun weerloze baby's te laten dopen. Men gelooft onfrisse histories die het eigen blazoen schaden ongedaan te kunnen maken door het vak geschiedenis op school te schrappen.

“(In Brussel) brandden de ovens acht dagen na elkaar, zodat het grootste deel van de overheidsstukken van de Congo tot as en rook in de lucht boven Brussel werd

283 Tekst d.d. 1 januari 2024.

veranderd”, aldus schrijft Joseph Conrad in zijn roman over de Congogruwelen, *Heart of Darkness* uit 1899.²⁸⁴ De geschiedkundige Adam Hochschild vermeldt dat inzake het uitwissen van het verleden, Stalin alleen nog overtroffen wordt door Leopold II van België: “(...) *in geen van de twintig grote toonzalen van het (Tervurense) museum (voor Afrikaanse kunst) is er de minste of geringste aanwijzing dat miljoenen Congolezen op onnatuurlijke wijze aan hun einde zijn gekomen. Er zijn nergens in Brussel aanwijzingen hiervoor*”²⁸⁵ En men moet hier aan toevoegen dat de Congocommissie het een eeuw na de aanvang van de gruwel in alle ernst heeft over haar hoop op een 'eervol slotakkoord'.²⁸⁶ Het betreft hier wel degelijk de Europese hoofdstad, door Hochschild als volgt omschreven: “*Een deel van de skyline van de stad wordt gedomineerd door de meest grandioze met Congowinsten gefinancierde extravagantie van allemaal, de reusachtige Jubelboog, overladen met heroïsche beeldhouwwerken; hij ziet eruit als een opgeblazen combinatie van de Arc de Triomphe en de Branderburger Poort, met gebogen vleugels eraan toegevoegd. De compacte stenen en betonnen massa van de boog doet denken aan Conrads beschrijving van de niet nader genoemde Europese hoofdstad in Heart of Darkness als 'de grafstad'. Maar van de mil-*

284 Adam Hochschild, *De geest van koning Leopold II en de plundering van de Congo*, Meulenhoff/Kritak 1998 (in een Nederlandse vertaling door Jan Willem Bos). (Oorspronkelijk: *King Leopold's Ghost. A Story of Greed, Terror and Heroism in Colonial Africa*, Adam Hochschild 1998), p. 295.

285 Adam Hochschild, o.c., p. 294.

286 https://www.standaard.be/cnt/dmf20221122_97460252

joenen Afrikanen wier inspanningen voor dit alles hebben betaald en die als gevolg daarvan in een graf van ongemarkeerde aarde zijn terechtgekomen, ontbreekt ieder spoor."²⁸⁷

Goede cijfers halen is de boodschap en de lading die zij dekken werd herleid tot wind: dit is de beruchte korte termijnpolitiek van het bedrog in vol ornaat. Wie aan de toekomst denken, aan de kinderen en de kleinkinderen, zouden moeten inzetten op duurzame ontwikkeling maar de partij *Groen!* die dit als hoofdpunt opneemt in haar programma haalt volgens een recente enquête van Seniorennet gehouden bij de Vlaamse 50-plussers amper 1,8 percent van de stemmen - 98,2 van de (groot)ouders roepen het kroost toe: "Het zal onze tijd wel duren!"

Wie geloven dat het volk zich nu ontwikkeld heeft, mondig is en solidair, zoals bij uitstek Europa dat aan de wereld kondig poogt te maken, moeten nu eens dringend uitleggen waar die cijfers dan vandaan komen en wat zij betekenen. Minder dan één op de vijftig senioren verwerpt een politiek programma dat zich richt op het welzijn van het nageslacht. Ongeveer de helft stemmen rechts tot extreemrechts en conservatief: zij willen dat alles bij het oude blijft, dat de vernieling van het milieu wordt voortgezet, dat de inclusieve maatschappij verdwijnt ten voordele van sociale uitsluiting en sociaal onrecht en dat oorlogsvluchtelingen hier desnoods met geweld worden verdreven.

287 Adam Hochschild, *o.c.*, p. 294.

Het is de paranoia vanjewelste wanneer complotdenkers schrijven dat de oorlog tussen Israël en Palestina niet echt is doch in Hollywood in scène wordt gezet met de bedoeling om miljarden binnen te rijven maar er zit een grond van waarheid in die waanzin omdat oorlog altijd weer het laatste redmiddel is van de rijken om het volk onder de knoet te houden, zoals John Heartfield het uitbeeldt in zijn fotomontage uit 1932 met de veelzeggende titel: “*Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen*”.^{288 289}

10

“*Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen*” van John Heartfield beeldt uit wat oorlog in wezen is: er wordt verdeeldheid gezaaid tussen twee partijen, een vuurlinie ontstaat, welhaast zoals een grenslijn tussen een warmte- en een koudefront in de hoogzomerluchten maar dit keer niet met een gordijn van water maar met een muur van vuur. Het vuur wil blijven branden, slurpt brandstof op, herleidt alles wat brandbaar is tot as, wat concreet betekent dat alle voorradige energie voortaan afreist richting het front, waar het allemaal wordt verteerd. Generaties noeste arbeid, machtige bouwwerken, prachtige kunstwerken, vernuftige infrastructuur, veeteelt, landbouw, energiecentrales, universiteiten, fabrieken: alles waar zovele jaren lang het heetste hartenbloed werd aan gegeven, wordt in geen tijd verpulverd. De werkloosheid neemt schrikbarende

288 https://www.bild-video-ton.ch/bestand/objekt/Sozarch_F_Pd-0775-11

289 Tekst d.d. 2 januari 2024.

proporties aan, de middenstand wordt weggeveegd, beginnend bij de kroegen en de kapperszaken maar het houdt niet op tot alles weg is. In de warenhuizen blijven eerst de voedselvoorraden staan, zij overschrijden de houdbaarheidsdatum en worden weggeschonken voor de voedselbedeling aan wie niet langer werken nadat vele bedrijven over kop zijn gegaan. In een volgende fase, de recessie genaamd, wordt de productie teruggeschroefd, de rekken blijven leeg, er ontstaan tekorten tegelijk met een zwarte markt. De terugloop van de productie verandert steeds meer arbeiders in steuntrekkers, de staat moet lenen bij de banken, de mensen gaan honger lijden en verkopen tegen spotprijzen hun huizen aan de banken. Alras komt de fase waarin de werklozen zichzelf moeten verkopen maar dit keer als frontsoldaat. Het volk wordt gedecimeerd, de bezittingen komen in handen van de rijken, herinner u, zij wilden 'Lebensraum'...

Ontmenselijking begint aldus met het beroven van de burgers van hun arbeidskracht, vervolgens van hun bezittingen en tenslotte ook nog van hun leven want de hebzucht kent geen grenzen. De waarde van een mensenleven wordt door de oorlog plotseling belachelijk klein omdat schaarste ervoor zorgt dat een moord gepleegd wordt voor een brood. Met de schande van de lafheid als listig drukkingsmiddel rest niemand nog de vrijheid om te verzaken aan de burgerplicht en aan het front beëindigen dan de leden van de laagste kaste van de oorlog voerende volkeren van beider zijde elkanders leven ten bate van de leden van de hoogste kasten van

beider zijde die zich schuil houden totdat de onwetenden aan beider zijde hun laatste druppel bloed vergoten hebben. In wezen zijn de oorlog voerende partijen allerminst de volkeren die strijden aan het front: de oorlog wordt gevoerd onder de armlastigen van de twee partijen en onder het meeslepende gedreun van hun volksliederen moorden zij elkander uit terwijl de rijken afwachten om na de slachting met de buit aan de haal te gaan zoals de reusachtige bloedhond, de hypocriet met medaille en met hoge hoed van John Heartfield doet die over de lijken op het slagveld wandelt. In 1933 viel Hitlers knokploeg ofte de Sturmabteilung Heartfields huis binnen en moest hij vluchten naar Praag totdat in 1938 de Duitsers het land bezetten en hij naar Londen vluchtte. De pen is sterker dan het zwaard en daarom worden wie de waarheid opdelven met de dood belaagd.²⁹⁰

Genocide in Gaza

Toen na het beëindigen van de Tweede Wereldoorlog bleek dat in de jaren dertig en dan ook gedurende de oorlog zes miljoen mensen, meestal joden, door het nazi-regime van Duitsland werden vermoord in concentratiekampen, stelde men zich de vraag hoe dit had kunnen gebeuren in een beschaafd, westers land. Velen dachten dat Hitler gebruik gemaakt had van krankzinnige mensen, meer bepaald van sadisten, om een slachting van die ernst en omvang mogelijk te maken. Edoch, nader onderzoek wees quasi onmiddellijk uit

290 Tekst d.d. 2 januari 2024.

dat degenen die de zogenaamde 'Endlösung' uitvoerden, gewone ambtenaren waren die er geen kwaad leken in te zien wanneer zij hun job deden zoals dat vanwege de overheid van hen verwacht werd.

Maar het onbegrip bleef en kort na de oorlog plande een psycholoog aan de universiteit van New York dit fenomeen te gaan onderzoeken met een wetenschappelijk experiment: hij wilde weten of gewone mensen in staat waren om 'onschuldige' medemensen te folteren en eventueel te doden op bevel van de overheid. Het experiment heette later het gehoorzaamheidsexperiment en de onderzoeker was Stanley Milgram.²⁹¹ De resultaten van dit experiment waren duidelijk: het overgrote deel van de mensen doet zonder meer wat hun door de autoriteiten wordt opgedragen, inbegrepen het folteren en in vele gevallen ook het doden van medemensen. Het experiment werd nadien herhaald in vele variaties maar de resultaten waren telkenmale eender.

De conclusie luidt klaar en duidelijk dat gehoorzaamheid aan de autoriteiten en niet een vermeend sadisme ervoor gezorgd heeft dat gewone burgers de 'ondenkbare' historische wreedheden konden begaan. Maar als inzake het plegen van genocide de gezagsgetrouwheid doorslaggevend is en niet het sadisme van de uitvoerders, dan geldt uiteraard evenzeer dat gehoorzaamheid aan de overheid en niet een vermeend beschavingspeil de doorslag geeft voor het zich voltrekken van die gru-

291 https://en.wikipedia.org/wiki/Milgram_experiment

weldaden. Blinde gehoorzaamheid dus en niét sadisme, niét beschaving, niét volk, staat of religie.

Met andere woorden blijkt de gruwel waartoe toentertijd de nazi's in staat bleken, niet het monopolie van de nazi's of van de Duitsers of van eender welk volk maar zij voltrekt zich ongeacht waar van zodra de bevelen tot het plegen van de gruweldaden gegeven worden en de ondergeschikten daaraan gehoorzamen. De gruwel voltrekt zich dus omwille van het samengaan van in eerste instantie deze twee factoren, waarvan de eerste de onmenselijkheid van de leider is en de tweede de gehoorzaamheid van de ondergeschikten. Nog anders gezegd: bij het ontbreken van hetzij een wrede dictator, hetzij een gehoorzaam volk, kan er van genocide helemaal geen sprake zijn. Tegelijk geldt dat genocide quasi onvermijdelijk is als één van deze twee ingrediënten ontbreekt.

Een direct gevolg van die vaststelling is dan dat een eeuw geleden de Duitsers als volk helemaal niet meer of minder immoreel waren dan de burgers van andere naties: zij hadden het ongeluk in de tang te zitten van een regime van een wrede dictator. Anderzijds waren de joden weliswaar massaal slachtoffer van die moordpartijen en volstrekt onschuldig maar dit was niet het geval omdat zij joden waren. Andermaal: de nationaliteit van de betrokkenen blijkt geen rol van doorslaggevende betekenis te spelen, alleen het samengaan van vooral de twee genoemde factoren scheidt bijna de onvermijdelijkheid van de catastrofe.

Wanneer het er vandaag op lijkt dat de joden van slachtoffers naar daders geëvolueerd zijn, is opnieuw de aan bod gebrachte denkfout in het spel. Naast de gehoorzaamheid van een sowieso willoze massa, is de wreedheid van de betrokken leider bepalend voor het zich voltrekken van de genocide.

Een ander punt is de kwestie wat de leider wreed maakt, die alvast in een democratisch bestel uiteindelijk door het volk verkozen werd. Soms is er sprake van een dictatuur van de massa en is populisme doorslaggevend, onbekwaamheid van de leider en nog andere factoren of een combinatie van deze zaken. De huidige toestand in Gaza herinnert alvast aan wat Hannah Arendt hier over schrijft alsook de denkers die haar vooraf gingen en die het massafenomeen hebben bestudeerd. Het doet ook denken aan Spinoza's woorden die uiteindelijk pleiten voor het elitarisme en aldus stelt de hele kwestie de democratie in vraag.

Vrijheid en gelijkheid zijn kostbare verworvenheden maar ook het allerbeste verwordt uiteindelijk tot het allergruwelijkste als het niet wordt ingetoomd en op die manier herrijst de wijsheid van de Hellenen, dat uiteindelijk de gulden middenweg de best mogelijke is. Men moet zich er in het bijzonder voor hoeden om partijdig te gaan worden en om te gaan geloven dat de oorlog een strijd zou zijn tussen de goedaardigen en de boosaardigen: die twee bestaan niet omdat ze verwisselbaar zijn. Alleen goed en kwaad bestaan en het goede be-

staat in de weigering om te geloven in het bestaan van goedaardigen en boosaardigen.²⁹²

Struisvogelpolitiek

Hebben wij, mensen, nood aan goden aan wie wij ons dan kunnen opofferen? Neen: de nood aan goden ontstaat pas in noodsituaties. Wel is het zo dat het bestaan sowieso niet zonder een existentiële noodsituatie gedacht kan worden: de confrontatie met het niet weg te werken lijden en met de dood die alle mooie plannen, beloften en geloofsovertuigingen ten spijt, het fatale eindpunt is en blijft van alle leven zonder ooit ook maar enige uitzondering en zonder zichtbaar teken dat dit ooit zal veranderen, voedt weliswaar de hoop dat een redder er zal voor zorgen dat het allemaal anders is of wordt dan zoals wij het ervaren. Maar de hoop is een wens en geen wil omdat de wil pas kan bestaan waar ook de mogelijkheden aanwezig zijn om hem middels daden ten uitvoer te brengen. En de utopie van de realisatie van een eeuwig leven dat bovendien gevrijwaard blijft van leed mag dan wel de motor zijn van onverdroten menselijke inspanningen: wij worden geconfronteerd met de dystopie van een hel die de contraproductiviteit van alle menselijk streven aan de kaak stelt. Het is waar dat er zoiets als vooruitgang bestaat maar het is even waar dat die vooruitgang zich beperkt tot het louter technische, zelfs en vooral waar het de moraliteit betreft, terwijl die technische vooruitgang lijkt betaald te worden met de ziel van het morele. De

292 Tekst d.d. 10 januari 2024.

vorm wordt complexer, de kwantiteit neemt toe en er worden hogere toppen gescheerd maar de complexiteit blijkt een ideale voedingsbodem voor het bedrog, het oplopen van de hoeveelheden gaat gepaard met een teruglopende kwaliteit en ondanks zekere prestigieuze verwezenlijkingen moeten wij steeds vaker opkijken tegen catastrofale ontwikkelingen en algehele ontmenselijking. De groei is leuk maar noodzakelijk eindig en daarom brengt hij hoe dan ook de aftakeling mee. Bezit, consumptie en genot worden vanzelfsprekend gemaximaliseerd maar dat gebeurt nimmer zonder dat ook de hoeveelheden niet meer weg te werken afval toenemen die steeds minder leefbare ruimte overlaten. Het is een verborgen tragiek dat mensen wanneer zij opgroeien, gedurende de opvoeding en de scholing, in feite een wereld voorgespiegeld krijgen die steunt op het vooruitgangsgeloof of zelfs op het geloof in een eeuwig leven, waarbij zowel zijzelf als de wereld als zodanig als vanzelfsprekend bezig zijn aan een klim die uitmondt in de extase van een voltooiing, al wordt het ook nooit echt duidelijk wat die finale (die geen einde kennen zou) dan wel mag inhouden, terwijl opvoeders er zo makkelijk mee weg komen het volledige levensbeeld als het ware halverwege doormidden te hakken en aldus de eigenlijke waarheid van de finale, die alleen maar een neergang en een fatale ondergang kan zijn die slechts kan uitmonden in de dood, zomaar te verzwijgen.

Aan een neergang is de wereld momenteel toe en zoals altijd wordt die neergang getekend door een dictatuur

die zich zoals altijd opricht in zijn theatrale dwaasheid. Een dictatuur, een fascisme of zelfs een totalitair systeem in al zijn rampzaligheid. Men kan er heel lang over nadenken hoe verstandige en bekwame lieden het dan verdragen kunnen dat quasi alle machtsposities in geen tijd worden bezet door populisten, praatjesmakers, opportunisten, megalomanen en criminelen van alle allooi maar een antwoord op deze verstomming blijkt heel moeilijk te formuleren. Uiteindelijk valt de macht in handen van een demon die het systeem vertegenwoordigt van de absolute duisternis: terwijl beschaafde maatschappijen open zijn en transparant en zij dankzij de viering van het woord, de logos of de rede, het recht doen spreken inzake het morele maar ook met betrekking tot de waarheid van de kennis, zodat zij met recht en rede verlicht worden genoemd, regeert fascisme in duisternissen die worden gefabriceerd door een dwingende omerta bekrachtigd met de gruwel van terreur. Het zijn niet langer rechters die de orde handhaven door het aan het licht brengen van de gang van zaken onder het toeziend oog van principieel elkeen: verzwegen wetten welke verondersteld worden onmiddellijk gekend te zijn, worden opgelegd middels de terreur van een zich verschuilende bende die immer zonder vorm van proces en ook zonder waarschuwingen toeslaat om haar heerschappij te vestigen, te handhaven en nog uit te breiden. De bende heerst door iedereen in de gaten te houden en in de tang en zij doet dat zonder zelf gezien te worden, precies zoals de lafaards en de pesters handelen. Zij veroordeelt wie haar niet zinnen op geheel arbitraire wijze en zij executeert

dan ook meteen haar tegenstanders zoals maffiabendes dat doen: men vindt hun slachtoffers eender waar omgebracht en zo dienen deze ongelukkigen meteen als middel tot afschrikking voor wie zich alsnog overgaven aan de politiek der struisvogels.

Struisvogels, aldus kon men de huidige westerse bevolking nu wel typeren. De mensen willen het niet weten dat wat op de televisieschermen afgespeeld wordt, misschien wel heel strikt moet worden onderscheiden van de fictie waarmee menigeen zichzelf zo graag verdooft maar ook vergiftigt. De dood van de oorlog is niet ver meer af, het vuur breidt uit zoals dat bij natuurbranden het geval is in tijden van grote droogte en insgelijks blijkt blussen onbegonnen werk omdat vuur nu eenmaal loopt en uitbreidt want dat is nu eenmaal de natuur van vuur, zoals het de natuur van water is dat het naar de diepste plek loopt, feilloos.²⁹³

Het perverse van aanzien

Dat iets of iemand 'aanzien' heeft, betekent dat het ding of de persoon bekeken kan worden, waaronder dan verstaan wordt: 'zonder afkeuring'. Edoch, als het een persoon betreft, heeft die afkeuring niet per se te maken met het adeldom van de betrokkene, ze kan ook slaan op zijn of haar macht. Wie genoeg macht hebben, hoeven immers geen afkeuring te vrezen omdat hun machtspositie sowieso respect afdwingt en wie gevoeliger zijn voor recht dan voor macht, worden door

293 Tekst d.d. 12 januari 2023.

machthebbers vaak genadeloos afgemaakt omdat ze weigeren om te buigen voor het in deze cultuur van de mammon heilige huisje van het privaatsbezit dat bijvoorbeeld toestaat dat wie geld hebben voor twee broden, het brood opkopen van de armlastige hongerige dat ze dan gebeurlijk ook nog geheel straffeloos kunnen weggooiden. Dat laatste gebeurt overigens dagelijks, bijvoorbeeld telkens waar intrinsiek waardevolle zaken vernietigd worden om de marktprijs de hoogte in te jagen. Het probleem van schaarste aan bijvoorbeeld voedsel wordt dan ondergeschikt gemaakt aan het probleem van de winstmaximalisatie, wat betekent dat winst wordt gemaakt ten koste van honger: de economie is belangrijker geworden dan de mens, zijn werktuigen overheersen de mens.

In humane samenlevingen dwingen mensen respect af wanneer zij tot medemenselijkheid in staat zijn en zij worden verfoeid van zodra zij weigeren om met hun medeburgers rekening te houden: sociaal zijn staat gelijk aan empathisch zijn en betrokken op het algemeen welzijn. In de huidige westerse maatschappijen daarentegen wordt respect afgedwongen middels louter macht: iemand heeft aanzien als de auto waarin hij rijdt, de villa die hij bewoont of de kringen waarin hij vertoeft, van macht getuigen of van geldbezit. Het respect dat hij afdwingt, dwingt hij letterlijk af omdat hij een bedreiging vormt voor al wie minder macht hebben dan hij; de rechtsstaat verbiedt hem weliswaar om te moorden maar iedereen weet dat aan wie in ongenade vallen bij de machthebbers, de toegang tot de wereld

wordt bemoeilijkt zo niet geheel verhinderd. En dit terwijl in onze westerse maatschappijen het leven geheel door de wereld gehanteerd wordt, zoals bij uitstek het probleem van de sans-papiers dat illustreert.

Edoch, is het geen enge gedachte dat een mens zijn aanzien moet ontlennen aan de vrees die anderen voor hem moeten koesteren? Kan een mens die mens wil blijven nog wel op aanzien azen wanneer hij weet dat hij dit pas verkrijgt wanneer en in de mate dat hij voor degenen van wie hij respect verlangt, een afschrikking betekent? En volgt daar niet uit dat wie van goede wil zijn in de christelijke of in de humane betekenis van het woord, door deze perverse gang van zaken onvermijdelijk zullen getypeerd worden als 'niet bedreigend' of 'onschadelijk' en in één adem ook als 'zonder aanzien'?

De oorzaken van de oorlogen die woeden in het verlengde van een concurrentiële, kapitalistische economie moeten niet verder gezocht worden dan in de genoemde feiten.²⁹⁴

Voodoo

Bovenop de toren van de Paterskerk in Eindhoven staat in de plaats van een kruis een beeld van het Heilig Hart. Een Heilig Hartbeeld toont een Christusfiguur met het hart dat als het ware uit de borst naar voren stulpt terwijl de wijsvinger van een hand van het beeld

294 Tekst d.d. 14 januari 2024.

het orgaan als zodanig aanwijst, aldus verwijzend naar het kruisbeeld met het met een lans doorstoken hart. Aan de gevel van de Notre-Dame staat een beeld van de cefalofoor (wat wil zeggen: de hoofddrager), Dionysius van Parijs, die wordt afgebeeld met een afgehakt hoofd dat hij in zijn handen draagt want aldus zou de derde-eeuwse martelaar na zijn onthoofding op de Montmartre nog een eind weegs gegaan zijn tot in het huidige Saint-Denis, de plek waar hij wilde begraven worden. De uit het huidige Turkije afkomstige Sint-Niklaas wordt afgebeeld met aan zijn voeten een kuip met daarin de drie kinderen die hij volgens een legende opnieuw tot leven zou hebben gewekt nadat ze door een herbergier waren vermoord en in de pekel gedaan. In de kroon van het beeld van Onze-Lieve-Vrouw van Fatima prijkt de kogel waarmee op 13 mei 1981 op paus Joannes-Paulus II een aanslag werd gepleegd; volgens de inmiddels heilige paus zou de kogel afgevend zijn van diens hoofd door toedoen van Maria die immers ook op 13 mei - in 1917 - in Fatima aan drie herderskinderen verscheen.

Waarom werden goden, heiligen, engelen maar ook voorwerpen en dieren in alle tijden wereldwijd massaal afgebeeld? Het antwoord op die vraag laat zich onmiddellijk raden: men kan zich bezwaarlijk richten tot onzichtbaren of afwezigen en daarom fabriceert men hen een lichaam van hout of van steen waarvan men gelooft dat zij zich daarin dan incarneren. Op die manier kan men vervolgens spreken tot de beelden om gunsten

te verkrijgen of allerlei hulp; men kan om voorspoed vragen, men kan aanbidden en men kan dank betuigen.

Edoch, dit alles wordt uiteraard pas mogelijk door tovenarij en tovenarij wordt door de Bijbel verboden. Daarom ook ontketenden in 1566 de calvinisten in de Lage Landen de beeldenstorm. Daarom verbiedt het jodendom het uitspreken van de naam van God en wordt bij het lezen van de Thora met het zilveren vingertje - yad (hand) - over de naam van de Allerhoogste heen gesprongen. Daarom verbiedt de islam de afbeelding van god maar ook die van mensen. Men kan aan een beeld waarvan men gelooft dat het de belichaming van de godheid is, om gunsten vragen maar tot die gunsten behoort bijvoorbeeld ook de oorlogszege, en dus de dood van de vijand. Het gebed tot een beeld is derhalve niet zo onschuldig als het lijkt, het beeld kan meer bepaald ook als moordwapen worden ingezet.

Voodoo is een religie die het beste bewaard werd op Saint-Domingue (het huidige Haïti) waar vele Afrikaanse slaven werden heen gebracht gedurende de eeuwen waarin het Afrikaanse continent werd leeggeroofd van arbeidskrachten die in Europese kolonies op het Amerikaanse continent in de plantages werden uitgebuit en er crepeerden. Voodoo zou een verschrijving zijn van 'vous-deux' waarbij onduidelijk is waar dit op slaat: goed en kwaad, god en mens of misschien ook wel: de afbeelding (de pop) en degene die ze representeert. Middels zekere rituelen wordt de pop bezeten van een geest en zo kan een afwezige middels de pop aanwezig worden gemaakt. Aan de afwezige kunnen

offers worden gebracht maar hij of zij kan ook gefolterd worden of zelfs gedood. Volgens bepaalde vorsers in de psychologie zou die praktijk ook werken van zodra er geloof aan gehecht wordt door vooral het slachtoffer: het volstaat dikwijls dat mensen weten dat anderen hen kwaad willen doen, opdat zij het op de een of andere manier ook daadwerkelijk zouden ondergaan.

Onwetendheid is een van de meest te schuwen kwalen, ook al omdat wat niet gezien, gehoord of gekend wordt, niet zomaar onbestaande is doch nieuwe vormen aanneemt. Het Charles Bonnetsyndroom is een oogziekte die wordt gekenmerkt door visuele hallucinaties doordat het netvlies blinde vlekken heeft die dan door de hersenen worden opgevuld met fantasiebeelden. Het gaat niet om een zieke geest die waanbeelden heeft maar wel om een oogletsel waarbij blinde vlekken door gezonde hersenen spontaan worden opgevuld met zelfgemaakte beelden (waarvan dan onbewust verondersteld wordt dat zij wellicht de werkelijkheid benaderen). Men ziet dan dingen die er niet zijn en wellicht vindt ook het horen van stemmen die er niet zijn een analoge verklaring. Het hebben van gedachten is heel duidelijk een bewust fabricaat van misschien of helemaal niet bestaande dingen op het 'toneel' van de geest, waarbij wie ze verzinnen dus ook goed weten dat ze niet echt zijn. Men kan er wel geloof aan hechten in meer of mindere mate en de sterkte van dat geloof kan ook beïnvloed worden door derden middels insinuaties, verhalen, theorieën, zinnebeelden en nog vele ander vormen van tovenarij. Teksten met gaten

worden prompt opgevuld, welhaast naar gelieven van de lezer. Verklaringen allerhande vervulde zogenoemde feiten welke op hun beurt berusten op getuigenissen van soms heel lang geleden en van dubieuze en vaak helemaal onbestaande figuren. Gaten in de werkelijkheid die sowieso reeds één groot gat is, worden opgevuld met het plaveisel van dromen, angsten en verlangens, hoop, vermoedens en gezegsels, over welke Stijn Streuvels schrijft in *Zonnetij*: “*W'en verstaan malkaars gezegsels niet meer.*”²⁹⁵ Ons weten is op die manier onwetendheid, de zo hoogdravende wetenschap, de religie van de nieuwe tijd, is toverij.

Tovenarij is in dit verband het tevoorschijn brengen van wat er niet is maar wel zou kunnen zijn: de belastingbetaler betaalt keurig zijn schulden aan de staat omdat de belastingencontroleur zou kunnen komen maar of hij effectief komt, weet de brave burger niet en zijn onwetendheid maakt dat de macht van de tovenaar zich uitbreidt buiten zijn fysieke aanwezigheid. Maar met het in de plaats komen van de waarschijnlijkheid, daar waar ooit de waarheid zijn stek had, neemt de praktijk van de tovenarij de ooit zo klaar en duidelijke wereld van weleer in en op den duur wordt wat wij voor waar hielden zodanig bedroomd met angsten en verlangens en nog duizend andere gezonde maar ook zieke zielsroerselen dat van een onderscheid tussen realiteit en fictie niet langer sprake kan zijn.

295

https://www.dbnl.org/tekst/leme001taal02_01/leme001taal02_01_0010.php

De voodoo-pop verbeeldt niet alleen een afwezige maar wordt daaraan ook gelijk zoals de geest gelijk wordt aan het lichaam en het woord aan zijn betekenis. Als wij spreken zijn we ons er helemaal niet langer van bewust dat het de taal is die haar gang gaat via toevalligerwijze onze monden die haar instrumenten zijn. De taal die spreekt met onze vele tongen precies zoals het vuur dat brandt met vele vlammen, de theorieën die zichzelf volgens de autonoom geworden wetten van de logica, de retorica of de rede los van ons ontwikkelen, de wetenschappen over wiens resultaten wij geen zeg meer hebben en de politiek die zich ontvouwt volgens een plan waar geen mens met zijn verstand nog in de buurt kan komen. Zoals water glipt het ons allemaal door de vingers, ontsnapt de werkelijkheid aan ons begrip, worden wij poppen van louter stro bespeeld door tovenaars die er hun ding mee doen.²⁹⁶

De toekomst wordt gewis nog zwarter

Het gouden kalf heeft zijn tent opgeslagen uitgerekend in het gat van de EU waarover sociologieprofessor in Genève en Parijs en gewezen VN-functionaris voor de mensenrechten Jean Ziegler in 1990 een boek schrijft onder de titel: *La Suisse lave plus blanc*.²⁹⁷

296 Tekst d.d. 15 januari 2024.

297 https://nl.wikipedia.org/wiki/Jean_Ziegler ;
<https://www.seuil.com/ouvrage/la-suisse-lave-plus-blanc-jean-ziegler/9782020115971>

Deze wasmachine wast meer bepaald jaarlijks 300 à 500 miljard dollar aan drugsgeld wit. De maffia dicteert de wet die ervoor zorgt dat ten koste van talloze mensenlevens winzucht op legale wijze en voortaan ongeremd haar gang kan gaan.

Op het Wereld Economisch Forum in Davos paraderen onze vorst en onze premier samen met de oprichter van het WEF en tevens de uitvinder van 'the Great Reset', Klaus Schwab, en multimiljardair Bill Gates.

Bovenaan op de agenda en genoemd als 's werelds grootste gevaar vandaag staat 'desinformatie'. Uiteraard is desinformatie voor de rijken niets anders dan wat degenen vertellen op wiens kap zij teren en dat is de waarheid. Maar de rijken bezitten tevens de media en haar instrumenten, zoals het internet. Bill Gates doet er dan ook alles aan om het net te voorzien van filters die deze allergrootste bedreiging tenietdoen.

Tevens aanwezig op het forum is Zelenski, die 's werelds beleggingen in oorlogswapens wil aangezwengeld zien. Samen met de drugshandel biedt de wapenhandel de meest lucratieve investeringsmogelijkheden.

Andermaal John Heartfield: “*Krieg und Leichen, die letzte Hoffnung der Reichen.*” Gezien de belangen die op het spel staan, zal voortaan de censuur niets ontziend toeslaan. En reeds worden de verzen bewaarheid van Heinrich Heine: “*Wo man Bücher verbrennt, verbrennt man auch am Ende Menschen.*”²⁹⁸

298 Tekst d.d. 17 januari 2024.

Vreselijk lot

'Oorlog' betekent 'vreselijk lot'. Net geen tachtig jaar na het beslechten van de Tweede Wereldoorlog treedt vandaag opnieuw de mobilisatie ten tonele: militairen worden opgeroepen, het leger wordt in gereedheid gebracht, strategische plekken worden vrijgemaakt en alles wat van nut kan zijn, wordt aangeslagen: de overgang van vrede naar oorlog is een feit. De Noord-Atlantische VerdragsOrganisatie, die de landen van Noord-Amerika en Europa verenigt, kondigt aan dat binnen welgeteld een maand negentigduizend Amerikaanse soldaten Europa zullen aandoen om hier grote manoeuvres te gaan houden onder het voorwendsel de Russen te ontraden om verder door te stoten met hun aanval op het Westen.

De aankondiging van deze beslissing is niet toevallig gevallen tijdens de vergadering in Davos van het Wereld Economisch Forum, dat een club vertegenwoordigt van de allerrijkste wereldburgers die geen enkel mandaat hebben, die de democratie aan hun laars lappen en die helemaal eigenhandig bepalen waaraan de thans voorradige kapitalen besteed zullen worden, wat wil zeggen dat zij gaan dicteren wat er te gebeuren staat, wel te verstaan: met ons. Krieg und Leichen, die letzte Höffnung der Reichen!

Deze waarheid van John Heartfield in het vizier gehouden, ondergaan wij heden letterlijk wat de titel van zijn collage uit 1932 uitdrukt: het volk wordt onder de voet gelopen door de bloedhond met de hoge hoed en de

medaille die zijn passen maakt over de lijken op het slagveld. Men kan over de nazi-concentratiekampen zeggen dat zij een oorlogsfront waren waar de massa werd vernietigd maar in de huidige constellatie moet men de uitdrukking omkeren en inzien dat het front in wezen het klassieke concentratiekamp is waar het volk (door de 'elite') zal worden omgebracht.

De aankondiging van de bevelhebber van de westerse strijdkrachten vangt aan met de waarschuwing tegen eventueel pacifisme, want dat betekent de herinnering aan het feit dat wij leven in democratieën die hun bestaan te danken hebben aan de bereidheid om te vechten voor hun voortbestaan, wat wil zeggen: aan de oorlog. In tegenstelling tot wat men kon vermoeden, is de democratie met andere woorden geen resultante van open dialoog, van verstandelijk overleg of van rationaliteit: omdat vrijheid pas kan bestaan bij de gratie van haar verdediging, is de democratie niets anders dan een vrucht van de oorlog. Dit is althans wat de krijgsheren ons vandaag voorzeggen.

De beslissing tot oorlogsvoering wordt aldus nimmer door het volk genomen: een club van door niemand verkozen en in tegendeel door iedereen verwenste potentaten (zij vormen 1 percent van de bevolking en bezitten 99 percent van de rijkdommen op aarde) heeft ons 'verschrikkelijk lot' bezegeld. Het concentratiekamp waar wij allen zullen worden omgebracht, wordt voorgesteld als een front waaraan wij onze plicht moeten gaan vervullen, die erin bestaat onze vrijheid te verdedigen. Wij zijn het zagezegd verplicht aan onze

voorouders die met de prijs van hun leven betaald hebben voor onze vrijheid en vandaag is het onze beurt want het ogenblik is gekomen waarop een nieuwe storting dient te gebeuren en uiteraard begrijpt iedereen dat wanbetalers niet zullen worden geduld.

Wat aan de mensen wordt voorgehouden aan deze kant van de frontlijn, wordt hen ook voorgehouden aan de andere kant: ook aan de Russen wordt gezegd dat zij het aan hun voorouders verplicht zijn om met hun leven hun vaderland te gaan verdedigen aan het front. En aan de beide kanten van het front slikt het volk de leugen van de potentaten die zich dezer dagen te buiten gaan aan de executie van machts- en andere wellusten in het gat van de EU dat Zwitserland is, met zijn banken waar tot voor kort het goud der opgestookte joden achtergehouden werd en waar jaarlijks een half biljard dollar aan drugsgeld witgewassen wordt. En wie zei ook weer dat de verslaafden aan drugs en andere medicamenten de slachtoffers zijn op het altaar van het gouden kalf in 'vredestijd'?²⁹⁹

Zo begint het

Rond 1925 deed de westerse economie het relatief goed maar in Engeland nam de werkloosheid fel toe. Er waren ook problemen veroorzaakt door de herstelbetalingen van Duitsland dat oorlogsschulden had. De V.S. die immers niet hadden geleden onder W.O.I en waar de massaproductie op gang kwam (denk aan de

299 Tekst d.d. 19 januari 2024.

auto's van Henri Ford maar ook aan vele moderne huishoudtoestellen zoals stofzuigers en strijkijzers), verstrekten aan Europa enorme leningen. De welvaart in de V.S. was gestegen maar na het drankverbod van 1920 floreerden plotseling de smokkel, de zwarte markt, de illegaliteit en met de verachting van de wet ontstond het gangsterdom. Het fortuin van moordenaar en belastingontduiker Al Capone was wellicht vergelijkbaar met dat van de huidige miljardairs zoals Bill Gates en Elon Musk.

Steeds meer mensen begonnen nu op de beurs te spelen en er ontstond een speculatie-luchtbel, totdat op 29 oktober 1929 de beurs in NY crashte: de waarden werden gehalveerd en het verlies bedroeg 50 miljard dollar. Tot de gevolgen behoorden investeringsangst, faillissementen van banken en fabrieken, een halvering van de wereldhandel, devaluatie van de munt, massale werkloosheid en navenante ellende. Maar in 1932 werd de wilskrachtige Roosevelt president die met zijn 'New Deal' de economie herstelde.

Intussen droomde in een eveneens slabakkend Europa de gefrustreerde en op wraak beluste, pangermaanse nationalist, joden- en marxistenhater Adolf Hitler over de oprichting van een nationale massapartij van opgehitst Duits bloed met een racistisch en sociaal programma als lokaas en op de agenda de weigering van de herstelbetalingen en ruimte voor Duitse expansie. In 1923 telde de NSDAP 15.000 leden, de inflatie bracht economische chaos, Hitler plande een staatsgreep, organiseerde een opstand, een mars met een paar duizend

gewapende mannen. De opstand werd neergeslagen, Hitler kreeg gevangenisstraf en hij begon te schrijven aan Mein Kampf.

De crisis van de jaren dertig telde 17 miljoen steuntrekkers en herstelde de kansen voor de demagogie. Toenemende ontevredenheid ingevolge het noodverordeningensregime van de regering Müller dat bezuinigingen doorvoerde en belastingverhoging deed het nazisme doorbreken. De nazi's waren reeds baas op straat, industriëlen begonnen Hitler te steunen en in 1932 behaalde hij meer dan een derde van de stemmen. Hij vestigde een dictatuur, ruimde al zijn rivalen en op 30 januari 1933 leidde hij een regering die alras middels de SA en de SS haar politieke tegenstanders ging terroriseren.

Het propaganda-apparaat joeg angst aan en straatgevechten deden denken aan een burgeroorlog. Een brandstichting door een vermoedelijke psychopaat werd het voorwendsel voor het doorvoeren van verordeningen die alle garanties voor rechtszekerheid en politieke vrijheid buiten werking stelden en de regering handelde voortaan naar willekeur.

Repressie en terreur maakten dat de nazi's 44 percent van de stemmen haalden, de meerderheid. Een wet die Hitler dictatoriale macht gaf werd goedgekeurd en de nazi's kregen het ganse Duitse volk in de tang met propaganda, terreur en bovendien martelingen door de Gestapo en het afvoeren van tegenstanders en ongewenste bevolkingsgroepen, vooral Joden, de zondebok-

ken bij uitstek, maar ook politieke rivalen en journalisten, naar concentratiekampen. Tijdens de oorlog werd dan overgegaan naar uitroeiing en wel op industriële schaal.³⁰⁰

Over voorwendsels en motieven

Alles wat een begin heeft, heeft ook een einde. De vraag is alleen of er echt een begin is aan de dingen en of het niet veeleer zo is dat het zogenaamde begin (als ook het einde) een constructie is van onze classificatie-drang.

Men zal opmerken dat het leven een begin heeft en derhalve ook een einde maar dan vergeet men dat men zich bij voorbaat heeft beperkt tot wat men zelf onder 'het leven' verstaat. Het leven van een individu omspant uiteraard meer tijd dan dat van één van zijn lichaamscellen en het leven als zodanig is uitgebreider dan het bestaan van een enkeling. En is ook het zogenaamde ontstaan van leven op aarde niet met voorgenomen opvattingen besmet, gelet op het feit dat ook de zogenaamde dode stof die tenslotte altijd van het leven deel uitmaakt, tot het leven zelf zou kunnen gerekend worden? Ook het aan de aarde toegeschreven begin komt uit iets anders voort en hetzelfde geldt uiteraard voor het zonnestelsel en voor de Melkweg: alvast lijkt het erop dat een einde zich aan ons gezichtsveld blijft onttrekken.

300 Tekst d.d. 21 januari 2024.

Tracht men zich het geheel voor de geest te halen, dan zijn begin en einde sowieso zoek en deelt men alles op in minuscule partikels, dan blijkt elk kleinste stukje weer heel anders: om de haverklap en nog veel sneller komen en gaan de dingen voorbij. Zouden ze dat niet doen, dan stond de tijd stil en dat betekent dat dingen die zichzelf blijven, niet kunnen bestaan.

Verandering is het wezen van alles wat is maar dat wil ook zeggen dat niets is: er is alleen een worden of een verworden. Bovendien is het een illusie om te geloven dat de verandering van de ene toestand naar de volgende zou inhouden dat wat vooraf gaat hetgeen erop volgt, veroorzaakt omdat verandering als zodanig onafwendbaar of noodzakelijk blijkt en zij derhalve allerminst nood heeft aan oorzaken. Het oorzakelijkheidsdenken volgt uit een ontorechte projectie van onze eigen al dan niet vermeende handelingsmogelijkheden naar de dingen buiten ons.

Maar als het begin en het einde van de dingen eigenschappen zijn die wij er zelf aan toekennen, dan zijn ook de dingen als zodanig creaties van onszelf. Er moet uiteraard 'iets' zijn waaraan wij eigenschappen toekennen maar het lijkt er sterk op dat wij daar helemaal geen vat kunnen op krijgen: het lijkt chaos maar tegelijk kan het geen chaos zijn omdat wij moeten buigen voor zekere wetten waaraan het allemaal blijkt te gehoorzamen.

Voor het Vermoeden van Goldbach dat 'heel eenvoudig' stelt dat elk even getal groter dan 2 kan geschreven

worden als de som van twee priemgetallen, kan geen tegenvoorbeeld gevonden worden en toch blijkt het onbewijsbaar. Het is immers onbegonnen werk om in de ene na de andere perfect na te speuren priemgetallen een orde vast te stellen. Hoe dan zou men ooit in staat zijn om aan de immer direct voor ons allen aanwezige doch alles behalve eenvoudige werkelijkheid kop of staart te krijgen?

Toch krioelt het alom van (overigens elkaar letterlijk bevechtende) theorieën die aanspraak maken op het bezit van de waarheid. In de oude mythen verklaart men de werkelijkheid met de gekste verhalen. In de religies wordt alles uitgelegd middels 'god'. Zekere religies houden vol dat de god in wie zij geloven, zichzelf geopenbaard heeft, waarbij zij kennelijk over het hoofd zien dat degenen aan wie de openbaring ten deel gevallen is, opnieuw geen andere grond van zekerheid hebben dan het klakkeloos geloof in wie over zichzelf beweren god te zijn. Mensen hebben het er blijkbaar moeilijk mee om op de werkelijkheid geen vat te kunnen krijgen: zij houden vast aan hun verzinsels waarmee zij dan liever samen vergaan, wat zich vertaalt in eindeloos oorlog voeren.

Maar ook het 'ongeloof' biedt geen soelaas daar het alras zijn toevlucht zoekt in een specifieke, rusteloze activiteit, gedreven door andermaal toch alweer een geloof, namelijk de hoop ooit de algehele waarheid te zullen kennen: het is de hoogdravende eigenwaan in de opdringerige verkapping van de zogenaamde 'wetenschap'. De wetenschap, is zij niet een zotheid zoals alle

andere maar dan met dat ene verschil dat zij vandaag de scepter zwaait en derhalve geen enkele vorm van spot verdraagt? Alvast dient men zich rekenschap te geven van het feit dat de zich verlicht achtende wereld zich het recht toe-eigent om te heersen over al wie naar haar vermeende inzichten alsnog in duisternis verkeren.

Heersen over de wereld van de leken, dat is het ultieme doel van wetenschappers en zij verschillen hierin niet van de kerkvorsten van weleer, nu het ook duidelijk geworden is dat de wetenschap de nieuwe religie is geworden. Niemand zal het in zijn hoofd halen om iets in te brengen tegen techniek en kunde maar wetenschap, dat zijn wetenschappelijke theorieën en in de eerste plaats: theorieën. En wetenschappelijke theorieën zijn in hetzelfde bedje ziek als de rest van de retorica, anders genoemd: de leugenaarskunst. Het is het verhaal van de kar die voor het paard gespannen wordt, of ook nog: een variant op de middeldoelomkering. Een actueel voorbeeld haalde vandaag nog de kranten.

Onze minister van justitie verklaarde immers: *"Terroristen beroepen zich op omvolkingstheorie om slachtoffers te maken."*³⁰¹ Hiermee heeft de minister uiteraard andermaal het warm water uitgevonden, wat echter niet wegneemt dat die waarheid onverminderd geldt in de wereld van de politiek. Extreemrechts representeert een helaas almaar groeiende schare van gefrustreerde kiezers die hun gevoelens van wraak willen koelen op

301 <https://www.vrt.be/vrtnws/nl/2024/01/26/minister-van-justitie-paul-van-tigchelt-open-vld-over-omvolkin/>

zondebokken en daartoe behoeven zij uiteraard voor-
eerst een theorie die dit als noodzakelijk voorstelt en
die dan bepaalt wie de zondebokken dan wel zullen
wezen.

Hitler had zijn rassentheorie om volop en ongestraft te
kunnen moorden: het botvieren van de moordlust was
het eigenlijke doel dat bedrieglijkerwijze werd voorge-
steld als een noodzakelijk kwaad, terwijl de rassenthe-
orie alleen maar het voorwendsel daartoe was. Het ver-
drijven van migranten die hierheen gehaald werden om
het vuile werk op te knappen in de mijnen alsook op
alle andere plekken waar slavernij van pas komt, wordt
als noodzakelijk voorgesteld met een 'omvolkingstheo-
rie', te gek om los te lopen. En ook wetenschappelijke
theorieën dienen om praktijken te verantwoorden die
bijvoorbeeld gericht zijn op het rendement van de
volksgezondheid maar ook op dat van allerlei bedrij-
ven in de marge, zoals de pillenindustrie, de klinieken
en nog andere zorginstellingen voor bijvoorbeeld seni-
oren. Iedereen weet intussen dat die laatst genoemde
echte industrieën zijn geworden die samen met de uit-
vaartbedrijven en nog andere multinationals giganti-
sche winsten boeken en zij doen dat steeds *ten koste*
van wat zij voorwenden na te streven. Cliëntelisme is
zelfs in het onderwijs het nieuwe normaal geworden
waar directies in besloten vergaderingen de leerkrach-
ten van de school bezweren om de leerlingen vooral
geen slechte punten te geven of te doen werken omdat
zij dan zouden overlopen naar andere scholen terwijl
“elke leerling anderhalf lesuur waard is”.

De kar wordt voor het paard gespannen: de theorie die zagezegd de daden moet verantwoorden, komt achteraf. De jager wil niets anders doen dan hazen schieten want dat vindt hij leuk maar hij verantwoordt zich met het verhaal dat hij moet eten of dat het bosbestand op orde moet gehouden worden. Een nog jonge wet inzake patiëntenrechten werd gestemd om te verhinderen dat medische bedrijven, die immers moeten renderen, therapieën gaan uitvoeren boven het hoofd van de patiënt - dat motief staat ook letterlijk in die wet vermeld.

Vooraf de kapitalistische economie zorgt ervoor dat het middel met het doel verwisseld wordt en dat mensen op den duur ziek worden verklaard of zelfs ziek worden gemaakt om het medisch bedrijf uit het slop te halen, zoals dat reeds het geval is met een hele reeks nepeandoeningen zoals ADHD, zekere vormen van hoge bloeddruk en allerlei stofwisselingsziekten die snel zouden verdwijnen indien alleen maar de vraatzucht kon worden ingedijkt.

Bijzonder zorgwekkend is het contrast tussen enerzijds de 'medische' brieven die met de regelmaat van de klok gericht worden aan alle ouderen, naar eigen zeggen uit bezorgdheid voor de gezondheid, met uitnodigingen tot gratis preventief kankeronderzoek en anderzijds de straffeloosheid inzake de consumptie van alcohol, tabak en vele andere drugs en de laksheid van de overheid inzake investeringen in verkeersveiligheid en andere sectoren die enorme aantallen onschuldige slachtoffers blijven eisen. De theorieën vormen telkenmale de excuses om praktijken door te kunnen voeren die

motieven hebben welke niets te maken hebben met de redenen opgegeven in de theorieën.

Wetenschappelijke theorieën, zijn zij niet de nieuwe theologieën? Hoe dan ook is het uit de theologie dat zij ontstaan zijn: de universiteiten ontstonden uit de kloosterscholen, de theologie geldt als de moeder van alle wetenschappen en de priesterroepingen verdwenen in gelijke tred met de opkomst van de medische beroepen. Zijn het dan echt de theorieën die ineens afgedaan hebben of spelen hier inderdaad de altijd angstvallig verborgen gehouden motieven waarvoor de theorieën slechts de voorwendsels zijn? Hoe dan ook lijkt het er op dat de ingeburgerdheid van de leugen via de middeldoelomkering het onderscheid tussen wetenschappelijke theorieën en politieke ideologieën³⁰² zodanig vervaagt dat het ganse mensdom er dreigt aan opgeofferd te worden, want dat is wat er gebeurt van zodra de kapitalistische economie haar masker verliest en haar ware gelaat moet tonen: het afzichtelijke masker van de oorlog.³⁰³

De duistere kant van de democratie

Waarheid zonder openheid is een onmogelijkheid omdat de waarheid altijd het licht mag zien, of eerder nog: de waarheid *wil* het licht zien; de leugen daarentegen is

302 Vanuit haar bevoorrechte positie kon reeds lang geleden Brigitte Bardot dit euvel doorzien:

<https://www.bloggen.be/pierpont/archief.php?ID=3332149>

303 Tekst d.d. 27 januari 2024.

lichtschuw en om die reden ook is vooreerst de wetenschappelijke waarheid de vrucht van besluitvormingen in een open debat, wat wil zeggen dat principieel iedereen in staat moet zijn om de als waarheid geponeerde stellingen met redelijke argumenten aan te vechten zoals dat ook in rechtszaken het geval is omdat de waarheid een zaak is van recht. Hetzelfde geldt overigens voor alle andere besluitvormingen in de open debatcultuur die sinds de Verlichting in de moderne samenlevingen op handen wordt gedragen. Een aan Voltaire toegeschreven, beroemde uitspraak welke het standpunt van de vrijheid van meningsuiting fundeert en die meteen de open debatcultuur verdedigt, luidt: *"Ik ben het niet eens met wat je zegt, maar ik zal het recht om het te zeggen tot de dood toe verdedigen."* Mening van mensen vergen niet alleen auteursrechten maar ook auteursplichten: de auteur moet zijn mening onderschrijven omdat hij er verantwoording voor verschuldigd is. Wanneer ongeacht wie hem om verantwoording vraagt, moet hij zijn argumenten op tafel leggen en bovendien in staat zijn om een antwoord te bieden ten aanzien van eventuele tegenargumenten.

Men zou het helemaal niet vermoeden maar in een democratie, die zich immers in alle felheid onderscheidt van de dictatuur, en waar omtrent de consensus bestaat dat zij, zeer in tegenstelling tot de verouderd geachte dictatoriale, fascistische en totalitaire regimes, vooruitstrevend is en waar dus verkiezingen gelden waar gestemd wordt voor de beleidsmakers, geldt het recht op stemgeheim, wat in de strikte zin betekent dat er geen

plicht bestaat om de eigen stem, die toch ook een mening is, openlijk bekend te maken en dat betekent in feite dat het democratisch bestel met zijn stemgeheim, de open debatacultuur welke misschien wel de grootste vrucht is van de Verlichting, aan zijn laars lapt. Ja, uitgerekend de zo geprezen staatsvorm van de democratie maakt het mogelijk dat er geregeerd wordt in volstrekte willekeur, want willekeur onderscheidt zich van redelijk verantwoord gedrag precies in de afwezigheid van de plicht om zijn standpunt te verantwoorden. Het is met andere woorden via de achterdeur - wat zeg ik: via de voordeur, of eerder nog: via de grote poort van de democratische besluitvorming, welke nochtans pretendeert de bewaker te zijn van onze heilige vrijheid, dat de ons allen fnuikende willekeur van weleer, de onverantwoordelijkheid, de dictatuur, het fascisme en het totalitarisme met het allergrootste gemak in de hedendaagse westerse maatschappijen die zich zo hoog boven alle andere staatsvormen verheven achten, naar binnen wandelen.³⁰⁴

304 Tekst d.d. 31 januari 2024.

